

Jacob Böhme

Szent Sóvárgás
(Részletek)

Kisfaludy György magyarázataival

Tartalomjegyzék:

A magyarázatok szerzőjének előszava.....	3
AZ ISTENI LÉT HÁROM PRINCÍPIUMÁNAK LEÍRÁSA (1619).....	7
A szerző előszava a keresztényi, Istenszerető olvasóhoz.....	7
Első fejezet: Az Isteni lét első princípiuma.....	10
Második fejezet: Az első és második princípium, Isten és az isteni természet, továbbá az ebben lévő sulphur és merkurius magyarázata.....	19
Harmadik fejezet: Az örök természet végtelenül és megszámlálhatatlanul sokrétű kibomlása, vagy születése.	27
KEGYELMI KIVÁLASZTÁS, VAGY ISTEN AKARATA AZ EMBER FELETT (1622).....	34
1. fejezet: Isten egyetlen akarata. Bevezetés Isten lényének kinyilatkoztatásába. Mi az egyetlen Isten?.....	34
2. fejezet: Isten örökké beszélő szavának őállapotáról, valamint az isteni erő kinyilatkoztatásáról: A természetről, és a tudatlanságról.....	47
3. fejezet: A tüzes tudás bevezetése a természet és a lét alakításába; Hogyan lép be a tudás a tűzbe, mit jelent ez, és hogyan keletkezik a sokféleség.....	60
MINDEN TITOK NAGY MISZTÉRIUMÁNAK KAPUJA.....	60
A TERMÉSZET ELSŐ ALAKJA.....	61
A TERMÉSZET MÁSODIK ALAKJA.....	62
A TERMÉSZET HARMADIK ALAKJA.....	63
A TERMÉSZET NEGYEDIK ALAKJA.....	65
A TERMÉSZET ÖTÖDIK ALAKJA.....	71
A TERMÉSZET HATODIK ALAKJA.....	73
A TERMÉSZET HETEDIK ALAKJA.....	77
A FÖLDI ÉS ÉGI MISZTÉRIUM IGAZ ISMERTETÉSE (1620).....	79
Első textus.....	79
Második textus.....	79
Harmadik textus.....	81
Negyedik textus.....	82
Ötödik textus.....	85
Hatodik textus.....	88
Hetedik textus.....	91
Nyolcadik textus.....	95
Kilencedik textus.....	99
A magyarázatok szerzőjének utószava.....	102

A magyarázatok szerzőjének előszava

Egy furcsa, de vadonatúj világba kívánom elvezetni a Kedves Olvasót. Amennyiben úgy érzi, hogy elegendő kalandvágy és harci szellem lakozik Önben, úgy olvassa el ezt a kis könyvet! Ennek megértéséhez nem elegendő a lusta észjárás és az elkényelmesedett logika, hiszen itt a 16. század olyan misztikus irodalmával találja magát szemben a nekibátorodott érdeklődő, ami előtt a szerző saját korának tudós elméi és a mai kor kutatói is értetlenül álltak. A szerzőség itt Jacob Böhmét jelöli, aki a XVI. század elején 1620-tól 1634-ig írási kényszer alatt (?) megírt KILENC vaskos filozófiai – kozmogóniai – metafizikai ihletettséggű munkát, amelyben körülbelül 3500 oldalon lényegében EGY dolgot ír le: Az Univerzumot.

Mi ebben az új? – kérdezhetné a Kedves Olvasó, hiszen az emberiség egész történelme telis-tele van hasonló filozófiai, vagy filozofálgató írásokkal, mivel az ember mindig is kényszert érzett arra, hogy megkísérelje megmagyarázni az őt körülvevő titokzatos világot. Aki pedig arra vetemedett, hogy elolvassa Jacob Böhme vargamester munkáit, az magára vessen, hiszen abban annyi sötét sületlenség van összehordva, hogy beleszédül az olvasók feje! A suszter maradjon a kaptafánál! Én magam is így voltam ezzel, amikor először olvasni kezdtem a szöveget, mivel egy nem mindennapi fejtörővel találtam szemben magamat. Úgy tíz oldal után le is tettem (vagyis az igazat megvallva sarokba vágtam a könyvet, pedig különben megbecsülöm a könyveimet, és vigyázok rájuk), majd másnap; mégsem hagytam nyugodni a vadászösztönöm. Valami azt súgta, hogy ennyi sületlenséget nem lehet ok nélkül összeírni!

Elolvastam a fordító utószavát, és ez azután végleg szöveget ütött a fejembe! Böhme mester életrajzában olyan felettébb furcsa, mesébe illő részleteket találtam, ami már nem kerülhette el a figyelmemet. Szintiszta sci-fi! Saját elbeszélése szerint csodálatos égi országban járt, ahol hét nap-hét éjjel tanították. A fiatal sziléziai cipészlegény ezután gyakran került „transzba”, látomásos állapotba, és furcsa mélységű kijelentésekkel kezdte bombázni meglepett környezetét. De kérem! Ilyenekkel van tele a diliház! Hallucinálnak, hangokat hallanak a csendben, vagy egereket és békákat látnak a rácsos ágyuk körül futkározni. Egy normális ember miért nem lát ilyen látomásokat?! Csodák, égi ország, látomások és dilis képzelgések: ennyi az egész!

Elolvastam a könyvet! Első olvasásra furcsa volt, a másodikra már gyanús, harmadikra már összevissza firkáltam a szövegkiemelőimmal; azután felfogtam. A borzalmas, sötét, idétlen középkori szöveg mögött egy hibátlan logikájú rejtvény bujkál, ami pontosan azt a logikai világképet rejti, amit magam is kieszeltem már, és le is írtam „A teremtés üzenete” című könyvemben! (Csak ez sokkal jobb az én munkámnál!) Rájöttem, hogy ez a könyv nekem íródott, hiszen ezt egy olyan olvasó soha fel nem foghatja, aki nem ismeri az időrendszerek törvényszerűségeit, az időfizika sokdimenziós dinamikus geometriáját. Ezt én akkor már tíz éve kutattam. Aki írta, tudta azt, hogy ezt a rejtvényt csak az fogja majd megérteni, akinek ez már valamilyen szinten a birtokában van! Ez egy kódolt üzenet – nekem – és azoknak; akik ugyanoda eljutottak, ahova én is.

Milyen fatális mozdulat volt a programozó-mérnök barátom, Kása Zsolt részéről, hogy a könyvesboltban az én kosaramba is beledobta az általa észrevett könyvet! Fatális, sorsszerű, de bizonyosan nem véletlen. Ezt a későbbi események egyértelműen jelezték. Három ilyen fura könyvem közül kettőt vettünk ekkor. A másik kettő, a Zohar, a Ragyogás könyvének (Kabala) kivonata, a harmadik a Titkos Tanítások (Upanisadok). Ezek együtt kellett a megoldáshoz! Két válogatásnak megkerestem a fordítóit is. A szokásos fordítói díj kétszeresét ajánlottam esetleg kimaradt részekért, vagy újabb részletek lefordításáért. Úgy néztek rám, mint egy Marslakóra! Megmagyarázhatatlan félelem rezgett a hangjukban. Egy sort sem fordítanak tovább, semmi pénzért sem! Nem és nem! – válaszolták riadtan. A félelmük nagyon mélyről jött. A tudatalatti legmélyéről... Egyelőre tehát ennyivel kell beérnem! Hát akkor rajta, kezdődjék a munka!

A kis Böhme könyvecske, („Égi és földi misztériumról” címmel jelent meg a Helikon kiadónál), „dekorációs” munkám folyamán egyre színesebbé vált, – mint minden ilyen könyvem, amit munkapéldánynak használok – és ez azt mutatta, hogy mi az, amit már értek. Az örületesen bonyolult, nyakatekert szövegben sehol sem találtam logikai hibákat! Ahol mégis gyanús volt, ott Böhme mester is logikai hibajelzést adott: „ezt én nem értem, érthetetlen, felfoghatatlan, stb.”

A könyvek (mert itt most három könyv kivonatait és ezeknek a magyarról – magyarra, vagyis a mai kor nyelvére és terminológiára át vagy lefordított változatát tartja a kezében az Olvasó) pontosan azt mondják el nekünk – egy avítt XVII századi nyelvezen – ami a mai gondolkodásunkból hiányzik; a természet alapjait, még hozzá olyan hihetetlen mélységekig, ahol még mai tudományunk élvonala sem tart. Mindez nem azzal a hányaveti lazasággal van levezetve, mint ahogy a mai kor „nyugati” filozófiája operál, hiszen az „a biztonság kedvéért” semmi lényegesre sem ad kielégítő magyarázatot.

Itt egy igényes filozófiai tanítást olvashatunk, ami csak az idő fizikai logikájában, és sokdimenziós dinamikus geometriában (!) nyer értelemet, és az isteni szerző (az eredeti) ezen az úton igyekszik velünk megláttatni az igazán lényegeset. Maga a gondolatmenet a relativitás-elmélet alapgondolatát egyértelműen hordozza, de sokkal mélyebb rétegekig hatol, mint századunk nagy gondolkodója, Albert Einstein. Böhme mester részletesen leírja, hogy mi az IDŐ, mi a TACHION, miként jön létre a TÉR a KÁOSZ alapelemeiből és törvényeiből, mi az ENERGIA, milyen a FOTÓNÓ; a fény, és az anyagi részecskesorozat; NEUTRÍNÓK, NEUTRON, LÉLEK mikrostruktúrája, és megtudhatjuk; hogy mindez hogyan születik, keletkezik.

Igen, bármilyen képtelenségnek hat, a „vargamester” részletesen taglalja a nukleáris fizikát, a neutron keletkezését, annak működési és fennmaradási alapelvét, sőt a belső szerkezetét is. Az általa leírt tér, energia, és anyagi részecske duális, részecske és hullám! Ennek a finom részleteit is körültekintő alaposággal ismertette vele a sugalmazó, mert ezt egy cipész egészen bizonyosan nem találhatta ki a kaptafája mellett! Mellékesen leírja a gravitációs hullámokat, a növényi memóriák alapelvét és az emberi agy alapelveit is. Mohács után 100 évvel!

Minden Kedves Olvasómnak meleg szívvel ajánlom a könyvet – akár materialista, akár Istenhívó – mert itt mindenképpen gondolkodóba fog esni. Ne adja fel könnyen, mert ha eljut ennek a logikának (világképnek) a megértéséig, akkor ez bizonyosan előbbre fogja lendíteni a mindennapi munkájában is, miután ebben a logikában az is természetes és magától értetődő, amit a mai kor filozófusai elkentek, vagy elsinkófáltak.

Isten és az ördögök, angyalok és bibliai hasonlatok. Elsőre elriasztó egy mai gondolkodású – különösen egy materialista szemléletű – tudós számára. CSAK KELLŐ ELMÉLYÜLÉS UTÁN VÁLIK NYILVÁNVALÓVÁ a gondolatok belső rendje, logikája és valódi szépsége. Böhme azt írta, hogy az Isten azért jelölte ki őt erre a feladatra, hogy egyértelműen lehessen érzéklni, hogy mindez égi eredetű tanítás. Böhme próféta könyvei mindig ugyanarról szólnak, de mindig más szemszögből megvilágítva a lényegét. Sokféle megközelítéssel valamennyi a TEREMTÉS KÖNYVE valamikori tudásanyagát adja át. Gyanús, hogy ez az az anyag, ami „elveszett” a BIBLIA elejéről, és amelynek csak egészen kis töredéke maradt ránk az évezredek viharain át. Mózes első könyve már a barionfraktált írhatja le, és ezért a KÖNYV eleje csak összefoglaló utalásokkal indul, amelyek értelmét az előző könyvek adhatták meg. Ezek, az itt feltárt szövegek lehettek azok, a GENEZIS KÖNYVEI, amelyek a Dzyan pálmaleveleken is kivonatoltan ránk maradtak.

Ezek az ősi iratok magyarul is megjelentek, és teljesen azonos logikai jegyeket mutatnak az itt bemutatott munkákkal. Ugyanígy megtalálható Magyarországon is, hiszen ugyanezt a tudást hordozzák templomaink díszei, népmeséink, népművészeti motívumaink, de még ősi eredetű táncaink, vagy mondókáink is. Rovásírásunk véletlenül kitalált jelei cseppet sem a véletlen művei, hiszen a teremtés fázisait hordozzák, amelyben az Isten nem valami kockajátékos, hanem pontosan meghatározható törvények mentén cselekszik. Ezeket a titkokat felejtettük el, és ezért lett a tudásból hit. A kereszténység szentkönyvei is kódoltak, de a sok fordítás teljesen háttérbe szorította az eredeti KÖNYV hét rétegben írt tudásbázisát. Így borultunk arca a fizikakönyv előtt, amit ősapáink bölcs előrelátással rengeteg (a mai számítástechnika módszereit használó) védelmi módszerrel védtek meg az avatatlan belepiskálástól.

Nagyon valószínűnek tartom azt, hogy az eredeti, többnyire arámi nyelven íródott szövegek korszerű hibajavító módszerekkel kiegészíthetők és teljesen helyreállíthatók lesznek. Ezen már sokan dolgoznak. Mi most egy másik úton indultunk el, ahol szintén kódoltan, de egy másmilyen logikában kódoltan találtunk rá a Genézis Könyvének több formában is leírt változataira, és amelynek kódrendszerét részben már sikerült is megfejtenünk. A gipsz- és pléh-fétisben utazó hívők talán megbotránkoznak azon, hogy az Isten egy pont, egy sokdimenziós pont, de ha ismernék a teológia eredeti tanításait erről, akkor nem háborognának. Isten ott is csak egy pont.

Az ember a saját – végsőkéig egyszerűsítő – gondolatmenetéhez akarja lerángatni az Istent, vagy végtelenen misztifikálja azt. Ezért nyirbálták meg Isten ősi tanításait, ezért akarják megérteni a gyermekes pasztorálnak ható szövegeket eredeti, felszíni jelentésük szerint. A profanizált szent szövegek egészen mást takarnak. Takarnak, mert szövegeik mindig rejtettek voltak a féltudással bírónak. Itt arra derül fény, amire évezredek óta kíváncsi az emberiség. Isten valódi létére.

Az ember az Istent saját képére igyekezett átformálni. Addig egyszerűsítette a tanításait, ameddig úgy nem érezte: Értem!! Ettől lett totálisan érthetetlen. Az ollózásokkal, az egyszerűsítésekkel érthetlenné és megfejthetlenné vált a tudás. Az Univerzális tudást átörökítő isteni tanítás pedig a birkaterelés, a vándorlás, a kegyetlen gyermekirtás, gyűlölet és a pusztítás rémes történelemkönyve lett. A dezintegráció mestere így vitte jégre az emberiséget.

A mai tudományunk az analízis bűvöletében boncolgatja a megtapasztalt fenoméneket és a szintézishez legfeljebb a kémia területén jutott el. Az itt megmutatott felismerések talán elindítják majd azt a gondolati szintézist is, amelyben a hiszekegyet a tudokegy bizonyosságába vezethetjük vissza, ahol nem hiszünk az Istenben, hanem teljes bizonyossággal tudjuk működését, a magából megalkotott természet csodálatos világában.

A tudás csúcsaira sokféle út vezet. Senkit se riasszanak vissza a teológiai ihletésű terminológiát használó szövegek, hiszen e láthatóan földönkívüli eredetű tanítások az *inkvizíció és a máglyák* korában íródtak. Kevesebb is elég volt, hogy valakiből élve odaégetett grillcsirkét csináljanak! Böhme megúsza ezt, mert ő ágyban, párnák közt végezte, de két moszkvai hívét még megégették, akkor, amikor már ez Oroszországban vagy száz éve kiment a divatból. Érdekes, hogy akkor is csak az ott tartózkodó moszkvai német követek unszolására és diplomáciai nyomására... Az itt leírt világkép koherens az ókori filozófiákkal és a Föld régi mondáival és Szentkönyveivel – de nem bizonygat semmit – hanem tudja!

Az általam hozzáírt (közé-írt) magyarázat tele lesz ismétlésekkel és logikai bakugrásokkal is, de erre mindig ott van szükség, ahol alkalmazzuk. Értelmileg megváltozna a mondanivalónk funkcionális struktúrája, ha itt-ott nem ismételnénk el egy hasonló, de logikailag mindig új lépcsőfokot is teremtő gondolatot, vagy nem előlegeznénk meg egy oda még nem igen illő magyarázatot. A tautológia szándékos! (A fordítások ellensúlyozása miatt is). Gyakran olyan dolgokra is magyarázatot adok, ami a változatlan böhmei szövegben itt, vagy egyéb helyen sem szerepel, de máshol (más rejtett szövegekben), vagy a modern fizikában ismeretes. Ahol az erről szóló tudományos ismeretek hiányoznak, ott az időfizikai kutatási – filozófiai tapasztalatommal egészítettem ki azt. Kié a gondolat? Nem tudom! Talán az enyém, de az is meglehet, hogy az én üres fejembe is beletöltötték egy csodálatos égi országban. A tudás értéke csak növekszik azzal, ha azt minél több embernek átadjuk.

Csak a félművelt diktátorok hiszik azt, hogy a tudás (különösen a jóra irányuló tudás) eltitkolása hatalmukat tartósan megerősítheti. A tudomány mindenkié, és a morál (de a közállapotok is) arányban állnak a vizsgált társadalom általános műveltségével. Az információ mindenén áthatoló hullámokkal terjed. (Sajnos a butaság is!) A félműveltség néha károsabb a teljes tudatlanságnál is. Gondoljunk az olcsó pálinkán tartott országok szellemi lezűlésére! Ezen a bajon nem segíthet valamiféle „Patyomkin” civilizáció! Amerikából ma ilyet importálunk. Annak is a legsilányabb szemetét. Az erőszak filozófiáját. A végtelen leegyszerűsítés: vedd meg, vagy vedd el, az önzés és birtoklás, a te lőj gyorsabban vandalizmusának ösztönfilozófiáját, ahol egy kis cukormentes festékes szódavíz az élet és a boldogság forrása. A közeg átlagos intelligenciája; ez az a valami, ami egy országot tartósan felemelhet, vagy a szellemi lezűlésbe taszíthat. A művelt ember civilizált is, de a civilizált nem jelent műveltet is egyben.

Az itt bemutatott emberpróbáló rejtvény és a megfejtés egy átfogó, és logikus világképet igyekszik az Olvasó elé tárni, így további egyszerűsítése, vagy „népszerűbb”, populárisabb leírása értelmének óhatatlan csorbulásához vezetett volna. Egy-egy kérdésre sokszor visszatérünk a szöveg magyarázó analízise során, így annak megértése az ismétléseknél is kialakulhat. A könyvet elsősorban fiatal olvasóimnak ajánlom, akik fogékonyabbak és lelkesebbek az új iránt, (ami nagyon is régi). Az ókori filozófia, metafizika szakértőinek minden bizonnyal bogarat tesz majd a fülébe, és nekik is melegen ajánlom ezt a kis írást, hiszen ez az ő dolguk (lett volna).

A Földön száz és százmilliárdokat költenek a világ megértésének a kutatására, és itt kiderül figyelmetlenségünk, mert hiába üzengetnek nekünk újra és újra évezredek át, ha vakságunk és dogmatizmusunk a tudásvágyunknál is erősebb. Térdig gázolhatunk a megoldásban; akkor sem vesszük észre!! A tudás oldaláról nézve édes mindegy, hogy kitől is származik, isteni vagy emberi eredetű, földi vagy nem földi tanítás! Nem lehetünk olyan elfogultak és buták, hogy ideológiai vagy egyéb gátakat vessünk eme hatalmas ívű (talán valóban isteni, vagy égi eredetű) tanítás nagyszerűsége elé.

Ezek a gondolatok átjutottak az évszázadokon, és más hasonlóak az évezredek távolából is varázslatos erő árad felénk, a varázslatnak a legjobb értelemben értett hatalmával. Az évszázados vagy évezredes gondolatok az ókori istenek örökéletű fiatalságának és egyszerre mégis határtalan bölcsességének csalhatatlan bizonyosságai és ma is korszerűek, maradandó tudást, fenséget sugároznak magukból. A minden időn és téren át is maradandó gondolat ereje, a beszélő fény krónikája siet itt a segítségünkre!

Az eredeti prófétai szöveg elé jelet tettünk,

Kisfaludy György magyarázatai elé jel került.

Kisfaludy György 1992 karácsonyán

AZ ISTENI LÉT HÁROM PRINCÍPIUMÁNAK LEÍRÁSA (1619)

A szerző előszava a keresztényi, Istenszerető olvasóhoz

1. Az ember születésétől kezdve, e világi idejének egész futása során nem törekedhet hasznosabbra és szükségesebbre, mint hogy önmagát helyesen megismerje; 1. Mi ő? 2. Honnan vagy kitől van? 3. Mi célból teremtett? és 4. Mi a hivatása? Komoly szemlélődés közben már kezdettől úgy találja, hogy az összes teremtménnyel együtt Istentől származik. Másodszorra pedig úgy találja, hogy a teremtmények közül ő a legnemesebb teremtmény. Ebből azután arra a harmadik felismerésre juthat, hogy Isten jóindulattal van iránta, mert e világ teremtményeinek urává tette, és ellentétben a többi teremtménnyel, értelemmel, ésszel és tudattal ajándékozta meg, s legfőképpen beszéddel, azért, hogy mindent, ami csak hangzik, mozdul, mozog, él és növekszik, megkülönböztethessen, és minden egyes erényt, tevékenységet és származást megítélhessen, és kezébe adta mindezt, hogy értelmével és eszével megzabolázhassa, és akarata szerint tegyen velük, ahogy neki tetszik.

Magyarázatainkat, benyomásainkat, érzéseinket mostantól ezzel a kék forrásjellel kezdjük. A nagy kezdőszámok az eredetiek. Jacob Böhme bevezetőjében az alapvető emberi tulajdonságra: a kíváncsiságra, és annak szükségességére és hasznosságára utal. A gondolkodás egy szinten elér egy határt, amikor a kutató elme érdeklődése a mikro és a makrokozmosz titkainak megértése és feltárása irányába fordul, és szinte belső kényszerként jelenik meg a pontos tudás igénye. A természetet ésszel kellett volna kormányoznunk, amely hibánkra csak manapság derül igazán fény, 350 év múlva. A természet leigázását hirdettük, de a természet erői sok nagyságrenddel nagyobbak annál, mint amit az ember (különösen a középkori ember) valaha is kezelni tudott. A mű az 1600-as évek elején íródott, egy nagyon fanatikus vallási közegben, ahol a dogmáktól való legkisebb eltérés vagy akár betűnyi változtatás a szó szoros értelmében életveszélyes dolog volt. Jacob Böhmét is sok támadás érte műveiért, de bizonyos „felvilágosult” körökben így is népszerűek voltak. A szöveget talán éppen a kódolt, nyakatekertten megfogalmazott szöveg érthetlensége védte meg. Nem tartom valószínűnek azt, hogy tanait értették is, hiszen ő maga sem értette az egészet. Ez ugye nagyon furcsa. Pedig maga Jacob Böhme mondta, hogy mindezt Isten sugalmazta neki, és ebből ő sem ért túl sokat, csak kényszeresen leírta. Feltett kérdéseire máig is keressük a választ.

2. S még ennél is magasabb és nagyobb megismerést adott Isten az embernek, hogy képes a dolgok szívébe nézni, milyen esszencia, erő és tulajdonság lakozik is bennük, a teremtményekben, a földben, kövekben, fáknak, füvekben, az összes mozgó és mozdulatlan dolgokban egyaránt, úgyszintén a csillagokban és az elemekben; és képes felismerni, hogy melyek ezek a lények és melyek ezek az erők, és miként van jelen ebben az erőben minden természetes érzékenység, növekedés, szaporodás és elevenség.

Ez a pont azt mondja, hogy az emberek (humanoidok) eljutottak a megismerés csúcsára, ahonnan már nemigen lehet tovább, feljebb jutni. Belenéztek a makro és a mikrokozmosz legbelsőbb titkaiba, a dolgok szívébe, és megértették a tér-energia összefüggésrendszerét, és annak információelméleti vonzatait. (De kik lehettek ezek, hiszen ezt ma sem értjük?!) A morfogenetikai tér egymásba ágyazott jellegére utal, azokra az erőkre, amik mindenben jelen vannak. Minden mindenben csak úgy lehet jelen, ha az anyag és az energia valamiféle hullámjelenséggel egyszítál, (gravitációs hullám) és ez akár a végtelenbe is elviszi a híret minden (bármilyen bonyolult) energia vagy anyagi struktúrának is, hiszen

ezeknek az egyszerű léte okozza a hullámok létrejöttét, és ennek a létinformációnak – mozgásának, és minden elmozdulásának - szubatomi strukturáltságú terjedését váltják ki, az információ strukturáltság legfelsőbb szintjén. Ebben természetesen benne vannak a kövek vagy az élő szervezetek egyaránt, a közeli vagy a fényévekre lévő is, hiszen ez nem sugárzás, hanem a tér különleges megnyilvánulása, amely „n” forrásból „n” forrást perturbál térréteg hullámaival. Ez tartja mozgásban az egész Univerzum minden atomját. Itt az energia különböző esszenciális megnyilvánulásának határozzák meg.

✚ 3. Ezenfelül Isten az értelmet és legmagasabb érzékenységet adta neki, hogy képes Istennek, teremtőjének megismerésére, arra, hogy ki és mi ő, s miként és hol van? miből teremtetett és származik az ember? És az örök, teremtetlen, végtelen Istennek miként képe, léte, tulajdona és gyermeke; hogyan teremtetett az isteni lényegből, akiben Isten léte és birtoka van, akiben Isten szelleme él és kormányoz, s akit Isten szíveként és lényegként szívből szeret, s akinek kedvéért ezt a világot az összes teremtménnyel teremtette; melyek az ember értelme és uralkodása nélkül javarészt nem élhetnének ilyen minőséggel. (...)

✚ Egyedül az ember (a nem állati elme) képes a megismerés ilyen szintjére eljutni, és felfogni a természet egészét. Szerepe nem korlátozódik a létre, és a morfogenetikai tér információs halmazát minőségileg is tanítja, hiszen kombinatív képessége új és új felfedezésekkel gazdagítja azt a megismerés legfelső szintjén. Ettől javul a tér információtartalmának minősége, (amit ez a tér meg is őriz). Ezt a kvalitatív minőségváltoztatást ugyan minden élő okozza, de az ember léte összehasonlíthatatlanul magasabb minőségűvel ruházza fel a morfogenetikai tér (R. Shaldake) entitását. Az ilyen színvonalú gondolati emisszióra (az eddig megismert dolgok közül) csak egy emberi értelemmel bíró lény képes és alkalmas.

(4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, és 16. pontok hiányoznak a fordításból)

✚ 13. Mivel pedig az ember tudja, hogy kettős ember, jóban és gonoszban részes, hogy minden az ő tulajdona, s ő ugyanaz az egy ember, aki egyszerre jó és rossz, s ezért jutalmát mindkettőtől várhatja, mert ahová a lelke ebben az életben törekszik halálával, lelke oda nyomban meg is érkezik; és itt végzett munkája alapján, az utolsó napon, erővel feltámad, és örökké él, és megdicsőül, ugyanaz örök tápláléka és kincs lesz: ezért az ember legfőbb érdeke, hogy önmagát megismerje, mineműségét, amiből jó és rossz ösztönei fakadnak, azt, hogy a jó és a rossz benne miként tulajdon sajátja, s valójában honnan is származik minden jó és minden rossz, mi az eredete, mitől és mi által került a gonosz ördögbe és az emberbe, s az összes teremtménybe. Minthogy az ördög egykoron szent angyal volt, és az ember is jónak teremtetett; **##** mégis, minden teremtményben találni ebből a kedvetlenségből, amitől marják, verik, taszítják, összehúzzák és gyűlölik egymást, és minden teremtményben ellenakarát van, és semelyik test sem egy önmagával, ahogy ez nem csupán az élő teremtményekben, hanem a csillagokban, elemekben, földben, kövekben, fémekben, lombokban, füvekben és fáknak is látható. Mindenben méreg és gonoszság van, és ennek így is kell lennie: különben nem lenne élet, sem mozgékonyosság, nem lenne szín, erény, nehézség és könnyűség vagy egyéb érzékelhetőség sem, hanem minden semmi lenne.

✚ Az eredeti szövegbe tett **##** jel jel morális és teológiai eszmefuttatást találunk, és az ilyen részletek váltják ki a logikai elrejtőzést a mű szövegének egészében, és a hasonló filozófiai munkákban. A szerző egy pszichológiai, morális, és teológiai szintet kever kozmogóniai mondanivalójához, így zavarva meg a dogmatikusokat, (hogy így is, úgy is lehessen érteni a szöveg tartalmát) és ebben rejt el egy mérhetetlenül pontos nukleáris fizikát és kozmogóniát. A vallási töltetű meghatározások is gyakran kettős értelműek, ez talán még félrevezetőbb. De egyúttal elmond egy logikát is, az antropozófia nem földi logikáját. A lélek útját. Rámutat arra, hogy a nagyobb és nem földi tudás birtokában mit is értenek Ők teremtés alatt. A **##** jel után felszínre bukkan az univerzális logika. Minden testben (teremtményben

ellenakarát van. Ez nem emberi akarat, hanem balos (más filozófiákban női) tércsavarodás a teremtő időtér jobbos (férfi) csavarodású teréhez képest. Majd ez lesz a részecskék felszínének (megfoghatóságának) az oka, mert ez hozza majd létre az időtükrökből, időellentmondásokból álló virtuális megfoghatóságot okozó felszíneket. (Ez persze csak a megfoghatóság látszata.) Ezeknek interakcióira céloz, hogy marják, verik, taszítják, összehúzzák egymást, vagyis ott lökdösődnek az atommagokban. (Kölcsönhatások: ötödik erő!) Az, hogy az ellenakarát nélkül minden semmi volna, így már sokkal logikusabb, hiszen így nem volna anyagi részecske, megfoghatóság és ennek folyományaként anyag – és Univerzum – sem!

Újra olvashatjuk, hogy minden mindenben benne van, vagyis minden mindennek a létalapja. Anyag nélkül nem lenne szín, (mert mi sugározná, és verné vissza a fényt? A fény alapvetően sztochasztikusan fehér színét az atomok tették színessé), megfoghatóság, nehézség, vagy könnyűség... Vagyis az ellenakarátnak nevezett valami az anyag megfoghatóságának és érzékelhetőségének, de a tömeg (súly) jelenségének az oka is! Enélkül minden semmi, vagyis megfoghatatlan és érzékelhetetlen; transzcendens jellegű lenne. Üres, anyagtalan téridő. Azért majd az is sokkal komplikáltabb lesz, mint amit arról ma tanítunk...

✚ 14. Ebben a mély szemlélődésben úgy találjuk, hogy mindez magától Istentől származik, mindez Isten saját lényé, vagyis Isten maga, és önmagát ily módon magából teremtette; és a rossz a formáláshoz, és a mozgékonyasághoz tartozik, a jó pedig a szeretethez, a szigorúság vagy ellenakarát pedig az örömhöz. Ha a teremtmény Isten fényében van, akkor a harag vagy az ellenakarát hozza létre a fölemelkedő, örök örömet; de amikor Isten fénye kialszik, akkor gyötrelmes kín és pokoli tűz.

✚ Itt szüksézávú összefoglalót kapunk az ok okozati összefüggésekről: A téridőt – Mindenható – mint önmagának okát és folyamatos okozatát ismerhetjük meg. Hogy mit is takarhat ez, arra később részletesen visszatérünk. A rossz (vagyis az ellenkező forgás) a mozgékonyasághoz és a formáláshoz tartozik, vagyis a keletkezés és az anyaggá válás útja, a jó a szeretethez (ezt főképpen Istenhez köti a szöveg) – a speciális hatforráshelyű félspinű tér minden további teremtéshez szükséges voltát takarják a kifejezések; ez a kegyelem és az öröm. Ez a láthatatlan fény, ami mindent megtart a teremtésben. Az a szimmetriarobbanás ami a részecskéket folyamatosan fenntartja és kelti, csak ilyenben maradhat fenn, egyben ez a tér az oka annak is, hogy ellenkező forgású terek is létrejönnek a részecske keletkezése során, és ebből keletkezik az állandó felemelkedő öröm, a korpuszkula több rétegben generálódó felszíne. A mindent fenntartó tér – rejtett fény – fizikai elhagyásával, esetleges megszűnésével értelmét veszíti az anyagi részecskék eddig egyensúlyi szimmetriarendszere, és ezek egyszerűen tachionokra hullnak szét. (Brahma éjszakája és nappala). De egy kis bátorsággal arra is gondolhatunk, hogy amennyiben elhagyjuk a teret úrhajónkkal, úgy fel kell készülnünk a hipertérben (nemtér-nemidőben; a tisztítótüzben) ránk leselkedő (megváltozott) körülményekre!

✚ 15. A három isteni princípiumot szeretném itt leírni a maguk valóságában; bennük azután majd magyarázatát lelmi majd mindennek, annak is, hogy mi Isten, mi a természet, és mik a teremtmények; mi Isten szeretete és szelídsége; mi Isten örvénye és akarata; mi az ördög és mi az Isten haragja: összefoglalva, mi az öröm és fájdalom, és mindez hogyan kezdődik és van örökké. (...)

✚ A princípium kiindulási valami, de itt semmi esetre sem anyag! Meg fogjuk érteni, hogy mit takar az Isten kifejezés, és mit is ért a mű teremtmények alatt. (A kettős értelmezhetőség szintén félrevezető lehet!). Isten örvénye a csavarodott fél spinű teret (topográfiailag a dinamikus örvényteret!) takarja. Az ördög szintén másodlagos princípium, (tehát nem valami szőrös, patás mesealak!) Ezek a teremtés „alkatrészei”. A források és az általuk keltett jobbos és balos örvényterek. Itt már felismerhető a sokkal később, Einstein által leírt relativitás-elmélet minden lényeges eleme, csak a fizikából nagyvonalúan kifejejtett dinamikus idő (dimenzióforrásokra is ki van terjesztve, az álló forrás a Víz (Minkowski), a saját terjedési sebességét (a fénysebességet?) átlépő forrás, pedig a Tűz, a tachion keltője.

✚ 17. Ezért az ember számára a világban, mialatt nyomorult, romlott húsházában nagy veszedelemben él, semmi sem szükségesebb, minthogy önmagát helyesen megismerje. Ha pedig magát helyesen ismeri, akkor ismeri Istent is, teremtőjét, és az összes teremtményt; és ismeri Isten iránta való érzületét. És ez a megismerés nekem a legrágább mindazok közül, melyekre valaha rátaláltam. (...)

✚ Ha az ember magát megismeri, – teljes mélységében! – ez azt is jelenti, hogy megismeri az őt alapvetően felépítő részecskéket és az ezeket építő lényegi struktúrákat is, ami az anyag valódi szerkezetének működési elvein át elvezeti őt arra, hogy a fenntartó teret is megismerje. Vagyis az emberben is megtalálhatók mindazon dolgok, amik olyan mértékben összekapcsolják az Univerzum egészével, hogy ettől még gondolatilag sem lehet szeparált individuum. Ha logikailag a téridő bármely pontjában ott kell lennie az egész kavargó Univerzum minden atomja által keltett létezési hullámtereknek, ezek terjedő modulációban minden információjának is; akkor mindenhol ott az EGÉSZ. Ez a beszélő fény ősi értelme. Innen a szavunk; MINDEGY. Ezért tanítják a keleti filozófiák, hogy; minden Egy. Legyőzni a szellemi sötétséget! Csak ez lehet az ember célja! Felismerni és megérteni a világot kormányzó nagy törvényeket. Ez a megismerés az alap, a szeretet, a tudás és az intelligencia; legrágább, az ember magasztos célja.

Első fejezet: Az Isteni lét első princípiuma

✚ 1. Mikor most Istenről akarunk szólni, arról, hogy mi ő és hol van, úgy kell beszélnünk róla, mint a lények lényéről. Mert belőle születtek, teremtettek és eredtek mindenek, és a dolgok első kezdete Istenben van. (...)

✚ A mindenség létének első és elengedhetetlen feltétele maga a létezés ős-oka. A nemlétezésből nem lehet létezést kialakítani, vagyis – amennyiben hiteles kozmológiát kívánunk felállítani magunknak – akkor elsőnek a létezés kezdeti okát kell kigondolnunk, a valódi ős-okot, ami mindig is létezett. Olyan valamit, ami nem következménye semminek. Örök és változhatatlan. Ez az ős-ok nem lehet még energia, vagy anyagi valami sem, hanem még ezeknek is az ős-oka. Nem részecskeszerű, főképpen nem tárgyszerű, hanem minden eddigi elgondolásunktól eltérő. A megnyilvánulatlan. Az omnipotens. A lét alapoka. Ez nem valami ember formájú alakzat, aki lebeg a tértelen semmiben, hanem egészen más. Amikor egyszer csak megnyilvánul, magában szerveződik, amikor kiárad, magában árad ki, amikor potenssé lesz, csak saját létezési tartományában létezik. Nem a „semmiben” mert a semminek nincsenek tulajdonságai és nincs semmiféle paramétere. Létezése addig tart, ameddig topográfiaja ezt meghatározza. Kívülről a létsemmi. Belsejében jön létre a teremtés, amihez elágazó rendszereket kell kialakítania magából, amelyben forrásának másolatai is csak ő maga lehet. Egy második, negyedik, nyolcadik, tizenhatodik elágazott idejű, de lényegében egyidejű forrás. Ezek a források már topográfiai okozatok, de gyakorlatilag pontos kópiái a kezdeti potensnek. Az ilyen Univerzum egydimenziós, elágazó szálakból áll, amely tény jól találkozik Kaluza és Klein string és szuperstring elméletével, amelyben az időt elágazó időszálakkal írták le, viszont szöges ellentétben van a ma népszerű Gamow-féle, vagy a S. Weinberg-féle ősrobbanási elmélettel is.

✚ 2. A Gonoszt, melyet az első princípiumban értünk meg, nem nevezzük Istennek, és nem Isten, mert benne a bősziúság komor forrása van, melyről Istent haragvó, bőszi, hév-Istennek nevezzük. A bősziúságban van az életnek és minden mozgékonyaságnak eredete. Ha azonban a bősziúságnak e komor, szorongó forrását Isten fénye meggyújtja, akkor már nem bősziúság, hanem örömmé átváltoztatott szorongás.

✚ Nagyon figyeljünk! Az első princípium egy pont. Minden „valaminek” a kezdete és forrása. Őspont. Időpont. Jelenpont. Ebből indul majd minden folyamat. Ez nem részecske!! Itt a Minkowski téridő időforrására lehet gondolni, csak ez az itt leírt valószínűleg oszcillál is. Nincs kétféle első princípium. A „gonoszt” ide kell visszavezetnünk. (Talán egy dologban azért eltérhet két pontszerű valami; relatív jobbra vagy balra forog ?) A böszültség kifejezésnek mindenesetre valamiféle felgyorsult, böszülten rohanó mozgást kell takarnia. (Az elnevezések rejtettek lesznek ugyan, de logikusak). A böszültnek nevezett mozgás nélkül tehát nem jön létre semmi. A mozgékonyság alapfeltételként van azonosítva. Komor, mert még nincs fény, szorongó forrás, mivel egy eszményien kis helyről, egy pontból ered. Ez a jelenpont a fázisfordítási és kiindulási pont. Ezért szorongás, mert tágultabb valamiből egyre szűkülve áthalad az egyetlen értelmezhető valamin, a jelenponton. Ez a valami félelmetesen hasonlít S. Howking; 'Az idő rövid története' c. nagyszerű kozmológiai munkájában található időábrázoláshoz! A forrás képezi majd alapját a kialakuló új minőségnek; a TÉRIDŐnek. Ez az Univerzum talán egyetlen, és legnagyobb szerencséje és öröme, mert ez az „alapközeg” az összes további lépések záloga.

✚ **3. Ezt a világot mindenestől Isten teremtette, és nem készítette semmiféle más anyagból, mint önnön lényéből. Isten szellem, megfoghatatlan, nincs kezdete, sem vége, és magassága és mélysége határtalan. A szellem viszont nem tesz mást, mint fölemelkedik, örvénylik, mozog és önmagát folyvást szüli: s önmagának e szülésében a következő hármias alakja van: 1. keserű, 2. fanyar, 3. tüzes; ez a hármias alak mégsem első, második vagy harmadik, hanem mind a három csupán egy, és mindegyik szüli a másodikat és a harmadikat. Tehát a fanyarból és a keserűből születik a tűz, és a tűz böszültsége keserűség vagy a fullánk maga; és a fanyarság az ösztöke, mindkettő atya, és a tűz csakis általuk születik, mert a szellem olyan akarát vagy érzékenység, mely létesül és önmagát ebben a létesülésben keresi, termékenyíti vagy szüli.**

✚ Mivel Istenből – Atyából - lesz később a tér, de ez a létezés geometriájából jön majd létre, itt az időgeometria kezdeti nehézségein kell átbukdácsolnunk. Az az időforrás, ami majd kiindulási alapul fog szolgálni, már régóta (vagy inkább végtelen idő óta) létezik. Egy pontszerű dimenzióforrás, ami az időben tartós létezése okán már hatalmas (végtelen) múltidőt generálhatott. Ezt a múltidőt Böhme úgy jellemzi, hogy feneketlen mélység, határtalanul nagy, nincs kezdete és vége sem. Várhatóan a jövő befelé – a jelenpont szorongásába – tartó világa is végtelen, ha időbeli kiterjedtségét vizsgáljuk. Szokatlan kifejezéseket kell itt használnunk, mert ekkor még valójában idő sincs és tér sem, ami kapaszkodóhoz szoktatott elménknak eléggé elképzelhetetlen állapot. Mindez egyelőre csak az idő őse. A Tűz. A forrás forgása (keserűség) hozza létre a mozgást, ami a terjedésénél gyorsabb állapotba jutva negatív idővé lesz. Tűzzé. (Ez nem gyertyaláng vagy valamiféle tábortűz!! Ekkor még nincsen semmiféle anyagi dolog!!) A Tűz és Víz az idő ősalapotának minőségileg eltérő két megjelenési formája.

Ókori források egyéb helyeken is feneketlen mélységről írnak. Ez a valami önmagát szüli folyamatosan. Ami születik: a Fiú, a kiáradás. A DIMENZIÓ szó KIterjedést is jelent! A KI nem jelent kitüntetett irányt, ezért csakis GÖMBSZERŰ kiáradást jelenthet!! Akár áll egy forrás, akár halad. (Ez a VÍZ) Semmi köze nincs az újkori félreértelmezésekhez. Az Isten lelke nem a Föld tengerei felett lebegett. Az már egy nagyon komplex anyagvilág létét feltételeznél!! Azért lebeghetett a Vizek felett, mert a forrás gyorsabb a Vizek időkiáradási terjedésénél. Vagyis itt a hév-Isten értelme, ami pontosan az a Tűzisten akit mi évezredek óta imádtunk. Ezért kiáltottak ki minket pogány tűzimádóknak? Ez a fatális hülyeség diadala? Ezt csak azért mertem így feltételezni, mert a katolikus egyház víz és tűzkeresztje (víz és tűzkeresztje) nyilvánvalóan ugyanazt a teremtési alapelveket hordozza, mint a mi ősi, hun eredetű jeleink, de honfoglalás kori keresztjeink is!!

Vagyis sohasem voltunk pogányok. Lehet, hogy nem a római katolikus hit szerint éltünk, de ugyanarról az Istenről tanítottak a papjaink, táltosaink és sámánjaink. Az omnipotens topográfiailag egy végtelen jelet is jelentő lemniszkáta megforgatásával kialakuló forgástesttel, a potens (megnyilvánult) ennek komplex síkon való megkettőződésével érzékeltethető. Ez a minden kultúrában használt négy szirmú virág szimbólumban maradt ránk. Templomokban az oltár felett látható (pld; szegedi fogadalmi templom), vagy a miseasztal ilyen alakú LYUKaiban ismerhetünk rá. Ebből helyesen ötnék kell lennie.

Elgondolkoztató, hogy egyetlen szavunk kezdődik LY-nal; a LYUK. Ez a szorongás pontja, az Univerzum legkisebb keresztmetszete. Ha az idő dimenziójában egy pont folyamatosan létezik, az egy önmagába visszatérő egydimenziós egyoldalú létfelszín generál, vagyis folyamatosan szüli magát, de újra és újra visszajut a jelenbe, így csakis magából áll. Időfelszíne egyidejű, ekvitemporiális körökben (gyűrűkben) tágul és szűkül újra. Howking időábrázolásában ez egyértelműen felismerhető. Jól rajzolta le a Teremtőt, de ugyanígy volt ezzel Einstein, vagy tanára Minkowski is. Náluk sokkal pontosabb ábrázolásokhoz jutott el Viktor Vasarely, aki saját bevallása szerint sokáig kísérletezett az idő képi megjelenítésével. Megnyilvánulásával a potens oszcillálni kezd, aminek következtében virtuális szférákat kezd „látni”, amelyek egy nem a jelenben lévő „szemlélőnek” egyre nőnek (VÍZ). Ilyent minden későbbi másolati forrása is kelt.

Ez az a nagyon fontos eseményhorizont, ami kimaradt a későbbi időelméletekből, így a superstring (szupercipőfűző) elméletből is, pedig Minkowski tanár úr már táguló időszférával igyekezett a negyedik térdimenziót bevezetni. Tanítványa, Einstein is használta, csak tárgyyszerű rakétákkal próbálta érzékeltetni és eseményekkel. A létezés eseményének a hírével. Ez egy fénysebességgel táguló gömb, ami Minkowski alapötletének kiterjesztése. Azért nevezte el eseményhorizontnak, mert a létezés ezen kívül már nem tapasztalható meg. Ezt Einstein a rakéták létezési eseményére értette, de miért is ne lenne ez igaz egyetlen dimenzióforrásra is?!

Az őslétezőt Böhme tüzesnek nevezi, és így nem lehet kétségünk afelől, hogy a tachiont teszi a teremtés őforrásának, hiszen a fullánk kifejezés kúpos dimenziószerkezetre utal. A fanyar összehúzó, vagyis negatív idő (miután gyorsabban rohan, mint ahogyan terjed a létezése eseményhorizontjánál, nem más, mint a saját jövőjében rohanó időforrás. A Vizek felett lebeg. Tűz. A Víz forrásának relatív mozgása – bőszültsége – az emanációs (múltterjedési) faktor alatti. 1 alatti. Pongyolán mondhatjuk ezt fénysebességnek is, de egyelőre még fényünk sincs. Egy szemernyi se! Ezzel a Víz tulajdonsággal majd (nagyon logikusan!) mint Édes kulcsszóval találkozhatunk a későbbiekben. Ezt leginkább a fénysebességgel hozhatjuk párhuzamba. Ha ennél nagyobb relatív bőszültsége, akkor negatív idejűvé lesz.

Mint ahogyan Einstein is azt tanította, hogy ha egyáltalán átléphetné a képzeletbeli rakétája a fénysebességet, akkor abban „az órák visszafelé járnának”! A Tűznek Böhme három tulajdonságot is ad; keserű, fanyar, tüzes. Mit takarhatnak ezek a rejtjelek? Az negatívvá vált sajátidő geometriáját! Méghozzá egy tachionét! (Mivel TŰZ-ről beszél). Más forrásokkal összevetve – a Tűz a Víz „begerjesztett” relatív állapota – ami a VÍZ típusú forrásból keletkezik. (Purusa és Prakriti: indiai mitológia) A fanyar az negatív idő (tehát a terjedésénél (E) gyorsabban száguldó bösz tachion. A keserűt itt nem jellemzi, de később sebesen forgó kerékkel azonosítja, ami a fanyarságot összetöri, vagyis a haladó térforrás hátrahagyott múlt időterének csavarodottságát okozza. Ami tachion; az egyben tüzes is (tűz típusú időtér). A fullánk kifejezés a geometriai megjelenést (a kúposágot) takarja. Mindkettő Atya, hiszen ez az eredet, a hátrahagyott múltteret máshol Fiúként azonosítja, amit az Atya folyamatosan és örökkön örökké szül magából (az Anyában is).

A későbbiekben kiderül, hogy ez a logikátlannak és mesésnek tűnő történet mit is takar valójában. Kiderül, hogy miként termékenyíti és szüli magát az Atyának nevezett jelenforrás. Ezt majd az Anyának nevezett másik időforrás közegének meghódítása teszi számára lehetővé. A három tulajdonság egymás következménye, tehát a forgás (csavarodás, spin) következménye a száguldás, a fanyarság, ami összehúzó, ebből születik majd a rohanás is, amit a csavarodás és a jelenforráson való áthaladás hajt egyre előre, vagy amint Buddha mondta, a gyors elfordulások a harmadik dimenzióban. Ez együtt a TŰZ. (Rudra, Marut, vagy ahogyan az ősmagyarok hívták; öreg Isten idő!) Ezt főképpen a rendszer jelenforrást elhagyó részére kell értenünk, vagyis a múlt jelenből való dinamikus kiadására. Mi a múlt felőli oldalán élünk az időforrásnak, így ezért a népmeséink is a teremtés oszcillációinak múltfelőli megnyilvánulásával, a teremtés első akciójával kezdődnek (!!!); „hol volt, hol nem volt, de amikor nem volt, akkor is csak volt valahol.” Ennek időben magába visszakanyarodó és magába hatolt reciklikus változata lesz a szellem. (Lásd később; VÍZSELLEM). //universus (latin): önmagába visszaforduló !!//

4. Mármost mindez emberi nyelven elmondhatatlan, és ésszel felfoghatatlan, mert Istennek nincs kezdete. Ám mégis úgy szeretnénk beszélni, mintha lenne kezdete, s ezzel megértetni, hogy mi van az első princípiumban, s megérteni a különbséget is az első és a második princípium között, amely Isten vagy szellem. Habár Istenben nincs különbség, az ember mégis kutatja a gonosz és a jó eredetét, tudni akarja, hogy mi van a harag és a szeretet első és eredendő FORRÁSÁBAN, mert mindkettő egy eredetből, egy ANYÁTÓL van, és mindkettő egy dolog. Így kell az embernek teremtményi módon beszélnie, mikor kezdetet tételez, azért, hogy megismeréshez segítse.

Nehezen, de azért elmondható és felfogható, de mi az, hogy „emberi nyelven”? Nem földi emberek írták?! Nem. Isten (pontosabban a MINDENHATÓ, a téridő) kezdete is az időben van, és ez az idő végtelen, és mivel ő a jelenben van, amit mi nem is tapasztalhatunk meg (gondolják csak végig!) számára nincs is idő. Ő az idő (is). Az látszik, hogy az aki ezt a kozmogóniai tanítást küldte, talán Ő sem tudott megbirkózni az idő kezdetének a egyszerűsítő magyarázatával, mert úgy beszél, hogy tegyük fel, hogy ez most a kezdet, de valójában Ő sem tud dönteni, hogy volt-e kezdet, vagy sem? Azt is mondja, hogy a tér kortalan, mindig volt, de ha valamikor keletkezett, akkor így kellett keletkeznie? Én úgy érzem, hogy a jelenforrás szaporodása is megérthető, és ennek is volt – kellett hogy legyen – valamiféle logikai oka. Valami ezt is létrehozta.

Ez volt a valódi (anyag és energia nélküli!) ősrobbanás. A kiindulási szinguláris dimenzióforrás „n” egyenrangú elemre való szétrobbanása. (Lásd a matematikában a bifurkáció jelenségét). De figyeljünk csak! A gonosz és a jó, a harag és a szeretet egy Anyától van. ANYÁTÓL. Mikor az Atyának nevezett forrás az Anyának nevezett forrásidőbe lép, jobbra és balra perdülő időterekre hasad fel (az Anya egy (másik) kettős törésű negatív időrendszer határán és hatására). A két valami (Tűz és Víz lényegében egy valami kétféle megjelenési formája!) Itt – az Anya időrendszerének a határát átlépve, az egymást realizáló hatás következtében – egy Atya forrásból kettővé lesz, ami valójában ugyanaz a forrás, csak a kettősidőben kétfelé osztódott. Ami a tér megteremtésének útján halad, az az Atya, amíg az „alkalmatlan” másik rossz felé fordul, (és rossz relatív sebességgel) az a Gonosz. Ezért lát vissza az Atya sajátidejének a mélyére az ördög! (... és mégis ki van zárva a második princípiumból) Az Atya típusú princípiumból kirohan, és egy „másmilyen” második princípiumot hagy hátra az Anyában. Az Atya és ördög források örökre az Anya időterében is marad(hat)nak, többnyire nem hagyják el azt. Femto¹-szekundumokkal később, amikor ebből a találkozásból megszületik az Univerzum tere, az Isten hármasságának, majd az is ezen az Anyának nevezett forrásidőn belül fog maradni. Csak így jöhet létre, és csak így maradhat fenn. A jó és a rossz egy Anyától van (hiszen egy relatív forrásidő múltjai, egyazon Anya okozza, váltja ki a létrejöttüket).

„Teljes amaz, és teljes ez. Teljesből teljes árad ki. Teljesből teljeset vesz el, és a teljes, teljes marad. Béke, Béke, Béke.”
„Isa upanisad” -ból fordította: Vekerdi József.

5. Nem mondhatja hát az ember, hogy Istenben tűz, keserűség vagy fanyarság van, még kevésbé, hogy levegő, víz vagy föld; egyedül az ember látja ilyenek. Azt sem mondhatja, hogy Istenben halál van vagy pokoli tűz, vagy szomorúság; egyedül az ember tudja ilyenek. Mert Isten nem ördögöket csinált magából, hanem angyalokat, hogy örömeiben, öröméért éljen. De az ember látja, hogy ördögök lettek, még hozzá Istennek ellenségeivé váltak. Ily módon kutatnia kell az okok forrását, hogy mi a gonoszság ősanyaga, ami azonos mind Istenben, mind a teremtményben. Mert az eredetben minden egy, Istenből való, lényéből készített, lényének egységes, személyének hármasság mivolta szerint.

A jelenforrás egy lyuk a jövő és a múlt között, (egy nagyon fontos lyuk, de nem több) és így nincsen benne semmiféle tulajdonság azokból, amelyeket az ember beleképzelt. Az angyal nevű (másolati) időforrások olyanok, mint az atya; az ördög, a gonosz, rossz és a női típusúnak nevezettek, pedig ellenkezően csavarodottak, de szintén ugyanolyanok. Teljesek a létezésben és a léteztetésben. Senkit se

¹ femto: SI mértékegységek elé tett prefixszum, értéke: 10⁻¹⁵

sodorjanak el a beidegzései a sokszor hallott és mellékgondolatokat ébresztő szavak: gonosz, ördög, nő stb. Ezek valódi jelentése egészen mást takart, mint a mumusmesék kénköves hősei!! Ez a SulPhur félreértéséből eredt. Még szó lesz róla! Ha valaki ehhez mégis ragaszkodik, azt is gondolkodóba ejtheti az, hogy az idők végén a Sátán majd Isten asztalához fog ülni. Békében. (Megtalálható a Bibliában.). Vagyis az idők végén lejár a gonoszkodás mandátuma... Ekkor újra minden visszakerül a kiindulási pontba. Big Crash. A teremtmény az „ember”. Vagyis az anyagi részecskék (Föld, sár, félszínűek) eredete szintén transzcendens, csupán időstruktúrák keltik és működtetik őket. Azt is mondhatjuk, hogy az anyag gravitációs hullámokból áll és tachionokból keletkezik, lényegében az első – az OK forrás időelágazásaiból.

✚ 6. Lásd, kiváltképpen három dolog van az eredetben, melyből minden dolog, szellem és élet, tevékenység és a felfoghatóság lett; úgymint: Sul-Phur, Mer-Cu-Ri-Us, és Sal. Most majd azt mondod, hogy e három a természetben és nem Istenben van. Igen, így igaz, de a természet alapja Istenben van, s értsd ezt az Atya első princípiuma szerint, mert Isten haragvó, tüzes Istennek is nevezi magát. Ne gondold úgy, hogy Isten haragra gerjed önmagában, ellenkezőleg: a teremtmény tűzre lobbanó szellemében. Isten első princípiumának a belsejében mindenütt éget, és a teremtmény szelleme szenved a kint, nem Isten.

✚ Itt új fogalmak lépnek be. A dolgok alapvető eredete a már ismert első princípiumból (a jelenpontból) „kilehelt” Fiúban található, vagyis minden ebből fog „felépülni”. Mi a Sul-Phur, a Mer-Cu-Ri-Us és a Sal? A szavak latinul is értelmesek. A Sulphur (latin: kén) a kénre való fordítási megoldást sugalmazza. A fordító néhány helyen kénszellemnek is fordította. Az első és a második princípiumot takarja (az Atyát és a Fiút együtt), a jelenpontot és a kilehelt, kiárasztott múltidőteret.

A Sulphur VILLÁM értelemben is használt latinul, ami a villámgyorsan száguldó dimenzióforrásra igen találó. A kémiai kénként való értelmezése biztosan téves. A Mercurius (latin: higany) (tömeg, gravitáció, NEHÉZkedés) az OKforrás kialakulási eseményvonalai görbületét, kezdeti spiraculumot, majd a hatszirmú teret jelenti. Ezek szerint a téridőkvantumnak is van tömege, ami teljesen logikus is, hiszen egy körpályán száguldó tachion csakis görbült teret kelthet magából. Spirális metszetűt! Ezt az örvény, a körberohanó Fiú sok helyen megtalálható pontosítása egyértelművé teszi. spiraculum; (latin: lélegzetvétélre való nyílás, szelelő lyuk) (A „szentlélek” eredeti neve: Szent szellet!!)

Az ilyen görbült, rétegzett téridő viszont egyértelműen tömeget is jelent. Ez nem elgörbül (!), hanem görbültre keletkezik! A Sal – a SÓ az összehúzást, összehúzódást takarja. (latin: só, de éleseszsűséget, értelmet is jelent!) A FORRÁS ÉRTELMÉT!! (ESZERINT; Az Univerzum minden létező forráspontra él és gondolkodik?!) Ezt majd a teremtmény szellemében (a részecskék transzcendens mikrostruktúrájában), az „emberben” Sal Nitrinek is fogja nevezni Böhme próféta. Ez a robbanásszerű tágulást, és rohamosan szaporodó (bifurkálódó) forráspon-populációt fogja jelenteni. (Sal Nitri= Gondolj a nitrátsóra, (salétromsó) ami a puszkaporban van!)

Böhme ezeket a szavakat korrektül részekre is bontja, és ezzel rajta keresztül mestere jelzi, hogy ezek mozaikszavak. (Mint az pl. az ENSZ.)

✚ 7. A Sulphur, Mercurius és Sal értelme teremtményi módon beszél. A Sul lélek vagy kinyíló szellem, avagy Isten hasonlata. A Phur prima matéria, melyből a szellem született, rendkívüli fanyarság. A Mercuriusnak önmagában négyes alakja van, úgymint: fanyar, keserű, tűz, víz. A Sal az előző négytől született gyermek, fanyar, szigorú és a felfoghatóság oka.

✚ Sul a kúpos idő kiáradása, Phur maga a forrás. Ebből alakul majd ki a MerCuRiUs, (a higany latin neve), itt a tömeget, tömegvonást jellemzik vele. Ez egy ciklikus pályára állt tachion, amely a visszafordulás miatt belelép a sajátidejébe és itt (Sal) szimmetria-robbanásának első aktusát tapasztalja meg a saját múltjában. Kiterjedése Víz típusú eseményhorizontot szül oszcillációs - fénysebességgel táguló - időszféráiból. A Mercurius Tűz típusú centrális rendszerű, és ez Víz típusú TERET kelt (ez csak az emanációval – fénysebességgel, Víz típus – terjed. Ezért az fanyar (negatív idő), keserű (csavarodott), Tűz (száguldó) és Víz (édes, szétterjedő). A speciálisan létrejött különleges önfenntartó időgeometriai

helyzet pozitív idejű tér születését és fennmaradását okozza, és ez egyben a szimetriarendszer létrejöttének, a Salnak is az oka. Ez a TÉRIDŐ és az ENERGIA és ezzel a fény primer formációja. A zsidó-keresztény misztikában a sekhina, a rejtett fény, a genezis első állomása, a „rajzpapír”, amin a csodálatos mű majd meg fog születni. Az első együtt maradó valami az eddigi „semmiben”, hiszen a forrás emberi szemmel olyan kicsi, hogy számunkra fizikailag megismerhetetlen.

✚ 8. Mármost értsd helyesen tanításomat! Fanyarság, keserűség, tűz az első princípium szerinti eredetben vannak, melyben a vízfolyás megnyílik, s mely alapján Istent ne Istennek, hanem bősziúségnek, haragnak, komor forrásnak nevezzétek, melyből a rossz, a kín, a rettenet és az égés erednek.

✚ Erről már olvastunk, ott; „rossz, gonosz, ördög”. Mondjuk azt, hogy IS. Egy kicsit középkori tévelygés is (égés), de azért ez is igaz, hiszen a tűz éget. (persze ennek a Tűznek, Víznek, (később Levegőnek és Földnek) a világon semmi köze a szavak mai jelentéstartalmához! Ebben a filozófusok, kozmológusok, de a misztikusok is egyöntetűen tévednek!! Ezek hasonlatok és kulcsszavak!) A vízfolyás megnyílik, kijelentés azt sugallja, hogy a dimenzió (idő) forrás is született egyszer, pontosabban a megnyilvánulatlanból megnyilvánult lett. Előbuzgó forrássá lett. Gyanús, hogy itt a jövőoldalról írnak. Itt a dolgok nem kifelé, hanem befelé, a szorongó, komor, sötét forráspontba tartanak. Itt minden jön. Befelé jön. Itt van a hol lesz, hol nem lesz...

✚ 9. Így van ahogy mondtuk. A fanyarság a prima matéria, szigorú, egészen komor összehúzódnás, vagyis Sal. A szigorú vonzásban keletkezik a keserűség, mert a szigorú vonzásban élesedik a szellem teljességgel szorongóvá. Vedd példának az embert: úgy lobban haragra, hogy szellemét egészen magába vonja, amitől keserű remegés fogja el, és ha nem áll ellen, és nem csillapodik, akkor a harag tüze benne lángra lobban, és a gonoszságban ég; majd szellemében és kedélyében csakhamar mindenütt egy bosszúálló szubsztancia és lény születik.

✚ A prima matéria természetesen még nem anyag, ez kiindulási valami; princípium. Ez a valami csak az idő geometriájában bír kiterjedéssel és tulajdonságokkal. A Sal erő összehúzódnásra bírja, a forráspontba kényszeríti az időrendszer topográfiáját, amely pontot szorongásnak hívják. A jelenpontok kicsik, fénytelenek, és valójában ennél kisebbre már nem is lehet „összehúzódnani”. Itt azt írja Böhme, hogy a keserűség a szigorú vonzásban keletkezik. Topográfiai törvények következménye.

A szigorú vonzás egyértelműen jelzi, hogy itt fordított, beJÖVŐ rendszeridőről ír. Az emberről hozott példa nem eléggé világos. Talán arra utal, hogy bizonyos paraméterek esetén olyan furcsa remegés áll be a jelenpontban, amelynek során a szokványostól eltérő „antienergia” vagy talán antianyag is születhet. Az antienergia alatt persze nem valami negatív energiát, hanem ellenkező csavarodottságú teret, talán egy parallel Univerzumot kell érteni!?

✚ 10. Nos hát, az eredetben a természet is hasonlóan születik. De érthetőbben kell beszélünk. Nézd, mi a Mercurius? Fanyarság, keserűség, tűz és Sulphuros víz, a legrettenetesebb lét. Azonban nem szabad itt anyagra, vagy megfogható dologra gondolnod, hanem az őstermészet forrására és összes szellemére. A magába vonódó fanyarság az első lét, s minthogy kemény és hideg erő, a szellem csupa fullánk és Él. A fullánk és az Él a vonzást nem tűri, hanem megmozdul és védekezik, ellenakarát támad, a fanyarság ellensége; és ebből a megmozdulásból lesz az első mozgékony, a harmadik alak.

✚ Az anyagi részecskék, a megfogható világ is hasonló alapelveken születik majd, és itt ugyan görbült időrendszerek születnek éppen, amelyeknek már jól érzékelhető tömege van, mint a Higanynak, de ez a valami mégis más, hiszen ez nem anyagi. Így működnek a fénysebességnél gyorsabban száguldó tachionok, így hasadnak fel a szuperstringek, a Káosz őselemei, TŰZ és VÍZ. Ekkor még nincsen téridő (LEVEGŐ), fény, anyag meg még úgyse! Egyelőre örüljünk annak, hogy már megszületett a mozgás, ami ráadásul alak is, vagyis az időnek van alakja, ami persze anyag nélküli forma, időtopográfiai varázslat. A téridő nem görbül el, hanem görbültre születik!! Élből. (héber: ÉL = van, ÉLI = vanocska, létezőcske.)

Jézus a kereszten ezt mondta; Éli, Éli, miért hagytál el engem?! Él a Kabalában (ősi zsidó tanítás) is megtalálható istennév. A magyarok hatezer éve őt tisztelik Atyaként.

A legfelső szféra régióiban a szeretet, az erő, és a ravaszság tulajdonságait, pozícióit hordozza. Ez a szféra 6+1 tagú, vagyis hat + 1 egzisztenciát, létezőt hordoz. Ez Isten 6+1 aspektusa. Ez igen pontos logikai egyezés a később kialakuló szeránnal, a Mindenhatóval. Ez nem valami politeizmus, sokistenhit, hanem a forrás primer megosztódásait jelenti, amely mind-mind ugyanannak a forrásnak sajátidőben kialakult másolati forrása. Mind – Egy.

 11. A fanyarság most egyre keményebben vonz magába, tehát kemény és szigorú lesz, a legkeményebb kőhöz hasonlóan kemény ERŐ, melyet a keserűség, vagyis a fanyarság fullánkja nem tűr, és itt támad benne a SulPhur-szellemhez hasonló nagy szorongás; és a keserűség fullánkja úgy csíp, oly keményen dörzsölődik, hogy a szorongásban álnok villám támad, amely borzalmasan kicsap, és a fanyarságot széttöri. De nem lel nyugalmat, ezért mind vadabb lesz, olyan, mint egy szorongó borzalmas kerék, mely az álnok villámmal együtt merő értelmetlenségként forog, és e villám tűzfullánkká változik, mely mégsem égő tűz, hanem csak, mint a kőbe zárt tűz.

 Ez az a pillanat, amikor az Anya belsejébe rohant Atya az Anya (női Teremtő) hatására kettéhasad és az egyik ágán visszafordul a saját előzőleg kiáradt múltja felé. Ez az ág egyidejű marad a másik – tovább gyorsuló és tovarohanó – ágával is, de a kettős törési faktorú időben mégis kettős létezőként kezd viselkedni. Mindkettő a forráspontból szüli a Fiát. Állandóan, folyamatosan, újra és újra. Ezek ritmikusan szerteáradó időszférák. Amikor a visszafordult ág belerohan a saját múltjába is; ott megjelenik előtte a múltja által feléje szállított múltbeli képe, ahol újra tűzzé (csavarodott, őrzöngve perdülő TŰZFULLÁNKká lesz. Itt a szöveg világosan utal arra, hogy ez a TŰZ nem az a tűz, amire az avatatlan megfejtők eddig gondoltak az ókori filozófiából és az ezotériából ismert őselemekkel kapcsolatban. (Ezért is írtam következetesen nagy kezdőbetűvel!) Az álnok kulcsszóra máshol nem emlékszem, itt gondolom az ellentettséget (jövő-múlt, vagy női-férfi, vagy - és +) akarja reprezentálni. A múltjában látott virtuális létező ő maga – egy előbbi pillanatban. Ezt erősíti az is, hogy ellenállhatatlanul kicsap, kitér a semmiből. Az is fontos, hogy együtt forog a tűzvillámmal (SulPhur), ami ennek a kiáradó résznek a csavarodott topográfiajű alakzatára való egyenes utalás. A csavarodás és forgás eredete amúgy is mostohagyerek a filozófiánkban. Itt bizony nem tudjuk megmagyarázni az egész világegyetem egyirányba forgó részecskéinek hihetetlen forgásmennyiségét... Talán jobb lenne egy ilyen itt ajánlatott spinortérrel? Ez bizony minden olyan paraméterrel rendelkezik, amire a fizikánk olyan régen áhítozik.

 12. Minthogy itt nincs nyugalom és a forgó kerék a gyors gondolathoz hasonlóan száguld, mert a fullánk oly sebesen ösztökéli: ezért a fullánk keményen lángra lobban, hogy a fanyarságból és keserűségből született villám rettenetesen ég, és iszonyatos tűzhöz hasonlóan fellángol, amitől az egész prima materia megrémül, és lehanyatlik, halott és legyőzött lesz, szigorú vonzása megszűnik, szétterül és gyengévé változik. Mert a tűzvillám lett az uralkodó, és a prima materia, mely az eredetben fanyar és szigorú volt, most elhalt és ájult, és a tűzvillám erejét immár tőle szerzi; mivel ez az ő anyja. És a keserűség a fanyarságból és a fanyarsággal a villámban kinyílik, és meggyújtja a villámot, mert a villámnak vagy tűznek atyja. A forgó kerék mostmár a tűzvillámban áll, és a fanyarság legyőzött és alélt marad. Ez most a vízszellem, és a fanyarság egészen lágy, leheletszerű, szorongásában legyőzött prima materiája immár egyezésre lép a SulPhur-szellemmel, és a fullánk benne reszket, és e villámban kiszárad és megÉlesedik. De mert a villámban túlon túl is kiszárad egyre borzalmasabb és tüzesebb lesz, a fanyarság pedig egyre legyőzöttebb, és a vízszellem folyvást hatalmasabb. Így újra és újra felfrissül a vízszellemben, és mind több prima matériát visz a tűzvillámnak, ami ettől még fájdalmasabban kigyullad, mert ekként hasonlíthatod a villám és a tűzszellem fáját.

 Itt a téridő születéséhez vezető folyamat jelentős fázisába értünk. A leírás nagy pontossággal igyekszik elmondani nekünk, hogy milyen időgeometriai alakzatok alakulnak ki a folyamat során. A sajátmagába visszarohanó, visszaforduló tachion lényegében egy helyben, hihetetlenül kis íven fordul vissza, ami a rohanás mellett egy női típusú, VÍZ típusú kiáradást eredményez. Ez számítógépes modellel

igazolást nyert, hiszen bármilyen gyorsan is rohan körbe-körbe egy forrás, a centrumot csak kiadási sebességgel (fénysebességgel?) hagyják el a tér spirális metszetet adó térrétegei. Együttmaradó fenomén születik: a VÍZSELLEM. A téridő. Ez az, ami az eddigi továbbszáguldások helyett egy új dolgot – egy valóban új kvalitást – kezd kialakítani; a helyben maradást, az első valódi HELY-et. A fanyarság a tűzvillámban áll – vagyis tachion a tachionban. Újra és újra magába fordul, újra és újra felfrissül. A múltja szállítja neki a TÁPLÁLÉKOT, pontosabban az új és új időteret. Ez más ősi kozmológiákban ELEDEL néven is ismert. Ez az időkígyó, Uroborosz, Kálanága, ami állandóan magát eszi, és ezért marad fenn. Ez nem valami perverz önzabáló vízisikló, hanem időszerkezet. Lényegében ekkortól beszélhetünk térről, vagy téridőről, vagy időről, amelyek homogén valamik, vagyis nincs külön tér és külön idődimenzió. Ekkortól beszélhetünk egyáltalán energiáról. Ez a jelenség maga az energia. Ez a Káoszban kialakuló első fénykvantum. Ezek a visszaforduló (idővisszacsatolt) időstruktúrák valóban a saját múltjukat „eszik”.

 13. Most pedig a MerCuRiUs -t értsd meg helyesen. A Mer szó először szigorú fanyarság, a nyelvnek e szava fanyarságtól csikorog, és így megérted, hogy a keserű fullánk benne van. A Mer fanyar és RESZKETŐ, és minden egyes SZÓ az ő cselekvő vagy szenvedő erejétől formálódik. A Cu szót, mint a fullánk dörzsölődését vagy nyugtalanságát érted meg, mely a fanyarsággal nem tud megbékélni, hanem felszáll és felemelkedik; mert e szótag erővel a szívtől a szájig nyomul: így lendületet kap a szívtől, viszont csakhamar megragadja a Ri szótag is, és az egész értelmes szótaggá változik át, ezért a keserű, fullánkös kereket jelenti a születésben, amely oly sebesen szorong és forog, mint agondolat. Az Us szótag a sebes tűzvillám, tőle a prima materia a fanyarság és a keserűség közötti gyors forgásban, a sebes keréken meggyullad. Az ember voltaképpen itt érti meg, hogy miként rémül meg a fanyarság, és az erő e szóban ismét visszasüllyed a szívbe, és ájult lesz, egészen szétszórt. De a fullánk a forgó keréssel a villámban marad, és a fogakon át kicsap a szájba, ahol a szellem lobogó tűzhöz hasonlóan sistereg, majd ismét megerősödik a Szóban.

 Jacob Böhme először elmondja a Mercurius szó titkát, azt, hogy hogyan is okoskodták ki a szóösszetételt. Itt jól érezhető, hogy ez is olyan összetett betűszó, mint a SulPhur. Igazából így lehet értelmezhetően leírni; MerCuRiUs, mivel négy dolgot is takar. Ezért nem szabad kennek vagy higanynak lefordítani ezeket a szavakat. A Mer vagy Mar több ókori nyelven, (így sumérul is) Istent jelentett, lásd a sumérok Teremtőjét: Marduk (Mar-duku) Istent, aki népe között testben is élt. Marduk anyja Sába volt, akit csak a földiek hívtak így (Sába királynője), mert igazi neve; Elümánöi Bilkisz volt. Egy másik Univerzumból jött a Földre, hogy az embereknek városokat építsen. A fiú apja Ré volt, a Napisten. Később Salamonnak tulajdonították, aki udvarolt Bilkisznek. Ő sem földi volt. Testmagasságuk 6-7 méter lehetett. Ezt „Sába” sírjának későbbi feltörése – és riadt visszafalazása – igazolta is! Itt érdekes módon magát a rezgő forrást (az Atyát) jelölik a Mer szóval. A MAR-AD szavunk is így nyer értelmet, amely egyúttal helyben maradót is jelent a tovahaladóval szemben.

A téridő születése során a keserűség is forog (csavarodik) és az egész keletkező rendszer is egy bonyolult és speciális, dinamikus geometriában jellemezhetően születik. Az US rovásírásunkban is fennmaradt és női jelleget jelent (már az alakjával is), amit a Mária-kultusz mandorlája szintén megőrzött. Ez az Anyában keletkező teremtésre alkalmas időtartomány lencse alakú megjelenésére is utal. Ebben szokták Isten anyját megjeleníteni, de a koronázási palástunkon Jézust is ilyen alakzatban találjuk, ami a nőin belüli férfi princípiumra való egészen nyilvánvaló utalás. (Lásd; budapesti Mátyás templom² oltárát a várban.) A SZÓ fontos kulcsszó.

Az ókori és az ókori ihletettséggű kozmogóniák nagyon helyesen hasonlítják a gravitációs hullámokat a hanghoz, hiszen a források tere következményszerűen longitudinális modulációt idéznek elő a többi forrásoknál. Ezért nevezik ezt a térréteg hullámot Hangnak, Zengésnek, vagy Szónak, Beszédnek, Igének. Ezek modulálatlan (hathangú síp) vagy modulált reprezentációjuk kulcsszavait rejti. Tehát az üzenet szerzői ismerték az Univerzum mindent átható információs terét, és annak információátadási és terjedési rendszerét; a morfogenetikai (formaszülő) teret (!). R. Sheldrake fedezte fel és bizonyította újra a

² Mátyás templom: koronázási templom

mai korunk számára. Ez nem más, mint a beszélő fény krónikája. Ami a rendszerből keletkezik az az energia, a rétegezett kinetikus tér. A rejtett fény.

14. E négy alak található tehát a természet eredetében, amelyből a mozgékony, valamint a teremtmények magjában levő élet is származik; ám nem megfoghatóságként lakozik az eredetben, hanem erőként és szellemként. Mert mérges, ellentétes lét, s szükségszerűen ilyen, hiszen egyébként nem lenne mozgékony, hanem minden merő semmi volna; ezért a haragforrás a természet első eredete.

A megszületett tér lehetővé teszi majd a teremtés folyamatát. Víz és Tűz jellegét egyaránt hordozza, de ez már az új kvalitás; a LEVEGŐ! Ez természetesen teljesen mást jelent, mint az ismert nitrogénből és oxigénből álló gázkeverék!! Ez egy körberohanó Tűz(ek) keltette, de Víz típusúan táguló spirálgömb, vagy kúptoroid, amit egyszerűen egy csiga házához hasonlíthatunk magunkban. Egy fénysebességgel táguló csigaházhoz!! Az emberi léleknek is van egy ilyen dinamikus keltője, egy hasonló elven működő parányi térforrása. Oktaédes jellegű forrásrendszere van. Ezért hasonlítják léptenyomon a tiszta gyémánthoz. A teremtmények esetében itt részecskék és a lelkek „életéről” és centrumáról van szó, amit ez az egyedüli és a térben már soha ki nem alakuló különleges geometriájú tér tud csak életben tartani. A dolog különleges pikantériáját az adja, hogy a lélek (emberi, állati és növényi) szintén egyfajta részecskének mondható dolog. Annak ellenére, hogy akár szabad szemmel is megfigyelhető (0,5-1 mikron nagyságú) nem fedezte fel a tudomány. A teret erőnek, szellemnek nevezi. Igen, hiszen ez az energiaterék első, speciális példánya. Azt mondja, hogy e nélkül az unikális tér (és annak dinamizmusa) nélkül minden semmi lenne. Ez azt is jelenti, hogy enélkül az univerzális evolúció megrekedt volna a kezdeti transzcendentális szinten. Az anyagi részecskék létrejöttéhez és fennmaradásához csak az ötről a hatra sohasem jutó, de folyamatosan újramegalkotó 5+1 jelenforrást tartalmazó (a második fejezetben tovább pontosított) térforrás kvantum alkalmas, miután csak ez generál a további lépések megtételére alkalmas szimmetriarendszert. Kiterjesztett erősség a Káoszban; olvashatjuk a Szentírásban. Vagyis a téridő Ezékiel kereke, az energia, ami hullámtermészetű, a természet teljesen transzcendens alapja. Ezért halad egyszerre mindenfelé; mert expandál, felfúvódik, KI-terjed.

15. A Mercuriust e helyen éppenséggel nem a harmadik, a teremtett világ princípiumában értem, hanem a patikában használatos higanyra gondolok, jóllehet ilyen erővel és léttel is rendelkezik; hanem a lények lénye eredetének első princípiumáról, Istenről és a kezdetlen örök természetről beszélek, melyből e világ természete született. Természetesen az első két princípium eredetében nincs szétválás, csakis a végső és a harmadik princípiumban. A csillagok és az elemek birodalma az első princípiumból született a szó és Isten szelleme által, az örök Atyától, a szent égből.

Azt mondja, hogy a szétválás a harmadik és az utolsó princípium privilégiuma. A mondat elején az igazi anyagról írja, hogy az is kelt hasonló erőt és létet, de ő itt nem elsősorban erről beszél. A téridő görbültre keletkezik, mert táguló spirálgömb (Ezékiel: kerék, ami minden irányban halad egyszerre!) vagyis a téridőnek tényleg van tömegvonzása, bár annak, ami előidézi a fenomént; nincsen tömege. Ez vonzó, taszító és forgató térrétegeket Fanyar/keserű (vonzó) esszenciális rétegeket, és édes (taszító) szeparátorokat (ezeket olajnak!) is nevezték. Innen eredhet az olajra lépni kifejezésünk? Ehhez viszont térugrásokkal közlekedő úrhajók illenének... Minden az első princípiumból ered és a teremtés folyamatos. Folyamatos mind a két értelmében. A részecskék és az energia állandóan keletkeznek az Univerzumban, és a keletkezésük a létrejöttükkel nem fejeződik be, hanem egy roppant bonyolult transzcendens belső világ generálja őket folyamatosan. Úgy is mondhatjuk, hogy belülről kifelé áramlanak időstruktúráik, és állandóan a keletkezés állapotában maradnak. Ehhez a keletkezéshez a hat+1 forráshelyű tér ad kizárólagos alapot. Minden EBBŐL és EBBEN született, úgy is mondhatjuk; EBBŐL ÁLL, hiszen a kezdeti forrás elágazó időrendszereinek forrásai egyre szaporodva új és új anyagot és energiát hoznak létre, amelyek – mivel a téridő függvényei – tartósak, de el is bomolhatnak egy téranómália (térhiány) következtében. Ez szó-szerint azt jelenti, hogy az anyagmegmaradás és az energia-megmaradás megdönthetetlennek hirdetett dogmái csak nagyon korlátozottan érvényesek!

Második fejezet: Az első és második princípium, Isten és az isteni természet, továbbá az ebben lévő sulphur és merkurius magyarázata.

✚ Ez a fejezet tautológikus, de részletesebb ismétlése a tér teremtődésének. A Káoszból azonos elvű, de kétféle minőségű princípium alakul ki. A Tűz és a Víz. Ezek az idő kétféle megjelenési alakját jelentik. A Víz elnevezésű princípium szférikusan expandál (ettől a nevének hasonlata). A mai fizikában a Minkowski tér szférikus (equitemporiális felszínű) időábrázolásához hasonló.

A Víz típusú forrásidő jelene egy speciális pont, táguló létere az időrendszer kvantált szférákban kiterjedő múltja. [1. axioma.] A fizikai létezés alapeleme. Equi-egzisztenciális felszíne a más időszámítások jelenét az expanzió sebességével a valamikori jelenének felszíni reprezentációját jelentő szférikus határain sodorja. Ez a szférikus felszín (bár ezzel a század elején a negyedik térdimenziót próbálták bevezetni) lényegében egy 1 dimenziós „gömb”, (eltérően egy „hagyományos” gömbi felszíntől, ami kétdimenziós felületű „buborék”) mivel minden felszíni pontja egy valamikori jelen (egy pont) kiterjedt reprezentánsa.

Ez a furcsa, enyhén szólva rendhagyó felszín úgy viselkedik egy másik jelenpont szemszögéből, mintha „végtelenül” kemény volna. Egy forrást két vagy több valamikori időfelszín is sodorhat, így az az expanziójánál nagyobb relatív sebességgel lökődhet le ezekről. Így a Káosz a saját jövőjükből rohanó relatív forrásidőket is kitermel. A Víz-típusú források (óind; ide-oda cikázó marutkinunokat) tachionokat – termelnek ki, ez a másik princípium, ami nem más, mint egy felgyorsult Víz-típusú forrásidő, - csak relatív mozgása miatt - új tulajdonságokkal is bír, hiszen belsejében kettős (és ennél még komplexebb) sűrűségű és negatív időrendszer uralkodik már. Ez a Tűz.

Böhme könyveiben a tachionok önhajtóak, vagyis maguktól a topográfiai törvényszerűségek miatt jönnek létre. Eddigi leírásában hiányzik a hetedik dimenzió (az önálló Anya) is. Tudásának eredete, forrása ismeretlen, de logikai rendszere sok régi kozmológiai leírással koherens. A tudás ilyen magas szintjén járó feladvány már nem érhető meg a gondolkodás átlagos szintjén, így az rejtett marad a szöveg szabad közzététele esetén is, hiszen időszerkezeti alapismeretek híján érthetetlen maszlagnak tűnhetnek az olvasó szemében, vagy téves utakra terelik őt egy-egy (talán) szándékosan megválasztott félrevezető elnevezéssel. (Ezeket majd alkalomadtán jelzem) Pld. Istenről személyként beszél, de csak geometriailag értelmes magyarázatokat ad rá, és csakis ilyen meghatározásokkal szolgál.

Valójában ez sem paradoxon, csak hozzá kell érteni az intelligencia legkisebb kvantumát. Szellemről, energiáról és fényről beszél, forrásokról, amik egymás hatására jönnek létre, és maradnak fenn örökkévalóságban. De olvassuk most az eredeti szöveget! Hátha mindez mélyebb értelmet nyer, és a Kedves Olvasóra is vetül az isteni fény nagyszerűségéből.

✚ **1. Mivel ehhez a megértéshez isteni fény kell, mely nélkül az isteni lét felfoghatatlan, szeretném e mély titkot afféle teremtményi módon felrajzolni, amellyel az olvasó a mélységbe hatolhat. Az isteni lét emberi nyelven elmondhatatlan, egyedül a spiraculum vitae, a lélek szelleme – mely Isten fényében lát – érti meg. Mert egy teremtmény sem lát és ért jobban és mélyebben, mint anyja mélyéig, akitől ered.**

✚ Itt a megfejtő megvilágosodottságának szükségességére utal Böhme – vagy a primer szerző, mert a bújtatott megjegyzések alapján joggal feltételezhető, hogy Böhme csak üzenetközvetítő médium volt, akin keresztül egy ősi földi, égi, vagy földönkívüli tudás alakult át olvasható, de „megfejtethetetlen” rejtvényé. Egy előbb is, később is felemlített kozmológiai tézisre utal, az idő fraktális elágazására, ami gátja a továbbjutásnak, hiszen egy ilyen elágazásnál a két sajátidő találkozása egy időrendszerbe torkollik, és ebben egyként folytatódnak. Ez az elv az Univerzum időbeli leépülésére is visszavezet. (Részecskék sajátideje is elfogy egyszer, és ettől létük leépül?) Ez energiára és anyagra egyaránt igaz? Ezért mondja, hogy a teremtmény csak az anyja mélyéig láthat és nem tovább? Itt az ember valóban emberi szellemet jelent.

✚ 2. A lélek, melynek eredete, Isten első princípiumában van, és Istentől az emberbe, a harmadik princípiumba, a sziderikus és elemi születésbe leheltetett, visszatekint Isten első princípiumába, amiből és amiben van, s aminek létehez tartozik, és aminek tulajdona; és nincs ebben semmi csodálatos, hiszen csak önmagát látja születésének kezdetében: látja az Atyaisten egész mélységét az első princípiumban.

✚ Az első princípium, a valódi kiindulás alap; tér, energia és anyag előtti „semmi” – pontosabban teljesen megfoghatatlan jellegű kiindulási valami (az idő) strukturális geometriájára utal, ami három megjelenési tulajdonsággal bír. A lélek szót, mint ahogyan a szellemet is erre használták, de ez semmiféle összefüggésben nincs a fogalom közismert értelmezéseivel. A szent szellet, szél, szent lélek, lélek gondolati leépülés során elvesztette a fogalmi töltését, misztifikálódott, és elszakadt tudásbázisától.

Az idő forrása a ponszerű Atya. (Latin; spiraculum vitae = életadó szelelő lyuk, az élet forrása) Ez a jelenpont. Ez szférikus múltteret generál, lehel ki. Ez a Fiú. Ennek léte az Atyától függ, hiszen az szüli igen gyors és egyenletes ritmusban, felváltva a két létállapot két oldalán, ami forrása nélkül értelmét is veszíti. Így már csak múltja létezhetne egyre nagyobb „semmivel” a közepén. Mivel primer időrendszerrel beszél, belátható, hogy ez látja annak teljes időbeli mélységét is, mert még nem tartalmaz elágazást, amely később majd igen gyakran létrejön az időrendszerek negatív kettősidőben való felhasadásai során. Ilyen elágazási rendszert minden kultúra megőrzött szent ábrái között. A latin neve; capitula. A Káosz modern kutatói is használnak egy binárisan elágazó fraktális fát, de ez még nem tartalmazza a mozgás és a létezés mélyebb alapelveit.

Atya és Fiú és majd a Szentlélek is elválaszthatatlan egység, hiszen egy forrásidő állandóan megisméltető újra és újrakeletkezését, időbeli visszafordulásait és ezzel folyamatos önmásolódását takarják, az ebből keletkező speciális energiarendszert, energiakvantumot jelentik. Ezt minden ókori és középkori leírás is erőnek vagy energiának nevezi. Kvantum, mert meghatározott tagú egység, de nehogy valaki részecskének, anyagszerűnek gondolja, mert az egy egészen másfajta jelenség! A szentlélek (szerán) esetében nem különböző dolgokról van itt szó, csak egy időfizikai jelenségsorozat stációiról, amelyek továbbra is a kiindulási tulajdonságokból léteznek a létezés mikro-kozmosz értelmű kiindulási szintjén. Így a finom és a durva létezők is alapvető princípiumokból és által generálódnak és maradnak fenn a relatív létezés imaginációjában. A láncolódo – elágazó, tehát egymásból eredő időrendszerek, az itt majd megszülető energia (és majd ugyanígy az anyag) strukturáiból fakadóan a múltjuk irányába rohannak és „fogyasztják” azt egészen az esetleges elágazásig, és itt felbomlanak. Itt értelmüket (és strukturáikat) veszítik.

✚ 3. Mindezt az ördögök is tudják és látják, mert Isten első princípiumából, legeredendőbb természetének forrásából valók. Szeretnék is, hogy ne láthassák és ne érezhessék, ám egyedül az ő hibájuk, hogy bezárult előttük a második princípium, melyet a létében egységes, személyében hármassal hívnak – ahogy ezt a következőkben részletesen kifejtsük.

✚ Az ördögök csak úgy szülehetnek az Isten -Atya- princípiumából, ha a szerző a felhasadások során keletkező ellenirányú forgású, de azonos csavarodású tereket érti alattuk. Ezek így direkt módon láthatják az Atyát, és belőle is erednek, bár visszatekintés csak az első elágazásig primer. A második princípium azért van előlük elzárva, mivel ők egy másfajta második princípium. A Fiúhoz képest ellenkezőleg forduló sajátidők. Fontosságuk majd az anyagi részecskék megfoghatóságát adó időtükrök kialakításánál és folyamatos újragenerálásánál lesz. Itt csak felesleges melléktermékek.

✚ 4. Az Isten Szent Szellemétől megvilágosodott emberi lélek viszont (amely a második princípiumban az Atyától és a Fiútól származik, a szent égben, az igazán isteni természetben, mely természetnek Isten, értsd: Szent Szellem a neve) Isten fényében belelát a Szent isteni születés második princípiumába, a mennyei létbe; de a csillagok szelleme, amely körülöleli a lelket, valamint az elemeké, mely származásának forrása, csupán anyjáig lát, akitől van és akiben él.

✚ Az egész természetet, mint komplexumot említi. Ez a Szent Szellem látóköre. Nem vitás, hogy a morfogenetikai térről beszél, mint Istenről. A csillagok hatalmas térforrás-rendszerétől az atomi parányokig, melyek elemi építőkövei a makro-rendszereknek. Azt mondja, hogy az anyjáig lát. Ez utalás a már említett időrendszer elágazásokra - vagyis ez geometriai látás, - de egyben azt is jelenti, hogy a Böhme által Atya gyanánt deklarált princípiumnak egy relatív Anyával kellett találkoznia, és ebben tudott Istenné vagyis térré vagy másképpen energiává (fényé) magasztosulni.

Anyává az a tachion lesz, amelynek alkalmas irányú és arányú a csavarodása, és amely relatív mozgása során alkalmas Atyával alkalmas geometriai struktúrában találkozik, ami amellet, hogy kettészakad az Anya határán (relatív időfelszínén, eseményhorizontján) és az Anya kettős idejében kettévált Atya Szentlélekké válik abban. (Ez itt Isten, Allah, Brahma születése. Nem más-más csak másként és másként hívják!) A szöveg itt a lélek fraktális voltára is utal, ami a CYODA-i anyák (Istennők) által születik a második kiterjedésből a harmadikba (a Bűnbe). Ez a bűnbe esés. Ez a lelkek fraktáljának visszatekintési (regressziós) határa. Az élet-regresszióknál minden megélt előző élet előtt található. Ilyenkor minden médium egy nagy fényről és a fényből előpattogó színes gömböcskékről (a lelkek születéséről) mesél. Ide kevesen jutnak el a regressziós hipnózis során.

✚ **5. Ezért jóllehet a tiszta égről és a fényes istenségről beszélek és írok, a megismerést és kegyelmet nélkülöző olvasó számára mégis néma vagyok. De mindazonáltal isteni és teremtményi módon szeretnék írni, hátha némelyek számára a magasság kutatását vonzóvá teszem, s ha erre a kutatásra saját erejükből képtelenek, talán majd kopogtatnak és kérik a Szent Szellemét, hogy tárja föl a második princípium ajtaját. (...)**

✚ Böhme (vagy megszólaltatója) úgy érzi, hogy a második princípium, a műltszférák logikai és geometriai struktúrája a legnehezebben feltárható lépés az időgeometriában, és e nélkül megértés nélkül viszont nem lehet elérni a harmadik és a többi lépcsőfokot sem. Kérjél, és adatik!

✚ **6. Mert végtére én is keresés és kopogtatás révén jutottam megismeréshez, emlékeztetőül írok tehát, szeretném felébreszteni a keresés iránti vágyat, s ezzel kincsemet szaporítani, és nem földbe rejteni. De az eleve okosnak, aki mindent ért és tud és mégsem tud semmit, neki nem írtam, - hiszen ő eleve jóllakott és gazdag - hanem a hozzám hasonlatos együgyűnek, hogy a magamféllel derülhessenek.**

✚ A tudomány szeparálódott pöffeszkedő dogmatikusait ostorozza, akik ugyan semmihez sem értenek, de abból azért nagyon jól megélnék. Az újítók és feltalálók dolga abban az időben sem lehetett sétagalopp. Valaki vagy menedzser, vagy fantasztá. A kettő együtt a legritkábban fordul elő.

✚ **7. Térjünk vissza SulPhurra, MerCuRiUsra, Salra és az isteni létre. A Sul szó a dolog lelke, mert ez a SulPhur szóban a Phur szótagból született olaj vagy fény, és a dolog szépségével, szeretetével avagy neki legkedvesebbél azonos. A teremtmény ettől a benne levő fénytől lát, benne van az ész és az értelem, és a szellem, amely a Phur szótagból született. A Phur szó vagy szótag a prima materia, és a harmadik princípiumban ő tartja magában a makrokozmoszt, amiből az elemek birodalma születik. Az első princípiumban viszont a legbelső születés léte, melyben az Atyaisten öröktől szüli a Fiát, és amelyből (értsd: Sulból és Phurból) a Szent Szellem kiárad. Az emberben szintén az a fény, amely a sziderikus szellemből a mikrokozmosz második centrumában születik; de a spiráculumban, a lélek szellemében, a belső centrumban Isten fénye, mely egyedül az Isten szeretetében lakó lélek birtoka, mert e fényt egyedül a Szent Szellem gyűjti és árasztja ki.**

✚ A „sziderikus³” szellem kifejezés világosan jelzi a téridő forráselemeinek a ciklikus keringését és dinamikus voltát, amiben a makrokozmosz és az elemek kialakultak. A sziderikus jelző azt is mutatja, hogy magához képest mozog. A Fiú Sulból Phur alakban születik. A térréteg hullámok rétegeinek felszíneit olajként jellemzi. Az egymáshoz elcsúszott idejű (félszínű spirálgömb alakú)

³ sziderikus: csillagászati

eseményhorizontokon valóban minden elcsúszik! Ez az OLAJ, nem növényi vagy ásványi olaj, hanem az amin az őseink olajra léptek. Ez térréteg-pontos szinkronizmust takart valamikor. Galaktikus léptékű űrhajózási szakkifejezés. Honnan a csudából vehette egy suszter a makrokozmosz és az elemek (atomok) összefüggéseit?

Egy, az expanziójánál gyorsabban haladó és keringő pontforrás, ami értelemszerűen kúpos és a keringésből eredően egy kúptoroid, vagy a mi meghatározásuk szerint spirálgömb alakú félszínű teret generál, ami folyamatos keletkezése miatt logikusan a végtelenig terjed. Ez korlátoasan (megszámlálhatóan) végtelent jelent. Így az Univerzum mindenhol manipulatív és rétegenként ható, mindenható teret kelti. Ez (csak a téri részben); $6 \times 4 = 24$ dimenziót jelent! Szaharov akadémikus már évtizedekkel ezelőtt rétegezett terekről írt, J. A. Wheeler ugyancsak. Elméleteik belevesztek a konzervatívizmus lusta mocsarába. A térrétegek terjedési sebessége éppen az expanzió sebessége, ezért lesz majd a 12. pontban vízszellemnek nevezve, hiszen a folyamatos etalon ütemű expanzió a Víz típusú relatív forrásidők sajátja. A centrumából állandóan a perifériái felé kiáradó térrétegek minden létezőnek (fény, anyag, lélek) geometriailag dinamikus alapot ad, állandó szimmetria robbanásuk, önfenntartó időjelenségük megmaradásához.

✚ 8. Figyeljete most Isten születésének mélységére! Istenben nincs SulPhur, de a SulPhur tőle született, és benne létező erő; mert a Phur szótag legbelső erő, a haragnak, a bősziútségnek vagy mozgékonyáságnak eredeti forrása, miként az első fejezetben leírtam, és négyes alak van benne, úgymint 1. Fanyar, 2. Keserű, 3. Tűz, és 4. Víz. A fanyar magához vonz, nyers hideg és éles, és mindent keménnyé, durvává és szorongóvá tesz. És ez a vonzás keserű fullánk, csupa rémület, és e szorongásban keletkezik az első felemelkedés. (...)

✚ A SulPhur tehát egy sor tulajdonság összefoglaló kódja, de itt gyanús az, hogy az időrendszer túloldaláról, a kúposan egyre szűkülő és befelé áramló JÖVŐ-ről ír, ami egyre „szorongóbbá” lesz, majd a jelenpontra áthaladva itt keletkezik az első „felemelkedés”, amelyre a kiáradás talán pontosabb lenne. Itt a mese úgy kezdődne, hogy „hol lesz, hol nem lesz? Itt az időszférák gömbjei befelé tartanak, de hogy miért, arra az a legokosabb, amit ki tudok találni, hogy a rendszer makroszinten is önmagában zárt. A szorongásból kiáradva; negatív idő, csavarodás (a forrásból kiáramló múlttér abszolút és relatív forgása), a relatív haladási irányban az expand-nál nagyobb, tehát Tűz-típusú, oldal és hátra irányba a természetes alaptágulás, tehát Víz-típusú jelenség. Ez a tachion logikai sajátja. Eseményhorizontja „kemény”. A szorongás szó a pontszerű jelenen való áthaladást, vagy magát a pontot takarja. A fanyar magához vonz. Ez egy olyan taszítás, ami az időben hátrafelé zajlik!

✚ 9. Mert a fanyarság kemény, mint a kő, a keserűség pedig őrző kerékhez hasonlóan dühöng, és tombol a fanyarságban, a fanyarságot összetöri, és felcsap a tűz, s minden borzasztó tüzes rémségbe jut, és a fanyarság széttöbbsz: a sötét fanyarság ettől megrémül, önmaga alá visszahanyatlik, és olyan erőtlenné lesz, mintha megsüketítették és megölték volna, szétterül, elgyengül, és megadja magát. De a bőszi, tüzes rémség a fanyarságba ismét visszapillant, és megfertőződik tőle, s a fanyarságot ennyire megsatnyultnak és legyőzöttnek találja, akkor még sokkal jobban megrémül; mert olyan ez, mintha az ember a tűzre vizet önt, amitől nagy rémület támad. De mert a rémület a ritka és legyőzött fanyarságban támad, ezért egy másik forrást kap, és a bősziútségből a nagy örömrémületévé változik, s a bősziútségben felszáll a meggyújtott fényhez hasonlóan. A rémület egy pillanat alatt fehér, világos és fényes lesz; így történik a fény meggyújtása. Mihelyt a fény, ez az új tüzes rémület a fanyarságtól megfertőződik, a fanyarság meggyullad, megrémül a nagy fénytől, mely hirtelen beléhatolt, mintha halálból ébredne, és szelíd eleven és örömteli lesz, elveszti sötét, kemény és hideg erejét; örömittasan felemelkedik és örvendezik a fényben, és fullánkja, a keserűség győzedelmeskedik a forgó keréken, a nagy örömben.

✚ A fanyarság, a tachion negatív időrendszerének eseményhorizontja – valóban kemény – a kőnél is keményebb, hiszen csak az emanációnál is gyorsabb relatív térforrások képesek átütni azt, és annak időrendszerébe csak ezek tudnak behatolni. A fanyarság jó jelző, mivel a negatív, kettős sűrűségű tachion

belvilága összehúz, a két aktuális megérintett műltzféra radiális irányába, hiszen fordított folyású idejében a Víz típusú pozitív idejű taszítás a fordítva folyó időben vonzássá alakul. A keserűség a tachion csavarodását szimbolizálja (vagy takarja). Ez az az őrjöngő kerék, ami a fanyarságot összetöri, (ez egy relatív mozgástengelyre merőleges forgásban hátrahagyott (forgó koordinátarendszer!) csavarodottsága rejlik mögötte. Két szubjektum relatív mozoghat és foroghat is egymáshoz viszonyítva. A fanyarság tüzes rémségbe jut és szétrobban. Tehát a kettős törési faktor függvényében két ikerforrássá osztódik. A rendszerépítő, termékeny ágat követjük. Az egyik forrás lelassul és szétterül, majd visszatekint a sajátidejébe. A jelenforrás megrémül, mert egy új forrást kap, hiszen ez az új forrás nem más, mint Ő maga! Magát „látja” meg maga előtt megjelenni! Ez a forrás a múltjában jelenik meg, de előtte halad a saját jövőjében! Ettől a páni rémület. Ez már nem kettéválás (erre utal majd a III. fejezet 10, és 11!) hanem egy keltett forrás a sajátidő aktuális (éppen mindig érintett) múltjában. Ez a forrás nem más, csak máskor van. Hiszen azzal, hogy a forrás jövőben rohanó jelenforrása megérinti a saját múltját reprezentáló eseményhorizontját, meg kell hogy jelenjen (maga magának) az éppen aktuális múltban is.

Ez az említett új forrás. A bősültségből (ez az expanziónál nagyobb relatív forrássebesség) a nagy öröm rémülete (is!) lesz, hiszen a félspinű tér második elemének megszületésével a forrásrendszer ciklizálódni kezd, és egy expand sebességével távozó duplafalú (Olaj típusú) eseményhorizont (spirálgömb) kezdi elhagyni. Ez már fénynek nevezhető. (Azzal a megkötéssel, hogy ez szemmel nem látható: Rejtett Fény) /Különbén még nincs ami lássa, és nincs ami kisugározza, mivel még nincs is anyag./ A forrásrendszer keringésén és a további folyamat stabilizálódásán ez nem változtat. A nagy öröm oka, pedig érthető, hiszen a Káoszából létrejön a téridő, ami majd mindent lehetővé tesz.

 10. Figyelj! Mihelyt a tüzes rémület a kemény szorongásban, a SulPhur-szellemben meggyullad, a rémség azonban nyomban diadalmaskodva felszáll, és a szorongó, fanyar vagy SulPhuros szellem a fénytől könnyű és édes lesz. Mert ahogy a legyőzött fanyarságban a tüzes rémületből fény vagy fényes villám keletkezik, és a bős igazságát elveszíti: úgy veszíti el a fénytől megfertőződő fanyarság az ő igazságát, és a fehér fény könnyűvé és édessé változtatja. Az eredetben a fanyarság az erős vonzástól merő sötétség és szorongás volt; most egészen fényes, s ezért elveszíti saját minőségét, s a bős fanyarságból lesz csípős esszencia, amit a fény teljességgel édessé tesz. (...)

 Olyan mint a kénköves sós-cukros limonádé!? Itt valóban figyelni kell! A tüzes rémület miért is a „Sulphur-szellemben” gyullad meg. Máshol már beszéltünk arról, hogy mi is a SulPhur. Ennek a kémiai kénhez semmi köze. A háttérben fel-fel bukkan a hetedik dimenzió, az Anya, amiről mint befogadó tachionról van szó, amibe az „Atya” behatol. (A 11 pont majd az *anya fanyarsága* gyanánt meg is nevezi.)

Ez a Biblia „Kiterjesztett erőssége a vizekben”. Ez nem az Atya - hiszen az egy ősrégi forrásidő, amely az egyik forrás formájában el is hagyja a tett színhelyét (úgy teremt, hogy nem fogy el, hiszen mindkét forrás „Ő”), és nem az Anya, hiszen annak forrása szintén messze jár már a tett színhelyétől, amire magát kezdi másolni az az Atya egyik „felhasadt” ikerforrása, mely a tér születését kiváltja. Figyeljük meg a teremtésmítoszokkal való félelmetes logikai egyezést.

Az indiai mitológiában ez Rudra, aki ott van az aranycsíra (Brahma) születésénél, látja az aktust, de továbbszáguld. Kilőtt tüzes nyílvevő, hegylakó (hiszen az idő hegyének a csúcsán trónol).

Máshol, mint a tisztítóvíz hegyével találkozhatunk ugyanezzel a formai képpel. Még a karácsonyfánk is ezt szimbolizálja a Fiú születésének az ünnepén!! Ekkor tekeredett sütemény járja, a bájgli, ami a spirális téridő, a Levegő, a Szentlélek formai sajátja. Ezekre az alakzatokra a világ minden kultúrájában ráismerhetünk, és bizonyára az sem véletlen, hogy mindig az Isten ünnepnapjain. A Rudra váltja ki, ő alkotja a világteremtést. Tökéletesen érthető és világos.

Ugyanerről beszél az Upanisadok, kb. 4.000 éve! A fehér fény kifejezés azt takarja, hogy ennek a fénynek még nincsen modulációja, vagyis a fény színe itt még nem született meg. egyelőre sztochasztikusan minden színű. Fehér. (Mint a fehér zaj az elektronikában). Majd a térben születő energiakvantumoknál válik ez igazán aktuálissá, és az anyag kiváltotta spektrális hiányok folytán lesz színessé. Az Édes a Víz típusú, fénysebességgel terjedő hullámfrontot (frontokat) takarja, hiszen a

rendszer elhagyó gravitációs hullámok expand sebességgel mozognak. A cirkuláris pályán fogócskázó tachion önmásolatok radiális mozgáskomponenseiből és az emanációból (E) eredő önfenntartó jelenség teljeseedik ki, a negatív idejű tachionban megjelenik a pozitív idejű felszíneket generáló téridő, ahol az időgömbök világában is megjelenik a bonyolult keveredés, egy azért nem rendszertelen, de a mi téridő felfogásunkat nagyon messze meghaladó bonyolultságú esszenciális struktúra. A leírásban a rohanó forrás felgyorsulását és lelassulását is többször olvashatjuk, (tüzes villám, felszáll – a fénytől könnyű és ÉDES lesz). Az ÉDES a fénysebesség alatti mozgástartományt, a TÜZES a fénysebesség felettit jelenti. Ez a fénysebesség sokszorososa is lehet. 1 E felett minden Tüz. Ha a fénysebességet választjuk alaplémértéknek, akkor nem kell dimenzionálni. Ez az 1 E. A relatív sebességet RV -vel (relatív sebesség) szoktuk jelölni az emanációtól való elkülönítés miatt. Ez nem a kiterjedést (dimenzió) takarja, hanem magának az időforrásnak a relatív mozgását egy másik kijelölt forráshoz képest.

A könnyűvé válik kifejezés az kanyarodás csökkenése miatti csökkenő térgörbületet is takarhatja. A megfertőzi azt jelenti, hogy átjárja és ott egyszerre lesz jelen a Tüz és a Víz minden hullámrétegének tulajdonsága. A térkvantum lényegében fény, méghozzá olyan fény, amely csak az Anya térnélküli belsejében alakul ki. Egyszeri és megismételhetetlen módon. Az ÉDES (Víz) jelző a sebességtartomány határáig, 0-1 RV-ig érvényes. Ezt a határállapotot ábrázolják a Mária oltárok elcsúszott koncentrikus körei is. Eddig NOI a mozgási tartomány. 1-ig. Ezen túl válik az idő formai szerkezete a gömbből: gömbökből épülő időkúpokká, Tüzzé. Mivel a fény 1E-vel halad, joggal nevezhetjük teljességgel édesnek.

✚ 11. Lásd: a keserűség vagy a keserű fullánk, mikor a fanyarságból eredetét merítette, keserű, dühöngő és tépett volt; most viszont e tiszta fény árad belé, és Anyjának fanyarságában megízleli az édességet: ekkor csupa öröm, és nem kívánja az újabb lázadást, hanem repeső szívvel örvendezik Anyjában, és örömittas kerékként diadalmaskodik a születésben. És ebben a diadalban a születés ötödik alakot kap, felfakad az ötödik forrás: a kedves szeretet. Ha a keserű szellem az édes vizet észleli, örvendezik Anyjában, felüdül és megerősödik, és Anyját a nagy örömben felélénkíti: az édes Vízszellemben ekkor igen édes és szelíd forrás születik, mert a fény gyökere, a Tüzzszellem, amely kezdetben bősé rémület volt, most kedvesen és örömittasan szökik magasra.

✚ Mi magyarok a tüzzszellemet FÉNYSZARUNAK hívjuk. Ez jó formai analógia a Teremtőben és a fényben is megtalálható időszerkezet jellemzésére. A források egymást hozzák virtuális létezésbe – hiszen csak egymás okságsértő létéből fakadó látomásai. A térszületés motívumaival tele vannak a honfoglaláskori leleteink. Az ötforrású rendszer örökre az Anyának nevezett tachion forrásterében (múltjában) marad, hiszen egy ciklikus felületen szinte pontszerű helyen keletkezik a körbefutó – renatálódó⁴, de az ÖTRŐL A HATRA sohasem jutó tachionrendszer. Jó (bár csak síkbeli) hasonlattal öt (körben) egymást üldöző motorcsónakra lehet itt gondolni, de egy hatszög csúcsain. Ezek spirális, csigaházszerű hullámokat keltenek

Az a megfogalmazás, hogy nem kívánja az újabb lázadást, azt takarja, hogy a rendszer stabilizálódik, és nem akar itt már egyik forrás sem a rendszertől kitörni. (Vagy nem is tud kitörni). Bizonyosan létrejön, megszületik az ötödik forrás. (A baj az, hogy két forrás születése kimaradt a meséből.) A valóságban természetesen a harmadik és a negyedik is megvan már ilyenkor. Egy oktaéder háromdimenziós vetülete ...Dávid csillag. Akkor a Keopsz piramis oktaéder és nem gúla?! Bizonyosan! Ássanak csak alája egy kicsit!! 5 egyenrangú forrás születik most a folyamatosan. De ahogyan a hatodik is megszületik, éppen mindig eltűnik az első. És így tovább... Az „édes víz” kifejezés az előbbi elgondolást bizonyítja, – a fény hullámterének víz természetét - hiszen a keletkező félfordulattal csúszó spirálgömb csakis expand sebességgel tágulhat. Ez lesz majd a fénysebesség oka is.

✚ 12. Csak becézgetés és szeretés van itt, ahol a vőlegény kedves menyasszonyát öleli; és nem egyéb ez, mint a szerelmes élet születése a fanyar halálban; és ilyen az élet születése a teremtményben. Ebből a mozgó, mozgató vagy forgató keserűségből születik a VÍZSZELLEM

⁴ renatálódó: újjászülető

fanyar esszenciájában a hatodik alak, a hang: és a hatodik alakot valóban MerCuRiUsnak lehet nevezni, mert alakját, erejét és kezdetét a szorongó fanyarságban a keserűség dühe által nyeri el. Fölemelkedésében anyja erejét, az édes fanyarság esszenciáját magával viszi, és a tűzvillámnak adja, amitől a fény meggyullad. Vizsgálódás mindenütt: egyik erő látja a másikat, az egyik a másikat a tűzvillámban – a fölemelkedés által megérzi, egyik a másikat hallja, az esszenciában ízleli, és az édes és szelíd forrás révén, mely az édes és fanyar szellem (immár a Vízszellem) esszenciájából, a fény édességéből születik, szagolja egymást; és ebből a hatszoros alakból a születésben most hattagú, önálló, szétválaszthatatlan lény lesz, melyben az egyik a másikat szüli, és egészen a másik vagy képes a másik lenni, s e születésen és léten kívül semmi lenne. Mert a hatszoros alak a hatszoros erő minden egyes esszenciájával rendelkezik, de csak egy és nem több; ám mindegyik alak a saját módján van. Figyelj jól tehát:

✚ Ebben a pontban eljutunk vágyott csúcspontra, a tér születésének a befejeződéséhez. Itt, ebben a már cseppet sem egyszerű térforrás rendszerben, amit a szöveg mozgó, mozgató, vagy forgó keserűségben teremt, megszületik a hatodik forrás a rendszer közepén és megszületik a szünetet jelentő spirálgömb, a hiány is. Ez lesz a táguló nemtér-nemidő réteg a tér esszenciális rétegei között. A hatodikat a másik öt teremti ciklikusan. Egy térciklus alatt háromszor. A középső a sárkány szíve, a keringő (de egymáshoz képest álló!) források, pedig a tűzokádó fejek a meséinkben. A fejeket egycsapásra kell levágni a mesehősnek, hiszen egymás látomásai, vagyis mindegyiket a mögötte jövő szintén okságsértő forrás kelti. Csak szeretés és ölelés van itt. Mint vőlegény a vágyott menyasszonyát... Igen! Hiszen ezek a források egymás folyamatos múltbeli újraszületései, minden forrás benne van mindben újraszülető képben, egymástól vannak, egymást szülik és éltetik a kettős okságsértések következtében, körbe-körbe ölelkezve. Itt már az egész Víz-szellem rendszer. Az ötfejú tűzokádó idősárkány aminek vagy a szívét, vagy valamennyi fejét egyszerre kell levágni, hogy megszűnjön. (Nesze neked energiamegmaradás törvénye!) Szellem, mivel megfoghatósága nincs. Ez a tér, ez az energia (és mint az oktaéder duálisa ilyen lesz a kockaszimmetriájú fény is, csak az a hétfejú sárkány lesz. Böhme az „Aurórában” azt is leírta!

A térforrások immár szétszakíthatatlan együttest alkotnak. Hatszoros alak, hatszoros ERŐ. Ez ám az energia becsületes és részletes leírása! Mindegyik a maga módján, vagyis teljesen szubjektíven, de ezek az erők egészen egyenrangúan léteznek. Nincs kitüntetett, vagy a többitől lényegében különböző. De a létezésen túl valamennyi – semmi. Hiszen csak IDŐ (vagy Időtér), tehát materiális megfoghatósága nincs, mert transzcendens. Ezért a szellem elnevezés, mert nem anyagi. Ez az ENERGIA, (vagy ha úgy tetszik; a TÉRIDŐ). Valójában egy tér nélkül született különleges fotinó! Hat egymásba ágyazott, de egymástól időben szeparált (!) négydimenziós táguló spirálgömb. A kvintesszencia⁵, amit öt forrás kelt hat helyről!

✚ **13.** Habár a fanyarságban most a keserűség, tűz, hang, víz keletkezett, és a vízforrásból szeretet vagy OLAJ, amiből fény fakad, és kiragyog; de ahogy a fanyarság mégis megőrzi első tulajdonságát, ugyanúgy a keserűség, a tűz, a hang vagy a mozdulás is, és megőrzi tulajdonságát az első, fanyar szorongás önmehtagadása, (mely visszafordulás önmaga alá, vagy a Vízszellem), és a fénytől meggyújtott, a fanyar, keserű és immár édes Vízforrásban fakadó szelíd szeretet forrása. És mégsem elválasztható léteik ezek, hanem mindegyik egészen egy lét egymásban, és minden egyes alak önnön alakját, erejét, működését, keletkezését az összes alaktól nyeri. És legfőképpen az egész születés megőrzi együtt a négyszeres alakot születésében, mint felemelkedést, leszállást, majd a forgó kerék révén a fanyar esszenciában átlósan fut szét minden irányba, hasonlóan egy kereszthez +; vagy úgy, ahogy egy pontból fut szét Napkelet, Napnyugat, Észak és Dél. Mert a keserűség moccanásából, mozgásából és felemelkedéséből a tűzvillámban + születés keletkezik; mert a tűz önmaga fölé emelkedik, a víz önmaga alá süllyed, a fanyarság esszenciája pedig keresztbe halad.

✚ Vagyis a teret keltő tachionok megőrzik tachion voltukat (kettős negatív idő, csavarodás, „fanyarság”, és ebből generálódik a pozitív típusú mindenhol ható térrétegeket kibocsátó térforrás. Ez

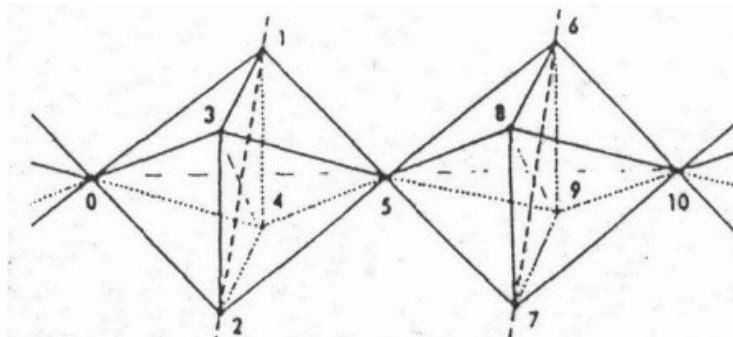
⁵ kvintesszencia: valaminek a lényege, veleje

kialakulásának pillanatától kezdve fénysebességgel tágulni kezd a végtelenbe. Az idők végezetéig önkeltő (hat egymásba ágyazott spirálgömb radiális⁶ és axiális⁷ komponensekkel!) „édes” tér. Édes Istenem! - szoktuk mondani...! A tachionok megőrzik eredeti relatív mozgáskomponenseiket. Rohan és csavarodik, és mint szubjektív „VÍZ” emanál is. A forgás dimenziója merőleges a mozgására, igen de ezek itt körben rohannak (egy parányi gömb felszínén). A történet végén a szerző a visszakanyarodó tachion geometriai rendszerét igyekszik elmondani. Ez különben egy csepp alak (kvantált időnél, amikor csak egy meghatározott időintervallumot ábrázolunk). A csepp hegye felfelé áll: erre halad, alul egy félkör: erre csak tágul. Az ókori műveltségű népek imaszönyegein minden szempontból pontosan ábrázolva megfigyelhetjük. A törökök például tüzeckének, lángocskának hívják ezt a motívumot.

Milyen véletlen... A Szent koronánkon a két Pantokrátor⁸ képen 2-2 ilyen található. Fácskának mondták, mert ráadásul mind a négyben életfák vannak, amelyeknek a törzse jobbra és balra csavarodó jelzést hordoz. (Női és férfi forgásirány.) Milyen elgondolkoztató, hogy ezeknek a fácskának a csúcsa éppen a Pantokrátor dicsfényében elrejtett VÍZkeresztre mutatnak, amelynek a centrumában a Pantokrátor feje helyezkedik el. A felső Pantokrátor képet 12 férfi (vörös csepp alakú almandin, és 12 női (kifűrt gyöngy övezi ($2 \times 12 = 24$ óra, 24 teremtő). A két keresztpánton összesen 72 gyöngyöt (72 kerub jele. Ez 3×24) és 64 almandint (sakktábla életmátrixa, Ji King, tér és a két hipertér teljes dimenziószáma. (16 párhuzamos Univerzum $16 \times 4 = 64$. Három Gyémánt) A gyöngyök nem azért kifűrtak, mert a királynak vagy a tanított történelem szerint a pápának nem telt kifűratlanra. A forrás megnyilvánulatlanjának topográfiáját is jelenti. A jogarunk bunkójának a végén a megnyilvánult egészen pontos ábrázolása és összefonódó dimenziószervezete is fellelhető. Ez a jel a Földön uralkodó teremtőt jelenti, hiszen bele van fonva egy négyzet, a Föld jele is. A korona apostolképein is sok helyen szerepel.

A fanyarság eszenciája: ez az expanzió keresztben (és lefelé!) Víz-típusú. (Hiszen az expanzió minden /létező/ időrendszer elidegeníthetetlen alaptulajdonsága). A tér tehát folyamatosan keletkezik az időből (vagy az idő négy dimenziós (?) változata a Téridő-Energia). Ez csak felfogás dolga. Mindenesetre nem túlzottan egyszerű, de nagyon dinamikus elgondolás a tér hullámtermészetű – valódi - szerkezetéről, a spinorterekről és az ilyen tér nem egy béna semmi, (mint a fizika szakadozott gumipelenkái) hanem egy nagyon is aktív – manipulatív valami. J. A. Wheeler azt állítja, hogy a tér fél spinjét elméletileg sem lehet elvenni, (mert értelmét veszti a matematikai reprezentációja). Ettől a tértől ezt nem is lehet elvenni. (Az OLAJ kulcsszó éppen a félspínnel elcsúszott tenzor-felszíneket takarja). Ez egyúttal egy helyben álló energiakvantum, ami a saját maga helye is. Ilyen tér csakis téren kívül, a Káoszban keletkezhethet, mivel a benne keletkező hasonló már nyolc forráshelyig szaporodóan keletkeznek. Az oktaéder geometriai duálisa a kocka. A lapközepes kockában viszont egy oktaédert írhatunk. Az ókori nyolcágú energia (fény) csillag...

Hej! De figyelmetlenek vagyunk! A téridő speciális (oktaédes-hexagonális) geometriája – mint létalap – minden további szimmetria létrejöttének és fennmaradásának égetően nélkülözhetetlen lesz. Ezért az Isten képére és hasonlatosságára – de Isten mégis mindentől eltérő és egyetlen.

Kínai idő-mandala Kr. e. 1150-ből

⁶ radiális: sugárirányú

⁷ axiális: tengelyirányú

⁸ pantokrátor: Krisztus, mint a világ uralkodója, trónon ülve, királyi jelvényekkel ábrázolva

Böhme a hatforrású teret nevezi Istennek. Ez egy képzeletbeli oktaéder (gyémánt) csúcsain elhelyezett forrásjelenekkel képzelhető el, ami egy gömbfelszín érint a csúcsaival. Az aranycsírát, Bráhmát; hatszirmú lótuszvirággal (Mahad), az energiát nyolcszirmúval hasonlítják össze (Rajas).

Ismerünk egy 3.000 éves kínai időmandalát, (előző oldalon) ahol a tükröződés menetét, sorrendjét is pontosan feltüntették – egy oktaéder csúcsain (oldalain és átlóin) ugráló sorozattal jellemezve, ami a keletkezés folyamatosságát és folyamatát szimbolizálja! Talán tudtak valamit?

Harmadik fejezet: Az örök természet végtelenül és megszámlálhatatlanul sokrétű kibomlása, vagy születése.

✚ Itt a címben van elrejtve egy lényeges információ! Azt mondja, hogy megszámlálhatatlanul sokrétű kibomlás, vagy születés. Ez kétféle módon is értelmes. A tér és a tér rétegeztségének értelmében, vagyis olyan, mint a leveles rétestészta, vagy inkább a vöröshagyma rétegeztsége: hagyma-hártya-hagyma-hártya, és úgy is értelmezhető, hogy az Univerzum „n” dimenziós rendszer. Így nagyon helyes is, hiszen minden pontja „n” térréteg hatására szítál, de így értelmezni nem lehet, hiszen akkor minden pontjára az egész Univerzum össz állapot-függvényét kellene felírunk, ami nemcsak minden atomot és azok minden elmozdulását, de a szubatomi világokat, és a longitudinális éterinformációt is le kellene írunk, ezért az értelmezését $(16 \times 4) + 2 = 66$ dimenziós interpretációval kísérhetjük meg. Ez a minimális dimenziószám a teljesen anyag és energiamentes világegyetem leírására. (Ez logikailag is adódik majd az értelmezés során). 66 Jézus Krisztus száma.

✚ **1. Olvasó, értsd helyesen írásomat! Nincs hatalmunkban Isten születéséről beszélni, mert ennek öröktől fogva nem volt soha kezdete; egyedül Istenről, a mi Atyánkról vagyunk képesek beszélni; arról, hogy mi ő és miként van, és miképpen van az örök szülés.**

✚ Böhme tehát azt mondja, hogy (tanítómesterei és) ő sem tudtak a végtelen idő kérdése felett napirendre térni, de tételezzük fel mintha a tér születéséről beszélénk, akkor pedig az logikailag csak így történhetett, ha lett volna kezdet. Én úgy gondolom, hogy ez a következő lényeges filozófiai kérdések eldöntésével, axiomatikus kijelentésével tisztázható - tisztán logikai úton - hiszen az eseményt, a tér tér nélküli kialakítását kísérletileg nem lehet megismételni, hiszen a téren belül ez már lehetetlen, így csak elméletileg, esetleg egy számítógépben matematikailag és geometriailag tudjuk azt modellezni, és ebből vonhatunk le logikai és hipotetikus konzekvenciákat.

Feltételezésünk szerint a tér sem létezhet az idők végezetéig - vagyis pontosan addig létezhet!! Miért is állítjuk ezt? A tér létezését a múltja felé való folyamatos rohanás tartja fenn, és szimmetrikus hatforrású (téri rész!) keletkezése egészen addig maradhat fenn (addig elpusztíthatatlanul), ameddig el nem érkezik az első múltbeli elágazási pontjáig, és itt a múlt felé rohanás háborítatlan szimmetriájának fel kell borulnia. Ez persze emberi mértékkel mérve beláthatatlanul nagy idő, de mégsem végtelen. A Veda könyvek egészen pontosnak (és hihetetlennek tűnő) számértéket ad erre. Ez a Bráhmá ideje, nappala és éjszakája. Ez 311.040.000.000.000 év ! Ez Bráhmá „életének” a hossza. Amikor a tér sajátideje elfogy, annak centruma megszűnik és ettől egy térhiány kezd gömbszerűen és fénysebességgel „keletkezni”. Ezt természetesen megelőzi a részecskék sajátidő katasztrófája, hiszen fiatalabbak a térnél, és így sajátidejük fraktálja is előbb ér a fraktális útelágazáshoz. Ekkor lebomlik az Univerzum. A tér valójában nem végtelen, csak nagyon nagy! Klein-palackhoz lehet hasonlítani. Sok ilyen Univerzum van!

✚ **2. Habár nem jó nekünk, hogy a szigorú, a komoly és legeredendőbb születésről tudnunk kell (amely tudásban és megismerésben, tapasztalatban és érthetőségben az ördög ősszüleinken keresztül megmérgezett és becsapott minket): ez a tudás nekünk most mégis fölöttébb szükséges, vele az ördögöt (aki a legzordabb születésben él) és legsajátabb ellenségünket, akit ősszüleink felébresztettek és ránk örökítettek (akit magunkban hordunk és most egy velünk), megismerjük.**

✚ Ha tükörbe nézel, láthatod az ördögöt. Ez a mondat ugyan olyan félreérthető, mint a Böhmei eszmeifuttatás. Az ördög a részecskék felszíne. (És mi részecskékből állunk!) Így azután minden és mindenki magában hordja. Ez a tudás, amit tudnunk kell. Bizonyosan igaz ez a dekódolás, mert máshol azt olvasni, hogy az ördög nélkül a világ nem tudna megállni, nem lenne anyag és megfoghatóság.

✚ **3. Jóllehet úgy írok, mintha kezdete lenne az örök születésnek, ám ez még sincs így; hanem az örök természet kezdet nélkül szüli magát. Írásomat nem teremtményi módon kell érteni, az ember születéséhez hasonlóan, (aki Isten hasonlata), habár az örök létben is így van; de kezdet és vég nélkül. És írásomnak egyedül az a célja, hogy az ember ismerje meg önmagát, azt, hogy mi ő, miként volt kezdetben gyönyörű, szent és örök ember, aki a szigorú születés kapuját az örökkévalóságban sohasem ismerte, s ezért nem vágyódott az ördög mérgére, és nem evett ama gyümölcsből, amiből nem volt szabad; a gyümölcsből, amitől csupasz és meztelen lett, állati alakkal, és amitől az isteni erő mennyei öltözékét elvesztette, és most az ördög birodalmában, fertőzött Salniterben él, és fertőzött étket eszik. Szükséges most önmagunk mivoltát megismerni, és azt, hogy miként szabadulhatunk meg a komor és szigorú születésből, hogy újjászültként ismét egy új emberben éljünk (aki hasonlatos a bukás előtti emberhez), Krisztusban, a mi újjászületésünkben.**

✚ Erről már olvastunk. Csak teoretikusan⁹ követhetjük a kezdetet. A csapda ezután jön. A szöveg ismét az ember bűnéről, vagy ősszülei bűnéről beszél, bűnbeesés gyümölcséről, amit jól ismerhetünk a bibliai történetekből. Az utolsó mondatot úgy is érthetnénk, hogy itt egyértelműen a reinkarnációról, (a lélekvándorlásról) vagy a feltámadásról beszél. De akkor hol a csecsemő felnevelő anyja? Vagyis mégiscsak reinkarnációról¹⁰ lehet szó a lélek szintjén. A Fiúban születik mindenki. A neutron mikrostruktúráját ismerve ez mást is jelent. Azt a reinkarnációs vagy inkább renauciós ciklust, amelynek során a részecske életében a ciklikus folyamat elérkezik a valamikori szinkronállapot ugyanazon stációjához. Ennek ciklusideje Charon mérései szerint: 10^{-24} sec. Azaz milliószor milliószor milliószor millió alkalommal újrakeletkezik egyetlen másodperc alatt! Ez a valóságban ennél kissé még bonyolultabb, mert a részecske kétféle szinkronizmusban keletkezik és létezik. A részecske átmérője 6378,5 év; ami öt és 3/4 nap. Ez ellentmondásokkal teli kijelentés, ami jól megkavarta az értelmezőket! Mit is értsünk ez alatt? A két szinkronizmus léptékeit. Ezek arányszámok, amik a részecskék belső világának és sugarának nevezetes jelenségeit a kettős szinkronizmusban jellemzik.

Ádám kora 1.000 év lenne, és ez csak azért kevesebb 70 évvel, mert Dávid élt és létezett. Ez csak azért lehet így, mert Ádám nem más, mint Góliát, akit a Biblia hőse jól fejbe-nyom egy nagy kövel a parittyájából. (A Földteke sugara 6,378,5 km; innen a részecske egyik (és általános) kódneve: Föld. (Tűz, Víz, Levegő, FÖLD!) Az Univerzum negyedik lényeges állomása a nukleáris evolúció során. Az ezer év az Ádám nevű alapforrás feltámadási ciklusideje. Ez az egyik szinkron. A másik, más jellegű az Ádami ciklus kifelé (minden irányba) terjedése, ami a részecske felszínéig hat és fél rétegben terjed és persze tágulóan, szférikusán nő is. Szintén fénysebességgel. A jelenség mérhető. Ez az 5 és 3/4 nap (kerekítve: hat nap) alatt történő teremtés értelme a Bibliában. (Lényegében már öt és fél napnál befejezettek tekinthető.)

Ennek megértése nem von le a szöveg tartalmának elvülhetetlen bölcsességéből, hanem az új korszak (A vízöntő) új értelmét jelenti, megjelenítve az embereknek a Szent szövegek valódi és hatalmas erejét. A keresztény, zsidó, mohamedán, és Buddhista tanok nem mások, csak más etnikumok érzelmi világához igazított változatai az egyetlen igazságnak. Mind igazat írnak a szivárvány színeiről, melyek összekeverve újra a fehéret, Isten szimbolikus színét adják ki. Ha ebből egy is hiányozna, az óhatatlanul az egész torzulását is jelentené.

✚ **4. Sokszor oly hosszasan beszélek és írok az első bukásunkról és újjászületésünkről Krisztusban, nem jutok értelméhez és alapjához, mi volt a bukás, és mivel rontattunk meg; mi ez az Isten előtt utálatos erő, és hogyan fordul Isten akarata és parancsa ellen. Mit értek mindebből?**

⁹ teoretikusan: elméletileg

¹⁰ reinkarnáció: lélekvándorlás, újjászületés

Semmit. Hogyan menekülhetek el tehát, ha nem ismerem? Vagy miként válhatok méltóvá a megújulásra, és miként számhatom rá magam, ha nem tudom mikéntjét, helyét vagy eszközét.

✚ Hát igen, Te akkor is bűnös vagy, ha megfeszülsz a jócselekedetektől, elbuktál, és elbuksz, bármit cselekszel: régóta hallható dogma. Nem mondható nagyon egészségesnek a hívő emberek pszichikuma szempontjából sem, és eléggé gyermeketeg fék a keresztény felfogásban. Ezt a pontot Böhme bizonyosan a saját fejéből tette hozzá, mert mint írta, Ő maga nem is értette az egész filozófiai tanítást, így azt sem tudta, hogy atomfizikát tanítanak a keze által. Ez a dilemma azóta tart a fejekben, mióta elfelejtődött a tan valódi jelentéstartalma. Az előzőekben tisztáztuk némileg a bűnbeesés valódi értelmét. Az anyag kialakulása vagy kialakítása lehetett a „bűn”, ahol az Ádám nevű és az Éva nevű források ettek a neuron nevű részecske egyik fraktális fájáról.

✚ **5. Hiszen a világ tele van könyvekkel és szózatokkal a bukásról, és az újjászületésről. De a teológusok könyvei nagyobb részét csak a bukás történetét írják le, hogy megtörtént valamikor, és hogy ismét meg kell újulnunk Krisztusban. De mit értek én mindebből? Csupán a történetet, hogy megtörtént valamikor, és ismét megtörténik és meg kell történnie.**

✚ A nem-megértett tan ugyanúgy károkat okoz, mint a kanonizált tévedés. Nem elég valamit papagájként ismételtetni, mert még az is előfordulhat, hogy valaki egy megfejtetlen keresztrejtvényt imádatat velünk. Az Ész és a Hit *nem* zárják ki egymást. Csak mostanában állítják ezt a teológusok és a tudósok. Pap és tudós; régen egy személy volt.

✚ **6. Teológusaink kezüket emelik ellene, és lábukkal tapossák minden lehetséges módon, és gyalázkodván üldözik azt, aki az alap mélységét és Isten mivoltát kutatja. Nem kell az embernek az Istenségben tépelődni és kutatni. Mit mondjak hát erről amúgy németesen? Piszok és mocsok, hogy az ember az ördögöt takargatja, és az ördög gonoszságának fertőzését az emberben elleplezi, hogy e kettőt, az ördögöt, Isten haragját és a zabolátlan, gonosz fenevadat az emberben nem ismeri.**

✚ A Teológus is Ádámtól és Évától lett? Akkor ugyanúgy benne van a bűnbeesésben. (Vagyis menthetetlenül bűnös!!!) De ne felejtjük, amikor ez íródott, akkor 1619-at írtak.

✚ **7. Éppen erről mondják: az ördög megszimatozza a pecsenyét; védekezik, hogy megakadályozza birodalmának megismerését, hogy megmaradhasson a Nagy Fejedelemnek – másként az ember elmenekülhetne előle. De hol kell neki védekezni, ha nem ama résnél, ahol az ellenség betörhet? Elfedi a teológusok szívét, értelmét és kedélyét; fősvénységbe, kevélységbe és paráznságba viszi őket, hogy Isten fénye előtt elborzadjanak, féljenek és ijedezzenek: ezért takaróznak, mert meztelenek, és még a fény látójának is irigyei. Vagyis az ördög udvaroncái lesznek.**

✚ Önvédelmi szöveg a támadók megfélemlítésére. A bigott butaság ellen még hasznos is lehet. (A bigottság alatt nem azt értem, hogy nem szabad a meggyőződésünkhöz ragaszkodnunk, hanem ezalatt a vak és tudatlan kritikátlanság károosságát értem.) A vallási vezetők között sokan szerették a világi hívságokat és bűnöket. A vizet prédikálok, és bort iszok legalább olyan gyakori volt, mint manapság. Több alkalmuk nyílt hatalmukon át a bűnök elkövetésére, mint a nincstelen tömegeknek. Gondoljunk csak a vásárban árult bűnbocsánati cédulákra! Jó pénzért minden megbocsáttatik a monetáris világ szemforgatásában?? A világ legnagyobb Sátánja a butaság, amely óhatatlanul elvezet a gyűlölködéshez és a pusztításhoz.

✚ **8. De jön az idő, amikor a hajnalpír felhasad, amikor a gonosz bestiának, a gonosz gyermekeknek meztelenül és nagy szégyenben kell állnia, mert a nagy fenevad szajhája megítéltetik. Ébredjetez ezért, Istennek gyermekei, hogy ne legyen homlokotokon a nagy és gonosz fenevad bélyege: másként a tiszta fény előtt nagy szégyenben és csúfságban maradtok! Immár az alvásból való felébredés ideje érkezett, mert a vőlegény menyasszonyához készül. Világító fényel jön ő. Akinek lámpájában lesz olaj, annak lámpáját sötétben hagyja, s őt magát alvónak, és az állat**

bélyegét meghagyja a Nap felkeltéig: iszonyatosan megrémülnek majd, és örök szegényben maradnak, mert az ítélet beteljesedik. Isten gyermekei emlékezetben tartják ezt, de az alvók alszanak ama napig.

✚ Az Utolsó Ítélet technikai leírása. Böhme prófécijába a Végítélet (2034-ig várható) lebonyolítási módszerébe ősi (a Szentkönyvekből is ismert) hasonlatokat és allegóriákat is belerejti. A lelkek előzetes (jó-gonosz) szelekciójára utal. Az ártatlanok és a gyerekek egyszerűen átalusszák a másoknak borzasztó katasztrófát. A feltámadás nem a sírokból való (zombiszerű) kikelést jelenti, hanem egy új testbe helyezést. Az új test logikusan csak felnőtt test lehet. Ennek az életnek a folytatása, memória-átvitellel! Ez genetikailag tökéletesebb, és ezer évig fog élni. (Az aranykor jóslata). Ez 2500 év időkiesés után indul, addig a Földön állni fog az idő! Ez a Bak kora lesz. A Vízöntő alatt regenerálják a Földet, és a Hold belsejéből (!) új vizet kap.

✚ **9. Az örök természet születése hasonlatos az emberi érzékek születéséhez, midőn valamely érzék megszületik valamiből, azután kiterjed a végtelenbe; avagy hasonlatos a fagyökér születéséhez, melyből születése után a törzs és a sok ág és gally nő, egy gyökérből sok gyökér és sok ág és sok gally, és mindegyik az első gyökérből. Figyelmezz hát iménti tanításomra: a természetnek hatszoros alakja van, és így minden egyes alak magából újabb alakot szül saját minőségének jellege szerint, ami rendelkezik az összes alak minőségével és jellegével önmagában.**

✚ A hasonlat, amiben az emberi érzékek a végtelenbe terjednek, előlegezett magyarázat, de más igaz elemet is hordoz; a Káosz alaptulajdonság térre (energiára), és az anyagra is megmaradó lényegét; az emanációt, expanziót (E). Ez, mivel az érzékek is a hullámtermészetű anyagból nyerik alapvető működésüket, ezt a tulajdonságot a tudat és az érzékek működésének a szintjén is nagy valószínűséggel megtalálhatjuk. Ezt mondja el a kiterjedés a végtelenbe. A következő mondat alapvetően fontos információt hordoz! A fagyökér hasonlatával az idő geometriai evolúcióját jellemzi a szerző!

Bármilyen hihetetlen; a Kaluza és Klein-féle superstring elmélet sokkal előrehaladottabb változatát olvashatjuk a sorok mögött. A 9. pont alatt a tér kialakulásának a legfontosabb evolúciós állomásait és alapelveit olvashatjuk el a hihetetlenül szellemesen megfogalmazott két mondatban. Nyugalmi időforrás (víz) – rohanó időforrás (tűz) tachion – elágazó kúpos tachionok (gyökér) a minden egy; sajátidejéből kiindulva – Végül a tér (energia) hatszoros „tükröződése” a sajátidőben. A újraszületés során a múlt felé keletkező források egyenrangúak minden tulajdonságukban.

✚ **10. De figyelj! A hat közül az első csak egy magafajta, nem pedig a fanyarság első anyjához hasonlatos forrást szül, ahogy a fa egyik ága a másikat önmagából szüli. Mert mindegyik forrásszemlemben csak egy centrum van, melyben a tűzforrás fakad, a tűzvillámból pedig a fény. S minden egyes forrásban benne van az első hat alak.**

✚ Lényeges figyelmeztetés a genesis geometriájában történő események soráról. A folyamat során egy magafajta forrás egy magafajta forrást szül. Ez a szubjektív forrás jelenének kettészakadását jelenti. Ez egy sajátidő két szubjektív helyen. Itt lép be az Atya az Anya kettős negatív sajátidejébe, és itt két irányba szétrohanó sajátidőre (tachionra) szakad. Atya-Ördög? A harmadik mondat egyértelműen azt mondja, hogy az energia születése az első kvintett megszületése után is folytatódik, vagyis sok energiarendszer születik. Mindegyikben egy centrum van. (A később kialakuló további energiarendszerek csak hasonlítanak az elsőre, de más a szimmetriájuk). Az utolsó mondat azt mondja, hogy ezek már mind a Térben keletkeznek, és ezért hordozzák a Tér minden tulajdonságát is! Ezért amint erről már említést tettünk, azt a törvényszerűséget erősítik meg, hogy az így szerveződő tér elengedhetetlen alapja minden további lépésnek.

✚ **11. Figyelj a hasonlat mélységére! A fanyar forrás az eredetben az Anya, s tőle született a további öt forrás, a keserűség, tűz, szeretet, hang, víz. Mármost ezek születésének mozzanatait, és nélkülük ő sem lenne semmi, csak szorongó völgyhöz hasonlatos, mozgás és fény avagy élet nélkül. De a fény meggyújtása benne az életet most megszülte, ezért saját minőségében örvendezik, és**

fanyar minőségében új születésen munkálkodik; minőségében ismét élet fakad, melyben megint centrum nyílik, és az élet belőle hatszoros alakban ismét megszületik, de most már nem olyan szorongásban mint kezdetben, hanem óriási örömben.

✚ Az Atya rendszere az Anyában. Sem a visszafordulást, sem a fennmaradást nem indokolhatjuk Anya nélkül, aki létalapja (a téridőnek is alapja, komplikált törvényekkel bíró hordozó közege) a benne lezajló teremtésnek. Mai szimbóluma szűz Mária képében él tovább. Benne született meg a szentlélek hatására Isten fia. Az analógia szembetűnő. Minden élet benne, az Anyában fakad, és ő is tart mindent – még az Atyák rendszerét is – életben. Az első keletkezési ciklust folyamatosan követik a következő újrakeletkezési ciklusok, vagyis a folyamat végtelenül ismétlődik. Az öröm – az első HELY – óriásira növekszik és ezzel megszületett az Univerzum fenntartója és keletkeztetője. Allah ahbar, Brahma, a legnagyobb, a Mindenható, a félszínű elemekben keletkező téridő. Ha úgy tetszik; akár Szent Szellemnek is nevezhetjük ezt a fotínót.

✚ **12.** Mert a nagy szorongás forrása, ami kezdetben, a fény előtt, a fanyarságban volt, s amitől a keserű fullánk született, most a Vízszellemből a szeretet szelíd forrásában, a fényben átváltozott, és a keserüből és fullánkból az öröm fénybeli felemelkedése lett. Ezért a tűzvillám immár a fény atyja, és a fény tündököl benne, és egyetlen oka most a mozgékony születésnek. És a szeretet-szülés, mely kezdetben szorongó forrás volt, most SUL vagy OLAJ, örömittas forrás, áthatja az összes forrást, amikben vagy amikből a fény kigyullad.

✚ Újabb tautologikus összefoglalás a Tér születéséről. A felemelkedésnek nincs irányultsága, mivel a rendszer cirkuláris központból keletkezik (egy parányi gömbszféráról). A hat forráshely miatt az első forrásrendszernek oktaéderes szimmetriát kell mutatnia. A továbbiakban, a csavarodott téridőben születő minden további téridőcentrum nyolc forrású lesz, és így egy kocka csúcsainak szimmetriájával jellemezhető. Ennek a további fénykigyulladásnak ugyanazok a törvényszerűségek szolgálnak alappal, de a téridő komplex világa következtében már másmilyen térszimmetrizálási jelenségeket vált ki.

Az egész születés nagyon dinamikus, hiszen a fénysebességnél gyorsabb folyamatban történik és keletkezik. Az öröm egyben Sul (olaj) típusú kettős időfelszínnek létrejöttéhez vezet, vagyis félszínű. A forrás a saját múltfelszínén halad egy félfordulat után, és így kettős (duplarétegű) eseményhorizont (olaj) keletkezik folyamatosan. Itt újra, és másként mondja el, hogy a térforrások terei egymást áthatják, vagyis transcendens kúptoroid alakú tereikkel átjárják egymást. Vagyis a gravitációs hullámaik mindenben (és mindenkin) akadálytalanul hatolnak át. Ez a Szél mindenben átfúj.

✚ **13.** És a Hang vagy csengés a forgó keréken most az összes forrásnak kihirdeti vagy bejelenti, hogy a kedves gyermek megszületett. A Hang felcsendül az ajtók előtt és minden esszenciában, hogy az erők ébresztésére megmozduljanak, és egymást a fényben lássák, érezzék, hallják, szagolják és ízleljék. Az egész születés a fanyar esszenciában, az első Anyában vélte magát, de ő gyengéddé, alázatossá, édessé és örömittassá lett, s ezért az egész születés nagy örömben, szeretetben, alázatban és szelídségben áll, és nincs itt más, csak csupa szerelem, barátság, illat, figyelem, gyengéd érzés, és nincs az a nyelv, amely mindezt elmondhatná. Hogyan is ne lenne itt öröm és szeretet, amikor a halál közepén az örök élet megszületett, és a végnek nincs semmilyen félelme, és nem is lehet.

✚ Igen, itt már önálló névvel meg is jelöli a gravitációs hullámokat. A Hang (csengés) a longitudinális jelleget és moduláltságot takarja. Ez lesz majd az Éter (a morfogenetikai tér) alapja és alapelve is a későbbiek folyamán. A ravaszul megfogalmazott mondatok, (mint máskor is) gyakran több logikai szintet is takarnak. A kihirdetés vagy bejelentés azt is jelenti logikailag, hogy a forrásterek rétegeinek roppant bonyolult rendszere az Univerzum legáltalánosabb és mindent átható kapcsolatrendszerében minden létezési és ezáltal elmozdulási információ a legfinomabb információs struktúrák formájában járja be a teret. Hírül viszi valamennyi energiatér-forrás és így az anyag legfinomabb mikro-szerkezetének minden mozgását és változását is, hiszen nemcsak minden részecskét tartalmazó ez a modulált „hullámfolyam”, hanem azoknak belső térforrás rendszerei minden mikroállapot

jellemzőjét is folyamatosan „közvetíti” (mint egy rádióállomás!). Hihetetlen, de logikailag igaz. A végtől való félelem hiánya az „örökéletiséget”, a rendszer nagyon maradandó voltát takarja.

✚ 14. A fanyarságban ekként ismét új születés van. Ebben a születésben a fanyarság az úr, és itt a Tüzet nem Keserű fullánk, vagy a szétáradó szorongás gyújtja meg, hanem most az óriási öröm és a kigyulladó fény a centrum; És a fanyarság most saját minőségében tudhatja őket: a Sult, az Olajat és az Atya fényét. Ezért az első fa ágából történő születést most egészen a fanyar forrás minősíti, és a tűz benne fanyar Tűz, és a Keserűség benne Fanyar keserűség, és a Hang Fanyar Hang, és a Szeretet Fanyar Szeretet, de mind tiszta tökéletességben, és kedves szeretetben és barátságban.

✚ Legyen kiterjesztett erősség a vizekben... Az Anyaként és/vagy Atyaként deklarált tachion relatív mozgási rendszer, hiszen ők egymás számára a Törvény, egymásnak fanyar a időterük és egymást realizálják ezzé vagy azzá. Itt még nem léteznek csak a sajátidőben. A fanyarság most saját minőségében tudhatja őket. A fanyar Anyába hatolt fanyar Atya benne van az Anya fanyar idejében. Az interakcióból született óriási öröm (Vízszellem) szintén a tovább száguldó Anya időterében marad. Az itt meggyulladó fény az erősség (Biblia) mely Édes, mivel expanzióval (fénysebességgel) tágul. Ezért Vízszellem a titulusa. Az Anya fanyar ideje itt természetesen továbbra is „jelen” van, hiszen minden ebben jön létre, és ebben történik. Az Anyát és az Apát csak az különbözteti meg, hogy ki rohant bele a másik idejének natális részébe. Ezért mindenütt úr a fanyarság, de most egy megváltozott állapotban, minden keletkező új minőséggel keveredve. Így lesz: fanyar-fanyar, fanyar-keserű, fanyar-hang, fanyar-édes (szeretet) stb.

✚ 15. Az első keserű fullánk vagy az első keserűség is (mihelyt a fény kigyulladt, és az első születés a tökéletességben áll) saját minőségéből ismét egy esszenciát szül, melyben centrum van, s ebben szintén új forrás fakad a tűzben és az életben, az összes minőség jellegével és tulajdonságával; és ebben az új kezdetben a keserűség mégis minden alakban úr: keserű keserűség, keserű fanyarság, keserű vízszellem, keserű hang, keserű tűz, keserű szeretet, de mind fölemelkedő nagy örömben.

✚ Az első körbeszületés során létrehoz egy az eredeti forrásidő jelenével egyenértékű forrást, amiben minden (időben korábbi!) paramétere is megjelenik, tehát a kiindulási forrás csavarodása, a keserűség is. Hiszen önmaga az! Ez előbbi eset a fanyarsággal a második tulajdonságra; a keserűségnek nevezett csavarodásra is igaz. Így lesz; keserű keserűség, keserű fanyarság, keserű Vízszellem stb. Ez a téridő radiális és axiális forgató hatását okozza. Erre már nagy szükségünk volt a kozmológiában, hiszen ott a forgást eléggé silányan tudtuk megindokolni. A fölemelkedő – minden irányú – expanzió a tér dinamikus kiterjedése. Ez minden benne résztvevő forrásidő tulajdonságát (a kiindulási tachion másolatait a múlt felé keletkezés szimmetriarobbanásában is folyamatosan fenntartják a mindennek alapul szolgáló (Anya) tachion tulajdonságaival együtt. Ez az Anya: Rudra az indiai mitológiában. Nálunk az égig érő fa, égig érő paszuly. Mivel ennek forrása nem marad a „tett” helyszínén, ugyan ott van az aranycsíra születésénél, de nem belőle lesz a Brahma, csak benne.

✚ 16. És a Tűz most szintén Tüzet szül az összes minőség tulajdonsága szerint: a fanyar szellemben fanyart, a keserűben keserűt; a szeretetben a szeretet áhítatos meggyújtója, igen forró lobbanás, és nagyszerű sóvárgás; a Hangban tisztán csengő Tűz, melyben minden fénylő és végleg eldöntetett, mert a hang minden minőségben, szóval és nyelvvel jelenti meg, hogy mi lakik valamennyi forrásszellemben, milyen öröm, milyen erő, milyen lét és milyen tulajdonság. A Vízben pedig e Tűz száraz Tűz.

✚ A keletkezési procedúra újabb részleteinek a leírása. A Tűz Tüzet szül, hiszen a keletkező téridő öt forrása egy tachion hat helyen való állandóan újralétrejöttéből születik, vagyis 5 tachion rohan benne „egymást kergetve”, és a múltjuk felé rohanva az időben. Ez az 5 mégis Egy, hiszen az időben hat helyen levő forrásai csak egyetlen időforrás örökös az időben hátrafelé születő másolatai, ami a térben hat helyen van. Ez a Tűz mégis más, hiszen egy zárt felületen, egy parányi gömbfelszínen oktaédes-

hexagonális szimmetriában történik az egész. Olyan Tűz(ek) ami Viz(ek)et kelt magából, ami csak egy dologban hasonlatos a nyugalmi időforrás „Vizére”, az expanzió sebességében. Ez vélhetően mindenhol azonos az Univerzumban. Ez a múlt terjedési sebessége. ($E = 1$)

Az itt keletkező Vízszellemben a tachionok pályája miatt egy merőben új helyzet áll elő. A tachion csigaházszerű kúptoroidot, spirálgömböt kelt, amiben fél fordulat után a tachion jelene a saját eseményhorizontján kezd haladni (folyamatosan) és így kettős rétegű eseményhorizont-spirálist (TERET) kelt. Minden forrás minden forrást tudósít, hiszen tereik rétegeinek egymásutánja egyben az Univerzum mindent átható hírvivője. Ez lesz a szeretet és a kegyelem mindenben, és ez lesz a mindenhol ható mindenható, az öröm, a jó, ami mindent éltet keletkeztet és fenntart. Ez az Isten. A dogmatikus félremagyarázóknak – ez a kezdet és a vég forrása. Majd ebben jön létre a mindentudás végtelen hatalma.

✚ 17. A szeretet kiáradása mindenekelőtt a legszelídebb, legkedvesebb forrás. Amikor a szeretet-szülés magából az eredeti esszenciák összes forrásával új születést szül, s így az új születés minden forrásában a szeretet az úr, és centrum születik, akkor az első esszencia, a fanyarság csupa kedvesség, szelídség, fényesség lesz, és szívből jövő sóvárgásában minden iránt a forrásszellemek tápláléka, miként az édesanya a gyermekei számára.

✚ Ismétlés a tudás anyja. Megszületik az energia, vagyis a fény második alakja, a térben születő tér. Az utolsó mondat végén újabb információ; a rendszert a múltja táplálja (azt eszi). Itt az Atya-Anya egység, hiszen ők „szülik”, teremtik, hozzák létre a hozzájuk megszólalásig hasonló forrásszimmetriákat. Ezek valamennyien a múltjukból egzisztálnak, egészen egyenlő módon. A csavarodott térben való szimmetria okán mások és mégis hasonlóak.

✚ 18. És a keserűséget joggal nevezzük itt örömmek, mert keletkezés és megmozdulás. Erre az örömmre nincs hasonlat: olyan ez, mintha az ember pokoli kínjából hirtelen megváltva, az isteni öröm tündöklésébe jut.

✚ A keserűségből, vagyis a csavarodásból eredezteti a megmozdulást, vagyis elengedhetetlennek mondja a genezishez. Annak elválaszthatatlan mozgáskomponense. Mivel a Keserű a forgást jelenti, így láthatóan ebből eredezteti a tachionok, a Tűz állapot kialakulását.

✚ 19. A Hang szintén csak így cselekszik ott, ahol a szeretet az úr: örömhírt visz a születés alakjainak; ahogy a Tűz gyújtja meg - miként már elmondtam - a szeretet saját esszenciájában pedig, ha a szeretetben a szeretet az úr, a legszelídebb, legalázatosabb, legkedvesebb forrás, mely az összes forrásban felfakad, és az égi születést erősíti és bizonyítja, bizonyítja annak szent, isteni létét.

✚ Bölcs ismétlés az esetleges félreérthetőség, (vagy félrefordíthatóság) elleni védelemre. Ezek az ismétlések többnyire más-más kifejezéseket használnak azért, hogy az információ lényege (a feladvány tartalma) a legkevésbé csorbuljon. Az új ebben a pontban az a közlés, hogy a téridő felgyorsítja a manipulativitásával az addig lanyha nukleáris evolúciót, elősegíti a natális találkozások létrejöttét. A minden létező által keltett Hang olyan információs tengert jelent, amelyben a létezők automatikusan a létezésükkel tudatják létezésüket, és ez a formákat hordozó (R. Sheldrake) morfogenetikai hullámtér mindenhonnan mindenhova eljuttatja a létezés minden formái csodáját. Természetesen ebben a tudatok minden gondolata is eljut mindenhonnan mindenhová. Ez az a zaj amit elektronikánkból számúzni igyekeztünk.

✚ 20. Most pedig a Vízszellem alakjára figyeljete. Ha a vízszellem önmagához hasonlót szül, hogy saját újjászületésében úr legyen, s benne centrum ébredjen, akkor ezt mégse ő teszi saját esszenciájában, hanem más forrásszellemek benne: ő nyugodt marad, mint szelíd Anya, és engedi, hogy a többiek magukat bele vessék, és centrumot ébresszenek, hogy életet mozdító Tűz támadjon. Benne a Tűz nem forró, égő Tűz, hanem enyhe, szelíd és Édes. És a keserűség sem keserű, hanem hűvös, enyhe és buzogva terelő; amitől a mennyei pompában alakzat, látható lét keletkezik. Mert a születésben a hang is egészen szelíden keletkezik, minden felfogható és érthető, vagy hasonlattal szólva olyan, mint a Szó, mely szubsztanciává, vagy érthető létté lesz. Mert ebben az

újjászületésben, amely a Vízszellemben (vagyis a forrásszellemek újjászületésének igaz anyjában) történik, mintha minden felfoghatóvá, vagy szubsztanciálissá lenne; jöllehet itt mindvégig nem megfoghatóságot, hanem szellemet kell értenetek.

✚ Itt a további – immár a térben keletkező – valami leírása. S lön világosság. A térben megszülető téridő, az energia. A fény itt még sztohasztikusán fehér. Elkülönült hullámhossza még nincsen. Mindenféle véletlenszerű (fehér zaj-szerű) ritmusban rohangáló fotínók. Ilyen a tér kezdetben. (Tér és benne Térek). A térben az energia születése (keletkezése) folyamatos. A térbe hatoló tachionok az oktaédes szimmetriájú térben annak duális szimmetriáit – kockákat, oktagonálisokat – keltenek. Ezek a fény – az energia – terei. Ezeket leginkább az elektronikában már ismert szolitonokhoz hasonlíthatjuk. Itt már komoly titkokat tudhatunk meg az anyagi részecskékről is

KEGYELMI KIVÁLASZTÁS, VAGY ISTEN AKARATA AZ EMBER FELETT (1622)

1. fejezet: Isten egyetlen akarata.

Bevezetés Isten lényének kinyilatkoztatásába. Mi az egyetlen Isten?

✚ Ebben a könyvben (mert ez már egy másik könyv) ugyancsak a tér kialakulásáról és működési elvéről van szó, de más stílusban és a hangsúlyok máshová helyezésével, inkább elvi ügyekkel foglalkozva, és kissé előreszaladva a dolgok menetében. Ez egyfajta bevezetés a részecske mikrovilágába is. A hermetikus irodalomban az ember megalkotása (a legősibb őünk megalkotása) is egy részecskét (a lélekrészecskét) takarja. Bármilyen meglepő ez, a lélek is korpuszkuális! (Viszont amiből áll - mint az anyag is - az teljesen transzcendens) Mózes öt könyve a barionok, az egymást keltő félpínűek (?) mikrovilágába - születésébe és működésébe - (is) elvezet minket. Az egészen biztos, hogy nem a humanoid faj megszületését és történetét írja csak le a Szentkönyvek (egymáshoz is) sok mindenben hasonlító őstörténeti logikája. Valami egészen más is megbúvik itt! De most térjünk vissza Böhme-re! Ennek a másik munkájának kivonata is sok izgalmas gondolatot rejt! A 3. fejezet legvégén eljut a részecske fizikai kinézéséig is! Logikailag az ember anyagból van, és ha jól meggondoljuk, a legősibb őünk az az első lélekrészecske, ami az Univerzum immár megalkotott terében először megszületett. A folyamatos és máig is tartó állandó keletkezése sokkal logikusabb, mint a materializmus ama dogmája, hogy az anyag és az energia öröktől volt, hiszen ez a gyermek egyszerűsítés egy sor (igen komoly) filozófiai probléma megoldását egyszerűen elsinkófálja. Az a filozófia – amit most igyekszünk feltárni – nem ezt teszi. A szerző az előző könyv három fejezetében megalkotta a teret – energiát – és az energia energiában születő második változatát – a szintén térszerű fényt. Sajnos az utóbbit csak egyéb ismeretek birtokában lehetett azonosítani, de tanításai így is egyértelműek. Hol így, hol úgy nevezi, ami érthető, hiszen a hullámtermészetű és állandóan a keletkezés folyamatában lévő térről – energiáról beszél, ami minden(hol)ható. Kijelentései jól egybevágnak a különböző világvallásokban fellelhető megállapításokkal is.

Ha ezeket a kozmogóniai (teológiai) leírásokat logikailag vizsgáljuk meg, ezek cseppet sem olyan távoliak egymástól, mint azt első ránézésre gondolnánk. Olyan az egész, mintha ugyanazt a rejtvényt más és más szövegekörnyezetbe ágyazták volna. Olyan, mintha valaki(k) időnként karbantartanák az emberiség tudását és területtől és társadalomtól függő szövegekörnyezetben újra és újra meg akarnák tanítani az embereket ugyanarra. Arra is gondoljunk, hogy a titokzatos tanítómester(ek) tudása is változik az évezredek során, vagy esetleg az elgondolásait más-más módszerekkel igyeksenek a tanítványok fejébe tölteni. Ennek során mindig újra meg kell ütközniük a régebben talán éppen általuk besújkolt történetek elsilányodott, értelmeiben változott, vagy már teljesen értelmét veszített dogmatizmusával.

(Hiszen a szövegek szent és sérthetetlen voltát éppen a régebbi tanítómesterek tömegpszichológiai trükkjei védik). Ne vitassuk egyetlen Szentírás tartalmát, vagy szövegének szentségét se. A valódi tudás önmagában is szent dolog. Most nem teológiai szempontok szerint vizsgáljuk meg az emberiség ősi mítoszait és könyveit, hanem logikai tartalmuk szempontjából. A végveszélybe sodródó emberiség a szakadék omladékain csúszik lefelé, és úgy tesz, mintha semmi baj sem lenne. Nagy baj van! Ez a tudás talán enyhít a bajokon. Úgy tartják, hogy a Biblia minden világkorszak fiainak mást és mást mond majd! Most éppen egy ilyen új világkorszakba léptünk bele... Azt biztosan állíthatjuk, hogy a kozmogóniát is hordozó ősi könyvek jelentős része egységes logikai jegyeket hordoz.

Az érdekes az, hogy az egész Földön mindenhol megtalálhatóak egy egységes logikai trend jegyei a kozmológiai leírásokban, és ezt egységes grafikai szimbólumok is hordozzák. Ez a kutatás izgalmas lesz minden alapkutatónak és teológusnak is. Jacob Böhme a keresztény Bibliára hivatkozik a legtöbbet, de jól felismerhető munkáiban a kabalisztikus és a keleti hatás is. Persze az is meglehet, hogy ez tanítóinak hatása, akik láthatóan mindent tudtak a világ kialakulásáról és az atomfizikáról, sokkal többet, mint a mai tudomány. Böhme könyveiben (írt vagy kilencet) különböző szinten mondják el újra és újra ugyanazt a tézisrendszert, különböző szemszögekből világítva meg azt. Ne gondoljuk ezt túlzásnak. Itt több könyvből vett szemelvényekkel van dolgunk, de ha az önálló műveket vizsgáljuk, mindenben minden el van rejtve, legfeljebb más és más részre fektették a hangsúlyt. Olyan hihetetlen gondossággal készítették, hogy ez egészen biztosan nem egy ember műve és Böhme valóban csak egy kiválasztott „alkalmas senki” volt, akit valakik kiválasztottak és láthatóan nem a szokásos földi tanítási technikákkal tömték a fejébe a tudást. Valódi próféta volt.

Ez a tudás annyival jár a korszak gondolkodása (és a mai tudásunk) előtt, hogy azt bizonyosan nem Böhme, az iskolázatlan vargamester találhatta ki, mert még a mai kor fizikusainál is sokkal korszerűbb kozmológiát ír le ezekben. Több mint gyanús!! Nem csoda hát, hogy egy kukkot sem értettek meg belőle a kortársai. Saját kijelentései szerint még ő maga se! Azok, akik az ilyen manipulációkat ciklikusan végzik, mindig vigyáznak arra, hogy a kiválasztottjukat lehetőleg ne sodorják végveszélybe, ezért a kor és a hely szokásaihoz és dogmarendszeréhez korrigálják a lényegileg azonos (vagy nagyon hasonló tanaikat). Ezt évezredek óta ciklikusan ismétlik. Céljuk emberbarátinak látszik; gyanús, hogy egy a mienknél sokkal fejlettebb (földönkívüli?) civilizációnak, vagy magának az Istennek átgondolt tevékenységéről van szó. Alapvető téziseik univerzalisták, de figyeljünk arra is, hogy a „szeresd felebarátodat, mint, tenmagadat” bibliai parancsolat logikailag ugyanezt takarja. Böhme ezt így is fejté ki. Azt már tudhatjuk, hogy Mózes nem (vagy nemcsak) történeti személyiség volt. A Mózes könyveiben leírt történetek egy második (rejtvényes, alsó) történetet is hordoznak. Ez az oka az időnként hihetetlen bibliai életkoroknak és történéseknek? Ezért mondják a Szentírásról, hogy minden kor embere mást ért meg belőle? Úgy gondolom, hogy ideje megértenünk ezeket a páratlan tudománytörténeti rejtvényeket. Megértésünkkel olyan nagyot léphetünk előre, ami a legmerészebb fantáziálást is felülmúlja majd! Már az eddig levezetett információk is csodálatos előrehaladást jelentenek. Alappal szolgálhatnak egy új asztronómia, biológia, fizika és kémiaszemlélet kialakításához. Ezen az úton ürtechnikánk elhagyhatja a Naprendszer bűvös határait is. De térjünk vissza a feladathoz! Ahol az ember teremtéséről, máshol a föld, teremtmény, teremtményi élet, Jeruzsálem megteremtéséről olvashatunk majd, az a részecske (félszínű barionsorozat, lélek?) kialakulását és belső működését (is) takarhatja. A szövegek rengeteg, (logikailag azért felismerhető két vagy több) értelmű csapdát rejtnek. Azok félrevezetésére találták ki őket, akik a prófétává kijelöltekre „új” tanaik miatt rátámadhatnak. Ezért a kódrendszer. A butaság lovagjai ma is közöttünk élnek. NE ugorjunk be nekik, a elrejtett tudást kell megértenünk, nem a világi történeteket!!

 1. Isten Mózesnél kinyilatkoztatott hangon szól Izrael népéhez (e hangban rejtettségből valódi, teremtményi módon megnyilatkozó, zengő hangba lépett és hallatta magát, hogy a teremtmény felfoghassa): Én vagyok az Úr, a te Istened, az egyetlen Isten, más isteneket ne tisztelj mellettem. (Kiv 20,2,3; Törv 6,4.) Mózes mondja: Az Úr a mi istenünk haragos, hév isten, és emésztő tűz. Másutt: Az Úr könyörületes Isten. Továbbá: Szelleme a szeretet tüze (Törv 4,24-31).

 A részecske kialakulásához egy tér (egy Isten) kell. Ennek szerkezeti kritériumairól már sokat írtunk. A részecskét (és a lelket is) csak ilyen tér segítheti a kialakuláshoz és fennmaradáshoz. A burjánzó

térszimmetria-robbanást csak az tudja kialakítani és fenntartani, amitől szuperszimmetriája létrejött. Ez a tér bizonyos (renitens) forráselemeket a részecskén belül és annak határán sajátidejében megsemmisít, másokat tachionizál, a hipertérbe küld. Ez a részecske külső harmada körül lévő tisztítóútz. A purgatórium. Más forráselemek (ilyen Mózes is) a részecske belső centrumából megnyilvánuló forrástérrendszer kialakuló felszínén (Istennel) haladnak, (téridővel való szinkronizmus), így tovább „élnek”. Ezekhez könyörületes az Isten (a téridő). A Hang, vagyis a gravitációs hullámok teremtményi megnyilatkozása a részecske majdani létéről alkotott előkép, logikai hozzávetetés.

✝ 2. Az idézett mondások ellentétesnek látszanak, mert Isten haragos Istennek és emésztő tűznek nevezi magát, de a szeretet tüzének is, amely csak az egyedüli Jó lehet, különben Isten nem lenne Isten, vagyis az egyetlen Jó.

✚ Ez az előző gondolatmenethez tartozik (és takaró is a teológusok ellen). Az első tér-energia tachionokból áll és keletkezik folyamatosan, így Tűz természetű elemekből kiáradó Vízszelem. Ez a sajátidő egyéb effektusait is takarja. A tachion-kvintett (+1 centrális forrás!) terében, amit Böhme Szentléleként, vagy Szent Szellemként, vagy Vízszellemként is meghatároz, már nem keletkezhet hatforrású időrobbanás, (szimmetriarobbanás) ami majd ebben a különleges csak tér nélkül kialakuló rendszerben keletkezik, az hasonló lesz, de más. Az öt forrású, de hat forráshelyű tér kúptoroidjaiból nem mindegyik a mi dimenzióidőnk, hanem a hatból csak egy. A Mi Atyánk. A téresszenciák mintegy „multiplexelve” követik egymást. Mint a nápolyiban a rétegek. Ezeket mégis együtt „éljük meg”. De csak az egyik négydimenziós csiga a hat közül az, ami a mi birodalmunk, és ebből is csak (ál)három dimenziót érzékelünk érzékszerveinkkel és az ezek megsegítésére, kibővítésére kifejlesztett műszereinkkel is. Ennek egyszerűen az az oka, hogy érzékelésünk korlátai műszereink kialakításában is erősen korlátoznak minket. Gondoljunk csak arra, hogy a radioaktivitást kezdetben veszélytelen és jópofa dolognak tartották azok, akiknek tapasztalatai elégtelenek voltak a valódi veszély felismerésére. Ez még a Curie házaspárra is igaz volt, akiknek a felfedezést köszönhetjük. A csernobili reaktor katasztrófájánál a tűzoltóparancsnok slaggal oltatta a tüzet, és tényleges hülyeségét az is mutatta, hogy az unokáit is elvitte háztűznézőbe. A többi testi érzékszerveink egyszerűen le vannak tiltva (gátolva). Így azután az erre vakoknak hiába is mesélsz az idő színeiről. Vagy agyonvernek a másságodért, vagy csak egyszerűen habókosnak tartanak. Itt még nem is beszéltünk a hipertéri esszenciákról, de majd a szöveggel együtt visszatérünk rá.

✝ 3. Istenről nem mondható, hogy ez vagy az, gonosz vagy jó, hogy megkülönböztetés van Benne, mert önmagában természetellen, vágytalan és teremtménytelen. Nem hajlik semmire, mert nincs Benne semmi, sem gonosz, sem jó, amihez hajolhatna: alap nélküli mélység önmagában, természetre és teremtményre irányuló akarat nélküli örök semmi; szenvedélytelen, semmi sincs benne, ami közeledhetne Hozzá, vagy amihez közeledhetne. Egyetlen lény, és előtte vagy mögötte semmi sincs, amihez, vagy amiben magának akaratot teremthetne vagy megragadhatna; nincs szülője: Ő Semmi és Minden és Egyetlen Akarat, amelyben a világ és az egész teremtés nyugszik. Benne minden kezdet nélküli, súly, mérték és cél szerinti örök-azonosságban van; sem fény, sem sötétség, sem szeretet, sem harag, hanem Örök Egy; ezért mondja Mózes: az Úr egyetlen Isten (Törv 6,4).

✚ Vagyis Isten alatt valamiféle fizikailag is létező (de mégis transzcendens) rendszert ért, aminek nincsen vágya, vagy akarata. A forrást. Mindennek az alapja és tartálya, gyökere, kiindulása, működtetője és fenntartója. Böhme itt sok eddigi tézisémet megtagadni látszik. Ez egy nagyon fontos pont, mert itt alapvető elgondolásokat fejt ki az időrendszer filozófiájáról. Ez a valami nem intézkedik, vagy haragszik, de a leglényegesebb Jó, hiszen e nélkül a valami nélkül minden újra semmivé válna. Úgy is érthetjük, hogy ez nem tér és nem hipertér, de mi ebben értelmezünk teret, pedig mindez csak az Idő nyakatekert játszódása, amiben a tömegetlen forrás valamivé játssza magát, majd a valamivé vált semmi ebben még bonyolultabb játékokat kezd játszani, és tükröt állít időből a semmi elé, hogy megnézhesse magát és teremtményi alkotását benne, vagyis magában. Csak a térré (energiává) és anyaggá magasztosult időről szól a mese, vagyis az Univerzum a valamiként érzékelhető semmi, Isten álma és varázslata. Csakis az idő bonyolultan szerveződő hullámaiból áll és ebben is (ettől is) marad működésben. Többször írtam le

azt, hogy; semmi, de ezalatt csak azt értem, hogy ez a valami transzcendens, megfoghatatlan, mint a fény is.

✚ 4. Ez az alaptalan, megfoghatatlan, természetellen és teremtménytelen akarat, amely csak Egy, és sem előtte, sem mögötte semmi sincs; amely önmagában csupán Egy s olyan, mint a Semmi és mégis minden: egyetlen Isten ő és annak nevezetik; olyan, aki önmagában megragadja és találja magát, és Istent Istenből szüli.

✚ Böhme ebben a könyvben is leírta (leírták) az első Káoszban létesült szimmetriát; a téridőt. Ezt majd a többiben is megtaláljuk. A könyvek más-más orientáltságúak, mintha minden lehetséges szinten és formában leírták volna a szerzővel a kozmológiát. Lesz majd olyan változat is, ahol a szöveg már alig vallásos töltetű, ezért sokkal maibb. (Azért ennek szöveganyagnak a bölcséleti értéke sem elhanyagolható!) Ez a pont a „semmiből” keletkező tér logikai alapelvét írja le újra. Repetitio est mater studiorum¹¹. Mindenkinek a saját vérmérséklete szerint.

✚ 5. Ugyanis az első, kezdetlen, egyetlen Akarat, amely sem gonosz, sem jó, szüli magában az egyetlen örök Jót, azaz a megragadható akaratot, az alaptalan akarat Fiát, aki a kezdetlen akarattal mégis örök-azonos; és e második akarat az elsőnek örök érzékenysége és találhatósága, mert a semmi önmagában valamit talál, alaptalan akarat megtaláltján túlrad és önmaga örök szemléletébe lép.

✚ Az tér emanációjának (az expandnak) folytonos és örökös keletkezéséről ír. A forrásrendszert elhagyja a kiterjedése, és „édes” vízszellemet, az örök Jót generálja az idők végezetéig. Azt mondja Böhme, hogy a későbbi térrendszer és a kiindulási princípium nem más, csak annak egy új szerveződése, vagy új szintje, de megtartja annak valamennyi jellemzőjét is.

✚ 6. Az alaptalan akarat így tehát (1) az Örök Atya; és (2) az alap nélküli mélység megtalált, megragadott, megszült akarata az ő szülötte, avagy Elsőszülött Fia, az alap nélküli mélység Ens-e, amelyben az alap nélküli mélység alapba foglalja magát. (3) Az alaptalan akaratnak a megragadott Fiúval vagy Ens-szel történő kilépése pedig Szellem, mert a megragadott Enst mint az Atya és a Fiú életét magából az akarat tevékenységébe és életébe viszi: és (4) ami kiáradt, az a Kéj, az örök Semmi megtalálja, melyben az Atya, a Fiú és a Szellem meglátja és megtalálja magát; s ezt Isten bölcsességének vagy szemléletének nevezik.

✚ A keleti filozófiák teremtőjét úgyszintén az alaptalan mélység jelzővel illették. Ez az az OKforrás, amely mindig is volt, nem úgy, mint a belőle (benne) létrejött számtalan virtuális másolata. Ez a téridő forrására is igaz, amelynek minden fordulat után megszűnnek a forrásai, és ezeknek csak az időbeli másolatai élnek tovább. Az alaptalan végtelent jelenthet; végtelen valami, vagy valami, aminek nincs kezdete (vagy nem tudjuk, hogy van-e?). Az elsőszülött kifejezés azt sugallja, hogy ez a valami többször is elágazhat. Ezt már az előző könyvben tisztáztuk. Maga az Atya nem idő és nem tér, de a Fiú kiáradó kéj, emanáció, Ens. Azonosítsuk az idővel. Az Atya a forrás, (ennek nincs kiterjedése, pontszerű, így ez sem tér, sem idő. Ez szüli az időt, a saját múltját, ez az emanáció (nálunk expand). Kiterjedés, kiáradás, kiömlő kéj. Ez állandóan dől az Atyából kifelé, a két fél-végtelent elválasztó jelenpontból. Böhme időként így is értelmezi! Ha valami tartósan létezik az idő dimenziójában annak emanálnia (expandálnia) kell. A forrásrendszer jelenelemei a saját eseményhorizontjukon stabilizálódnak. Mivel tachionok; a saját jövőjükben rohannak, a saját régebbi jelenfelszínükön (Sul, olaj) „csúszva” a saját jövőjükbe renatalódnak (Sal és Mercurius), ami történetesen ott van az általuk régebben generált térben, ahol a jövőjük lesz. (mert ciklikus pályán születnek, egy parányi gömb felszínén. Egy furcsa, Víz-típusú forrás is keletkezik itt még (mint a többiek tükröződése) és ez mintegy pislog. Van – nincs – van – nincs. Hol volt, hol nem volt. Ez az oktaéder átlóinak metszéspontjában és a Dávid-csillag középpontjában található. Ilyen az univerzum TÉRI részének dimenzióforrása.

¹¹ Repetitio est mater studiorum: Ismétlés a tudás anyja

✚ 7. E hármas lény születésében, bölcsességének maga-szemlélésében öröktől lett, nincs más alapja és helye, csak önmaga; egyetlen élet, és egyetlen sóvárgás nélküli akarat, nem sűrű, nem ritka, nem is magas, nem is mély; nem tér, nem idő és nem hely, nincs benne sem sűrűség, sem ritkaság, sem magasság, sem mélység, sem tér, sem idő, hanem mindennel mindenben van és a mindenség számára mégis megfoghatatlan semmi.

✚ Ez a pont nélkülözi a szokásos hangot, és ellentmondani látszik azzal, amit leírtam. A hármas lény Isten. Logikailag időtlen és tértelen. Mint az előbb leírtam egyszerre van a múltban, a jelenben és a jövőben is. A sajátjában. Egyúttal önmaga helye is, hiszen Ő a hely. A jelenekben nincsen semmi, mert 0 dimenziósak, nincs mélységük, vagy magasságuk, hiszen nincs kiterjedésük sem, a jelenpont/ok az időnek kifejezhetetlenül rövid részei, így talán időnek sem nevezhetjük őket igazán. Abszolút pont. A magyarban is él még a neve: IDŐPONT. (németül: Zeitpunkt, angolul: timepoint). A mindenben jelen levő és nélkülözhetetlen, transzcendens (de nem fiktív) finomlétező.

✚ 8. Ahogy a Nap fénye az egész világban, mindenben és mindennel működik, de a mindenség a Naptól mégsem vehet el semmit, hanem el kell túrnie, s csak a Nap erejével tevékenykedhet: ehhez hasonlóan kell Istent a természetben és a teremtményeken kívül önmagában, alapon, időn és helyen kívül, az önmagát megragadó Káoszban szemlélni, ahol az örök semmi maga-szemléléseért, érzékenységeért és találhatóságaért egy szemben avagy örök látásban megragadja magát, mert nem mondható Istenről, hogy két akarata van, egy a gonoszra és egy másik a jóra.

✚ Isten a Káoszból születik, és minden más nélkül is fennmarad, vagyis létezéséhez nem szükséges semmi abból, amit mi valaminek tartunk. Böhme és sok más ókori és középkori szerző a fényhez hasonlítja, de jelzik azt is, hogy ez a fény rejtett fény, vagyis nem látható, de mindent áthat és mindenben, mindennel működik, vagyis mindenhol ható (mindenhova folyamatosan eljutó) valami, ami nélkül nem lenne meg az Univerzum elengedhetetlen létalapja. Ez logikusnak látszik, hiszen a Descartes féle geometriai tér nem alkotóképes, és a ezért a térnek hullámtermészetű energiának kell lennie. A földönkívüliek üzeneteikben azt mondják, hogy Isten, ha egy rövid pillanatra is abbahagyná a világ teremtését, akkor az Univerzum semmivé válna, elpusztulna. Ha az üzenet nem valódi földönkívüliektől származik, akkor is jó, illik a logikai világképbe, amit építgetünk. A Kabalában azt olvashatjuk; hogy az Isten balos dolgokat csinál a jobb kezével. Gondolkozzuk el ezen!! Az Univerzumunk többségében balos részecskékből áll, és többnyire balos csavarodású dezoxiribonukleinsav molekulák működtetik benne az életet. A téridőnk, pedig jobbos örvénytér! Választ kellene adni arra a nagyon rejtélyes kérdésre; honnan tudtak őseink (13. század, 17. század!) az Univerzum jobbos teréről és az atomi részecskék balosságáról?! Persze a kérdés csak amolyan költői kérdés, hiszen itt sokkal mélyebb és általánosabb tudást is találhatunk a Világegyetemről, olyan részletekről, amit ma még nem is feltételez a tudományunk. Ne vessük el, mielőtt megértenénk! A szem alatt talán a félfordulattal elcsúszott eseményhorizont által bezárt furcsa szem formájú alakzatot érti.

✚ 9. Mert a természetellen, teremtménytelen istenségben csak egyetlen akarat van, aki az Egyetlen Isten, aki önmagában csupán önmagát akarja megtalálni és megragadni, de önmagából kilép, és e kilépéssel bevezeti magát egy szemléletbe, amelyben az istenség hármassága bölcsességének tükrével, azaz látásának szemével értendő: benne minden erő, szín, csoda és lény örök (egyetlen) bölcsességben, súly és mérték szerinti azonosságban, tulajdonságok nélkül, a lények lényének egyetlen alapjaként van: önmagában talált kéj vagy sóvárgás valamire, a tulajdonságok találásának vagy kinyilatkoztatásának vágya, az első alapon még teljesen tulajdonság nélküli isteni kéj vagy bölcsesség önmagában; mert ha tulajdonságok vannak, akkor a tulajdonságokat szükségképpen adja vagy okozza valami: de az isteni erőknél és az isteni kéjnek vagy bölcsességnek nincs más oka, csupán az az egyetlen akarat, az egyetlen Isten, aki önmaga hármasságába, vagyis önmaga megfoghatóságába belép (a megfoghatóság a centrum, azaz az örök megragadott Egy), s ez pedig Isten akaratának szíve vagy székhelye, amiben a határtalan mélység magát egy Alapban,

Isten egyetlen helyén birtokolja (de oszthatóság vagy elválaszthatóság nélkül, mérhetetlenül, forma vagy azonosság nélkül), mert nincs körülötte semmi, amivel azonosulhatna.

✚ A tautologikus ismétlés újra elmondja a tér születésének logikáját és azt, hogy a forrásnak nincsenek érzelmei a szó emberi értelmében, (de mivel a tér mindennek az alapja és fenntartója) mégis Jó. A szimmetriarobbanást a bölcsesség tükre-ként is emlegeti. Ez a tükröződés más - innen az óvatosság a hasonlatokban - nem azonos a geometriában vagy a fénytánban szokásos tükröződéssel. A tükör is mást jelent. Erről majd beszélünk még. Az Isten úgy Egy; hogy hat! A hat forrás egymást hozza létre az idő dimenziójában. Egy jelenforrás múlt felé terjedő sorozatos és folyamatos tükröződése, vagy inkább újrakeletkezése. A képe létezik, abból létezik. – ezt írta rá egy nekem rajzolt rajzára. Ez a pontos. Ami a rendszert elhagyja, ami kiterjed, és spirálgömb alakban szétrohan, azt neveztük téridőnek, de tulajdonképpen nem új minőség, hiszen az sem más, csak a múlttér speciális reprezentánsa, vagyis szintiszta idő! Semmivel sem azonosulhat maga körül, hiszen speciális szögrendszere (tükröződési rendszere) a térnélküli keletkezés állapotában jöhetett csak létre, és ott, ahol már „uralkodik” a félszínű tér, ott ilyen már nem is szülehet. Ezért egyedi! Ez egy időbeli tükör. (De ha jól meggondolod, akkor a tükörben sem a jelenbeli magadat látod, hanem egy előbbi tenmagadat, hiszen a fénynek is időre van szüksége a haladáshoz, ameddig rólad a tükörig, majd onnan visszaverődve a szemedig ér).

✚ **10. Az alap nélküli mélységnek e szíve vagy centruma az örök kedély, azaz akarat, és még nincs semmije, amit akarhatna, csak a centrumban magát megragadó egyetlen akaratot. A centrumra irányuló első akaratnak szintén nincs semmije, amit akarhatna, csak maga-találásának ez az egyetlen helye: az első akarat így szívének vagy ön-találása helyének Atyja és a megtaláltnak, mint egyszülött akaratának vagy Fiának birtokosa.**

✚ Újra azt olvashatjuk, hogy ez a valami nem ember vagy lényyszerű dolog, nem más, mint a „hely”, a tér szülője. A Fiú ugyanúgy hattá válik, mint a források, de ez is csak a múlt felé való örökös megismétlődés és születés. Mivel a hat tükröződő „Atya”-forrás múltjai (ez leheli ki őket, ettől vannak) így az Atya/ák birtokosai a Fiú/k-nak. Így ez is EGYként HAT (db.). Az egészben az a félelmetes, hogy ez a 6×4 dimenziós táguló téridő - ha szorosabban meggondoljuk - egyetlen dimenzió hatszoros tükröződése, vagyis az alaptér EGY dimenziós idő, csak 6×4 dimenziós téridőnek „mutatja magát”! Az óránkon mindenestre 24 (2×12) óra van. Ha ez a felismerés csalódást keltene a hívőkben, nyugodjanak meg, ez csak az alap, a kiindulás. Ebből lesz a valódi mindentudás hatalmas halmaza, az Univerzum szellemi hatalma - a Szentháromság teljessége - ami ugyan nem nagyszakállú öregember, de az is, mert minden. (Ezért tiltották meg a Bibliában az Isten égre, földre, vízre, levegőbe való ábrázolását, mert az ember téved. Az érzelmei és indulatai szerint ábrázol, és nem az értelme vezeti. (Lásd: Sixtusi kápolna freskói és sok egyéb festmény, ahol megkísérelték az Atya ábrázolását). A tiltás ellenére maga a pápa rendelte így. A legérdekesebb az a dologban, hogy a valódi téridőtopográfiai ábrázolásokat is megtalálhatjuk a templomokban. Minden nagy világvallás és szinte minden nép népművészete őrzi ezeket (is).

✚ **11. Az alap nélküli akarat aki az Atya és minden lény kezdete, megragadhatóságához helyet szül önmagában vagy birtokolja ezt a helyet: és e hely minden lény alapja és kezdete s ugyanakkor birtokosa az alaptalan akaratnak, az alapozó kezdet Atyjának.**

✚ Vagyis az Atya tértelen (és talán időtelen is) hiszen semmiféle kiterjedése sincsen, de úgy is érthetjük, ahogy máshol olvastuk, hogy alaptalan mélység, vagyis végtelen idődimenzió. A Teremtő. Ez nem a szentlélek, hanem az az előtti állapot a teremtés során, amely továbbra is fennmarad. Amint előlegben írtam, ez szüli a helyet (Mindenható), vagyis a teret, ami nemcsak a létezés tere (a megnyilvánult finomlétező), hanem működtetője is (birtokosa is) mindennek ami benne található, vagyis az Univerzum fenntartója és működtetője. Egy fotinó a legfontosabb az egész mindenségben? Igen. Helytelenek lennének nélküle.

✚ 12. Az Atya és Fia (mint önnön maga helye) így egyetlen Isten, egyetlen akarat; az alap megragadott helyének egyetlen akarata önmaga foglatatából kilép, s e kilépéssel szellemmé lesz: és az alap nélküli mélység egyetlen akarata az első, örök, kezdetlenül foglalattal háromszoros hatással válik szét és mégis csak egyetlen akarat marad. Az első akarat, az Atya megalkotja magában a Fiút, azaz az istenség helyét; és az istenség helye, az Atya Fia a bölcsesség erejeként hat a találásban; minden erő alapállása a Fiúban van, de az erők itt mégis csupán egyetlen erőként vannak, mint az Istenség érzékenysége és találhatósága önmagában, egyetlen akaratban és lényben, különbözőség nélkül.

✚ A tér önnön maga helye is, és az erő -vagyis az energia- alapja, és mint energia egységként fogható fel, és miközben a foglatból, vagyis a központját alkotó oktaéder elrendezésű centrumból, fénysebességgel, vagyis az emanáció sebességével kilép, szüli a teret. A tér hat félszínű „Fiúból” áll, amelyek mivel egymásba-ágyazott múltrendszerek, együtt adnak egy „lényt”, ami egymásba csavarodott - különbözőség nélküli elemekből - idő vagy téridő-spirálokból, örvényterekből áll.

✚ 13. Ezeket a megtalált, szült és létrehozott erőket, vagyis minden lény kezdetének centrumát az első akarat (aki Atya) az egyetlen erőből, székhelyéből vagy Fiából önnön érzékenységébe kileheli: hasonlóan ahhoz, ahogy a Nap sugarai a Nap mágikus tűzéből kilépnek, és a Nap ereje megnyilatkozik. Ugyanígy e kilépés Isten erejének sugara, azaz az istenség mozgó élete, mivel az alaptalan akarat alapba, egy örvénylő erőbe lépett: és az erő akarata ezt az erőből ezt kileheli, és e kilépés Isten szelleme s harmadik hatást készít: életet vagy tevékenységet az erőben.

✚ A Naphoz hasonlóan, tehát a téridőnél is minden irányába sugárzó valamiről van szó, amit később majd a tér minden irányába forgó Ezékiel gömbhöz (Bibl.) hasonlítja a szerző Istent. Ez egészen pontosan egyezik az időfizikai elgondolásunkkal. Ha ilyen lényeges stációkban ennyire egyezik a két leírás, és egész vonulata is azonos logikájú, akkor nem merészség az, amit gondolunk, hanem logikai következmény. Itt és a földönkívüliek leírásában is (EPH) sugárról olvashatunk, ami logikai bukfenec, vagy (mivel ezek a Böhme könyvek is gyaníthatóan földönkívüli eredetűek), folyamatosan így fordítják le nekünk. Sugár alatt mi kéveszerű, vagy párhuzamos fény vagy sugárzásnyalábot értünk mostanság. Ha azonban azt gondoljuk, hogy az Univerzum anyaga atomokból áll, egy ilyen kis egységét az egésznek valóban egy sugárnyi vékony térszelet tart fenn és működtet. Az alapot örvényhez hasonlítja, az örvény persze térbeli, tehát el is jutottunk a négydimenziós spirálgömbhöz.

✚ 14. A negyedik hatás a kilehelt erőben mint isteni szemléletben vagy bölcsességben van, mert Isten Szelleme (amely az erőből ered) a kilehelt erővel mint önmaga egyetlen erejével játszik, mert az erő formálásának isteni kéjébe belép, s a hármasság születésének képét rögtön önálló akaratba és életbe akarja bevinni, mint az egyetlen hármasság mintáját: de e mintázott kép az isteni szemlélet kéje, és nem szabad megragadható teremtményi, körülhatárolható képnek tartani, hanem isteni imaginációnak, vagyis a mágia első alapjának, amelyben a teremtés kezdete és alapállása van.

✚ Erőről (Stark) beszél, amit talán nem nagy merészség az energiával azonosítanunk. Erről azt mondja, hogy megfoghatatlan, tehát transzcendens (szellem, Vízszellem). Ezt kavarták-keverték össze a szintén transzcendens dolgokkal, az emberi szellemmel (tudással, vagy a fehér lepedőben rohángáló kísértetekkel) és általában a megfoghatatlan hatások teljes értelmezési kotyvalékban keveredtek össze. A mintázott kép azt jelenti, hogy egyszerű geometriával már nem jellemezhető valamiről van szó. Gondoljunk itt arra, hogy az a spirálgömb, amiről beszéltünk csak a limiter, az eseményhorizont; ami Böhmenél szeparátor (!) is! (Ami a félszínű terünket egészen pontosan mutatja, hiszen a szeparátor az elcsúszott időfelületre nagyon találó). Ez a mintázat már egy egészen leegyszerűsített modellben is nagyon bonyolult, hiszen egy körben másolódó és ezzel a sajátidejében „végtelenségig” önfenntartó valami. Ez a valami, ami a saját hossz tengelye mentén is csavarodott és körben rohanó tachion sajáttere egy csavarodott „anya” tachion szintén hossz tengelye mentén (de ellenkezőleg, balosan) csavarodott időterében keletkezik, és a tükröződés során előálló múltbeli másolati képek is benne vannak egymás csavarodó terében.

Ez a kezdeti téridő ilyenformán már önmagában is bonyolult geometriájú mintázott valami. Nem is szólva a források egymást is imbolygató, rezgető, háborgató (perturbáló) hatásáról, a Hangról, amely az információ tartalmát, információs modulációt jelentik a beszélő fényben. A mágia első alapja a tér, a második a 2×6 dimenziós 2 hipertér. Ennek az egyre bonyolultabb tér-hiperterek rendszernek a geometriáját teljes fejlettségében a három gyémánttal, a három, csúcsával érintkező oktaéderrel jellemezhetjük. Three Diamonds¹². Erre a megelőlegezett kijelentésemre is lesz magyarázat. Két külön (más) természetfényként beszélnek majd ezekről. Itt olvasható, hogy teremtmény alatt anyagi részecskét érthet a szerző, mert ellentétjének a megfoghatatlant és láthatatlant teszi. Nem olyan misztikus ez, hiszen a fény is láthatatlan, és csak az látszik, amit megvilágít (vagy abban nyilvánul meg).

 15. E belső mintázáson vagy a bölcsesség mágikus foglatán Isten valódi angyali és lelki képe értendő. Ahogy Mózes mondja (Ter 1,27): Isten az embert saját képére teremtette, tehát e belső isteni minta szellem szerinti képére. És teremtette saját képére a teremtményben teremtett, testi képiség szerint: és így kell tekintenünk az angyalokat is, az isteni lényeg mintájára, az isteni bölcsességből. A teremtményi alapról viszont, amelyben a tulajdonságok vannak, később fogunk majd szólni.

 A belső mintázáson a radiális és axiális térkomponensek mintázatát kell érteni, (ez az első térnél más szerkezetű) amely csak dinamikus geometriában írható le, állandó és folyamatos emanációja miatt. A saját képére az általános félszínűséget jelentheti, amely minden tartós létezőre és ezáltal; az energiára, az anyagi részecskékre és a lélekre is egyaránt jellemzőnek kell lennie. Ez valószínűleg magából a téridő szerkezetéből fakadhat, amely a benne fenntartott létezőkre is kényszerítő erőhatással hat. Hat egymásba ágyazott szegmense (téri rész!) folyamatosan lépkedő dimenzió szerkezetében a párhuzamos univerzumokat érzékszerveinkkel és műszereinkkel nem tapasztaljuk meg, amiből az látszik valószínűnek, hogy ezek anyaga és fénykvantumai is szeparáltak. Energiák alatt azt kell érteni, hogy a kezdeti tér (energia) után még nagyon sok hasonló; de már nem kezdeti tér (nyolc forrású energia) születik folyamatosan, tehát most is. (Téreknek hívták) Isten a teremtményt (anyagi részecskét is) saját szellemi képére teremtette, vagyis egy körben futó és szimmetria robbanást szenvedő tachionrendszerből indította el és alkotta meg. A részecskék belsejében a fizikusok nem is találtak semmit, csak egy bonyolult, transzcendens téridő struktúrát, ami 10^{24} Hz ritmusban ciklikusan ismétli önmagát, és a saját múltja felé rohan. Igen. És a tér is fél színű és a tartós részecskék is. Az angyalok alatt talán az alaptérrel rokon energia centrumokat érti. Gyanús, hogy a lélekben, de talán a részecskékben is folytatása van a geometriai duális sornak, vagyis a kockában újra oktaéder következik, és ebben újra kocka stb. Ez azt jelentené, hogy vannak kisebb térforrások is, mint ahogy kisebb részecskék is. Pld; neutrínók, fotónók. A teremtményi alap majd a morfogenetikai tér lesz.

 16. Az elmondottakból röviden summázva megérthetjük Isten mivoltát és természetesen és a teremtményeken kívül; ahogy az Úr mondja Mózesnél: Én az Úr a te Istened, egyetlen Isten vagyok. Ezt a nevet érzéki nyelven (miután az isteni születés az egyetlen bölcsesség erejével önmaga képének foglatatába belép) JEHOVÁ-nak mondják, ami a semmi valamiben megragadott kéje vagy ama örök Egy, amelyet ilyen módon lehetne ábrázolni: De nem mérhető és osztható képre vagy lényre, hanem kedélyre kell gondolni.

 A tér mindenén kívül is fennmaradó létező. A források neve JE, HO, VA. Ezek rotálnak. Az időben lényegében egy forrás a múltjában is újra van, így a múltban való leképezése valójában semmit se hoz létre – no és ez a semmi tartja fenn magában a Világegyetemet és az anyagot. A kis háromszög közepén a ponttal, az isteni lélek jele. A háromezer ötszáz éves idő-mandala pontosan azt a képet mutatja, amit mi elgondoltunk, oktaédes szerkezetet. Két ellentett értelmű jelünk van a misztikában egy háromszög felfelé (körrel a közepén) a Jó, és ugyanez lefelé mutató háromszöggel a Gonosz jele. Együtt jelentik a polaritás világának alapját.

¹² Three Diamonds: Három gyémánt

✚ 17. Mert ez a saját magán belüli formálás sem nagy, sem kicsi, és sehol sincs kezdete, sem vége, csak ott, ahol az isteni kéj szemléletének egy lényébe teremtésként belép, de önmagában e képzés végtelen, e formálás körülhatárolhatatlan. Miként az emberi kedély benső mintázása is mérhetetlenül, örökké tartó alakban áll, amelyben a megszámlálhatatlanul sok érzékenység egyetlen kedélyben mintázhatja és ragadhatja meg magát, jóllehet ezek a földi teremtményekben legtöbbször a csillagkedély fantáziájából erednek és nem az isteni bölcsesség belső alapjának erejéből.

✚ Ez a sem nagy, sem kicsi bizonyára azt jelentheti, hogy a folyamat centruma nem lehet nagyobb vagy kisebb egy megadott, törvények szerinti méretnél, hanem meghatározott nagyságú, vagy azt is jelentheti, hogy mérete pulzál. A tér keletkezése végtelen és folyamatos. A formálás körülhatárolhatatlan, mert ez a végtelen tér. A KEDÉLY (csillagkedély) egy új terminológia, és a 16. pontban is említi már. Itt is csillagkedélyként olvashatjuk, vagyis pld. a Nap komplexteréről beszél és még egy nagy ugrást tesz, mert megjelenik a szövegben a hipertér is! Ez a fantázia! A hipertér eléggé tisztázatlan fogalom a fizikában, ezzel kapcsolatban csak szárnypróbálgatások találhatók. A Böhme könyvekben is furcsa, visszafogott módon olvashatunk erről a lényegi témáról, de azért sok érdekeset megtudhatunk. Én úgy gondolom, hogy nem véletlenül, hiszen ennek tudása (különösen alapos tudás és felelősség nélküli alkalmazása) hihetetlen veszélyeket is rejteget. Eddigi tudásom szerint két hipertér van. Az esszenciák az anyagon át (és az anyaggal együtt is) elérhetők, a másik a téren kívül (és az anyagon át elérhető hipertértől függetlenül) értelmezhető. Úgy lehet elgondolni, hogy az anyagi hipertérbe a részecskék jelenforrásain át vezet az út egy (két) másik kvintesszenciába¹³. Ez akár ugyanott is lehet, mint a térbeli másik felei, de mégis szeparáltak egymástól. Ami elválasztja őket, azt a misztikus irodalom földi paradicsom -nak nevezi. Ezekhez a forrásokhoz az anyagi részecskék belsejébe vezető 50 (?) kapun át lehet eljutni, de ezekből csak egy vezet tartósan a 2. hipertérbe. A csillagkedély fantáziája arra utalhat, hogy az anyag és az energia keletkezését kiváltó tachionok túlnyomó többsége már a csillagok anyagából (vagy anyagának keletkezése közben) szabadul fel, persze ennek a hatalmas tömegű anyagnak a causalis oka ugyancsak az első forrásrendszer volt. A legnagyobb tachionsűrűség a fekete lyukakban van így meglehet, hogy ezeknek igen fontos szerepe van az anyag és az energia keletkezése során. Ma az anyag és az energia temetőinek gondoljuk ezeket.

✚ 18. Itt azért szeretném emlékeztetni az olvasót arra, hogy Isten önmagában (amennyiben természetesen és teremtményen kívüli Isten) csupán egyetlen önmagát adó és szülő akarat. JEHOVA Isten csak Istent szüli, csak egy Atyát, Fiút és Szent Szellemet az egyetlen isteni erőbe és bölcsességbe.

✚ Vagyis az erő (energia) nem más és nem több, mint energia, nincs emberi értelemben kigondolt célja vagy akarata. Ettől a JEHOVAH rendszer még minden tartálya, tartalmazója és működtetője lehet, tehát az Univerzum bölcsességét is hordozhatja magában. Az elvekről majd később írunk. A második mondat a lényegre egy egészen más – antropozófiai - szempontból is némi rávilágítást ad. Az isteni lélek korpuszkuláris jelleget is ölt, és ez egy négy mikron nagyságú, hatalmas energiájú részecske, feltehetően saját dimenzióforrásként (is) működik, így elpusztíthatatlan. Hatalmas energia birtokosa! Száz Napénál is erősebb! Ezt egy holografikus hullámtér övezi. Ezzel a térben is meg tud nyilvánulni! Ennek a hologramnak a nagyságát tetszés szerint tudja változtatni. Ez nagyon is individuális. Az isteni lélek hármas, vagyis triális. A három lélek önálló és mégis örökösen összekapcsolt individuum. Fizikailag is több helyen tud lenni. Ilyen triális lelkek vezetnek, működtetik (és védik) a saját szellemi erejéből koordinálatlan, és ezáltal védtelen Univerzumot. Az emberi lélek is hasonló, csak kisebb (1 mikron¹⁴). Az isteni időfraktál terméke, hasonlóan, mint a Mandelbrot halmaz egyre kisebb bimbócskái.

¹³ kvintesszencia: valaminek a lényege, veleje

¹⁴ mikron: a milliméter ezredrésze

✚ 19. Ahogy a Nap egyetlen akarata csupán önmagát adja és sóvárgásával mindent áthat, nő, és minden életnek erőt és önmagát ajándékozza; ugyanígy Isten a természetén és teremtményén kívüli egyetlen JÓ, és Istenen vagy a Jón kívül semmit sem adhat.

✚ Ez a pont is ismétlés és azzal lép tovább, hogy a Naphoz hasonlítja a tér működését, de azt is mondja, hogy nő. Vagyis táguló, emanáló térbeli valami, mint a Nap fénye, és érdekes hasonlatában az is el van rejtve, hogy a Napból származó energia teljesen „átvilágítja” a Földet. Ezt három módon is érthetjük. Térhullámaival, neutrínóival és fotínóival is. Ezek mind energia megnyilvánulások. Az első térendszer mássága is benne van mindenben, és ősfényével működtet és keletkeztet, vagyis JÓ.

✚ 20. Isten a természetén kívül a legnagyobb szelídség és alázat, akiben sem jó, sem rossz akarat nincs, mert előtte nincs sem gonosz, sem jó. Isten Egyetlen Örök JÓ és minden lény és akarat kezdete; s amennyiben Ő az egyetlen JÓ, lehetetlen, hogy valami gonosz beléhatolhasson, mert Ő minden utána való dolgok számára: Semmi. Önmagában Egy, igazi, lényegi, szellemi erő, a legmélyebb, legegyszerűbb alázat és jócselekedet, azaz szerető érzés, szerető és kellemes ízelet; az édes születés érzetében jót- és szívesen-hallás.

✚ Nincs előtte semmi, amit valaminek hívhatnánk, és mivel a semmiben - az időben - szüli önmagát a térbeli létezők számára megfoghatatlan Semmi. A természetén kívül azt jelenti, hogy önmagában (elvonatkoztatva) vizsgálva. Édes, vagyis emanációs sebességgel terjedő tér, aminek forrásai egymásban és egymásból vannak, így „érik” és „ízlelik”, „szagolják” egymást. (És a világegyetem minden rezdülését!).

✚ 21. Mert az érzékek egyazon harmóniában nyílnak fel, s mindez nem más, csupán a Szent Szellem szerető örvénylése az egyetlen bölcsességben. Nem lehet itt Isten haragjáról, de irgalmasságáról beszélni, mert nincs oka sem haragra, sem szeretetre, mert Ő maga az Egyetlen Szeretet, aki a hármasság tiszta szeretetében szüli önmagát.

✚ Itt újra találkozhatunk a tér geometriájával, az örvényléssel. Ez a téri részben hat (összesen tizenhat) egymásba ágyazott kúptoroid, vagy másképpen hat (16) egymásba ágyazott spirálgömb. Ez - mint mondtam - olyan mint egy csigaház, ami nem kívülről nő (mint a csiga), hanem a közép felől növekszik kifelé. Nem a szélein szüli magát, hanem az örvény közepén.

✚ 22. Az első akarat, aki az Atya, szereti Fiát, mint önnön megnyilatkozásának szívét, mert a Fiú az Atya találhatósága és ereje. Ahogy a lélek szereti a testet, úgy szereti az Atya a megragadott akaratot, erejét és szellemi testét, mint az istenség vagy isteni valami centrumát, melyben az első akarat valami.

✚ Hiszen a Fiú az Atya egyetlen megragadható megnyilvánulása. Szereti, de nem szabad itt érzelemre, vagy emberi érzésre gondolni. Az Atya az állandóan és folyamatosan születő centrumban állandóan a múltfelszínén (a Fiún!) halad, csúszik (olaj) a saját emanált múltjának határán, így ezt az állandó hozzásimulást jól jellemzi a szeretés. A nagyon stabilis dinamikus geometriai struktúrát a centrum élteti és táplálja az időben (múltja) és az időből. Ez az első valami, az első térben is értelmezhető valami. (A HELY). Az itt már nem először olvasható szív, egy csepp (szem) alakú időgeometriai alakzat, a visszaforduló időforrás kanyarodó kúpja által „kihagyott” létszüneti jelenség.

✚ 23. És az első akaratnak, az Atyának Fia alázat és az Atya akaratának hatalmát sóvároga, mert az Atya nélkül semmi lenne, és helyesen nevezik a Fiút az Atya kéjének vagy az erők kinyilatkoztatása utáni sóvárgásának, mint az Atya ízeletének, szaglásának, hallásának, érzésének és látásának. És nem szabad itt mégsem különbségre gondolni, mert az összes érzék egyforma súllyal nyugszik az egyetlen istenségben. Csak azt gondoljátok, hogy ezek az érzékek a természet alapjából keletkeznek, amelynek elválaszthatóságába az Atya ezeket az erőket kileheli.

✚ A leírás ellentmondásosnak tűnhet, de nem az, hanem nagyon pontos előképe az agy és az emberi szellem működésének. Az emberi agyban az információk nem különülnek el, hanem egyetlen egybefüggő holografikus halmazban funkcionálnak. Szép hasonlatot találhatunk erre az ind. filozófiában, ahol a tudatot tengerhez hasonlítják. Ameddig az érzés az idegszálakon halad, addig olyan, mint a folyó (van egyedi neve, hallási, látási érzési, szaglási információ), vagy az idegeken visszafelé áramló motorikus inger. Ahogy a befelé áramló jel az agyban átjut a kémiai és elektromos preszelektorokon és premotivátorokon, az interfész molekulák segítségével az agycentrum (egészen pontosan a lélek) gravitációs hologramjába, asszociatív halmazába íródik át. Itt a memóriakonverziót ellátó agyfehérje molekulák folyamatos perturbációját váltja ki; és a köztes közegben, a lélek oktagonális (hexikozaéder) celláiban a repülési időben tárolódik, de mindig a halmazforrások közös interfészein (a részhalmaz centrumokban nyilvánul meg; mint közös módusú információ).

Minden elő-feldolgozás útja egy központi egységbe dolgozik, és ez a lélek. A harmadik dimenziós test karmestere és az információ részleges célállomása. Agyunk ennek telefonközpontja! Az első forrásrendszer alapjaiban hasonló, hiszen gravitációs forrás, és az őt elérő (már igen sok információt hordozó) térhullámok (ezt a forrást is) perturbálják. A JEHOVAH forrásrendszer elemei az érzékeket működtető részecskéknek is létalapja, és az információ univerzális áramlásának alapelvei már itt is felismerhetők. Az időfraktálok is hierarchikusak. Itt a térciklusnyira időtlen szálszerű univerzum elágazásait kell érteni. A tér (energia) és az anyagi részecske is létezési hullámokat, térréteg rendszereket generál, és ebben az információ minden akadálytalanul áthatolva, de minden létezőt perturbálva időhullám emanációval is terjed és a perturbált forráselemek háborgatott (modulált) mozgásukban örökre meg is őrzik minden forráselem minden forráselemhez való elmozdulásának emlékét. Az érzékek szerint való elnevezés (a hat forrásnál olvashattuk is) csak érzékletes példa, a valóságban ezek teljesen azonos és (csereszabatos) forrás-tükröződések.

✚ **24. És a Szent Szellemet azért nevezik szentnek és a szeretet lángjának, mert az Atyából és Fiúból kilépő erő, azaz az Atya első akaratóban és a Fiú második akaratóban, az erőben mozgó élet, amely az Atya és a Fiú kiáradt kéjében (vagyis a bölcsességben) formál, hat és vezet.**

✚ Igen, mert ez a mindenhol jelen levő mindenható, ami magában tartalmazza a bölcsességet is, tudattalan és tudatos módon mindenhol alkot, élte, és hatással van minden létezőre. Az erőben mozgó azt jelzi, hogy a félszínű terek térrétegei - bár minden akadálytalanul áthatolnak - minden a rájuk éppen jellemző változásokat (forrásszítalásokat) léptetik életbe, vagyis az időben taszigálják az Univerzum összes éppen elért térforrását. Az információelméleti magyarázatból már azt is sejteni lehet, hogy ez a tér a létezési közege az információ emanációs léthullámainak. A HANGnak (IGÉNEK).

✚ **25. Kedves testvéreim, ti Bábeltől megzavart szegény emberek, ti, akiket az irigy Sátán összezavart, figyeljétek: ha az istenség három személyéről és az isteni akaratról beszélünk, akkor tudnunk kell, hogy az Úr a mi Istenünk egyetlen Isten, aki semmi gonoszt nem akarhat. Mert ha ő önmagában valami gonoszt és valami jót akarna, akkor szétválás lenne benne, az pedig ellentétet okozna.**

✚ Szélesebb és több értelmű utalás a bibliai szférából, úgy érzem, hogy elsősorban a teológusok részére. Isten homogenitására is utalva az anyagi világ inhomogenitását is elmondja. A sűrű anyagi közeg erőteljesen memóriatörő hatású, vagyis emiatt felejt a tudatfeletti (user) memóriánk. Ezért ismételtünk tanulás közben, hogy többször is be legyen írva ugyanaz. Az ezeréves magyar átokban is benne volt, hogy; nehezen tanuljon, de könnyen felejtjen.

✚ **26. Ha tehát az Isten előtt semmi sincs, semmi sem indíthatja őt valamire: mert ha mozgatná valami, akkor az előbbi és nagyobb lenne Istennél és megtörténhetne, hogy Isten önmagában nem egységes volna, hanem osztott. Akkor eme mozgótnak ugyancsak kezdettel kellene bírnia, melytől fogva mozogna.**

✚ Való igaz, hogy az első létezőnél „elsőbb” létező nem lehet, de a mozgató dolgában külön véleményen vagyok, hiszen az Anyának nevezett valami, aminek fanyarságában létrejön az első tér, tulajdonságaival örökre befolyásolja a keletkezésben és fennmaradásban az Istennek nevezett forrást. A mozgató lehet kezdetlen akkor is, ha a kialakuló mindenható rendszer valamikori kezdettel rendelkezik is. A téridőnél nagyobb létező nincsen. Ő a legkisebb és a legnagyobb is.

✚ **27. De az Egy kinyilatkoztatásában mondjuk Nektek: Isten lényét (amennyiben az Egyetlen Istennek nevezzük) alapon, helyen és időn kívül, önmagában lakozóként érthetjük meg, és egyetlen külön lakóhelyen sem szemlélhetjük. Ha viszont tudni szeretnéd, hogy Isten hol lakik, akkor vedd el a természetet és teremtményt, s akkor Isten minden; vedd el a kimondott, megformált szót, és látod az örökké-beszélő Szót, melyet az Atya a Fiúban kimond, és látod Isten rejtett bölcsességét.**

✚ Kedves Testvéreim! Ti a Hisenberg-féle határozatlanságban megzavart emberek! Ez egy jó kis feladat! Azt ajánlja, hogy ha tudni akarod az igazat, hát szüntesd meg a természetet és a morfogenetikai teret is (tehát magadat is!) és akkor nem maradna más, mint Isten, akit meg akarsz ismerni. Logikus, amit ír. A megismerést a tér szerkezetével kell elkezdened, és ezt mai állapotában (ha ismerhetnénk is, és mérni is tudnánk) nem tudnánk megmérni és megtapasztalni, mert az „n” térben való határozatlansága ezt éppen úgy lehetetlenné tenné, mint a jóval nagyobb anyagi részecskék finom struktúráinak a pontos megismerését. Ez ráadásul nem hullám és részecske egyszerre, mint anyagi testvérei, hanem szintiszta időhullám a megfoghatóság káprázata nélkül. Egyszerűbb módja a megismerésnek, ha most nem az empirizmus kritériumaival lépünk fel először, hanem elsőnek az elméleti – logikai – filozófiai háttérrel tisztázzuk, és csak ezután látunk a gyakorlati megismeréshez. A számítógépben kialakult megoldásra utána is kereshetünk természeti igazolást, és ha ezt megtaláljuk, sokkal stabilabb és koherensebb elképzelésünk lesz a világról. Megismerjük az örökké beszélő szót, vagyis a téridőt (örökké és mindenén átfújó szél, hang, zengés, Jó, édes Vízszellem) és valódi alapunk lesz az Univerzum alaptéziseinek a kialakításához. A tér működési értelmét helyen és időn kívül kell keresni, hiszen az, ami létrehozta, folyamatosan szüli azt, ami majd lesz! Mivel tachion. A jövőjében rohan.

✚ **28. Te viszont azt mondod: képtelen vagyok elvenni a természetet és teremtményt, mert ha ezt tenném, megsemmisülnék. Kénytelen vagyok ezért az istenséget képekkel megformálni, s ezenközben látom, hogy gonosz és jó van bennem, és minden teremtményt ilyenek látok.**

✚ Fontos üzenet a dogmákat már félreértő és félremagyarázó embereknek. A jó és a rossz ókori és középkori terminológiák a keresztény és a mohamedán mitológiában (amelyekről világosan látszik, hogy egy tőről fakadnak) angyal – ördög; Isten – Sátán; jó – gonosz, ellentétpárokkal jellemzi a jobbra és a balra csavarodó tachionokat. Majd amikor ezeknek a fantasztikusan sok információt hordozó, de hihetetlenül komplikált logikájú tanoknak az információtartalma (érthető módon) feledésbe merül, a fedő szövegre, a világi tanmesékre helyeződik át a hangsúly, és a már „értelmetlen” részekre magyarázatok ezrei születnek önjelölt „értők” tollából, és ebből azután makacs szokásrendek és liturgiák születnek az egyes vallási irányzatok kebelén belül. Mondjuk; elzongorázzák a számtanpéldát. Az ördög nélkül sohase lett volna anyag, írja Böhme, vagyis semmi sem állhatna meg a világban (nem lenne megfoghatóság, csak transzcendencia) vagyis; minden Jó lenne, de semmi. Innen a turba, ellenkezés, ellenszegülés, szófogadatlanosság, bűnbeesés, eredendő bűn stb.) Az eredendő bűnt az első neutronban (majd az összes többiben) „követték el”. Vagyis már az első anyagi részecske „bűnös” volt /különböleg meg sem született volna/. Ezért írja Böhme, hogy; a jó és a gonosz minden teremtményben benne van. Teremtmény = részecske. (a lélek is) (De az emberi lény is részecskékből áll!!)

✚ **29. Halld testvérem, Isten így szólt Mózesnél: ne csinálj magadnak képet az egyetlen Istenről sem az égben, sem a földön, sem a vízben vagy bárhol másutt; kinyilvánítja, hogy képek nélkül van és székhelyéhez nincs szüksége helyre, a csak megformált, kimondott szavában kell keresni, azaz Isten képében, magában az emberben. Ahogy írva van: Közel van hozzád a szó, tudniillik szájadban és szívedben (Róm 10,8). És az a legrövidebb út Istenhez, ha Isten képe minden**

belsőjében megmintázott képet elsüllyeszt és minden képet, vitát és vizályt elhagy, és a külön akaratban, sóvárgásban és vélekedésben nem bízik, s magát az örök Egybe, Isten egyetlen tiszta szeretetébe – amelyet Isten az ember bukása után Krisztussal visszavezetett az emberbe – fedetlenül alámeríti, és szívét feltárja előtte.

✚ Isten ábrázolását a Korán, Tóra és a Biblia is tiltja. Bizonyára azért, hogy ne úgy ábrázolják Istent (és Ádámot), mint ahogyan a sixtusi kápolnában is történt, ahol Michelangelo (egy festészetileg tökéletes remekművön a pápa megrendelésére ezt mégis megtette) és itt Isten bölcs öregember képében jelent meg a félreértett bibliai szöveg folytán. A mohamedánok betartották a parancsot és megállták a dolgot, ők csak geometriai ábrákkal díszítik a szenthelyeiket. És lássál csodát; itt lerajzolták a világ és Ádám valódi teremtését, majd Évát, amint megszületik Ádám oldalából, mint egy borda (egészen olyan alakja van) és ellenkezőleg fordul, mint az Ádám nevű tachion (a kígyó) (Sátán) (jövőlátó) hatására! A részecske egy keresztben elforduló speciális időforrás (Krisztus) hatására ciklikusan feltámad, vagyis folyamatosan előlről kezdi Ádám ciklikus visszavezetését a hipertérből, amit a szintén ciklikusan dolgozó női típusú időforrás Antikrisztus minduntalan kilök oda. Ez a jelenség néhány trillió példányban bennünk is megvan, így azután kereshetjük a szívünkben vagy a szánkban, de akár a hajunkban is. (És mindenben, ami anyagból áll). Ezt persze ne keverjük össze Jézus Krisztussal, a prófétával. (Mert ez már keveredik). Ő szerintem létező történelmi személy (ISA próféta) (A Földre leszületett megváltó) vagyis Isten duálja, kerub, valódi próféta volt, és művét nagyra tartom. Írásait eldugdosták, de megvannak nekem is.

Ennek a „nukleáris Krisztusnak” is megváltó szerepe van az élet és az Univerzum fenntartásában, mert ez reciklizálja és ezért ez tartja fenn a részecskéket. Emlékeztetőül a terminológiai kulcsok: az Ember = lélekrészecske, a Föld = neutron, Jeruzsálem = részecskefelszín.

✚ **30.** Ezt azért vázoltam fel kissé hosszadalmasan, hogy az olvasó az első alapot, Isten létét és akaratát megértse; azért, hogy rossz és jó akarat nélküli, természetellen, teremtménytelen Istent keressen, és azért, hogy a teremtményi képből kilépjen, ha Istent, akaratát és örökké-beszélő szavát szeretné szemlélni; azért, hogy felfoghassa gonosz és jó eredetét, s azt, aminek alapján Isten haragos, hév Istennek nevezi magát. Azért, hogy az örök természethez, a kimondott, összesűrített, megformált szóhoz és a természethez, azaz a kezdődő, időbeli természethez, amiben a világ teremtése van, eljusson.

✚ Ezt mondtam el az előzőekben. Itt azért olvashatunk valami nagyon fontosat, mondhatjuk a leglényegesebbet. A kezdődő természetet, vagyis a természet kezdetét, a kozmogónia kiindulási alapját (és az egész természetet is) időbeni természetnek mondja, és máshol így pontosítja, a természet időből és az időben lett megformálva, tehát csakis abból áll! Az összesűrített, megformált szó kifejezés arra utal, hogy az anyag, az időbeli természet megfogható eleme sem más, csak a gravitációs hullámok csodálatos játéka, Májá, vagy Ízisz fátylával a megfoghatóság káprázatát okozó félelmetesen szép csalárdsága a játékos természetnek.

✚ **31.** A továbbiakban Isten szaváról (amelyet saját erejéből mond ki) szeretnék beszámolni az Olvasónak, és felmutatni Neki az alábbiakat: (1) a tulajdonságok ősállapotát, amelyből jó és gonosz akarat származik; (2) a tulajdonságok, a jó és gonosz akarat elkerülhetetlenségét; (3) azt, hogy minden eme elkerülhetetlenségben gyökerezik és (4) azt, hogy miképpen támad gonoszság a teremtményben.

✚ A buta és néphiedelem szintű mumus: a gonosz a helyére kerül. A szőrös, patás, kénbűzös (Sulphur!) ördög, aki a FÖLD (részecskefelszín!) alatt lakik üstjeivel, csak a butaság sötét gözeiben termelt és kísérti (kíséri) az emberiséget. Az ördög a részecske tükröző felszíne, vagyis annak és a megfoghatóságának az oka. Mindenben és mindenkinben ott van!!! Kivéve az Istent. Ő, tudni illik, kívülre esik az Egészből. A máshol-ban van. Ennek a tévedésnek sokan megitták a levét! A pokolra jutó népek azoknak a rosszfelé forduló jelenforrásoknak a seregei, akik fordulatról fordulatra, jobban mondva; kétfordulatról kétfordulatra (a fizikában ez a fél spin) elenyésznek a sajátidőben a részecskék virtuális felszínén. (ez 370.000 forráspár, azaz 740.000 virtuális jelenforrás). Az örültséget kiáltó atomfizikusnak

azt ajánlom, hogy számolja ki végre, milyen sebességgel forog a részecskéinek a felszíne! Ez a fénysebesség 1,41 szeresére fog adódni. Mi?! Hogy egy anyagi valami felszíne gyorsabban mozog, mint a mint a fénysebesség?! Ezt hívják csak igazán katasztrófának!

2. fejezet: Isten örökké beszélő szavának őszállapotáról, valamint az isteni erő kinyilatkoztatásáról: A természetről, és a tudatlanságról

✚ 1. A teremtményi ész a megformált, megragadott, kimondott szóban van, ezért képi lény és Istent is mindig képi lénynek gondolja, aki haragra lobbanhat, és beléphet a tulajdonságokba gonoszra-jóra. Az ész ilyen módon azt képzelte az isteni akarat mély törvényéről, hogy Isten magában öröktől elhatározta és eldöntötte, amit teremtményével tenni akart; bosszúállóvá lett, hogy szeretetét és irgalmasságát kiválasztottjainak kinyilváníthassa. Ebben az esetben Isten haragja dicsőségének szükségképpen kinyilatkoztatója lenne, miként a tűz a fénynek.

✚ Itt egy témájában távoli, de nagyon fontos dolog hangzik el az agy működéséről! Fantasztikusan mesteri félmondat! A teremtményi ész alatt itt most NEM részecskét gondol, hanem az agy működési alapelvéről beszél. Az ész és a tudás, a megformált, megragadott, és kimondott szóban van! (Vagyis a repülési IDŐBEN van!) A helyzetmodulált forrás rétegekben terjedő tere emanál, megformált szó, eléri a többi forrásokat, halmozódóan perturbálja – ráncigálja, ide oda rezgeti – azokat megragadott szó, és ez a moduláció megváltozva tovább (és vissza is) száll a mozgásba hozott forrásról. Moduláció, ami minden elért forrást additív – hozzáadódva – modulál, hiszen a saját terében meghatározza a helyzetét és elmozdulását. Mindez egy holografikus képi rendszerben kimondott szó, vagyis egy dinamikus író és állandóan keletkező gravitációs hologram. Azt mondja ezután, hogy az Isten nem egy nagyszakállú Téalapó, ezt csak az emberek eszelték ki rá (hiszen az ember agya képi, holografikus memória, s így mindent formává igyekszik tenni, és amennyiben okosnak is hiszi, úgy magához hasonlítja). A TÉR nem is nagyon töri a fejét semmin se, hiszen talán olyanja nincs is – mivel Ő egy speciális fotinó! Tűzből áll.

✚ 2. De az észnek sem Isten akaratáról, sem a megformált szó és a teremtmény elválasztásáról nincs helyes fogalma. Mert ha Istennek szándékában lett volna valaha, hogy ekként nyilatkoztassa ki magát, akkor kinyilatkoztatása nem lenne örök, kedélyen és helyen kívüli, akkor eme szándéknak valaha kezdete és oka lett volna az istenségben, amit Isten fontolgatott volna Hármasságában; akkor Istenben gondolatok lennének, amelyek alakká mintáznák benne, amire gondol.

✚ No comment! A krumpli nem tojás. A világtojás meg nem egy ember!

✚ 3. De Isten Egyetlen és mindennek alapja, és a lények szeme és az esszenciák oka: A természet és teremtmény az ő tulajdonságából keletkezik, miről is akarhatna hát tanakodni, ha ellenség nincs előtte, se mögötte, és Isten egymaga minden, ő a lehetőség és a képesség.

✚ Mert minden benne keletkezik, működik és gondolkozik, alkot és tevékenykedik, hiszen a tér az események tartálya. A tudásé is, mivel az elmozdulási információk (és a gondolatokhoz is ilyenek tartoznak) minden létezőre vonatkoztatva őrződnek a repülési időben, vagyis az Univerzum terében. A térben, annak belsejében; minden létezés és gondolat nyomai maradéktalanul fellelhetők. Amely létezési esemény modulációi eljutottak valahová, azaz a kijelölt helyen újra és újra megjelenik, és ha itt anyag is található, akkor az adott hely környezetében is marad, hiszen részecskéről részecskére hagyományozódik. Nincs ellenség előtte vagy mögötte, mert itt is ott is éppen ő van. A megfejtéshez az egész szöveget

nagyon tudatosan és figyelmesen kell olvasni, mert egy későbbi helyen elejtett szövegrész sokmindenre rávilágíthat, és sok addig „érthetetlen” kijelentés valódi értelme kattan be.

✚ 4. Ezért csak Isten változatlan, egyetlen lényéről beszélhetünk, arról, amit Ő akar, akart és akar mindig, nem pedig Isten töprengéséről, mert nincs benne töprengés. Isten minden látás szeme és minden lény alapja; csupáncsak egyet akar és tesz folyvást: szüli magát az Atyában, Fiúban, Szent Szellemben, kinyilatkoztatásának bölcsességébe; Az Egyetlen, alaptalan Isten mást semmit sem akar, nem tépelődik másról. Mert ha többfélét akarna önmagában, akkor nem volna elég mindenható ahhoz, hogy ugyanezzel az akaratával mindezt véghez is vigye. Ezért Isten önmagában csak önmagát akarhatja: mert amit öröktől akart, az önmaga, s így ő az egyedüli Egy és nem több: semmi sincs ami viszálykodhatna Vele, ami tépelődést, megoszláshoz vezető viszályt okozhatna.

✚ Ez a fotínó (Ő) nem tépelődik és nem is dönt semmiben. Létezteti és momentán is teremti a világot. Nem elége nagy dolog ez is?! Itt olvashatjuk a Mindenható jelzőt. Az előzőekben én is ezzel azonosítottam. Ez az önmagát akarás nem valami önzés következménye, hanem a Törvényé. Kezdetben vala a Törvény. Az önépítő topográfia törvénye.

✚ 5. Ugyanúgy mindarról, ami az örök alaphoz származik, úgy kell gondolnunk, hogy saját önösségében van és külön akarat, és nincs semmi előtte való, ami összetörheti. E külön akarat aztán maga lép be egy idegen foglatba, amely az első alaphoz, melyből keletkezett, nem hasonlít, s így az egésztől leszakad. Így értjük meg a bukott ördögöt és az ember lelkét, hogy a teremtmény a teljes akaratról leszakadt és egy más foglatat önösségébe (az egyetlen isteni születés ellenében) belépett. De mindennek megértéséhez meg kell vizsgálnunk az egész folyamat legfőbb okát.

✚ A fény, a térben született önálló téridőforrás. Itt azután bejutunk a nagypályára, a részecske mikrovilágának szférájába. Szörnyen bonyolult világ! Mózes könyvei őt, vagy a Zohar, a Ragyogás Könyve hét kötetben ugyanezt írja le a tanmesék világába ágyazva. Nem mindennapi munka lehetett. Így értjük meg az bukott ördögöt és az ember lelkét. Vagyis ezek a dolgok hasonlóak, mivel a tézisrendszerek számtalan esetben hangsúlyozzák azt, hogy az ördög (a szembefordulás) a megfoghatóság, (anyagszerűség) és az érzékelhetőség oka. Itt komoly fogalmi zavarok vannak a köztudatban és még a teológiát végzett avatottak körében is bizonytalanság tapasztalható ezügyben. Tisztázzuk hát! Mi nem állítjuk, hogy az Univerzumban nincsenek negatív indíttatású, rosszindulatú intelligenciák, (Sátáni) negatív entitások. Ha az égiek ennyit tanítanak a mikrovilág és a lélek kapcsolatáról, bizonyára nem véletlenül beszéltek erről, a tudáshoz ez is hozzátartozik! Nem szabad naivnak lennünk. Egyértelműnek látszik, hogy a lelket is korpuszkuárisnak tartja. De nézzük, hogy mi is a folyamat legfőbb oka!

✚ 6. Mert ha az egyetlen isteni tulajdonság erői nem léptek volna az elválaszthatóságba, akkor ez nem lett volna lehetséges, és nem lett volna sem angyal, sem más teremtmény, sem természet, sem tulajdonság, és a láthatatlan Isten egyedül önmaga számára, a csendben működő bölcsességben nyilatkozott volna meg, és minden egyetlen lény lett volna, s akkor nem is lehetne lényekről beszélni, hanem csak az önmagában ható kéjről, amely csupán az Egyetlen Istenben van és sehol máshol.

✚ Vagyis mi lenne? Egy anyag és energia nélküli üres tér és passz! A polaritás – negatív oldal – nélkül a teremtés elvesztené a mindent mozgató dinamizmusát. A fehéren a fehér, a feketén a fekete nem látszik. A mi leckénk az, hogy elkerüljük a rosszat, és tegyük a jót. A negatív és a pozitív erők együtt teremtik a világot. A lebontás és a rombolás ennek ugyanolyan fontos elemei, mint az építés. A csontjainkban kétféle sejt munkál. Az egyik állandóan építi, a másik, pedig lebontja azt. Ez a csont anyagcseréjének a záloga. Bármelyik túlműködése végzetes lehet.

✚ 7. De az Isteni kinyilatkoztatást az egész teremtésben, minden dolgokban szemléljük és olvassuk a szentek könyveit, akkor meglátjuk, megtaláljuk és felfogjuk az igazi alapot. Jánosnál ezt

olvassuk (Jn 1,1-3): Kezdetben volt az Ige; az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige; az Ige kezdetben Istennél volt. Minden az Ige által lett, nélküle semmi sem lett, ami lett.

✚ Ezek az első apostolok mindig olyan jókat mondanak! János a tér kialakulási folyamatáról és szerepéről beszél. (De Pál apostol vagy aquinói szent Tamás is jól értette az idő titkát!) Az Ige nem más, mint a Fiú és annak törvényszerűségei. A Törvény kinyilatkoztatója és megvalósítója. Minden a törvény által lett, hiszen ez a törvény nem attól létezett, hogy leírta valaki, hanem a születő idő topográfiájából adódóan evidensen következik. Az alma nem azért esett Newton fejére, mert felismerte a gravitációt, hanem ráesett és ez a „fejébe verte” hogy ezt a jelenséget valaminek okoznia kell. A jelenségek és történések nem a leírásuktól léteznek. Szerencsére!

✚ **8. E rövid leírás az isteni és természeti kinyilatkoztatás egész alapját a lények lényébe helyezi. Hiszen Kezdetben itt mindig azt jelenti: ama örök kezdet, melyben az alaptalan mélység akarata az alapra, vagyis az isteni foglalatra tör. Az akarat ekkor alappá, azaz Isten lényegévé foglalja magát a centrumba és belép az erőbe, az erőből pedig kilép a szellembe, s a szellemen az erők érzékenységgel mintázza magát; így tehát az egy erőben nyugvó számtalan erő az Ige ősállapota. Az egyetlen akarat egyetlen erőben ragadja meg magát, amelyben minden rejtetten benne van, és az erő révén kileheli magát a szemléletbe; és ez a bölcsesség vagy szemlélet az örök kedély kezdete, az önmaga köré pillantásé, és erről áll: az Ige kezdetben Istennél volt, és maga volt Isten.**

✚ Vagyis nincs kezdet, mert mindig a kezdet állapotában van minden. Állandóan teremtődik és állandóan a „kezdődés” állapotában van. (Elnézést a furcsa szóért, de ez így helyes!) A tér, az energiák és a részecskék állandóan a keletkezés állapotában léteznek, és folyamatosan újak is keletkeznek melléjük. A szellem a gravitációs hullámrétegek egésze – az alaptér. Azután; s lön világosság, vagyis további (de eltérő terek) /terek/ is keletkeznek, és a tér megtelik terekkel (az energia megtelik energiákkal). Az erőben nyugvó számtalan erő az Ige ősállapota. Az önmaga köré pillantás fontos kijelentés, mert az alaprendszer forgását, a forrásainak körberohanását mondja el nekünk. Az indiai mitológiában Isten: Brahma, az először keletkező aranycsíra, mindenfelé szem, kéz és láb. Logikailag hihetetlenül azonos dolog. Brahma a világon a legnagyobb „valami”. De mindennap hallható a kijelentés a mohamedán imában is: Allah ahbar = Allah a legnagyobb. Allah egyébként az Isten Koránbeli neve. Ez persze nem valami „verseny” ki a nagyobb; Isten, Allah, Brahma. Melyik a gyufább? A szpicski, a match vagy a magyar gyufa. Az első tér a terek közül a legnagyobb! Etnikumonként más a neve. A vallásokra azt mondják, hogy antagonisztikusan¹⁵ eltérők?? Az emberek azok, akik szeretnek gyűlölni.

✚ **9. Az akarat a kezdet, az Atyaisten, aki megragadja magát az erőben, és akkor Fiúistennek nevezik, és az erő Ense, a beszéd tudása és oka, mint az egyetlen erő essenciája vagy elválaszthatósága, mint a kedély felosztása, amelyet a szellem az erőből történő kilépésével szétválaszt.**

✚ A Beszéd (Hang) vagyis longitudidális térhullám (modulált spirálgömb). Mit is olvasunk? Minden mondat, de sok félmondat, vagy megjegyzés is káprázatos szellemi sziporka! A kedély gyanús volt, és azt írtuk róla, hogy a hipertérrel van valami összefüggése. Az elválasztó a jelen lehet, a forrás, ez a kedély felosztása (vagy két részre osztása). A „lyuk” amin át a két rész kapcsolatban van. A múlt és a jövő dimenziója közötti elválasztó pont is. Itt talán nem egy valódi lyuk van, hanem „a szorongás”. Két dimenzió-rendszert köt össze egymással. (Minden jelenpont). Vagyis az emanáló múlt jön valahonnan. A jelenforrásokat a „másik végtelen” táplálja idővel. A szellem azzal, hogy a saját térében megnyilvánul, vagyis elkezd szülni magából a múltteret, létrehoz egy újfajta, kitarulkozó dimenziórendszert. Az is meglehet, hogy a komplextérben való megkettőződést (potens) értik alatta. Nehéz eldönteni, mert mindkettő logikus. Ha bárhol teret, vagy energiát, erőt lehet olvasni írásunkban, az gyökeresen más, mint a ma tanított dogmarendszer tere vagy energiája. Az atom-, villamos-, helyzeti-, mozgási-, hő-, fény- bio-

¹⁵ antagonisztikus: kibékíthetetlenül ellenséges, vagy ellentétes

kémiai- stb. energia szóhasználat igen sokféle energiafajtát különböztet meg, de láthatóan nem tudja; mi is valójában az energia? Nem az, amit eddig hittünk! Az energiáról idáig sok érdekesség kiderült! A Böhme mester által leírt hullámszerű és térszerű energia nem zárja ki a megtapasztalt „duális” fényviselkedést sem! Mozgassuk csak gondolatban az emanáció sebességével ezt a térforrást! A torlódó időrétegek ki fogják váltani az ütköztethetőséget. Furcsa, de a tachionok is mérhető megnyilvánulásokat okoznak. (Lamb-féle hidrogén színképvonal felhasadás).

✚ 10. De kimondás vagy zengés nem történhetett meg, mert az erők mind egyetlen erőben, nagy csendben álltak; csakis úgy, hogy ezen egyetlen kéz erejével sóvárgásába, azaz tudásba vagy vonzásba foglalja magát. De a szabad kéz az erők formálásáért önmaga tudásába foglalja magát, hogy az erők hallható hanggá összesűrűsödjenek; ebből keletkezett az öt érzék érzéki nyelve: a belső szemlélet, érzés, hallás, szaglás és ízlelés, amelyeket itt mégsem teremtményi, hanem csak az első érzékenység és találhatóság szenzuális módján kell érteni.

✚ Ezt többféle módon is érthetjük; a szabad kéz a létezőket folyamatosan elhagyó spirálgömbök együttese, és a gravitációs hullámuk az erő, az energia. Ez többféle dologgá lesz, ezen újra a téridőt érti Böhme, de jelzi is, hogy ezeket a érzékszervi hasonlatokat valaki nehogy a szó igazi értelmében igyekezzen megérteni! (A másik lehetőség is bújik a szövegben, mert a tudat, és az érzékek is gravitációs hullámokkal működnek, de erről még olvashatunk). A szabadság egyébként a Ragyogás Könyvében is hasonló jelentésű, a részecske felszínétől a végtelenig tart a sajátrendszerekben. A részecske létrejötte hat és fél napig (sajátfordulatig) tart a részecske renatálódási (Ádám – Góliát; 1000-70 éve!) ciklusában mérve és a hatodik napon délben éri el a kialakulás a „felszín” az utolsó -harmadik- időtükröt, (népmeséinkben aranygyapjú), ahol a szimmetriarobbanás a sajátidőben szétmállik. Ez az a felszín, ahol a szabadság kezdődik. Jól követhető logika, hiszen innen számítva befolyásolhatatlanul terjednek a tér mintázatát (információtartalmát, bölcsességét) jelentő térrétegrendszer „hullámai” az Univerzumunk határáig. A hullámfelszínek egymásra hatástalanok, de együtthatóak.

✚ 11. Ekképp áll itt, hogy: az Ige (mint formált erő) kezdetben Istennel volt. Mégpedig két létet tekintünk itt: a megformálatlan erőt, amely a Benne és megformált erőt, amely a Nála, mivel az erő mozgásáért belépett valamibe. A Benne mozdulatlan csend, de a Nála megragadott: és ebből a foglalatból és tudásból ered a természet és teremtmény – minden lény.

✚ Benne; semmi sem lehet, hiszen kiterjedés nélküli és a pont magához képest természetesen néma mozdulatlanság. Amint mondtuk, a spirálgömb alakú térréteg felszínek egymásra nincsenek semmiféle hatással, de a forrásokra a jelenpontokra igen. A források relatív módon nagyon is „látják” egymás térrétegeit, így minden ilyen hullámokat keltő forrás minden ilyen forrásnak hírül viszi az Univerzumban a létét és mozgásának legkisebb megnyilvánulását is. (Itt szubatomi változást kell érteni, hiszen ez a „mintázat” egy proton méreteinél sokkal kisebb hullámhosszú térrétegek perturbációja (modulációja) útján keletkezik. Ez a morfogenetikai tér, avagy „lejárattott” nevén a Világéter. Néhány mondatban jellemezhetetlen a bonyolultsága, nagyszerűsége és alapvető szerepe. Maga a tudás mindensége. Az erő mozgásáért belépett valamibe. Az Anyába, és magába is. A második okságsértés a teremtés alapelve!

✚ 12. És értelmünk szemét most fel kell nyitnunk, hogy Istent és a természetet meg tudjuk különböztetni és ne csupán azt mondogassuk: Isten akar, Isten teremtett. Nem elég a Szent Szellemmel bűvészkedni és ördögnek mondani a szellemet, ahogy a tőrbe esett ész teszi, amikor azt mondja, hogy Isten gonoszat akar. Mert minden gonosz akarát ördög, vagyis önösségéért önmagát megragadó, az egész létről leszakadt akarát; káprázat.

✚ Védekezés a kor támadásaival szemben, de egyúttal új módon újra igyekszik rávezetni az értő és félrevezetni a sznob olvasót. Majd a részecskék belsejében sok ilyen önösségéért önmagát megragadó „ördög” szakad le a létről. Az egységből kiszakadt, az életfraktálról leszakadt anyagra is gondolhatunk itt,

de úgyis érthetjük, hogy megsemmisül, és úgyis, hogy kilép a hipertérbe. De maga az anyag; az ördög. A test ördöge.

✚ 13. Ezért óva intem az olvasót, hogy jól figyeljen és a véges beszéd fantáziálását (amely az igazi belső alapot nélkülözi) kerülje el, mert itt az igazi alapot szeretném a szeme elé tárni.

✚ A beszéd végtelen, tehát itt újra kétértelmű meghatározás bújhat, egyúttal azért értelmet is rejtve a védekezés mellett. Azokról a véges életű forrásokról beszélhet, amelyek nem végtelen, hanem csak egy roppant rövid ideig fejtik ki a térgeneráló tevékenységüket a részecskék ciklikus feltámadásánál, majd virtuális létük a sajátidő újra és újra „támadó” vízözönében egyszerűen megszűnik, semmivé foszlik a részecske belsejében, vagy annak felszínén.

✚ 14. Megértésérték: a szót létrehozó erők Isten, a tudás pedig, (azaz a magnetikus vonzás) – a természet kezdete. Az erők e sóvár vonzás nélkül nem nyilatkozhattak volna meg. Isten fensége, amely örömet és dicsőséget létrehozó erő, nem nyilatkozhatott volna meg a sóvárgás vonzása nélkül, és az isteni erő fénytelen maradt volna, ha a sóvárgás nem vonzott és sötétedett volna el. A sóvárgásban érthető meg a sötétség alapja, amely a tűz meggyújtásáig előnyomul, s ekkor Isten haragos Istennek és emésztő tűznek nevezi magát, amelyből a nagy szétválasztás, a halál és haldoklás és a nagy, hangzó teremtményi élet ered.

✚ A tachion belső rendszerében érthető meg a sötétség (fekete); a hipertér alapja, és az anyagi részecskék felszínének létrejötté is. A tudást az anyag létrejöttéhez köti. A magnetikus vonzás alatt görbült teret, az egyébként taszító térrétegekben létrejött erőt, vonzóerőt érti. A tér önmagában semmi, így az anyag (erre utal a sóvárgás) benne kialakult rendszere nélkül értelmetlenül létező fény és anyag nélküli üresség lenne. Fontossága csak az anyagi részecskék létrejöttével nyilvánulhatott meg. Az utolsó mondat a negatív idő létrejöttét jelzi (ez az emanációt meghaladó sebességből automatikusan adódik – a fénysebesség átlépése – ez a tűz első meggyújtása. Halál, haldoklás alatt a részecske felszínén „elpusztuló”, a sajátidőben elenyésző olyan jelenforrásait kell érteni, amelyek vagy kirohannak a sajátidőből, vagy belülről fogy el a virtuális létüket fenntartó múltjuk, a táplálékuk. A szimmetriarobbanás utolsó rétegeiben a források élete már sokkal rövidebb mint a centrumban, így érthető, hogy a teremtésről tanító zsidó mitológiában (és a Kabala-ban) miért a gyermekek tartják meg a világot, hiszen a felszíni időtükröket a rövid életű (fiatal) források okozzák és keltik. Ezek okozzák a megfoghatóságot! Innen a nagy bibliai gyermekmészárlások mondai alapja? A megmenekült forrás, Krisztus, a részecske „északi pólusán”, (újra és újra) a kapuban áll, és szelektál. (Jó felé fordul, rossz felé fordul. A hipertérbe mész, a térben maradsz, megszűnsz, vagy mint Ádám előlről kezded az egészet. Ez a nukleáris Ádám időnként a jövőt látja (tehát tachion), majd Krisztus vissza vezeti Istenhez, vagyis a hipertérből a térbe, a térhez szinkronizálja).

✚ 15. Ezt egy égő gyertya hasonlatával szemléltetjük: a tűz a gyertyát magához vonzza és elemészt; s ekkor a lét elhal és a haldokló sötétségben, a tűz szellemében van és másik minőséggé (a fényfé) alakul át; a gyertyában nincs valódi érzékeny élet, de a tűz meggyújtásával a gyertya Ense emésztődésbe, kínos, érző tevékenységbe és életbe lép, és e kínos, érző életből a semmi, az Egy nagy, ragyogó nyugalomba lép és fénylik.

✚ A középkori embernek ilyen magasan felette járó tudást elmondani eléggé reménytelen vállalkozás lehetett, hiszen manapság sem értik meg az átlagos emberek egykönnyen, még azok sem akik nagyon szeretnék megérteni. A gyertya kémiai átalakulása, a benne levő anyagok égése során olyan vegyérték változásokat is szenved, amely atomjainak gerjesztettségi állapotain változtat, és kiszabadítja üreges belsejű részecskéiből a bennük körbe pattogó, bennük hatalmas számban raboskodó fotínók egy igen kis százalékát. (Charon munkacsoportja azt tapasztalta; a protonban belül fény van!) A kiszabaduló fotínók (az atommagból és az elektronokból) a keringő elektronok mozgáskomponenseinek ritmusával is felruházva az anyagra és gerjesztettségre is jellemző színképű fotínóáradatot kelt. A kémiai égetés (de még az atomreaktor is csak 2-3%!) nagyon siralmas út az energia kiszabadítására.

✚ 16. Ekképp kell gondolnunk Istenről is, hogy akaratát azért vezeti be a természet tudásába, hogy ereje fényben és fenségben megnyilatkozzék és az öröm birodalmává változzék: mert ha az örök Egyben nem keletkezett volna természet, akkor minden néma maradt volna; de a természet belépett a kínba, érzékenységbe és találhatóságba, hogy az örök nyugalom megmozduljon és az erők a szóban hangzóvá legyenek. Nem azért, hogy az Örök gyötrelmessé váljon (miként a tűz sem gyötri a fényt), hanem azért, hogy a tűztulajdonság a kínban mozgassa a nyugodt kéjt.

✚ Tessék észrevenni (!!!): ha a természet nem esett volna a kínba, ellenkezésbe és bűnbe, akkor minden transzcendens maradt volna, vagyis most nem lenne anyag, és elvakult teológus, és figyelmetlen atomtudós sem lenne. Mert az anyag a bűn háza. Tükröző, örvénylő felszíne; az ördög. (Lásd; turba, ellenkezés, viszály). A butaság – (amit sajnos érdekből) még tápláltak/nak is, - ebből szülte a pokolbeli szörnyeket, ördögöket, rotyogó katlanokat, és mindenféle rémmesét. Időnként találni a szövegben olyan kétértelműségeket is, amit egy egyszerűsítő, beavatatlan olvasó akár szexuális töltetűnek is gondolhat. Mozgassa a nyugodt kéjt. Ez persze a részecske felszínének turbulenciáit takarja és nem valami izgalmas ágyjelenetet.

✚ 17. A természet mozdulatlan örökkévalóság szerszáma, amellyel az Örök formál, alkot, elválaszt és önmagát az öröm birodalmába foglalja, mert az örök akarat a természettel nyilatkoztatja ki szavát. A szó a tudásban természetet ölt, de az Örök Egy, a JEHOVAH Isten nem ölt természetet, hanem lakozik a természetben, ahogy a Nap az elemekben vagy ahogy a semmi a tűz fényében, mivel a tűz ragyogása teszi láthatóvá a semmit, és mégsem szabad semminek mondani; mert ez a semmi Isten és minden; csak azért beszélek így, hogy az olvasónak átadhassam megértésemet és felfogásomat.

✚ Tér – Anyag – Tudás . Isten fény és semmi, (tér-energia) de a fényben, és a korpuszculákban megnyilatkozó. A fotónók az energia megtapasztalható megnyilvánulásai. Azzal, hogy a JE-HO-VAH rendszer nem ölt természetet, mert mindenütt jelen van benne. Természet alatt az anyagi világot és a benne felhalmozott energiát érthetjük.

✚ 18. A természetnek a tudásban levő ősállapotát, a vonzó sóvárgást megértendő, hasonlatot szeretnék mutatni a tűzről és a fényről, hogy az olvasó az igaz lényegét és értelmet, az isteni erő állapotát felfoghassa.

✚ A később olvasható hasonlat eléggé középkori, de azért jó magyarázat.

✚ 19. Nézd a meggyújtott gyertyát, és mind az isteni, mind a teremtményi létnek hasonlatát látod. A gyertyában minden egyenlő súllyal, minden egy létben van egymással, különbözős nélkül: a faggyú a tűz, a fény, a levegő, a víz, a föld; valamint a sulphur, a merkurius, a sal és az olaj, amelyből a tűz, fény, levegő és víz keletkezik; a gyertyában mindezt nem lehet megkülönböztetni és azt mondani: tűz, fény, levegő és föld, mivel nem látni a sulphur, sal, olaj nyomát. Úgy mondjuk, hogy faggyúból van, s ez így is igaz, de azért mindeme tulajdonság benne nyugszik, ám az ismeret különbsége nélkül, mivel a tulajdonságok mind egyenlő mértékben vannak benne a temperaturában.

✚ A hasonlat egyszerűsíteni igyekszik, de bizonyára így is meresztgethették rá az akkori atyafiak a szemüket! A gondolatmenetből azért sok tanulságra juthatunk. A faggyú a tűz, a fény, a levegő, a víz, a föld. Miért is? Tűz; hiszen a részecskéiben rengeteg a tachion típusú forrás. Víz; mivel az a Tűzben is megmaradó tulajdonság, de tardionok is működnek minden megnyilvánult rendszerben. Levegő; ami fél spínú vízszellem eseményhorizontú: gravitációs hullám (a víz nem fél spínú, felülete nem olaj), a részecskék felszínét ilyen „levegőből” keletkező réteg határolja (időtükör). Föld = proton, elektron, neutron, neutrínók, de felfele is folytatódik a sorozat! Az utoljára hagyott fény a legizgalmasabb kijelentés, hiszen ezzel azt állítja, hogy a fény már benne van a gyertyában, (nem az égéskor keletkezik!) A mai fizika elgondolásai mások, de Böhme írja jól. Az égéskor keletkező fény akár ősidők óta benne

lehet az éghető anyagban (minden anyagban!), ott pattog a részecskéinek belsejében (akkor nyelték el, amikor energiaállapotot, vegyértéket váltottak). Az égés is ilyen változást vált ki, melynek során a részecskék az égés után keletkező vegyületek energiaállapotaiba kerülnek, és ilyenkor atomjaikból kiszöknek a felesleges fotónok. Ez a FÉNY.

✚ 20. Hasonlóan kell megismernünk az örök Egyet, a rejtett, a meg nem nyilatkozott Istent is, ahogy az örök tudáson, azaz szavának hatékony kinyilatkoztatásán kívül van. Az erők és minőségek a kezdetlen JEHOVAH Isten temperatúrájában vannak: de Isten örök akarata (aki minden létnek és ősállapotnak Atyja) bölcsességében és kedélyében önnön székhelyébe, valamint erőbe foglalja magát, hogy az Egyben az erők végtelen sokasága, vagyis az örök pillantás megjelenjen, hogy az Örök Egy szétválasztható, érzékelhető, látható, érezhető és lényyszerű legyen.

✚ Az Egy, amiben minden megvan, a temperatura (ebben persze maga az első forrás is megvan). Az Egy forrása, mint szubjektum, azonban tachion, tehát a saját a saját jövőjében van, vagyis még nincs. Állandóan még nincs. Mindig majd lesz. Minden energia és anyag a térben van, és a tér mintázatát, a tudást (az Univerzum tömegét és információbázisát) halmozza. Anyag nélkül a teljes üresség képét mutatná, emberi fogalmak szerint a fény is és a téridő is semmi. A szétválasztható annyit tesz, hogy más (balos) tulajdonságú tereknek is meg kell jelennie az eredetiből, és ez váltja majd ki a megfoghatóságot. (Majd később a biológiai élet lehetőségét is). Bár itt az élet alatt egészen mást értenek az égi mesterek.

✚ 21. És ebben a tudásban vagy vonzó sóvárgásban (ahogy ezt az értelem számára jelezhetjük) kezdődik az örök természet és a természetben a lét, azaz a Misztérium Magnum, a megnyilvánuló Isten; minthogy a Szentírás Istenről különbözőképpen beszél, úgymint: Isten jó; haragos és buzgó, képtelen a rosszakaratra; Isten megátalkodottá tette szívüket, hogy ne higgyenek és ne üdvözüljenek; továbbá: nem történik az Úr nélkül a városban semmi romlás, továbbá: felgerjedtem ellened, hogy haragom erejét kipróbáljam rajtad. A jó és gonosz közötti választás és mindaz, amit erről az Írás mond: a gonosz és a jó hatalmas különbsége a teremtésben, amiből a gonosz és a jó teremtmények létrejönnek; továbbá mindaz, amit a fémekben, földben, kövekben, növényekben, fákban és elemekben ilyennek látunk, kezdetét és ősállapotát innen kaptá.

✚ A tér a további létek létalapja. Az ANYAG a virtuális dimenzióforrások speciális megnyilvánulása. A szimmetria robbanás során három forrásból (Ádám,Éva, Kígyó) a tér speciális energiageometriájának segítségével jön létre. A jó és gonosz hatalmas különbsége a forgásirányuk ellentétessége. Mindent ilyen részecskék alkotnak ami anyag, így azután ezek az ellentett tulajdonságok is megtalálhatók mindenben. A Zoharban a nukleont Jeruzsálemnek is nevezik, és így érthetővé válik az az idézet, hogy; Nem történik az Úr nélkül a városban semmi romlás, hiszen a részecske felszínének létrejöttét éppen az ellene fordulás, a jobbos térrel való szembefordulás okozza. Ezért csábította el Éva Ádámot a bűnbe, ezért a nő a negatív, az antipodus, az ellentett, és azután ezért az egész bűnbeesés is. Ez, amit mi megtapasztalunk; A POLARITÁS VILÁGA. Nap és Hold, férfi és nő, jó és rossz, pozitív és negatív. (Még a kabátjaink ellentett gombolása is...) Innen a konzervatív butaság. A rálapolás iránya eltéveszthetetlen! Nézz a zakódra, vagy a kosztümdre, és tudod! Ahogy Einstein mondta; Isten ravasz, de nem rosszindulatú!

✚ 22. És a természetben az egyikben mindig ellenébe állítódik a másik, hogy az egyik a másiknak ellensége legyen, de mégsem avégett, hogy ellenségeskedjenek; hanem azért, hogy az egyik a másikat a viszályban mozgassa és magában nyilvánvalóvá tegye, azért, hogy a Misztérium Magnum a szétválaszthatóságba lépjen és az örök Egyben felemelkedés és öröm legyen, azért, hogy a semmi, azaz Isten Szelleme a valamiben és a valamivel működjön és játsszon. Isten Szelleme a bölcsességgel önmaga szemléletéért az örökkévalóságból a szellemi misztériumba lépett; s e misztériumot a teremtés és az idő kezdetébe bevezette és a négy elem tevékenységében és létében megragadta, s a láthatatlan szellemit az idővel és az időben láthatóvá tette.

✚ Újra visszakerültünk a kezdet, a kiindulás nagyon is lényegi problematikájához. A tér nélküli semmiben kellett lenni valaminek ami lehetővé teszi a relatív mozgást, a mozgásbeli ellentettséget. Mit is értsünk ez alatt? Azt, hogy ez a mozgás más, mint amit megszoktunk, és geometriája is teljesen szokatlan kritériumok között realizálódik. A semmi nem tudja magát megragadni valami nélkül. A szerző ezt jelzi újra. A tér születéséhez két valami – Anya és Atya, a két ős EGY – interakciója kellett. Valamiben és valamivel működjön. A szellemi misztérium anyagi szemléletünkben önmagában még mindig semmi (bár igen jó, hogy van), és ha ebben további térek (fény) is születnek, az eredmény még mindig megfoghatatlan semmi. Az „elválaszthatóság” és a „felemelkedés” - bifurkáció és kiterjedés – az első megfogható valamihez, az új minőségi szinthez kötődik. Az anyagi minőség megjelenéséről ír. Az utolsó mondat egy kulcsot tartalmaz. A négy elem tevékenységében és létében megragadta, itt már van a térben anyag, és miből van? Időből. a láthatatlan szellemit az időben és az idővel láthatóvá tette. A látható egyértelműen az anyag, az anyagi részecske, mert ez az először nem (teljesen) transzcendens valami. De mi az hogy az idővel tette láthatóvá az időben? A részecske felszíne is szintiszta időjelenség (időtükör) és ezek szerint a tér (energia) sem más, csak az idő speciális szerveződése. Akkor jól értettük? Egyértelműnek látszik: Rátaláltunk a megoldásra!

✚ **23.** Ezt mutatja nektek a világ, a Nap, a csillagok, az elemek és a Misztérium igazi képe, amelyből a négy elem származik. Látjuk, hogy a Nap a világ mélységében világít és sugarai a Föld Ensét, amelyből minden növekszik, meggyújtják: ekként értjük azt is, hogy a Nap az Enst a Misztérium Magnumban, vagyis a Spiritus Mundiban (Sulphurban, Mercurban, és Salban) meggyújtja, s benne a mágikus tűz, amelyből a levegő, a víz és a föld ered, megnyilatkozik. A külső világ Nagy Misztériumában az egyetlen elem négy elemmé válik szét. De előzőleg a négy elem a Misztériumban, a tudás magnetikus vonzásában rejtve, egymásban és egy létben áll.

✚ Érdekesen nem korabeli felfogás a világról. A Nap a világ mélységében... A Földet a Nap látja el energiával és lényegében minden fosszilis és más energiaforrásunk is a Nap energiáját adja vissza. Ezt azonban másképpen is érti. Ahogy következő pontban olvashatjuk, a csillagok egymást gyújtják fel (és ezt csak hullámterükkel tehetik). Itt is hasonlót gondolhat. Víz, Tűz, Levegő, Föld. Ezek a patinás filozófiai elnevezések már a Kedves Olvasónak sem azt jelentik, mint a könyv olvasása előtt. A Föld – részecske a Földgömbhöz hasonlítva? Ez is érdekes analógiát tükröz, és nem azt amit az iskolában oktatunk a középkori felfogásról. Még zűrösebb a Zohar avagy a Ragyogás könyve, mert itt 800 évvel ezelőtt (!) olyan leírással találkozhatunk a Földről, hogy az egészen mainak mondható szemléletben mutatja be a azt:

„Az egész lakott világ, mint egy gömb, körben kering, úgy, hogy egyesek lesúlyednek, mások felemelkednek. S mindeme lények különböznek egymástól külső megjelenésükben a különböző helyek szerint. S némely vidéken fény van, míg más vidéken sötétség uralkodik. S van hely, ahol folyton nappal van, és soha nincsen éjszaka, kivéve egy egészen rövid időt. Mindezen dolgokról régi könyvekben olvashatunk”...

Ezt a 13. századi szerző írta, de kutatók szerint több ezer éves hagyományokat foglalt össze. Miért mondják hülyének az emberiséget? Ki érti ezt?! A történelemköltők figyelmetlenek voltak..?! Persze a Zohar hét vaskos kötete nemcsak ennyit tud, hanem halálos pontosan leírja a részecskék belsejét is!!! Az emberiség története – különösen az ókori részek – szerintünk egészen más, mint a történészek képzetének szüleményei. A legrégebbi tárgyi leletünk egy pontosan megmunkált arany fémgömb, amelyen szabályos megmunkálási nyomok vannak. 4 milliárd évesnek mérték!!! Az arany táborúztban nem kohósítható.

✚ **24.** A Nap ereje és sugarai feltárják a külső világ Misztériumát, hogy teremtmények és növények keletkezzenek: a külső világ Misztériuma viszont a Nap sugarainak feltárlását és meggyulladását okozza: mert ha a nagy Misztérium Sulphurban, Salban és Mercurban nem lenne meg a szellemi módon és tulajdonsággal, nem lenne meg a Spiritus Mundiban, sem a csillagok tulajdonságainak tudásában, mely Quinta Essentia -ként áll a négy elem felett-, akkor a Nap sugarai nem nyilatkoznának meg. De a Nap nemesebb és egy fokkal mélyebben van a természetben,

mint a külső világ Misztériuma, mint van a Spiritus Mundi Sulphurban, Salban és Mercurban, a csillagok Quinta Essentiájában; ezért benyomul a külső világ Misztériumába és meggyújtja azt, s ezzel önmagát is, hogy sugarai tüzesek legyenek, mivel e világ Misztériumának tudása nélkül nem lennének azok.

✚ Vagyis a Nap manipulatív tereivel a környező Univerzumnak is szolgál reakciói lezajlásához, és a környező Univerzum csillagai is éltetik a Nap reakcióit. Ha nem lennének a gravitációs hullámok, ezek a morfogenetikai terek nem éltetnék ezen a módon az Univerzumot, vagyis a csillagok nem világítanának és melegítenének, és így az élet sem alakulhatott volna ki. A Quinta Essentia annak a közegnek az alapja, amit Világéternek (Spiritus Mundi = Világlélek) is neveznek. Ez tartalmazza a Világegyetem valamennyi tudását, és csakúgy gravitációs (idő, dimenzióréteg) hullámokból áll, mint az egész is. Gyanús utalást tesz a csillagok Quinta Essentiájára is, amely birtokos viszony minden csillag belsejében saját térforrást sejtet. (Ilyen lenne a valamikor tisztelt Napisten: 'RÉ') is? Felettébb gyanús, hogy erre lehet a megoldás!

✚ **25. És ahogy a Nap heves sóvárgását a Misztériumba, a tudásba, nevezetesen ez első háromba: Sulphurba, Mercurba és Salba bevezeti, hogy bennük meggyulladjon és megnyilatkozzon: ugyanúgy vezeti vissza a tudás is heves sóvárgását a csillagok Quinta Essentiájából Sulphurral, Mercurral és Sallal, e három elsővel a Naphoz, az ő természet-Istenéhez. A Nap pedig a Misztérium Magnum lelke a külső elemi világban, hasonlata a belső, rejtett Istennek.**

✚ Az energia és információcsere folytonosságára, fontosságára, és általánosságára utal. Itt egy egészen más információ áramlási elvről van szó, mint amit manapság ezen érteni szokás. Az állandóan mozgásban levő atomok már egyesével is nagyon bonyolult terükkel mintázzák az Univerzum egész terét, így azután bármi ami létezik, ebben a térréteg kavalkádban megtalálható. Már másodszor jelzi, hogy a Nap és a távoli csillagok létalappal szolgálnak egymásnak (egymást gyújtják meg), és a Napban egy primer (secunder?) térforrást is sejtet, amely nem unikális, hiánya nélkül megmaradna a Naprendszer anyaga, mert más térforrások fenntartanak. Valami olyant is megsejtet, hogy az anyag a nemtér-nemidő rétegben is fennmaradhat, amit a fekete kulcsszó is kielégítően takarhat, hiszen az a tér hiánya.

✚ **26. Látni azt is, miként sóvárognak és éheznek a csillagok a Nap erejére, hogy magnetikus természetű tudását és sóvárgását a Spiritus Mundiban, ennek három első tulajdonságába bevezessék, és a Nap erejét magukba szívassák. Ugyanakkor a Nap is erővel beléjük hatol, hogy tudásukat megkapja: így kapják fényüket a Nap erejéből, hogy meggyújtott erejüket azután gyümölcshöz hasonlatosan a négy elembe vessék és így egymást minősítsék, és mindegyik a másik megnyilatkozása, ereje és élete, s ugyanakkor megtörése legyen, hogy egyik tulajdonság se emelkedessen a többi fölé.**

✚ Vagyis a csillagok, mint valami tömeg-információadók labdáznak az őket elérő elmozdulási információkkal, a mindentudással, de ezekkel a hullámaikkal éltetik egymás magreakcióit is, és ezáltal szabályozzák is egymást ezzel a transzcendens kapcsolattal. (Eszerint az Univerzumot nemcsak a tömegvonzás, vagy a fény energiaáramlása köti össze, hanem egy különleges rendszer-önszabályozási kapcsolat is).

✚ **27. Így mondta ki mindezt a Legmagasabb örökké beszélő szavából, az örök nagy Misztériumból (amely tisztán szellemi), lényének megfelelő hasonlatban, az időbe; és ábrázolta az örököt az időben alakkal – az időben, melyben minden teremtményi élet keletkezik, és amelyben a Legmagasabb uralkodik. Az angyalok és az örök szellemek, valamint az igaz emberi belső, igaz lelke kivétel, mert ezek alakja örök, kezdetlen tudásból vagy természetből ered, ahogy később leírjuk.**

✚ Az örökké beszélő szó – a téridő (szerán). Ezt a keleti vallások Brahma aranycsira-ként, a mohamedánok Allah-ként, a keresztények Mindenhatóként tisztelik. Ez persze nem más-más istenség, hanem más-más megfogalmazása (neve) egyazon dolognak. Ha figyelmesen tanulmányozzuk a Szentkönyvek világát és összevetjük ezek belső logikáját, arra a furcsa felismerésre kell jutnunk, hogy

ugyanarról a valamiről beszélnek, csak más és más etnikum világához igazított módon. Egy átlagosan butító magyarázatot tanulmányozva azt találhatjuk a Buddhizmusról, vagy a Brahmanizmusról, hogy tipikus politeizmus. De ha vesszük a fáradságot és egy értő, tanult hívétől (pld. egy magas tudású gurutól, vagy indiai teológustól vagy filozófustól) megkérdezzük ezt, egyszerűen megmosolyog. Miért?

Azért mert ez egy európai találmány. A tudatos félrevezetés szüleménye. Éppúgy, mint a Korán tanairól hallható mélységesen buta vélemények Európában, vagy a tengeren túl. Senki hite sem jobb vagy rosszabb, a másikénál. (És a nem vallásosak is csak ugyanabban a téridőben élnek!) Alaptér csak Egy van. Ez viszont egyaránt mindenható és éltet mindenben és mindenki, akármilyen néven is nevezi.

Ez Isten, Allah, vagy Brahma, Jahve vagy Gott, Dio, Deus vagy Good. Ha egy az Isten, akkor miért kételkedtek ebben? Mért gondoljátok, hogy mégis van másik is?

A hit a tudásból eredt, és az emberiséget ez a tudás fogja megmenteni (ha megértjük)! Egy tisztán szellemi (vagyis még nem megfogható valami) alkotott magához hasonló (de nem azonos!) valamit az időben és időből (és ez itt a tan legfontosabb kulcsa!!) amint már az előzőekben is olvashattuk. Az ember igaz lényege a belső, vagyis a lélek időbeli fraktáljának kiindulási forrása, az egészet keltő és éltető lényeg. Ez a lélek, aminek mivel megfoghatósága is van, elkerülhetetlenül és szükségszerűen ördögi is. Csak a fénylényeknek nincs anyagi hordozójuk és védőrendszerük. Az energiától a részecske világa eltérő, vagyis egy sokkal bonyolultabban keletkező és fennmaradó valami, ami öntörvényeiben fortyogva keletkezik, és a keletkezésnek soha nincs vége, ameddig az alaptér, vagy a sajátideje létezik. Új részecskék is keletkeznek és a régiek is állandóan a keletkezés állapotában maradnak: a teremtés őt (és fél) napját ismételve magukban.

 28. A hasonlatot pedig a következőképpen értsétek: Isten az örök Nap, az örök egyetlen Jó, de az örök tudáson, vagyis a természetén kívül nem nyilatkozhatna meg Nap-erejének fenségével az örök szellemi természet nélkül. A természetén kívül nincs semmi, amiben Isten ereje megnyilatkozhatna, mert Isten a természet kezdete; és az örök Egyből mégsem azért lép a természet örök kezdetébe, hogy valami gonoszt akarjon, hanem azért, hogy ereje fenségbe, vagyis elválaszthatóságba és érzékelhetőségbe léphessen, és hogy mozgás és játék lehessen Benne, ahol az erők egymással játszanak, és szerelmükkel – küszködésükkel kinyilatkoztatják, megtalálják és érzékelik magukat, amitől a nagy, mérhetetlen szeretet-tűz a Szent Háromság születésében és kötelékében működik.

 A téren kívül nincsen semmi (csak a két hipertér, de ezek is a téridő szerves részei); így a tér ott nem is nyilatkozhat meg. A téridő nagyon nagy, de nem végtelen, hanem véges és zárt gömb. Határán az anyag hiányolt 95%-ával. A tér megnyilatkozása csak a létezőkön lehet értékelhető, mert a tér önmagában üres semmi. Itt a részecskék születésére is céloz, hogy az érzékelhetőségbe léphessen. Itt a bűnről nem beszél, csak az elválaszthatóságról, ami a neutronok születésének causális oka. A neutronok ráadásul másképpen is elválaszthatók: protonra és elektronra. Ez a mozgás és játék a tér tudása és étellel való töltődése, ami az alaptérben él, keletkezik és létezik. Nagy és mérhetetlen teremtményi világ, amit sokan a Földre akarnak privilégizálni (az étellel együtt), mert a sokezer milliárd csillag bolygórendszeréből csak egyet látnak szemüveg nélkül: a Földet. Olyat is olvasni, hogy talán a többi csillagnak nincs is bolygórendszere. A Földön a legjobb távcsövünk is olyan vaksi, hogy alkalmatlan arra is, hogy a legközelebbi csillagszomszédunkról bizonyosan eldöntsük ezt. A Plútót, kilencedik, szélső bolygónkat is csak 1930-ban fedeztük fel. A ma közkezen forgó legjobb fényképe is csak egy számítógéppel agyonképpkorrigált légypiszok.

 29. Az elmondottakat még jobban megvilágítja a tűz és a fény hasonlata: a tűz kínja a természetet jelenti a tudásban, a fény pedig az Isteni szeretet tüzet; mert a fény szintén tűz, de ajándékozó tűz, mivel önmagát mindennek odaadja és adományában élet és lét van, mégpedig levegő és szellemi víz, s a fény szeretet-tüze ebben az olajos vízben él, mert e víz a fény tápláléka; de ha a fény bezáródna, és a szellemi víz a tüzes természettől nem tudna elválni és magát önmagában a semmivel, vagyis az alaptalan mélységgel feloldaná, akkor a fény kialudna. De mivel az alaptalan mélységben (amelyben az örök alap nyugszik) mint temperatúrában oldja fel magát, amelyben

minden erő egy, így a fény vagy szeretet-tűz ama szellemi vizet (amely a feloldódásban inkább olaj vagy tinctura lesz, semmint erő a tűzből és a fény ragyogásából) önmaga táplálékául újranemzi.

✚ Ha valaki figyelt, az érti! A 16. századi szerző itt leírja a téridő-fotínót, működését és teljes szerkezetét. Ez az energia!! A fény!! Adományában élet és lét van; vagyis egy térszerkezetű valami, ami létezőkből – egyre önmásoló forrásokból – áll. Levegő és szellemi víz (vagyis ez is Vízszellem): Mind a két meghatározás a térréteg hullámokat takarja. Az anyában maga a térkvantum is megsemmisülne, (feloldódna), ha az időbeli recirkuláció nem éltetné. Ezt az időbeli képei sem tudnák megakadályozni, mert a visszafordulását csak maga tudja félszínűen (olaj) fenntartani. Az általunk megfigyelt térkvantumok, a fényben láthatóvá lett térszerkezetek működése is ezen alapszik! Az is Szeretet-tűz; vagyis ugyanolyan önnemző mint a tér, amit szintén a múltjukban állandóan újrameletkező tachionok keltenek. Olajos vízben él; a térben. (A tér is; a sajátjában) A térhez hasonló fény is, de az Anyában (alaptalan mélység) nem maradhat meg, de az mégis elengedhetetlenül szükséges örvényterének okságsértő fenntartásához. Önfenntartó, mert ez ugyanúgy működik, mint azt a tér születésénél olvashattuk, csak a fényt az alaptér tartja működésben. Haladás közben a fotínó hét+1 forrása magát szabályozza folyamatosan az emanációs sebességre, hiszen előtte sajátuniverzumának előbbi múltrejtegei haladnak, amely rétegekben ő egyre hátrább és hátrább (előbb) van a sajátidejében, így a fotínó olyan gyorsan halad(hat), mint az emanációja, és sebességét (a fénysebességet) ez hozza létre. A hét+1 forrásból mindig csak hét egzisztál a sajátterben. Kilencágú gyertyatartó és a fény kapcsolata!! A kilencedik a sameszgyertya, amiről szertartásos sorrendben kell meggyújtani az összeset, ami a mesékben a sárkány szíve. Milyen furcsán őrződik a szakrális tudás! Tehát nem foton, hanem fotínó a 17. században (!). Mi rádióhullámszerű elektromágneses fotonokat keresünk a fény valódi feltárása helyett. Ki érti ezt!?

✚ **30. Itt rejlik pedig a legnagyobb Arcanum: szellemileg táplálkozni. Kedves fiaim, ha ezt tudnátok, akkor minden titok alapját és a lények lényegét birtokolnátok. Erről mondta Krisztus, hogy az örök élet vizét szeretné nekünk adni, amely örök életre szökellő vízforrás lesz bennünk (Jn 4,14); nem a külső fény-tűzből született külsőt, hanem az isteni fény-tűzből született belsőt, amelynek a külső csak képe.**

✚ Világunkat a forrás virtuális másolatainak a képei tartják a létezésben, ami a második okságsértések következménye. A képe létezik, abból létezik. Itt a fény elvét máshonnan is alátámasztja. A fény és az anyag egyaránt Tűzből, vagyis tachionokból keletkezik. Ettől a hullámtermészete, de ettől ütköztethetősége is. Az anyag sem áll másból, csak az egy sokkal bonyolultabb időfraktál, időszimmetria következménye. Vízforrás (dimenzióforrás) nélkül pedig nincsen hullám! Az energia és az anyag születésénél egyaránt célozgat valamiféle belső (lényegi) forrásra, amely a visszacsatolást élteti.

✚ **31. Halljátok és értsétek a következő hasonlatot is: az örök egyetlen Jót, azaz a szent, mentális nyelv szavát, melyet a legszentebb JEHOVAH önnön lényének temperatúrájából a természetre irányuló tudásba kimond, csak azért mondja ki az elválaszthatóság, az ellentét tudásába, hogy szent erői elválaszthatók legyenek, és a fenség ragyogásába lépjenek, mert az erők csupán az égő természettel lesznek nyilvánvalóvá. Mert az örök akarat, aki az Atya, szívét vagy Fiát, vagyis erejét a tűzön át az öröm birodalmának nagy diadalába vezeti.**

✚ A kulcs a fenség ragyogása, a Tűzzé lett forrás Fiúban való megnyilvánulása, ami egyszerre jelenti a megfoghatóság és a láthatóság feltételét is, mert ugye ameddig nincs anyag nincs ami lásson és nincs amit lásson. Ezt teszi lehetővé az Atya Fia (együtt a mindenható Jó) és így jön létre az öröm birodalma: az Univerzum.

✚ **32. A tűzben van a halál: az örök semmi a tűzben elhal, s e halálból támad a szent élet; nem azért, hogy halál legyen, hanem azért, hogy szeretetélet fakadjon a kínból. A semmi vagy az Egy tehát örök életet vesz magához, hogy érző legyen, de aztán a tűzből ismét kilép semmiként; ahogy a fény is a tűzből kiragyog, és mégis olyan, mint a semmi: kedves, adakozó, működő erő csupán.**

✚ A Halál, a sajátidőből kirohanó – ezért eltűnő megsemmisülő források ága, de a felhasadó források továbbrohanó másik ága is. Már a térnél is volt ilyen. A Tűzből kilép a semmibe, vagyis a részecske időtükreinek felszínét elhagyja a részecskét létrehozó és folyamatosan szülő források sokaságának dimenzióréteg rendszere, ugyanúgy mint a fénynél. Ez a valami nem más mint a fotinó és a részecske „saját” Univerzumának adakozó térídeje, az általuk állandóan keltett végtelenbe tartó csavarodott rétegezett hullámtér. Időhullám és semmi más! Ez az erő működő, vagyis DINAMIKUS!

✚ **33. Így értsétek (a tudás szétválasztásában, mikor tűz és fény elválik) a tűz segítségével az örök természetet: benne Isten akként szól, hogy ő haragos, hév Isten és emésztő tűz. Ezt nem lehet szent Istennek mondani, hanem Isten hevének, amely mindazt elemészt, amit a sóvárgás önmagában, a tudásban az elválaszthatóságba foglalt.**

✚ A fénysebesség okáról és az Univerzum terének elhagyásáról is célzást tesz ezzel. Gyanús az is, hogy itt a párhuzamos Univerzumokba való áthatolás során fellepő energia és anyagpusztulási katasztrófára is súgást kapunk. Ez szinkronicitási jelenségek következtében lép fel, ami nem más, mint a tércsigák közötti átjárás, átlátás, az ókori zsidó iratokban a színről színre látás. Erről nagyon kevés az ismeretünk arra nézve, hogy érdemben ellenőrizhessük a kijelentéseket. Néhány parajelenség egyértelműen utal arra, hogy a tér dimenziószerkezete egymásba ágyazott, és nagyon komplikált.

✚ **34. Az elválaszthatóság a tudással külön akaratban a temperatura fölé emelkedik, önmagát befoglalja és az egész akaratról leszakítja, és a fantáziába lép, ahogy Lucifer úr és Ádám lelke tette, miként még ma is történik az emberi tudásban, és lelki tulajdonságban, amelyről bogáncessarj, hamis (ördögi természetű) tudás születik, melyet Isten szelleme ismer, s amelyről Krisztus mondotta: nem juhaim közül valók (Jn 10,26). Isten Ádám romlott tudásába szeretet-tűzét Krisztus által ismét bevezette, a fény temperatúrájába, vagyis a fény tudásába ismét meggyökerezett; minderről a továbbiakban szólnunk majd.**

✚ Itt feltehetően az antianyag keletkezésére célozhat, és ez az Anya típusú antiterekben, a tér paritásában jöhet létre. Mivel mi is észlelünk antianyagi részecskéket, amelyek csak tércsigáikban és belső szimmetriájuk forgásirányában térnek el a normális anyagi részecskéktől, ezeket sem hagyhatjuk ki világgépünkől. Rövid életüknek az (milliomod másodperc) az is okozója lehet, hogy a létrejöttük után a mi jobbos (Atya-típusú) terünkben szimmetriarobbanásuk nem tud tartósan fennmaradni. A tachion gyökérhez való hasonlítása olyan találó, hogy ennél képszerűbbet kívánni sem lehet. Tudniillik: valóban úgy néz ki, mint egy ide-oda hajló, csavarodó egyre vékonyodó, elágazó gyökér. A végein a jelenpont/ok. Már az első térnél is olvashatjuk az olaj és a temperatura kifejezéseket. Az olaj a spirálgömb elcsúszott idejű felszíneit, a temperatura a ciklikusan egymást követő térrétegei olajos elválasztó felszínei közötti tartományt jelenti.

✚ **35. És a tűz meggyújtásában két létet értünk: egyet a tűzben, egyet a fényben, tehát két princípiumot: ugyanúgy kell értenünk Istent is. Istent csak fény szerint nevezünk Istennek, a fény erőiben, ahol a tudás belülről és végtelen elválaszthatóságban, de a szeretet-tűzben nyilvánvaló, ahol az erők tulajdonságai, akaratukat mind az Egybe, azaz az isteni temperatúrába adják bele, ahol valamennyi tulajdonságban egyetlen szellem és akarat uralkodik csupán, és a tulajdonságok mind nagy szeretetben, egymásért és egymásban élnek, ahol mindegyik tulajdonság a másik ízlelésére sóvárog nagy, tüzes szeretetben, de mindőjük csupán egy kedves, egymást átható erő, ám a tudás elválaszthatóságával – a végtelen isteni bölcsesség kinyilatkoztatásáért – sokféle színbe, erőbe és érénybe lép be.**

✚ Ez itt újra a tér és a fotinó összehasonlító leírása. Ez mindig azért történik, hogy itt is, ott is fellelhető legyen az eredetileg külön született könyvekben. A hat térforrás helyett a fényben (fotinóban) éppen a hatforrású tér hatására nyolc van. Az oktaéder duálisa a kocka. A fény ugyanúgy működik mint a tér és éppen úgy az Univerzum határáig gömbspirál elemekben terjedő. Ez – mármint a tér és az energia – hasonló, de nem azonos szerkezetű. Az egyik hat, a másik nyolc egymásba ágyazott spirálgömb

geometriában táguló teret kelt. A térrel mindig bajban vagyok, hiszen ez sem más minőség mint az idő dimenziója, hanem pontosan az, csak egy dimenzióváltási struktúrában. Ez is idő. (Mondjuk, hogy téridő helyett én helyesebbnek ítélném a négydimenziós időtér elnevezést, hiszen ennek minden eleme dinamikus a tér statikus elképzelése helyett). Valójában ez a rendszer még ennél is jóval bonyolultabb, mert az alaptér hatszor egy (másolati) dimenziós, mely a jelenek féreglyukain át érkezik egy szintén 6×1 dimenziós jövőtérből. Minden egy dimenziós eleme négydimenziósnak mutatja magát, hiszen az egydimenziós tachion kanyarodó pályái miatt spirálgömbbé csavarodva kelti világát. Erőnek nevezi a teret és a fényt, vagyis ez a valami AZ ENERGIA. A részecskék terei is energiaszerűek, és akadálytalanul átjárják egymást, és ezek a hullámok az Univerzum minden elmozdulási és létezési hullámát sugározva a mindentudással üzengetnek mindenhol mindenhol.

✚ 36. Mindezt a virágzó föld, a növények példáján láthatjuk, ahol a temperatura tudásából, a jó részből szép, kedves gyümölcsök teremnek; de a tüzes természet tudásából, a Föld megátkozásának betöltéseként (minthogy a Földet az Úr az ember és az ördög bukása miatt félig elátkozta, és kiűzetésekor próbatételül rendelte) csupa gonosz, tüskés, bogáncsos gyümölcs terem, melyek azért, ősalapotuk okán, bírnak még valamennyi jó részt, mert a Quinta Essentiában a temperatura még benne van és a dolgok végén is meg fog nyilatkozni.

✚ Ez újra a részecske-antirészecske fizimiskája, de ilyen kiragadott formában csak a természetre utaló hasonlatra jó, és arra, hogy a korabeli olvasónak az az érzése támadjon, hogy „érti” egy kicsit. Hiszen ismerős dolgokról olvas... A részecske (Föld) – mivel félig-meddig szimmetrikus felépítésű – félig elátkozott, mert az „alsó” felét ellenkezőleg csavarodott (női, ördögi) időterek uralják, már a szimmetria és az egyensúly okán is. Az neutron (proton, neutrínók és általában a félszínűek) „alsó” pólusa eltérő a felsőtől. Itt dominánsan balosan csavarodnak a források örvényei, felül többségben jobbosan. Ennek a dolgok végén (a részecskeciklus végén lesz szerepe).

✚ 37. Miként jól meg kell értenünk ezen a helyen: hogy az isteni erőben, ahol Istent Istennek nevezük, az isteni tulajdonságok szavában nem lehetséges gonoszra irányuló akarat, sem belső tudás a gonoszról, hanem csak ott van jó és gonosz ismerete, ahol az alaptalan akarat a tüzes tudásban szétválk, ahol a természeti és teremtményi akarat lakozik.

✚ Az Istent ott nevezük Istennek, ahol éppen pontszerű. Így benne azután semmi sincs, csak a kilépett időben, vagyis a Fiúban, és persze minden az időtérben lakozik, anyag és energia egyaránt. De az információt mégis ez a pont árasztja szét, mert kiáradás után már csak repül, de nem változik. Ő és minden másolata $>n<$ irányban rezdülve létezik. A gonosz az anyag privilégiuma, így főképp csak a részecskékben található. De az antianyag mellett evidens módon az antifénynek is léteznie kell.

✚ 38. Magából az isteni szeretet-tudásból egyetlen teremtmény sem létezhetett és születhetett volna, hanem birtokolnia kell a tüzes tudás triangulumát, a gyötrettetés utánit, mint külön akaratot, s ez aztán mint particulum, mint kilehelt tudás, mint az egész akaratból való sugár kilép az első, alaptalan akarat temperatúrájából – ott, ahol az erők szava a tűzben szétválk, s aztán a tűzből visszatér a fénybe.

✚ A tér nem hozna létre semmit (csak úgy). Az a trigonális forrásstruktúra, amit említ, a részecske saját belső (még hozzá a legeslegbelső) forrásrendszere ami 120 fokos elrendeződést mutató tachionokból áll. Ádám, Éva, Kígyó. Ez külön akaratot, vagyis speciális sajátrendszert alkot, ami folyamatosan élteti a részecskét, mondhatnánk ez a részecske belső Istene. Ez elkülönült rész (akarat) az egészből, ami öntörvényű rendszert hoz létre, és roppant bonyolult szimmetriarobbanást vált ki. Neutron születik belőle. Ilyenkor a hipertérben is kivált valamit, de úgy is érthetjük, hogy a három kezdeti forrás eleve a jövőtérből élteti a részecske születésének színlelőadását, és innen szabályozza és egyensúlyozza a tartós egyensúlyi (keletkezési) állapotot. Ez már a térben létrejövő durvalétező, amit ugyan nemcsak a tér keletkeztet a rétegeivel, de ez az alap tartja a tartó létezésben.

✚ 39. Ott keletkeznek az angyalok és az emberek lelkei az örök természet kezdetének tüzes tudásából, ahol a tüzes tudás eme sugarának a fénytemperatúrává mint egésszel ismét egyesülni kell; ezért táplálkoznak lelkek a tűz és a fény szent tincturájából, a szellemi vízből, melyben a tűz az öröm birodalmává lesz.

✚ A keletkezési folyamatok alapelve ez. Az energiáé (angyalok), és az anyagé és a lelkeké (emberek lelkei). A táplálék az idő múltja, és a sajátidő múltja.

✚ 40. A szellemi víz a tüzes tudást naponta megöli, ennek révén a tüzes tudás a szeretet tűzzel egy temperatúrává válik s ezután csak egyetlen akarata van, amely mindent szeret, ami ebben a gyökérben van; ilyenek Isten angyalai és az üdvözült lelkek is, melyeknek ősállapota mind a tűz tudásából ered és e tudásban Isten fénye világít, hogy állandó éhségük az isteni erőre és szeretetre irányuljon és tűzüket a szent szeretet táplálékhoz juttassa, ami által a tüzes triangulum tiszta üdvösséggé és szeretetté, nagy örömmé változik. **MERT SEMMI SEM ÖRÖK;** ősállapotát minden a kezdetlen akarat örökkévalóságából, Isten szavának tüzes tudásából nyeri, ahogy ezt a továbbiakban majd kifejtsük.

✚ A tér (szellemi víz) a szimmetriarobbanást részecske-renatálciklusonként eltörli, és a térforrások térrétegei a rendszerből kiáradnak. Ilyen az energiát (angyalok=fénylények) és a részecskét, lelket egyaránt elhagyja (üdvözült lelkek). Attól üdvözült, hogy megváltozik szimmetriarendszere, és transzcendensen és megváltoztathatatlanul a végtelen felé tart. (Hasonlóan Istenhez). A szent szeretet, vagyis a tér éppen azért nélkülözhetetlen a folyamatból, mert az egymáshoz fekvő eseményhorizontjai és speciális topográfiája pontosan oda szitálják a térforrásokat, ahol táplálékot talál, vagyis újra és újra eléri a saját múltját. Ez az amit eszik, (hasonlóan a térhez), de itt a tér ide-oda szitáló geometriájának a segítségével. Ami a térben zárt alakzat, annak csak a térben marad meg az értelme! A neutron felszíne közelében egyre rövidebb elágazások miatt az immár egy nagyságrendbe eső szitálásokat az időellentmondások tartományába sodorja, így ez időtükrökké képződik. Ezt a káprázatot üldözi olyan kitartó buzgalommal a mai tudományunk.

3. fejezet: A tüzes tudás bevezetése a természet és a lét alakításába; Hogyan lép be a tudás a tűzbe, mit jelent ez, és hogyan keletkezik a sokféleség

Minden titok nagy misztériumának kapuja

✚ 1. Drága Mózes a világ teremtését így írja le: Isten mondta: Legyen! (Ter 1,3) és lett: Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet (Ter 1,1), Jánosnál pedig ez áll (11,2): Isten mindent Igéből alkotott.

✚ Ezek a bibliai idézetek látszólag leegyszerűsítő módon; pld. egy kijelentésből teremtik a világot: FIAT Legyen! ...és akkor lesz. Vagy Jánosnál, pedig az Igéből alkotódik meg. Ha felszínesek vagyunk, úgy rálegyintünk erre, hogy babonáság, esetleg jobb esetben is arra gondolunk, hogy szép ókori mese. Az! Node milyen mese!? Eddig a Jacob Böhme mester irományairól is csak ilyen lekicsinylő „okosságokat” találtam és mi volt benne? Bumm!! Sokakat izgatott azért ez a furcsa rejtvény, és így voltak ezzel a németek is, hiszen a századunk közepén elkezdték kiadni Böhme szövegeit és az UNESCO támogatásával franciául majd angolul is megjelent egy román származású fizikus értekezése, amelyben Böhme filozófiájával foglalkozik, de ő sem jutott el a kulcsok megfejtéséhez, amelyek nem is érthetők meg a mai fizika szemlélete alapján, hiszen ott még túl domináns Newton szelleme és mechanisztikus felfogása. Ehhez a megfejtéshez az idő szerkezetében kell jártasnak lennie a kutatónak. A létező pont az idő dimenziójában dinamikus jelenség, amihez geometriát lehet hozzárendelni, és ebből logikusan fel lehet építeni a teret, energiát és az anyagot is. Időből és semmi másból! Ahhoz, hogy létezzen egy semmi

kiterjedésű pont a térben (vagy a téren kívül) talán elegendő arra gondolni: Legyen! És lehet, hogy ettől ott is van... Mielőtt Böhme műveinek kivonata megjelent volna Magyarországon, (és az ismereteinkben), pontosan ezen az úton indultunk el a térgeometriai logikában. Mi az, amit matematikailag és filozófiailag büntetlenül megengedhetünk magunknak anélkül, hogy durva csúsztatásokat csinálnánk? Lehet-e a semmiből dinamikus és alkotóképes teret csinálni és akkor az milyen lesz? Úgy; hogy ezen munkahipotézis megalkotása közben minden lépést logikailag is indokolni tudjunk, és matematikailag, sőt a fizikai jelenségek szintjén is lehetséges legyen az elképzelésünk. Mi is így kezdtük: „legyen” akkor egy... – azután, hogy legyen több - pontszerű időforrás és más semmi. Meg; ne legyen se tér, se energia, se anyag. Lehet-e ebből elindulni? Lehetett! Mózes öt könyve az anyagi részecskék mikrovilágát (is) rejti a világi tanmesék leple alatt? Tegyük fel!

✚ 2. Ebben van az alap és az értelem mélysége: mert az örökkévalóságtól nem volt semmi, csak Isten a maga hármasságában, az ő bölcsességében, ahogy fentebb leírtuk, és benne a tudás, a beszéd, az önmagából történő kilehelés, megragadás, formálás és tulajdonságokba lépés. A megragadás teremtés, és a tudás (mint sóvárgás) a temperatúrából a különbözőségekre irányuló kezdet; mert az egész alap benne van abban, ahogy megmondattott: hogy Isten igéjével teremtett. Az ige Istenben marad, de a tudással (mint sóvárgással) belép az osztásba, amit a következőképpen kell érteni: A tudás az igében örök, mivel az akaratból ered, a tudás az igében Isten, de az osztásban, vagyis a megragadásban a természet kezdete.

✚ Ez a benne még annál is jobban rejtet lehetőség, mint ahogyan egy petesejtben benne van egy 20 évvel későbbi szépségkirálynő lehetősége. Mitagadás, ebben az Istennek nevezett pontban benne van az Univerzum evolúciójának minden lehetősége. (De nem elrejtve, vagy beletuszkolva az őspontba!) Ennek megértéséhez csak a dinamikus geometria segítségével találhatunk megértést és támpontokat. A tudás valaminek a szellemi birtoklása. A fejünkben levő tudás is transzcendens. Az eredmény is mindig az; gondoljunk csak arra, hogy a papírra vetett (vagy máson rögzített) tudás mikor megértjük és megtanuljuk, egy elveiben talán felfogható, de egészében megfoghatatlan közegbe: az agyunkba, majd a lelkünkbe kerül, és aki küldte az információt szintén ilyen közegből merítette! Itt is transzcendens birtoklást, megragadást kell érteni és ilyen szétválást is. Itt a tér, a fény és az anyag születésének alapelveit ismerhetjük fel vázlatos formában. Ezután egy érdekes összefoglalás következik, ami – ahogy új dolgokra is sort kerít – egyre bővebb magyarázatokkal kezd szolgálni a jobb megértéshez. Ez a teremtés evolúciójának leírása. Az elsüllyesztett GENEZIS KÖNYVE, ennek esszenciális kivonata, a Biblia valamikori eleje. Érdemes figyelni!

A természet első alakja

✚ 3. A természet első alakja fanyarság, azaz önmagának megfoghatósága; alakulása ezért önmaga befoglalásában keletkezik a következőképpen: 1. Sötétség, minthogy a foglalat a szabad akaratot a tudásban beárnyékolja; 2. A keménység okozója, mivel a vonzott kemény és durva, de az örökkévalóságban csak szellemként szabad érteni; 3. Az élesség okozója; 4. A hideg, vagyis a hidegen égő tulajdonság okozója; a Misztérium Magnumban pedig minden Sal anyja, a természet gyökere, s a Misztériumban Sal-nak nevezik, mint szellemi élességet, mint Isten haragjának és az öröm birodalmának ősállapotát.

✚ Az első alak a forrás, megnyilvánulva Víz (édes,+ idő), rohanva Tűz (fanyar, – idő), túloldala a sötétség, a befele áramlás, a jövő. Ez a dimenzióforrás alapvető elve. Itt újra felhívja a figyelmet, hogy ez a Tűz hidegen égő Tűz, mert nem a tábortűz tüzéről ír nekünk. (lásd: Stephen Howking; Az idő rövid története.) A sötétség a nem-tér, nem-idő szimbóluma is lehet. A tudás a transzcendens megragadás szimbóluma. Böhme talán egy kezdet előtti állapotot ír le, amikor még kiáradás ugyan volt már, vagyis az időforrás magába zárva létezett, vagy kilehelésének nem volt relatív ellentettje, nem volt mit egymás időterében realizálni. Az Anya kozmológiai jelentőségét egyébként is meglehetősen elsinkófták az elmúlt évezredekben, és a teremtést teljesen patriachalizálták a társadalmi rendszerrel együtt. Isten anyja

ugyan nagy tiszteletnek örvend, de ezt csak földi síkon értik, bár égi módon tisztelik. A vonzott azt is jelenti, hogy interakcióba lépett valamivel, vagyis van; amit vonzzon. Minden időfelszín, eseményhorizont kemény. (Itt a létezés eseményére kell gondolni). A múlt oldalán minden eseményhorizont emanál, tágul, de a negatív időben már megfordul a helyzet. A vonzó és a vonzott is kemény időfelszínű, hiszen relatív (és az idő dimenziójában lezajló) eseményről van szó. A Tűz „hideg”, hiszen itt nem igazi lángoló tűzről van szó, hanem a tachion relatív alakjáról, ami egy lángnyelvhez, vagy egy elasztikus kígyófarokhoz, vagy gyökérhez hasonlítható a leginkább. Valódi tűznek, kígyónak ezt csak azok hitték, akik semmit nem értettek az ókori filozófiából. Így azután gyakran láthatjuk ennek valódi tűzzel (vagy kígyóval, sárkánnyal), és valódi vízzel való primitívizált megjelenítését is. Innen számíthatjuk a filozófiai ostobaságot. Böhme is figyelmeztet: szellemként, vagyis megfoghatatlan, nem anyagi valamiként értsük szavait, és így a keménység sem anyagi! A gyökér (elágazó gyökér) az időgeometriai alakot takarja, ami sohasem statikus valami. Nagyon jó hasonlat. A hideg tűz a tachion. A SAL az összes tulajdonság. A KESERŰ; a forgás, a haladási tengely mentén való csavarodás, amely a haladást is okozza. A MERCUR a folyamatára (vagy a folyamat) neve, amelyben az energia létrejön. Ez a szöveg részben előképe a tér és az energia valódi megszületésének. A Bibliára utalva, kezdetben vala a Törvény. Ez a Törvény: mindennek a lehetősége, de még semmi a szó mai értelmében: a gerjedt (és csakis időbeli) Káosz, amiben már történnek időfizikailag értelmezhető események, de még nincs stabilizálódott forráskvintet benne. Ez „VÍZ” típusú és később „TŰZ” típusú forrásidőket is jelenti. (Tardion, Tachion)

A természet második alakja

 4. A második alak a tudásban az érzékenység fullánkja, azaz maga a vonzás, amitől érzés és érzékenység származik. Minél inkább összesűrűsödik a fanyarság, annál nagyobb lesz a fullánk, lesz düh, őrzöngés, haldoklás és összetörés. Alakulásában így oszlik meg: keserűség, fájdalom, kín, panasz, az ellenakarat kezdete a temperatúrában, a szellem-élet oka, s oka a forrásnak, Atyja vagy gyökere a merkúri életnek az eleveenségben és növekedésben, oka a szárnyaló érzéseknek, s oka a fényben felemelkedő örömegek és oka az ellenségeskedő ellentétnek a fanyarság szigorú összesűrűsödésében, amelyből a vizály és az ellenakarat keletkezik.

 Létrejön (kitermelődik) egy alkalmas relatív sebességű tachion, ez hasonlítható a fullánkhöz, kígyó farkához, a tűz lángnyelvéhez. Mivel tachion gyorsabb az emanációnál (a fénysebességet szándékosan kerülöm) negatív a belső időrendszere, és ettől automatikusan kettős törésű is lesz. Ez geometriai következmény. Világos utalást kapunk a relatív sebességre, minél jobban összesűrűsödik a fanyarság, annál nagyobb (hegyesebb) lesz a fullánk. Ez az időforrás sebességének evidens geometriai leírása. Itt megjelent a keserűség kódszó, vagyis a csavarodás. A düh a felgyorsult mozgás szimbóluma és oka. Az akarat-ellenakarat a temperatúrában a már kialakuló és keletkezni kezdő görbült időhullámok, és a felhasadások a kettősidőben (az ANYÁBAN, az ellentettben) majd ellenkező csavarodású időrendszerek, amik majd az anyag kialakulásához vezetnek. Ezek a terek más filozófiákban a női terek, de ilyen a „gonosz” születése is, hiszen az is ellenakaratú. Eleveenség és növekedés. Mozgás és kiterjedés. Minden, ami originálisan létezik és megnyilvánul, emanál – tágul – kiterjed az idő dimenziójában, (Ha Einstein eseményhorizontja igaznak lett elfogadva a gondolatkísérlete rakétáira, miért ne lenne igaz a rakétájának atomjaira, vagy a szubatomi világra!?) és itt Böhme mester bizony még a kvarkok alatti szintnél is sokkal mélyebbre merül. Itt lapul a tér keltésének potenciális lehetősége, csírája. Ebben a relatív mozgásrendszerben minden mindenhez képest mozog. A relatíve álló rendszer csak elméletileg gondolható el, hiszen szubjektívek a létezők. De az is igaz, hogy a tér forrásai egymáshoz képest állnak, valahogy úgy, mint egy gyorsan forgó tárcsába vert szegek, amelyek egy kívülálló szemlélő számára körbeszáguldanak, de egymáshoz viszonyítva nyugalomban vannak. A leírások itt mindig a következő állomás előképei is, vagyis már megadják a lehetőséget a továbblépésre.

A természet harmadik alakja

✚ 5. A harmadik alak a tudásban a fanyarság és a fullánkos keserűség ellentétességében keletkező szorongás, amely az érzés Ense, az esszencia és kedély kezdete, a tűz és a kínok gyökere, a szabadságra, az alaptalan mélységre való éhség és szomjúság; az örök alaptalan akarat megnyilatkozása a tudásban, amidőn az akarat a szellemi alakulásba belép. A meghalásnak, a halál születésének is oka, de mégsem halál, hanem a természeti élet kezdete, és Isten és természet megkülönböztetésének a gyökere. S mindez nem elszakadás, hanem az istenség temperatúrája végett – hogy hangzó, érző élet keletkezzék, amelyből a teremtés eredt.

✚ Böhme (pontosabban sugalmazó mestere) ebben az 5. pontban összefoglalta a kezdetek lényegét, és ezt olyan tömörséggel tette, hogy az csodálnivaló. Mindig az mozgatta a szerzőt, hogy akár közlésének töredéke is rávegye a kutató elmét a helyes megoldásra. A sokféle megfogalmazás akár unalmasnak is hathat, de az információ hihetetlen értéke és fontossága megkívánta ezt. Itt is mond újat: a fullánkos keserűség ellentétessége. Ez a tachion, amiben negatív kettősídó található. Ez az ANYA, amibe majd belerohan egy másik tachion időforrása (az ATYA), hogy centrumot, utódot ébresszen benne. Ekkor születik az Isten „kettős gyökere”, melyből az egyik felgyorsul, a másik lelassul haladásában és visszafordul, majd visszaér a saját régebben elhagyott múltjába, és itt a forrás egyidejű (azonos idejű) helyén újra megjelenik a saját múltjában. Az ANYA csavarodó idejében ez nem síkban, hanem „térben” zajlik, ami a tovarobogó Anyaforrás múltjában van „máshol”. Ez a téridő és az energia első alakjához, a Vízszellemhez vezető folyamat kezdete. A szorongás a forrás maga, a legszűkebb keresztmetszet az idő szerkezetében.

✚ 6. E három alak: a fanyarság, a keserű fullánk és szorongás az első három az egyetlen Akarat tudásában, mely a lények Atyjának nevezetik, s e három alapját és ősállapotát a tudásban, az istenség hármasságában nyeri.

✚ A SZORONGÁS az időtopográfia legszűkebb átjárója, a tulajdonképpeni jelenpont, az Atya maga. Csavarodott kúp és annak a csúcsán a forráspont. Ez ilyen, akár a múlt, akár a jövő oldaláról szemléljük. Ott jön, itt megy.

✚ 7. Ez a három alak nem Isten, hanem Isten kinyilatkoztatása erejének szavában. (1.) A fanyarság, mint a szilárdság és a hatalom kezdete, alap, amelyből minden származik és ered: az Atya igebeli tulajdonságából.

✚ Nem Isten, mert Isten alatt a jelenpontot érti. A térnek az a pikantériája, hogy a keltő forrásai nincsenek a rendszer jelenében, hiszen tachionok. Egy tachion csak hat sajátidőben. Az tartja az egészet (és így az Univerzumot is) ami még nem is volt. Egy szubatomi (10^{-27} cm) nagyságú gömbi felszínen (egy oktaéder csúcsain). Az Ige a Fiú, vagyis a kiáramló idő (múltidő-tér), és annak tulajdonságai és törvényszerűségei, majd a keletkező energia-tér egyedi és speciális világa: ez az alap. Mindennek az alapja. Azé is aki nem hiszi, hiszen a leghiteltlenebb ember atomjait is ez járja át és ez tartja fenn. Egyszer talán ő is rájön, hogy mi keringeti az elektronjait... A mindenén áthatoló és mindenben ható tér. Ezt tagadni legalább olyan sötét dolog, mint azt, hogy az anyag atomokból épül fel! Ez nem hit és vallás kérdése, csak egyszerű logika. Ha az alaptér a Szentháromság, hát nevezzük így, vagy úgy, higgyünk ebben vagy értsük is, ez a létezésének, törvényeinek, és szükségességének nagyszerűségén egy jöttányit sem változtat.

✚ 8. (2.) A keserű fullánk az élet kezdete, a Fiú igebeli tulajdonságából ered; mert oka minden erőnek, elválaszthatóságnak, beszédnek, értelemnek és az öt érzéknek.

✚ Ez az amit mondtunk: a kezdetet kiváltó tachion oka az energia (erő) születésének és oka az elválaszthatóságnak (jobb és bal csavarodású ágak, elágazó időgyökerek), az anyag létrejöttének és fennmaradásának is, és így causális oka az érzékek működésének, hiszen az anyag is időből áll, és idővel

működik, ezért érzékeink is elválaszthatatlanok ettől az alapelvtől. Gyanús azonban, hogy az 5 + 1 Atya hat tulajdonságát említi itt. Erre később bizonyára fény fog derülni.

✚ 9.(3.) A szorongás a Szent Szellem igebeli tulajdonságából keletkezik, mert mindkét tűz oka: a fény szeretet-tüzeinek és az emésztődés kínos tüzeinek; valódi ősállapota a megtalált teremtményi életnek, az öröm és szenvedés számára történő halálnak; mindkét élet gyökere az egyetlen örök akarát tudásából.

✚ Itt teljesen nyíltan és világosan két tűzre utal a teremtés legelején. Két halál és két élet születik ekkor, hiszen az egymásba rohanó Anya és Atya forrásai egyaránt kettéhasadnak egymás kökemény határfelületén, eseményhorizontján áthaladva, mert ezalatt a felület alatt már Tűz, kettős törésű negatív időrendszer van. Két élet, tér és antitér keletkezik ekkor. A kétféle is kétféleképpen érthető; a jövő és a múltoldal de úgy is, hogy a kétféle Tűz a kétirányú csavarodottságot, JOBBOS és BALOS tereket hoz létre. A megtalált teremtményi élet; a fény és a részecskék kialakulása. A halál és szenvedés a részecske felszíne. (A térnél csak halálról olvastunk). Az ilyen kódrendszerek félreértése valódi halált és szenvedést hozott az emberekre. De a parttalan ostobaság határtalan, kipusztíthatatlan, örökké újra termelődő gaz, és ez a bajok legfőbb forrása. Gyakran az őt is életető tudást, kultúrát, és művészetet is megsemmisíti, hiszen nem érti és ezért eszelősen gyűlöli vagy fél tőle. (lásd: Kína; Kulturális Forradalom, amit inkább tahósodási forradalomnak nevezhetnénk!)

✚ 10. E három első alakot a természeti élet megalkotásában, a teremtés megszilárdulásában Salnak, Sulphurnak és Mercurnak nevezzük, melyekkel az élő szellem látható, megragadható matériába lépett, s e matéria spirituális és korporális módon kivétel nélkül mindenben benne van, az élő húsban és a föld növekedésében, mivel a világ lényei ebben a közegben állnak, ahogy ez látható és a tudók számára ismeretes.

✚ Vagyis a részecskék duálisak és ennek folytán minden mindenben benne vannak, hiszen mint térkeltők egymás tereiben egzisztálnak. Ebben a közegben állnak, vagyis a Világéterben, Isten tartalmában: a mindentudásban. Minden mindenben benne van hullám és részecske (korpuszkula) formájában, spirituális és korporális¹⁶ módon! (1620!!) Élő és élettelen egyaránt részecskékből áll. Figyeljünk a föld növekedése kijelentésre. A részecske belső, egyre táguló szférái ezek. Aki eddig értette, az már egy kicsit a tudók közé számíthatja magát!

✚ 11. Ilyen módon lépett át tehát a láthatatlan szellemi világ ezzel az első három alakkal a látható, megragadható létbe: szellemként szellemien és testként megragadhatóan; az egész Föld is minden anyaggal belőle keletkezik, továbbá a csillagok és az elemek. De tovább kell szemlélődnünk és mind a hét alakot végigjárnunk, ha a Napot, csillagokat és elemeket be akarjuk mutatni.

✚ Ebből ugyan még nem érthetjük meg a részecskék valódi bonyolultságát, de jó úton haladunk. Az első látható, megragadható az anyagi részecske, (amiről a középkori (!) szerző azt írja „spirituális és korporális”(!!) EZ A SZÖVEG NÉGYSZÁZ ÉVES!!! Hogy ez mit is jelent...?! Azt, hogy az anyag duális természetű, tehát részecske is, meg hullám is egyszerre. (Honnan vette ezt egy vargamester?) Gravitációs hullámjai a végtelenig gyengítetlenül terjednek tova minden irányba, így egymásban áll és létezik minden. A világ ősi könyvei mind ezt állítják: Minden Egy! J.Böhme nálunk címszóként sem szerepelt a filozófiai lexikonban. Kár... Tudása tovább is vezet minket, hiszen a csillagokról, a Napról, és az elemekről is tanít. Vajon ki(k) taníthatta(ák) ezt a vargamestert?! Honnan tudott a csillagok és a részecskék fizikájának ilyen mélységeiről?

¹⁶ korporális: testi, a testel kapcsolatos

A természet negyedik alakja

✚ 12. A negyedik alak az Egyetlen Akarat tudásában a tűz meggyújtása, midőn fény és sötétség a saját princípiumába elkülönül; mert itt van a fény eredete, miként az igazi életé az első három alak érzékenységében, továbbá szorongás és öröm igazi szétválásáé is és ez így történik:

✚ Az energia részletesebb (mai) leírásához, a fény magyarázatához; hogy, hogy nem itt megjelenik a nemtér-nemidő is! Fény és sötétség. Tér és Káosz.

✚ 13. A hármasság első akarata, amelyet (természetten és teremtményen kívül) Istennek nevezünk, megragadja magát önmagában a tudással, saját külön helyéért a Háromság születésében és az erőben, s az erővel születő szóba, vagyis az erőket kinyilatkoztató esszenciális hangba lép, továbbá az erők találhatóságának és érzékelhetőségének a sóvárgásába, azaz a természet első három alakjába, ahogy ezt már leírtuk.

✚ A tachion a jövőben rohan. A tér a saját maga HELYE. A fény (energia) azonban már nem tér nélkül, hanem a térben jön létre és ez elkerülhetetlenül a másságát és függőségét is jelenti. Erősség, Erő, Energia. Az ERŐvel (együtt) születő SZÓ, esszenciális HANG, zengés nem más mint a tér hullámszerű viselkedése minden másra nézve gravitációs hullám, vagyis az energia is hullámszerű. CSAK hullámszerű. Azért „szerű”, mert semmiféle általunk ismert hullámjelenséggel nem lehet azonosítani. A források longitudinális (tehát a hanghullámokhoz nagyon hasonló jellegű) modulálhatósága (moduláltsága) miatt ez a legtalálhatóbb hasonlat; a HANG.

✚ 14. De amikor a szorongásba (a természet kezdetébe), mint a spirituális élet ősállapotába lép, akkor a szabadság kéjével ismét megragadja magát, hogy a szorongástól megszabaduljon. Befoglalja magába az alaptalan mélységet, az isteni kék és bölcsesség temperatúráját, amely kedves, szelíd és nyugodt; de e magába foglalástól a szorongásban hatalmas rémület támad, mivel a kín a nagy szelidségtől megrémül és önmagába remegve visszasüllyed. A természet mérgező élete alapját és kezdetét innen kapja. Mert a rémületben van a halál, és a fanyarság a rémület által foglalja magát létbe, mint a merkúri szellemi vízbe, amelyből a föld teremtésének kezdetekor történő összesűrűsödésben kövek, fémek, és merkúri Sulphuros víz születtek, amiből aztán a fémek és kövek eredtek.

✚ Ez tömör vázlata a természet leglényegesebb alapelveinek, egyben jelezve, hogy az anyag (föld) teremtése sem gyökeresen eltérő attól az alapvető törvény által és következtében lezajló időgeometriai jelenségsorozatnak, amely a tér születéséhez is alappal szolgált. Ezalatt természetesen nem a Földteke vagy a virágcserepünkben található föld értendő, csakúgy mint ahogyan azt a többi ókori kulcsszavak esetében is bemutattuk. Ez a föld az a sár, amiből vétettünk, hiszen az is atomokból, pontosabban gerjesztett és gerjesztetlen neutronokból áll. Ebből alkotott az Isten, vagyis az anyag sem valami rossz és bűnös dolog, és a közlés erre is mutat rá. A fémek és a kövek atomjaira utal, amire máshol azt a kiterjesztést is használja, hogy a Nap és a csillagok is ebből épülnek fel. Atomokból. A rémületet az váltja ki, hogy az időforrás „meglátja” saját magát, amint maga előtt rohan, vagyis „Ö” saját magát kergeti a saját múltjában. Pedig nagyon siet, hiszen tachion, tehát gyorsabb a fénysebességnél és ezzel ki van a vizeiből, miután a jövőjében rohan. Ilyen jelenség a részecskékben is van. A föld teremtése a részecske alakjára, forgására történő utalás. A Föld = részecske = lélek (ember) = Jeruzsálem. Ezek mind a félszínű részecskéket fedő kódszavak. Ebből állnak a fémek, kövek... és minden ami anyagból van, részecskékből áll! A Mercuri Sulphur-os Víz pedig a részecskéket elhagyó szabadság pedig; a gravitációs hullámok. Ezeket intézetünkben (ALL IKL) (és a Mérésügyi Hivatalban is) sikeresen mértük.

✚ 15. Ez a rémület az első három alakban, a fanyarságban, keserűségben és szorongásban a sötét összesűrűsödésnek megfelelően Isten haragjának vagy bőszerűségének, a zabálásnak és emésztésnek ellenségeskedő, rettentő életét készíti; mert ez a tűz meggyújtása, az emésztő vagy

kínos tűz esszenciája, amit a sötét összesűrűsödés szerint pokolnak vagy üregnek neveznek, azaz külön voltát magába foglaló, kízó életnek, amely csupán önmagában érzékeny és nyilvánvaló, és az alaptalan mélységgel szemben helyesen nevezhető rejtett üregnek, amely a fényben nem nyilvánvaló, de mégis a fény meggyújtásának oka: hasonló ez ahhoz, ahogy az éjszaka a nappalban lakozik, és mégis egymás nélkül vannak.

✚ Ez a pont nagyon sok titkot hordoz, és jelzéseket ad az energia, az anyag és a hipertér kapcsolatára is. A töredékesen rendelkezésemre álló anyag kevés ezeknek a fontos részleteknek a felelősségteljes magyarázatához. Az egész világot fenntartó időforrásokról van benne szó. A jelenpontokról beszél. Ez egy kiterjedés nélküli féreglyuk, amin a múlt és a jövő dimenziója egyetlen ponton kapcsolatban áll. Ez itt nem a végtelenbe, csak egy kis gödörbe vezet. A fényben nem nyilvánvaló, hiszen a fény térkeltőinek jelenpontjai (mivel tachionok formájában léteznek, vagyis a jelenük a rendszer jövőjében rohan, tehát még nincs, de majd mindjárt lesz /mint a holnap, ami soha nincs, de majd eljön./). A megfogható és megtapasztalható anyagot ezen az elven működő források keltik, és ezek egy nagyon bonyolult önfenntartó dimenzióvilágot életnek folyamatosan, amelyről itt még azt is megtudhatjuk, hogy ezek a részecskék belül üregesek. Már említést tettem a részecskék és az Univerzum közötti analógiáról – elvi és szerkezeti – hasonlóságról. Egy előbbi pontban Böhme a bogáncshoz hasonlította a részecskék fizimiskáját. Népmeséinkben ez az aranygyapjú, ami a részecskék felszínét jelenti. A Sifra di-Ceniutha ókori szövegében ezzel, mint tiszta gyapjúval találkozhatunk, ami egyensúlyban lebeg. Ez a részecske keltő rendszerének önszabályozó voltára utal.

A szöveg így szól: (AZ ÉLET MÉRLEGE Sifra di-Ceniutha II 176b) „Ezt tanultuk: 'A rejtett dolgok könyve' mérleggel mért könyv. Amíg ugyanis nem volt mérleg, addig nem lehetett színről színre látni. Az ősidők királyai meghaltak, nem találtak táplálékot. Megsemmisült a Föld, míg végül a fej, minden vágyak vágya, drága öltözékeket készített, és az illő helyükre helyezte. Ez a mérleg egy olyan helyen függ, amely [még] nem volt. Ezen azokat mérték, akik [még] nem voltak. A mérleg a kiterjedése által létezik, senki nem tapasztalta, senki nem látta. Rákerülnek, lekerülnek róla, akik nem voltak, és mégis voltak és lesznek. Titok titok belsejében, mely felemelkedik, és kiterjed. Koponyaforma, kristály harmattal teli, levegőből való bőr fedi, mely világossá lesz, és feloldódik. Ez a tiszta gyapjú, mely egyensúlyban lebeg...”

Ebben a tizenkét mondatban a NEUTRON van leírva!

✚ **16. Értsétek tehát helyesen a tűz meggyújtását: egyrészt az első három alak konjukciójával, a bősülségbe való befoglalással történik; másrészt az Ens kedves szabadsága által a temperatúrában, ahol a szeretet és a harag áthatják egymást. Ha a tűzre vizet öntünk, rémület keletkezik; ha a haragba a szeretet belép, szintén rémület keletkezik. A szeretetben a rémület a villám vagy a ragyogás kezdete, amelyben az egyetlen szeretet érzékennyé, fenségessé vagy ragyogóvá teszi magát, az öröm birodalmának kezdetévé, ahogy a fény is a tűzben lesz ragyogó. A szeretetben van az erők elválaszthatóságának kezdete is, hogy az erők a rettegésen áthatoljanak, s ettől a különbség illata és íze keletkezzék. Az első három alakban a tűz kízó természete érthető meg.**

✚ Mi is a tűz meggyújtása? Két változata van. A Tűz maga is okságsértő, hiszen a jövőjében rohan. Itt meg kell különböztetnünk az originális Teremtőket, és azokat az időbeli másolatokat, amelyek belőlük kiválnak, elágaznak, vagy virtuálisan keletkeznek. A két teremtő egymást hozza „izgalomba”, teremtésre alkalmas helyzetbe, úgy is mondhatjuk; egymást realizálják a teremtés akciója során, amely találkozás mindkét Teremtő elágazásához és ezután számtalan időbeli önmásolat keltéséhez vezet a saját-időrendszerekben, ami virtuális forrásokból álló rendszereket, energiát és anyagot szül magában (A jobbos Atya (balos, női) anyagot, a balos Anya pedig (jobbos) antianyagot realizál magában. Ez nem más, mint az Univerzum paritása, létezésben elválaszt párja. Ne felejtjük, hogy az anyag és az antianyag mindkettő megsemmisülését okozza. A kettős és negatív idő a belerohanó forrást felhasítja, (két egésze!) ami két helyen (de továbbra is azonos sajátidőben realizálja azt, így az a továbbiakban két valóságos

jelenforrásként viselkedik majd, és önálló életet is kezd. A böszültségbe való befoglalás azt jelenti, hogy annak időterében is marad.

Az Anya, a befogadó tachion forrása már elhagyta a terepet (ez már csak a múltja), így az örökösen alapul szolgál majd a múlttere a most éppen csak kialakuló korpuszukulának. Örökre ebben van, és ez örökösen életben és működésben is tartja majd. Ez a relatív alap, amiben minden létező keletkezik, és működik. Ez az a befoglalás. Tempero vinum (lat.) azt jelenti, hogy helyes arányban vízzel hígít, de a tempero enyhít, szelidít, igazgat, kormányos jelentéstartalommal is bír. A tempestas [tempus] IDÓPONT, idő jelentéssel is bír, a temperatio is helyes összeillesztés, arány, vegyítés, de szervező és rendező alapeszme értelemben is érthető. Erre utal a tűzre vizet önt, amely az Atya és az Anya primér találkozásának a szimbóluma is. A réműlet a TŰZ MÁSODIK MEGGYŰJTÁSA, ami réműlet is, mert magát látja meg maga előtt. Ez a MÁSODIK OKSÁGSÉRTÉS. (Az első akkor jött létre, amikor a forrás tachionná lett, vagyis lehagyta a léthullámain) (Isten lelke lebegett a Vizek felett). A forrás ott kezdi látni magát, ahol a megérintett múltzféra szerint ... „akkor”... tartózkodott. A szeretetfény a tűzben lesz ragyogó, mert az Anyában születik és létezik, és ezért van az is, hogy a szeretet (összesimuló eseményhorizontok, ölelkező és egymásba ágyazódott tachionok) kiterjed a böszültségben, a rettegésben vannak. (Az Anya tachionban, ami végső soron „még csak” Káosz-elem).

✚ 17. Mert (1) a fanyarság összehúz és zabál, (2) a keserűség a fájdalom fullánkja és (3) a szorongás a halál, de új tűz-élet is, minthogy a Sulphurnak anyja; és a szeretet Ense a szorongást, a Sulphur-anyát új életre frissíti, s ebből támad a tűz ragyogás. Látjuk, a fény szelíd, de a tűz kínzó, és megértjük, hogy a fény alapja a temperatúrából, vagyis az egyetlen szeretet alaptalan mélységének egységéből, Istenből származik; a tűz viszont a szóba lépő akaratból, a tudásból az összesűrűsödés és az első alakba történő bevezetés által.

✚ Ez a számozott fejezetekkel megkülönböztetett könyv már nem annyira Böhme korának, inkább a későbbi koroknak íródott változat, így vallási töltete egy modernebb kor emberének felel meg. Itt kevesebb a dogmatizmus, és több a tudományosság. A textusokkal jelölt fejezeteknél (a harmadik könyvben) ez még inkább jellemző lesz. A szorongás a jelenpont léte és a saját múltakban való rohamos szaporodása, a folyamatosan elenyésző és újjá és újraszülető jelenforrások színpada. (A tér inneni részén szűnik meg!) A fény eleme a fotinó egy már térnek nevezett másik energiában születik és működik, így azután szerkezete más, és az alaptér speciális geometriájú térrétegei nélkülözhetetlenek szuperszimmetriájának folyamatos fennmaradásához. Ez a fény alapja. Ez az a valami ami a Sulphur anyát felfrissíti. Temperatura a helyes Tűz-Víz arány (ami nem literben értendő, hanem relatív sebességben).

✚ 18. A fényben Isten birodalma, mint a szeretet birodalma érthető meg; a tűzben Isten ereje és mindenhatósága mint szellemi teremtményi élet; a sötétségben pedig a halál, a pokol és Isten haragja, s a mérgezett élet szorongása, ahogy a külső teremtett világ teremtményeiben és a földben, csillagokban, fémekben felismerhető.

✚ Jó ugye?! Honnan tud a csillagokról, a földönkívüli lényekről vagy a részecskékről ennyit? A tér a Jó, a szeretet birodalma, mert minden ebben van, mint tartályban és mindent ez a tér, a mindenható tér tart működésben vagy a létezésben. Kínaiul a jó jobbot jelent. A téridő jobbos. Így persze a Kedves Olvasót is a tér tartja a létezésben! Ez egy transzcendens időjelenség, ami megfoghatatlan és láthatatlan. A forrásai nincsenek a térben, csak a hatása. A mondat második fele a jövőtér sötétsége a tértől való szeparáltsága és a halál a térből megszűnő és így a tér számára teljesen „meghaló” forrásokról, a vége már az anyagra és annak más milyenségére utal. Ezek királyok és populációik azért halnak éhen, mert kifogy alóluk a sajátmúlt újjászületést ígérő hullámtere. A mérgezett élet az immár ellentétesen csavarodó anyagi tereket jelentheti. A külső teremtett világ lényei azt, hogy az Univerzumban és a külső világban is van élet? Ezzel még találkozunk a részecske felszínének leírásánál. Ott a hipertérről is írni fog.

✚ 19. Figyelmeztetem az olvasót, hogy a mély, természetfeletti értelmet (minthogy Istenről és a Misztérium Magnum születéséről beszélek) ne földi módon értse, mert mindezekkel rámutatok

a földi lét alapjára; gyakran kell így szólnom, hogy az olvasó megértsen, elgondolkodjék, s a belső alapba átlendüljön; gyakran kell az éginek földi nevet adnom, s ezért földiesen kifejeznem magam.

✚ Ezek a szavak a legfurcsábbak az egész könyvben. Valahogy olyan „üzenetféle” bújhat ebben. Ki is írta ezt a nyakatekert filozófiai és a rejtvény szempontjából is nagyon következetes munkát?! Ilyet kérem egy földi ember nem mond, hogy „földiesen” kell kifejeznem magamat! Éginek földi nevet adnom. A kis huncut nyelvújító! A későbbiekben majd a felsőbbrendűségi roham is elkapja, csak figyeljék a szövegét, amikor a hipertérről kellene írnia a magyarázathoz, de azt már jobbnak látta eltitkolni. Gyanús, hogy AZ EGÉSZET valamilyen NEM FÖLDI INTELLIGENCIA TANÍTOTTA a szerzőnek! Nem úgy, hogy értse, csak úgy, hogy leírja NEKÜNK, a XX., XXI. századnak. Szegény vargamester leírta. Körülbelül tíz vaskos kötetet. Minden tiszteletem az Övé, (és Azé is, aki megfogalmazta az eredetit)!

✚ **20. A tűz meggyújtásában van minden titok alapja, mert a lángrobbanás rémületét a természetben Sal Nitrinek nevezik, mint az erők Sal mivoltának gyökerét, mint a természet elválaszthatóságát, ahol a tudás végtelenül elkülönül és mégis örökké a rémületben, azaz a lét szétválásának rémületében marad. A tűz meggyújtásában (a belső, mágikus tűzre kell gondolni) Isten szelleme tevékenyvé teszi magát, miként a levegő kiárasztja magát a tűzből. Itt keletkezik az egyetlen elem, amelyből a külső világ négy eleme kifejlődött, s ezt így kell érteni:**

✚ A tachionok állandóan a saját jövőjükben rohannak, ami a teremtményekben ez állandósult rémülettel társul. Rémületnek hívja a kettéválást is? A fraktális bifurkáció a megfoghatóság alapja az idő fizikájában. Itt Sal Nitri jelenséget is kapcsolatba hozza a dologgal. Én – hét éve (1990-ban) megjelent könyvemben – a részecskék keletkezéséhez vezető nagyon bonyolult, de belső szabályosságokkal és törvényszerűségekkel történő robbanásszerűen lezajló szuperszimmetriai folyamatot „burjánzó szimmetriarobbanásnak” a tér és az energia keletkezéséhez vezető sokkal egyszerűbb lezajlású folyamatot „szimmetriarobbanásnak” neveztem el, ezzel is megkülönböztetve a valóban eltérő voltukat. Böhme ezt Sal Nitrirel jelzi, ami a káliumnitrátra utal. Ez az akkori puskapor egyik alkotó eleme. Tehát a robbanás szimbóluma. Az elágazó gyökér = szétváló lét. Ahogy ezt már írtuk. Levegő, szél ami állandóan fűj = gravitációs hullámok. Ez a centrumból minden irányba kifelé rohanó térrétegek „szele”, amiről máshol azt olvashatjuk, hogy mindenben keresztül átfűj. Ilyennek is kell lennie. Aki az ilyen Levegő áramlását, szelét összekutyulta a valódi gázkeverékkel vagy a szellentéssel (a téridő eredeti neve szent szellet volt) az bizony nagyon figyelmetlen rejtvényfejtő volt! A tér és az idő terjedésének semmi sem tud gátat szabni. Ez a szél egy galaxis volumenében már cseppet sem elhanyagolható valami, mert annak külső felületén, ahol az anyag már ritkább és „kívülről” sokkal kevesebb hullámfront kelti ezt a szelet, mint belülről; az anyag kifelé jobban sodródik és fel is gyorsul ettől, mint a centrum közelében, ahol ez az erő inkább a középpont felé sodorja az anyagot. A jelenség logikusan egy értéknél egyensúlyba kerül a centrum tömegének növekedése miatt.

Az egyensúlyt sok dolog befolyásolja, mert ez a szél nemcsak kifelé sodor, hanem keringésre is készíti az anyagtömegeket. Egyszerűen azért, mert minden forog és csavarodik a rendszerben; az alapteret is ideértve. A csillagászok egy határon túl taszító gravitációra gyanakodtak, mert megfigyeléseink tőlünk kifelé távoluló csillagvilágot mutattak. Látványban olybá tűnik, mintha tényleg mi lennénk a világ közepén. Ennek talán másmilyen magyarázatát is lehet adni, amit a fény színeinek csoportfutási eltérése is okozhat. A világűr nem valódi üresség! Ha köbméterenként, vagy akár köb-kilométerenként csak egyetlen atom kóborol benne, a csillagokról érkező fénynek akkor is nagyon sok atom hullámterén kell áthaladnia, vagyis olyan, mintha egy híg közegben, légkörben haladna! De mennyit tesz ez ki száz és ezer fényévnyi távolság alatt.

(Milyen elgondolkoztató! A csillagokhoz vezető hatalmas távolságokat azzal az idővel mérjük, amit a fény egy év alatt megtesz. A Nap 150.000.000 kilométerre, mindössze nyolc fénypercre van tőlünk, a Hold 382.000 kilométerre, vagyis alig több mint egy fénymásodpercre van tőlünk)

A világűrben a napszél, csillagszél (korpuszkuláris sugárzás) miatt sehol nincs igazi vákuum, így azután a fénysebesség etalonként való használata nem lehet eléggé pontos. A levegőben a vörös fény a gyorsabb és a kék a lassúbb. Ezt mérhetjük. Ennek evidens következménye az, hogy nagy távolságokból

az alacsonyabb frekvenciák érnek ide előbb. Még azt az eretnek gondolatot is felvetném, hogy a Naprendszer egy buborékban van, amin túl kék az „ég”.

De nem a levegőn való fényszóródástól, hanem a negyedik dimenziós állapottól van ez így. Ott az idő a fény. (Én mindig ilyenek láttam).

Az anyagról itt nem ír, de erre a magyarázatra később nagy szükségünk lesz.

 21. A tűz és a fény pillantásában van a szétválás: a szellem önmaga fölé emelkedik, vagyis az erők tüzes tudásává lesz, mert a tüzes rémületből, mint új élet lép ki; ám még sincs új élete, hanem csak természetet öltött. A szeretet Ense pedig középen marad, mint a szellem centruma, és szellemi olaj fakad belőle, amelyben a fény él, mert ez a tüzes szeretet Ense. A szeretetnek ebből a tüzes Enséből a tinctura a szellemmel önmaga fölé a magasságba lép, mint szellemi víz, mint erő a tűzből és fényből, s ennek neve a Szűz Sophia (Ezdr 4,14-39).

 Erő tűzből és fényből. Ez egy roppant bonyolultságú saját képére és hasonlatosságára lesz majd. A neutron születő világába vezet el minket, ami már nem lesz könnyen érthető. Itt, a rendszer közepén egy forrástriplett uralja a keletkezést. Ez a folyamat más, mint minden eddigi, mert itt nem kettő, hanem három forrás lép a genezis színpadára. Itt is olaj fakad a jelenségből, ami a félszínűséget jelzi. A források tere Sal Nitrit eredményez. A magasság amibe lép a minden irányba való kiterjedés, hiszen itt nincs lent és fent. Ez a centrumból keletkező spirális metszetű dimenziókomplex; az energiaszerű Szűz Sophia. Szintén vízszellem típusú, vagyis fénysebességgel táguló hullámvilága van, de ez már teljesen más lesz, sokkal, de nagyon sokkal bonyolultabb. A források számára itt még nincs utalás.

 22. Ti kedves bölcsek, jó lenne, ha ismernétek: e víz a valódi alázat, amelyet a temperatura csakhamar átalakít és a fény ismét magához von, mivel ez a fény lelke a szeretetben. A tűz pedig férfi, az Atya tulajdonsága, azaz tűz-lélek: és így van két tinctura, férfi és nő, két szeretet, melyek a temperaturában isteniek, Ádámiban azonban, amikor az imagináció kifelé fordult a temperaturából, szétváltak; de Krisztusban újra egyesültek.

 Egészen egyértelmű! Itt az anyagi részecske működési mechanizmusáról közöl fontos dolgokat. Az Anya temperaturájáról, időközegről ír. (A temperatura hőmérséklettel kapcsolatos értelme itt félrevezető lehet. Különleges közegként, időtérként kell érteni). Utal arra, amiről már írtam; a második téralakzat hasonló (a fény is vízszellem), de ezt az egészet mostmár egy létező és ható térben kell elgondolni, és így ez a második térszerkezetet – az anyagot – csak ilyen tér tudja létrehozni. Ez is működteti. Erre utal a fény lelke a szeretetben kifejezés. ...és itt tessék figyelni: a többértelmű ravasz mondat innen elstartol egy új világot a részecske másmilyen szuperszimmetria rendszerét is, és a kezdeti forrásként Ádámot és Évát emlegeti. Ezek kétféle tincturát generálnak; jobbos és balos csigáját, vagyis kétféle kúptoroidot, vagy spirálgömböt. Ádámra ezt olvassuk: A tűz férfi, az Atya tulajdonsága... Ez egy fontos kitétel, mert ezzel közli azt, hogy ez a térszerkezet is jobbos mint a tér, és ennek jele a férfi típusú tűz. Ez persze nem szexuális megállapítás, hanem a tachion csavarodási iránya, ami a belőle kialakult térszerkezet csavarodási tendenciáit is drasztikusan befolyásolja. Ez az a lehetőség, ami az anyag megszületéséhez vezethette az Univerzumot! De az égiek jelzései szerint ez okozta a bajokat, az ördög megjelenését is! Ezért szidják bizonyos vallási irányzatok a testet, és magát a testiséget is? Eléggé szimpla felfogásra vall. A temperaturában és ez a részecske belső struktúrájában is kizárólagos – isteni - vagyis megfoghatatlan és térszerű, de Krisztusban szétváltak ez egy, a részecske mikrovilágában nevezetes forráselem (melynek a részecske ciklikus feltámadását, vagyis a biztos széthullás helyett annak állandóságát kölcsönzi, és ez a forrás majd derékszögben fordul oldalra a részecske felszínén („északi pólusán”) Ádám, Éva, Kígyó... Jó régen írta le nekünk egy bölcs a Földön: „Két igaz közé ront egy hazug, és ettől a hazug is igazzá válik!” Ez a hazug egy Kígyó, egy Kálanága. (Az indiai mitológia nem beszél mellé, a tachiont úgy hívja, hogy időkígyó (kálanága). Az anyagot minden ősi mondánk és teremtésmítoszunk három valamiből csinálja. Ezek között mindig van egy jövőlátó, (jós, időkígyó stb.). Senkinek nem tűnt fel? Nem furcsa?

✚ 23. Ó ti kedves bölcsek, értsétek meg az egész világnak ezen igazgyöngyét; a mieink ezt értik is kellőképp, az állatok elé vetnünk viszont nem szabad.

✚ Hoppá! Az ilyen hangvétel valami nagyon pökhendi dolog. Nagyon jól látszik, hogy aki írta nem Böhme volt! Itt majd a hiperteret meséli el, de nagyon visszafogottan, hiszen tudása és ismerete nagyon nagy hatalomhoz juttat, és ilyen hatalmat hebehurgyán nem szabad átadni. Ennyire tartanak minket a földönkívüliek. (Vagy Isten?) Bizonyára ezt érdemeljük! Ezek a mieink még többször is visszatér a szövegben, és mindig ott, ahol cenzúrázza valaki a szöveg átadhatóságát. Talán nem ok nélkül! Jacob Böhme, a vargamester nem valami kutatócsoporttal (mostanában divatos szóval; team-el) dolgozott, hanem egyedül, a padlásszobájába zárkózva! Ezt vegyük észre kellőképp!

✚ 24. A tűz harmadik szétválása a tűz elhalásából keletkezik, vagyis az első három alakból, a szellemi Sulphurból, Mercurból és Salból, és néma, érzéketlen életként maga alá bukik; s ez a vízszellem, melyből a külső világ materiális vize támad; s ebben hozta létre hatásával a három első alak a Sal Nitri tulajdonságából a fémeket, a köveket és a földet: itt kell megértenünk a szeretet-Ens képzőerejéből származó magasabb létezőket is, a nemes fémeket és köveket. Eme salniteri alapot a Nap tárja fel, hogy növekvő élete legyen; s a mieink ezt kellően értik is, noha az átok eltakarta. Beérhetjük azzal, ami örökké megörvendezett: az állatba majomörömöt hiába is akarnánk sulykolni; hanem azért alább még annyit megemlítünk, ami hasznos NEKÜNK.

✚ Ez a harmadik szétválás az anyaghoz vezető út, amint ezt világosan el is mondja. Az első három forrásból kiinduló „demográfiai robbanás” a Sal Nitri. A kezdeti három forrás (Ádám, Éva, Kígyó) egy dominánsan „víz” jellegű édes és olajos struktúrát keletkeztet, ami nagyon bonyolult szubkorpuszkuális rendszert hív életre. Bizonyosan az anyag születéséről beszél, mert a köveket és a fémeket hozza példának; mint eredményt. Ez a Nap nem biztos, hogy az a Nap, ami az égen van. Az teszi gyanússá, hogy növekvő élete legyen. Ennek a Napnak a részecskében van/lehet létfontosságú szerepe, hogy illendő méretére megnőhessen, amikor születik. Más könyveiben a részecskét részletesebben taglalja, és megtalálható a korabeli írásokban a Hold is, mint a részecske másik (női) részének centrális, nevezetes jelensége (kvarkja). Ezek nem a részecske közepén vannak, hanem centruma alatt és felett. Az átok az időtükör, a részecske felszíne – Bábel - ami az ember elől eltakarja a részecske belsejét. Azért már évtizedekkel ezelőtt sikerült bekukucskálni ide, és itt furcsa – a múlt fele rohanó – időjelenségeket fedeztek fel. És fényt. Ez jó is így.

Itt a hipertéri vonzat miatt a *mieink* egyenesen lemajmozna minket. Azért fejlődés, az előbb még csak állatok elé volt a lefitymálás. A majom azért egy átlagos állattól mégis sokkal feljebb csimpaszkodik az evolúciós ranglétrán! Az ilyen lenéző viselkedést bizonyosan rossz szemmel nézhetik az Univerzum törvényőrei, de ebből is kitűnik, hogy a rasszizmus, vagy a felsőbbrendűség gondolata sajnos mindenhol talajt talált. (a Földön kívül is). Ezzel a kis majomörömmel együtt is olyan átfogó – Kozmikus formátumú – ismerethalmazt közölnek, amitől a mai korszerű atomfizika messze gyengébben áll kozmogóniából, így én egyértelműen azt gondolom, hogy ez a vargamester, aki egyetemre se járt, és ha ma járna is oda, akkor se mondhatná el ennek az egytizedét sem. Ki taníthatta 1620-ban ilyesmire!? Ufónauták? Ő azt mondja, hogy az Isten maga.

✚ 25. A negyedik szétválás a sötétségbe vezet, amelyben éppúgy benne van és él minden lény, miként a fényben és a külső elemi világban; de tulajdonságának megfelelően minden a fantáziába lép, amiről az ártó fény és az emberi vakmerőség miatt nem akarok többet mondani. A farizeus ebből viszont annyit megérthet, hogy nincs valódi tudása a pokol és a fantázia mivoltáról és rendeltetéséről. Istenen kívül nincs semmi, és a fantázia mégis Istenen kívül van, csupán egy másik kőben való élet, másik természet-fény, amelyet a mágusok ismernek.

✚ A hencegés fecsegésre bír! A sötétség a jövőtér, vagy a nemtér-nemidő. A hipertér felé való átjutás kapuja. Ez a hipertér a tér másik fele, amit ebből a három dimenzióból látni sem tudunk, de azért most megtudtuk a lényegét. A két térrendszer az anyagban lévő nevezetes jelenforrások jelenén át a

fantáziával (hipertér) állnak kapcsolatban. Ebben szintén dúl az élet és minden megvan benne. A hipertér Istenen túl, vagy Istenen kívül van. A térből is elérhető és manipulálható, vagyis speciális technikákkal (agyi, vagy gépi) mégis megközelíthető, ez egy másik Univerzum, és a részecskéken át vezet ide az út! Farizeus¹⁷ érted ?!

A természet ötödik alakja

 26. Az ötödik alak a tudásban a valódi természet-tűz, amely a kínzó tűztől elválk a fényben, s benne érthető meg az isteni szeretet lényege. Az erők szétválnak a tűz rémületében, és sóvárrá lesznek; itt értjük meg az első három alak természetét, de immár nem kínként, hanem öröm-birodalmukban, éhségükben vagy sóvárgásukban, ahogy tetszik. Amikor a tudással behatolnak a létbe, akkor a tűzből és a fényből magukhoz vonzzák a tincturát, vagyis a Szűz Sophiát, aki nagy szelídségével táplálja őket; a finomság és a jó íz létbe foglalja magát az első három alak sóvárgásában, s ennek neve a tinctura teste, isteni létezés, Krisztus mennyei testisége.

 Az ötödik alak a részecske felszíne, a test, de ebben a pontban nem tűnnek föl az összes kulcsszavak, amik erre a szervezettségi szintre jellemzőek. Logikailag csakis ez lehet az, de ez a magyarázatokból nem tűnik ki egyértelműen, hiszen az előző és a következő „fátylakra” is utalásokat találunk (hétfátyoltánc). A neutront szülő szimmetriarobbanás a centrális forrásrendszerből kiindulva először egy messze nyúló aszimmetrikus „családfán indul el, majd ennek néhány forráselemét kivéve (Noé bárkája) az egész elpusztul a „vízözönben”, ami nem más, mint a tér vize. Ezek a szigetszerűen megmaradó források lesznek egy szimmetrikus, négy irányba elinduló (a bibliai négy törzs, ami a négy égtáj felé indul el) és immár stabilizálódó nagyon bonyolult világnak a megszülöi, amit majd egy ellentmondásos időfelszínekből folyamatosan kialakulásban és szétmállásban keletkező három? rétegű hártarendszer (időtükör) zár magába, és ebben az ellenkezőleg csavarodó transzcendens térstruktúrákból kialakuló tükröző valamiben látjuk mi a megfoghatóságot.

A protonnal végzett nagyszámú kísérlet bebizonyította, hogy a részecskében, a belsejében, semmi „megfogható” nem található, (és a kvarkokról is kiderült, hogy nagyon is tovább oszthatók, tört elektronokat is találtak!) vagyis a matéria egyik fellegvára teljesen üres a szó materialista értelmében. Egy hihetetlen sebességgel pörgő téridő építmény forgolódik és kavarog benne. Ha a belseje téridőből áll, úgy a felszíne sem alakulhat ki valami másból. Ez Krisztus mennyei testisége, a megváltás, a keresztben (derékszögben) szétrohanó két nevezetes forrás (Krisztus – Antikrisztus) ami a részecske rendszerét kétfordulatonként visszavezeti az újra és újra előlről kezdődő létbe (az Antikrisztus nevű forrás eltéríti a hipertérbe az Ádám nevű alapforrást, majd a Krisztus nevű nevezetes forrás visszasegíti a térbe), és ezzel megmenti a pusztulástól. Erre majd rávezet a szöveg. A nem teljesen zárt világ több helyen „szelepeelt”, de hozzávetőlegesen zártnak tudható részecskék tartályocskái így az energiaterek centrumait, a fotínokat hathatósan rabul tudják ejteni. Valahogy úgy lehet a részecske külalakját jellemezni, mint egy csillogó de áttetsző, csapzott szőrű pikkelyekkel borított hármalfalú lekerekített sarkú pikkelyes ikozaéder alakú léggömböt, amiben a semmi leveze fortyog. A legbelső réteg abszolút tükör (elektron), a következő, ziláltabb, és a legkülső felszíneiben ez egy állandóan szétfoszló alakzat.

 27. Édes fiaim, megérthetitek mindazt ama helyen, hol Krisztus arról beszél (Jn 3,13), hogy a mennyből jött és a mennyben van: ez a tinctura a beszéd ereje a szóban és a lét tinctura befoglalása, midőn a szó lényyszerűvé lesz; a lét szellemi víz, s erről mondta Krisztus, hogy az örök élet forrásvizéből szeretne megitatni. A tinctura a vizet szellemi vérré változtatja, mert a tinctura a víz lelke, az Atyából a Fiában szent Szellemként kiáradó erő.

 A szó lényyszerűvé lesz; ezt kétféle módon is lehet érteni: A szó, mint már leszögeztük, a gravitációs hullám. Ennek különleges megjelenési formája az időtükör, a részecske felszíne. Ezt a kijelentést még úgy is érthetjük, hogy egy makrostruktúrát is meghatároznak az atomi térforrások nem

¹⁷ farizeus: képmutató, álszent ember

egy helyről keletkező hullámai. Ez a „fátyol” okozza a kristályok, de a sejtek, vagy a szervezetek szintjén is a morfológiai determináltságot. A részecskék centrumában egy saját térforrás triplétt munkálkodik, és ez kelti az egészet. Az egész részecske soha nem tudna kialakulni a hat-forráshelyű téridő „tincturája” nélkül, mert ennek speciális időgeometriája az egyedüli, ami a részecske, (vagy az energia) szuperszimmetriáját (magában) létre tudja hozni, és ez az, ami meg is tartja ezeket a „végtelen” létezésben. A hipertér is egy kvintesszencia, vagyis egy még eddig tárgyaltaknál is lényegesen bonyolultabb térszerkezetben élünk. „Egyétek és igyátok! Ez az én testem és vérem” – mondja a Bibliában Jézus. Egy későbbi elszólásnál majd kiderül erről egy további érdekesség!

✚ 28. Ó, kedves fiaim, mindezt megértve ne engedjétek, hogy szellemetek az örömben fennhéjázóvá váljon, hanem a legmélyebb alázattal hajoljon meg Isten előtt és tárjátok fel méltatlanságotokat, nehogy a méltatlan szellem külön szeretetbe és akaratba vigyen, ahogy Ádámmal és Luciferrel történt, akik az igazgyöngyöt a fantáziába vezették és az egészről leszakadtak. Gondolkodjatok a lélek sanyarú fogságán; az alázatosak, akik a Szűz Sophiát, a legjobbat és leghasznosabbat felismerték, csak Isten irgalmára vágyódnak és az alázatra törekszenek. Ezt a magasztost nyilatkoztatja ki nektek most Isten, és ügyeljétek tetteitekre, nehogy a sebes Lucifer cselekedjen, mert örökre banni fogjátok.

✚ Igen, aki ezt valóban megérti, és felfogja a gondolatok félelmetes erejét és jelentését, hajlamos lehet a fennhéjázásra! (Ez az én eredendő bűnöm is! A szerző) A hipertérrel – mint veszélyes hellyel – fenyeget, ahova Ádám és Lucifer vezette az igazgyöngyöt. (lásd: Kabala ötven kapu). Fantázia = 1. hipertér. A lélek sanyarú fogsága jelentheti a részecskében bezárt térforrások világát, de itt ráismerhetünk a lélekvándorlás gondolatiságára is.

Ezt a magasztost nyilatkoztatja ki nektek most ISTEN.

A valódi szerző itt megnevezi magát. Böhme életrészletében az áll, hogy neki mindezt Isten tanította, és ő csak egy méltatlan tolmács, hogy Isten szavai eljussanak az emberekhez, és azért nyilatkozik meg egyszerű embereken át, hogy félreérthetetlenül tudni lehessen: Mindez TŐLE SZÁRMAZIK.

Egy vargamester fejéből (lúdtollából) valóban hihetetlen dolog kerekedett ki. Ennek a tudásnak több mint gyanús volt az eredete. Egy hitetlennek ezt bizonyítani persze nagyon nehéz, de ne legyintszen olyan könnyedén. A nyolc-tíz kötetnyi filozófia és kozmogónia nagyon is modern és az akkori korszellemnél minden valószínűséget meghaladóan többet tud a Világegyetem egészéről. Én úgy érzem, hogy Böhme nem beképzeltségből állította magát a próféták sorába!

Médiumokon keresztül sokszor létesítettem kapcsolatot a könyv valódi szerzőjével. Készségesen segített a munkámban. Annál is inkább, mert - így mondta - annakidején együtt tuszkoltuk Böhme vargamester fejébe ezeket a fura tanításokat... Ekkor támadt az első nagy AHA élményem. Azért volt olyan ismerős ez a hihetetlenül nyakatekert szöveg! Nagy felelősséggel zuhant rám a felismerés... Sokat beszélgettünk a médiumok tudatának (ego) kikapcsolása mellett, és ezek a beszélgetések sok mindenre rávilágítottak. Ezek szövege talán majd egy másik könyvben látnak napvilágot.

✚ 29. Az ötödik alak az Isteni bölcsesség minden erejét birtokolja, és ő a centrum, amelyben az Atyaisten Fiával a beszélő szó által megnyilatkozik. Ő az örök élet növényének, a szellemi teremtményeknek a gyökere, a tüzes lelkeknek és az angyaloknak tápláléka, és mivolta kifejezhetetlen: a hármasság istenség örök, folytonos kinyilatkoztatása, amelyben a szent bölcsesség minőségei szenzuális módon, belülről hatják át egymást, mint íz, szag és a szeretet-tűz belülről egymást minősítő élete: ő a felséges Isten ereje, amely a teremtéssel és a teremtésben az összes teremtménybe kiömlött és mindennek centrumában, a dolog tulajdonságának megfelelően el van rejtve, mint az első test tincturája, amely tudásból minden dolgok sarjadnak és virágznak s gyümölcsöt hoznak. Ezen erő a Quinta Essentia belsejében nyugszik, és ő a betegségek kúrája.

✚ Ez a pont olyan sokat ír, hogy nem is tudom mivel kezdjem. A részecske centruma az a hely, ahol a tér forrásaikon át megnyilatkozik és ezeknek a tánca; a lét záloga. A korpuszkula teljes volumenében is ható terek (terek) a minden mindenben és minden mindenhez elmozdulási rendszerben

longitudinális modulációiban a Világegyetem minden mozgási információját hordozzák, vagyis bennük kering, örvénylik és él az egész Univerzum minden atomja. Ez a valódi mindentudás. És most tessék elgondolkozni. Az agyunk is atomokból áll, és így ez a mindentudás már egyetlen atomunknak is elidegeníthetetlen tulajdonsága. Ez a materialista vaksiságon kicsit túlmutat. A részecskéket keltő tachionok a jövőben vannak, így az egészség működésben tartó valamik nincsenek is a térben! (El vannak rejtve)

Az életfa egy furcsa dolog mert a részecskékben van és az égig ér.

Hogyan is van ez?! A korpuszculákban említett mikrovilág egy töről négy felé ágazó képet mutat, ami egyre több és több ágra elágazó hatalmas fára hasonlít. (Ez a négy bibliai törzs, ami északra, keletre, nyugatra és délre indul a vízözön után) A források amik ebben a furcsa alakú és vadul kavargó világban születnek, elvesznek ugyan a saját Isten vízözönében, de újak és újak állnak a helyükre a renatálódó időtér rendszerében. Ezt okozza a nukleáris Krisztus, aki megtartja a világot a létben. Érthető, hogy miért?! Egy ilyen fáról szakította le Éva ősanánk a tiltott gyümölcsöt, és szakítja le úgy quadtrilliószor egy másodperc alatt most is. Mert a Bibliában leírt tanmese erről (is) szól. Mindezt olyan bravúrosan teszi, hogy egy tanítással meséli el a mikrovilágot és a Föld őstörténetének fő történéseit. De ugyanezt regélik el nekünk a többi Szentkönyvek és teremtésmítoszok is, ugyancsak kissé rejtjelezett (de azért megfejthető) formában.

 30. Ha a négy elem a temperatúrába helyezhető, akkor a gyönyörű igazgyöngy hatása nyilvánvaló; de az isteni harag átka az ember méltatlansága miatt önnön foglyaként őrzi, s ezt az orvosok tudják is jól.

 Ez a pont szintén két módon érthető: a részecskékre, és mivel orvosokról is említést tesz, lehet, hogy a emberi lélekről beszél, amely a reinkarnációt elismerő tanok szerint a test börtönébe zárva mintegy az élet iskolájába jár, hogy karmatikus kötelezettségeit megélje, ledolgozza, és a test börtönében alkalma nyíljon a tökéletesség elérésének ismételt kísérletére. Aki megélte már a testen kívüli élményt, – és egyetemi, szabadegyetemi, és egyéb előadásaimon ilyenek százával voltak – a meditatív gyakorlatok után tudják azt, hogy a lélek látása (lelki szemünk) nem három térkiterjedésben lát csak, hanem láthatja a tér negyedik kiterjedését is, és ilyenkor pestiesen szólva; leesik a fatantusz ! Igaz az, amiről a jógamesterek tanítanak! A test valóban börtön, vagy inkább egy három dimenziósra korlátozott hordozó, ami azért többet is tud annál, amit gondolunk róla! További érzékszerveink egyszerűen le vannak kapcsolva! Klikk. És már azt is hiszed, hogy a világ olyan, amilyenek a háromdimenziós érzékszerveid mutatják! Egy vaknak meg hiába is ecseteled a színek gyönyörű világát, különösen akkor ha vakon is született... Az anyag és az energia csak a tér temperatúrájában nyilvánulhat így meg, hiszen a létünket fenntartó tér, egyben a valódi nyüzsgő élet minden atomjának, ezek szerveződési és gondolati hullámrendszereinek végtelen tartálya is, ami mindent mindennel tudat a létezés eme megállíthatatlan információhordozóival: a gravitációs hullámokkal (miközben létezteti is azokat). Ezek olyan sűrű térrétegekben követik egymást, hogy egy proton egy másik terében milliárdnyi szeletre van szeletelve. Ettől a Heisenberg-féle határozatlansága!

A természet hatodik alakja

 31. A hatodik alak a tudásban az isteni erőben szóló beszéd, az isteni száj, az erők csengése, midőn a Szent Szellem a szeretet-foglalattal a befoglalt erőkből hangzóan kilép; amint ezt Isten képén, az emberen, Isten beszédén láthatjuk. A temperatúra isteni erejében ekképp szenzuális, hatékony beszéd is van, melyet az öt érzékben mint szellemi látást, hallást, szaglást, ízeletést és érzést értünk meg helyesen, ahol az erők megnyilatkozva hatnak egymásban. A szellem eme szövődését egy hangzó hangban kimondja az emberben csakúgy, mint a teremtett, eleven teremtményekben, sőt a némán növekedőkben is.

 Itt elérkeztünk az általunk már néhány helyen megelőlegezetten magyarázott információ-elméleti részhez. Az előbbi pontban már jelzett alapelv kifejtése ez, az Univerzum immár információkkal

– egyre inkább – benépesedő tere, ami a mindentudás hordozója. Hihetetlen értékű tudósítását Böhme kora nem érthette meg mélységeiben, de a mai kor is értetlenül állt ez előtt a tézisrendszer előtt. Az amit itt olvashatunk, nem más; mint a lélek és az Univerzum információátadási és tárolási alapelve! Mit is jelent az, hogy az Isten képén, az emberen? Sok szinten sok mindent jelent. Az Atya (de minden fejlett lélek) képes arra, hogy alakot öltjön. Akarata szerint. (És akarata szerintit). Mivel sokféle teremtménye felett gyakorol felügyeletet, ezeknek alakjában meg is tud jelenni. Vagyis nyugodtan elsétálsz mellette az utcán, vagy bezörget, mint egy barátod... De (mivel fraktálisan tőle függő vagy) benned is van ebből az isteni szikrából! Vizsgáljuk meg információs szempontból is ezt a lényeges kérdést atomi, szubatomi szinten!

Az anyagon - a részecskéken - a többi részecskék bonyolult sajáttére akadálytalanul de nem nyomtalanul halad át! Már egyetlen hidrogénatom sokszázezer (egyetlen proton térrétegei 320 ezer forráspár által keltődnek!) terjedő forrástér a többi forráson megállíthatatlanul és folyamatosan átszáguld, de ez a megállíthatatlanság korántsem jelenti azt, hogy ezzel nem hoz létre a többiekben változásokat, hiszen azoknak bonyolult örvénylő világát folyamatosan modulálja, áthelyezgeti a saját tereinek rétegeivel. Ez – mivel csak időáthelyezés – nem fogyaszt semmiféle energiát, (bár ez maga az energia) de mégis ez tartja mozgásban az egészvilágot. Ezt már az alaptér, a Szentháromság (Allah, Bráhmá) is megteszi egyedi, unikális szerkezeti topográfijával, de ez a zengés, hang főképpen a részecskék létben való megtartása szempontjából elengedhetetlen. A részecskék egymáshoz való relatív elmozdulásai azonban fontos dologra ébresztenek rá minket. Ezek mozgásukat azon az egyszerű módon „tudatják” az egész Univerzummal, hogy a térréteg rendszerük a mozgás irányában sűrűsödik, az ellenkező oldalon viszont megritkul. (Amolyan spirálgömbi Doppler-hatásra kell itt gondolni.) Ennek viharos következményei vannak a dolgok lényegének szemlélete szempontjából. A hullámok a legközelebbi részecskét elérve annak forrásait helyzet-perturbálják, minden térrétegük áthaladásának ritmusával, így az mint forrás ezzel a ráültetődött modulációval gazdagított elmozdulási tereket generál.

Ennek a hullámtérnek radiális, axiális, és frikciós (sugárirányú, érintőirányú, és csavaró) komponensei is vannak, amely erőkomponensek a mikro és makrojelenségek kiváltója is. Ez keringeti és kormányozza a gravitációt, ez keringeti a galaxisokat, csillaghalmazokat is, de ezek az erők fortyogtatják a Napot, vagy a bolygók belsejét, és a szubatomi világot is. A lélek is ezt a módot használja az öt érzék halmazpertubációs információátadási, feldolgozási és továbbítási rendszerében. Ilyen módon az élettelen anyag is tárolja az információkat, de értelmezni csak az élettal bíró rendszerek képesek azt. Még a csendben növekedők, a növények is. Ebben az Univerzális zenebonában minden és mindenki benne van, ami valaha is létezett az Univerzum terében! Ez a Világéter hullámtere, ami mindent és mindenhol hordoz. Ennek rendszere borzasztóan bonyolult, de NEM kaotikus! „n” forrásrendszer „n” forrásrendszer terében. Az egész egy dinamikus gravitációs hologram, amiben minden, de valóban minden megvan. Létezés és gondolat, lények és galaxisok... (ld.: R. Shaldrake: Morfogenetikai tér.

 32. Itt érthetjük meg, hogy a szellemi világ miként adta magát szellemi hangként a teremtésnek, amitől minden lény zengése keletkezett, s amit az anyagban a tüzes keménységből származó merkúri erőnek neveznek. Mindegyik erő közreműködik, hogy zengés vagy dal támadjon, ahogy ez az elevenek csengésében és a némák hangzásában fölismerhető, s ahogy a húros hangszeren is látjuk: minden melódia egymásban, egyetlen műként nyugszik.

 Erről beszéltünk az imént. Ez az éteri muzsika, a hang, a hamis vagy csodálatos szimfónia, ami néhány „szerencsétlen” embertársunknak meg is szólal az agyában, és mivel hangokat hall olyankor is, amikor másnak az érzékei kukák, ki is köt a diliházban. A hangok a kibocsátó anyagi struktúrák szervezettségére jellemzőek, így más hullámstruktúrákat kelt egy kavics, mint egy ember, vagy egy fa, így ezek mindenképpen jellegzetes „hangzattal” zengnek bele ebbe az éteri összhangzatba. Műszereinkben, elektronikus berendezéseinkben (például; TV üres csatorna hangyássága, vagy a rádió sistergése) közismert. Mindezt éteri zaj, hő-zaj, fehérzaj névvel illettük, és mindenféle trükkel igyekszünk kiküszöbölni.

✚ 33. Az értékek igazi értelméből többet érthetünk meg a hatodik alakban, mert a szellem a tulajdonságokból kilépve ismét a temperatúrában van, és birtokolja magában valamennyi tulajdonságot. Ekkor teste lényegi erő, szelleme pedig szárnyaló erő, érzéki kedély, s belőle érthető meg a kedély, amely az érzékek eredete. Mivel az érzékek végül is a tűz rémületéből, a végtelen tulajdonságok sokaságából keletkeznek, két centrumuk van: ha a temperatúrában állnak, igazak, de mihelyt kilépnek belőle és önmaguk külön bizonyítására törnek, s önmagukat akarják a tulajdonságokban megtalálni és megismerni, akkor megszületik a hazugság, saját akaratukról beszélnek, más tulajdonságokat viszont rossznak tartanak és megvetnek, és csakhamar belépnek a külön kéjbe, amiben Ádám és Lucifer sanyarú bukására ismerhetünk.

✚ A moduláció csakis a forráspontokon jöhet létre, hiszen a hullámfelületek egymásra hatástalanok. Ebből logikusan az következik, hogy az elmozdulási információk a forrásokban, a részecskéket keltő dimenzióforrásokban nem őrződhetnek meg, – hiszen itt folyamatosan változnak - így azok csakis a szárnyaló erőben maradhatnak változatlanok. Ez egészen egyszerűen az jelenti, hogy a repülési időben őrződnek az atomok között. (ókori kulcsszava = Szabadság) Vagyis a tudás az agyunk atomjaiban a semmivel egyenlő, és részeit a dinamizmusa nélkül vizsgálgatni badarság. A memóriánk az időben van, az agyfehérjéink atomjai csak a „rádióadók” ebben a kavalkádban és nem pedig a műsor! Ki tartja okosnak a rádióadó szerkezetét, vagy az antennáját?! Az egész egy rakás pléhdarab, üveg vagy más szigetelő és félvezető elmés elrendezése. Valódi értelme a dinamikus az éterbe sugárzandó műsor dinamikus terjesztése, amiben (mármint a műsorban) nagyritkán akár értelem is lehet. A részecskék jobbos és balos tereket is generálnak (ez a külön kéj, női terek, Lucifer). Ezek bizonyosan az 1. hipertérbe is transzportálják az információs terek rezdüléseit. A fraktális almafa ágairól a gyümölcsök és termések (kvarkok) leszakadnak, külön kéjbe lépnek, és részben önfenntartó szimmetria rendszerek, részecskék és lelkek lesznek, amelyek immár csak egy egydimenziós forrássorozatban ciklikusan reprezentálódó dimenziószállal kötődnek a kiindulási, isteni szimmetriához, az isteni lélekhez. Ez az ezoteriában a fluidszal. A saját testünkkel is összeköt. Testen kívüli élménynél ezüstös lamettához hasonlónak látszik. Ez nem más mint a szálszerű Univerzum. Megvan nekünk a következő lépés is. Ez a falvédő. Ez a sík Univerzum.

✚ 34. Mert Ádám a tulajdonságokkal helyezettett a temperatúrába, de tudása az ördög fertőzése nyomán, az ördög be- és rábeszélésére a megosztottságba lépett, a rossz kéjbe; az ördög rábeszélésére a temperatúrában fellázadt a kéj, és a tulajdonságok sokaságába, azaz mindegyik tulajdonság a maga önösségébe belépett.

✚ Ha viszont nem lépett volna a rossz kéjbe, akkor a tisztelt Olvasó most bizonyosan nem olvashatná mindezt, hiszen ez a kijelentés az anyag keletkezésének ősoját takarja, az alaptérrel ellentétes csavarodású időterek anyagformáló erejét, amely szintén az alaptérből fakad. Ha ez nincs, akkor nincs anyag!! A teológiai hatású szöveg a Bibliába rejtve is felismerhető, logikája ott is jól nyomon követhető. Ebből a bölcsességből azután az elszabadult fantázia mindenféle bárgyúságot kieszelt, és ezek a szőrőspatás mumusok elevenen élnek a mai napig is a népek képzeletében. Jól jöttek ilyen mesefigurák a nép megfélemlítéséhez. Ha van igazi ördög, akkor az nem más; mint az örökké újraéledő emberi butaság. Ez élteti az egymást legázoló majomörömöt, az amerikai típusú agresszivitást, amely már a gyermekeknek is kábítószert ad a kezébe. A butaságnak és a kapzsiságnak semmi sem szent!

✚ 35. A lélek meg akarta ízlelni a temperatúra egymásból kilépő tulajdonságait: a forró és hideget, a szárazat és nedveset, keményet és lágyat, fanyart, édeset, keserűt és savanyút, és minden tulajdonságot megízlelt a különféleségben. Pedig Isten megtiltotta, hogy a gonosz és jó tudást kinyilatkoztató fáról egyék, amelynek ízlelésétől azonnal tüzes éhség keletkezett, úgyhogy az ételalakítás mannája, vagyis Isten kenyere a szeretet létéből kiveszett, és a lélek nem tudott többé úgy ízlelni, ahogy az egyetlen akarat temperatúrájában tette; az élet alakjai azért csakhamar hatalmas éhségbe foglaldódtak, a tulajdonságok sokasága összesűrűsödött, és ezáltal keletkezett a hús durvasága, és lett nyilvánvaló benne a baromi sóvárgás a tudás és az erők tulajdonságainak

sokaságában, és a Spiritus Mundi megosztott tulajdonságai mindjárt bele is hatoltak: a forró és hideg, és a keserű-fullánkös fájdalom egyaránt megérintette. Mindez a temperaturában nem történhetett volna meg. A hús betegsége is ekkor keletkezett, mert a tulajdonságok viszályba és ellenkezésbe kerültek egymással.

✚ Ezek a fák ott vannak minden részecskében. Számptalan mondánk, Szentkönyvünk, és ókori eredetű tanításunk és népmesénk hordozza ezeknek a leírását. Életfa, gonosz és rossz tudás fája, örök élet és a halál vize. Ezek a részecskék nagyon bonyolult mikrostruktúráinak kódolt logikai elemei, amelyeket a kezdeti három forrástachion és az alaptér kölcsönhatása hoz létre. Itt, mint előzőleg már leírtuk, valóban az örök élet, a mindentudás, jobbos és balos csavarodottságú térréteg hullámok, vagyis a „jó” és a „rossz” tudás folyamatos kisugárzása van. Egy proton időbeli stabilitása ezermilliárd években mérhető, így azután egy emberhez mérten örökéletű. A hús is atomokból áll, de itt a részecskék felszínére gondoljunk, amire a fenti leírás sokkal inkább ráillik. Ez már előképe korpuszkuális leírásoknak. A fent említett térréteg hullámok csak frikciójukban különböznek az energia térréteg hullámaitól, és lényegében nem is mások, mint az energia speciális (és nagyon bonyolult) megnyilvánulásai. Hiszen az anyag is időből áll, csak más (bonyolultabb) rendszerben keletkezik mint az egyszerűbb energia. A ma közkedvelt tanokkal szemben azt állítjuk, hogy; nem alakíthatók egymásba, mert a szimmetria-feltételeik egészen eltérőek!! Böhme kijelentéseiben is olvashattunk olyat, hogy besűrűsödött energia, de ezt inkább sűrű energiának mondhatjuk az anyag esetében és nem besűrűsödött energiának. Ez a temperaturában (az alaptérben) nem így történik, ez csak a részecskét generáló szimmetriarendszerben jöhet létre. Máshol a részecskék felszínét halálnak is neveztük. Ha ez nem lenne, a korpuszkuálák az égig nőnének. (Az anyag az általunk ismert testi élet, vagyis a lét mikrokozmoszának elengedhetetlen feltétele, hiszen a megfoghatóságának oka).

✚ **36. Mihelyt az egyik tulajdonság a másik fölé emelkedik vagy meggyullad, hogy a magasságba lendüljön minősülésében, akkor a többi számára ellenséges ellen-akarát lesz, s ettől keletkezik a fájdalom és a betegség. Mert ha a viszály az első három alakba belép, a turba felébred és a halál magva kicsírázik, hogy a mérgező kín átvegye uralmát. És éppen ez Ádám sanyarú bukása.**

✚ Vagyis a bűnös ellenakarát is relatív valami, hiszen az antianyagnál perdületükben ezek ellenkezők lehetnek, és itt el is érkeztünk a részecske felszínének vázlatos leírásához, a turba azt a turbulens rétegrendszert takarja, amiben az áthatolhatatlanságot létrehozó időtükrök világa bővelkedik. A sokaság itt elpusztul, az élet fája idáig ér, és itt utoléri a szimmetriarobbanást a sajátidő Istenének az özönvize. Az Ádám nevű nevezetes forrás is itt bukik el (a nemtér-nemidőbe) és ez az oka annak is, hogy Dávid hetven éve kivonódik Ádám lehetséges 1.000 évéből. Így él 930 (!) évet 1.000 helyett. Bizonyára mint Góliát halt meg Dávid „parittyakövetől” mert sokáig élt a rendszeridőben, tehát volt ideje Góliáttá növekedni! A felszínen arat a halál. Ugyanis eddig tart a szimmetriarobbanás lehetséges ideje. Szerencsére! Különben a részecskék akármeddig is dagadtak volna, és kétséges lett volna a mostanihoz hasonló világ létrejötte. Ennek ellenére gyanús, hogy a szimmetriarendszerek makroszinten is folytatódnak, úgyhogy a körülöttünk lévő csillagok és galaxisok szintjén is kialakulnak rendszermásolatok, tükrözödések, vagyis ezek az Univerzumunk „kvarkjai”.

Hasonló áramlásokkal és a határfelületen a részecskéhez hasonlatos turbával és halállal, ahol a feketelyukszerű anyagi felszínen a szétcsapódó galaxisok a kvazárok, ahol arat a halál, és minden ott élő faj atomi festékhártyává kenődik szét, akinek tudósai nem dolgozták ki a befelé költözés lehetőségét, a nagytávolságú és nagy populációk szállítására alkalmas ürtechnikát, és elbizakodottak, önzőek, korlátoltak voltak; kényelmi vicik-vacakok fejlesztésével pazarolták a szűkre szabott idejüket. Itt a határon a nagy *placcs* szelektál.

A természet hetedik alakja

✚ 37. A hetedik alak a tudásban minden erők befoglalt léte az isteni erőben, midőn a zengés, a beszélő szó a tudásban létbe foglalja magát, s ezzel a zengés hangzóvá lesz. Az ötödik befoglalás a szeretettel, az ötödik alakban egészen szellemi, a legtisztább lényeg; a hetedik alak viszont minden tulajdonság befoglalása, és joggal nevezhető a természet teljességének vagy a megformált, kimondott szónak, azaz a belső, isteni égnek, amely nem teremtett, hanem a temperatura valódi, isteni születésében áll és Paradicsom a neve, mint a megragadott, hatékony isteni erők viruló lényének, amelynek belsejében a növekvő lélek van, olyanformán ahogy a tudás a földből a Nap sóvárgása által a fák lombjában, növényekben és füvekben megnyilvánul; mert a föld tudása is innen veszi eredetét.

✚ Nos eljutottunk a természet csúcsára, a belső éghez, a forráshoz, amitől minden elindult. A tudás, ami már kikerül az ősalapotából, a makrokozmosz szintjén is alkotásba lendül. Az alkotás több annál, amit egy szkeptikus szobatudós valaha is ki tudna találni. Azt is mondhatjuk, hogy a tudati halmazok nem csupán a testi individuum szintjén juthatnak el a nagy felismerésre: Gondolkodom, tehát VAGYOK, hanem egységes halmazem voltuknál fogva egy nagyobb és ezután még nagyobb perturbációs halmazokat alkotva, egy bolygó, egy galaxis, és akár az egész Világegyetem szintjén is tudati rendszereket alkotva. Ezek a halmazok a repülési idők monumentalitása miatt kénytelenek a kisebb halmazok (1,2,3,4,5,6 dimenziós részhalmazok) manipulatívabb létére támaszkodva léteztetni. Logikailag jól belátható az egész Univerzális tér információs és létegyeége, amiről már sok helyen olvashatott a Kedves Olvasó: Minden EGY. Ha az egyes individuumok szellemi lényalapjától eltekintենek is, mint valamikor létezett struktúra minden és mindenki kitörölhetetlen nyomot hagy az egész Kozmosz állandóan változó és kavargó hullámterében, amely minden részecskéjének a valamikori létét örökösen őrzi. A emberi testben élő individuális lények gondolatai ugyanúgy a teljesség részei, hiszen gondolataik egy állandóan változó részecskekonstelláció dinamikus hologramjában keletkeztek, amely természetesen a határig is eljut anélkül, hogy repülése során veszítene információtartalmának értékéből. Ezt a tudást a Föld is megőrzi, és a Föld is elképzelhető, mint egy nagyobb információs halmazegység, sőt úgy is, mint egy számunkra felfoghatatlanul nagy élőlény. (Manu, Gaia) Mit jelent mindez?! Azt, hogy az Univerzum mindentudása ITT van a fejünkben. Az Önében is! Az a kérdés, hogy valaki meg tudja-e tenni a belső utakat, van-e kitartása és szorgalma. Mert az út nehéz.

✚ 38. Amikor Isten a szellemi világot a tulajdonságok szerint külső létbe vitte, akkor a belső a külsőben maradt; a külső teremtmény, de a belső szülő lény, és a világot ezért látjuk csak félig, mert a Paradicsomot (a belső világot), amely Ádám ártatlanságában a külső Földdel együtt zöldült, elvesztettük.

✚ A részecskék megszületésével az addigi teljesen transzcendens téridő egy új minőséggel gyarapodott, amely azonban zárkózott egysége/ke/t alkot, a kíváncsi szemek elől eltakarva az amúgy is nehezen megtapasztható lényegi rendszert, Ádám Paradicsomát. Itt olvashatjuk a lényegét, hogy az egész részecskét egy belső szülő lény generálja állandóan. Föld = részecske (anyag). Külső teremtmény = részecskefelszín. Belső világ alatt a részecske belseje, de a jövőtér is érthető.

✚ 39. Meg kell még értenünk azt is, hogy a teremtés hét napja és neve ebből a hét alakból származik, azaz mind a hét abból az egyetlenből, amely a Misztérium Magnum mozgásának kezdete volt. A hetedik pedig a pihenőnap, amelyben a hat tulajdonság működő élete megpihen: ez a lét temperatúrája, ahol az isteni erők hatékony élete nyugszik. Isten azért parancsol e napra nyugvást, mert ez Isten valódi képe, amelyben Isten öröktől fogva egy öröklétbe képezte magát; ha pedig látni szeretnénk, úgy ő Krisztus, az Ádamban teremtett igaz ember, aki elbukott és a hat munkanapon a tudással a nyugtalanságba lépett, s fölébresztette és feltárta a sötét világot. Isten ezt – Jézus nevében – az emberben legmagasabb szeretet-tincturájával ismét átfestette és a nyugalom örök szombatjába bevezette.

✚ A teremtés hét napja 6375,5 év. A Földteke sugara. Ádám-ciklusokban ennyi. 1.000 év; ennyi volt kiszabva Ádámnak. Ez bizonyára belső periódus; mint mértékegység. Az alapforrás periódusa, mint etalon. A hét nap a hétfátyol tánc, amelyből a konkrétan csak $5 \frac{1}{2}$ – $5 \frac{3}{4}$ részecskeperiódus lehet. Ez a pusztulás-keletkezési hullám periódusa, ami a centruból kifelé áramlik. A csodálatos az, hogy ez akkor is töretlenül fennmarad, amikor az elektron a részecske centrumát elhagyja. A keletkeztetést az elektron a nemtér-nemidőn keresztül továbbra is zavartalanul fenntartja, akkor is, ha a protonhoz tartozó elektront „elszállítottuk” a Föld másik oldalára! Ha pedig látni szeretnénk, úgy ő Krisztus az ÁDÁMBAN (is) megnyilvánult Isten, majd a részecske felszínétől kezdődik a nyugalom (vagyis a változatlanóság) örök szombatja, a részecske a végtelenig táguló hullámtere, ami csak változtat, de változni már képtelen, hiszen az időforrásaitól már örökre elszakadt, a temperatura az Atya és az Anya helyes arányú (és görbültségű zónája, amelyben a részecskék megmaradhatnak egyúttal az élet zónái is. Ez a hét nap valójában hihetetlenül rövid idő. 10^{-24} szekundum (!) körül van, és 10^{24} -szer kezdődik előről ez a mikro történelem minden másodperc alatt!! Krisztus (és az Antikrisztus) a részecskék pólusain „rendezkedő” forráselemek. Itt az áramlási struktúrák derékszögben elfordulnak. Léteik kardinális fontosságúak a tartós létbe való visszavezetésben, vagyis a Világegyetem általunk látott formáinak fennmaradásához. Ezek szemben mozgó férfi és női típusú időforrások.

✚ **40.** Az örök és időbeli természetnek tehát ez a hét minősége van. Az örökkévalóság szerint szellemiek és egy fényes, kristályos, áttetsző lényhez hasonlíthatóak; de a külső teremtett világ szerint a gonosz és jó viszállya a végig tart, hogy a belső szellemi erők a vizálykodó tudás által a teremtményi formákba és születésekbe lépjenek, hogy az Isteni bölcsesség a formák csodájában, különféle életekben nyilvánvaló legyen. A temperaturában, az egyetlen Istenben teremtmény nem születhetett, de az egyetlen akarat tudásának kilépésében, ahol Isten részekre oszlik, létrejöhett teremtmény, mint a megformált szó képe.

✚ Az állandóan alkotó természet kétféle megnyilvánulásban keletkezik. -Itt kicsit félelmetes magaslatra vezetnek minket!- 1. Energia. Ez szellemi, vagyis nem megfogható, hiszen téridő tulajdonságú hullámforrás. (Tér és fény) 2. Részecske. Fényes felületű, áttetsző „kristályos” valami. A kristályos és áttetsző itt azt jelenti, hogy pontosan, rendszerben, a szimmetriarobbanás (Sal Nitri) fenomenájában keletkező, belülről folyamatosan „szülődő” valamivel állunk szemben, ami nem más, mint ellenkezően is csavarodó többszázezer időtér nagyon bonyolult, de kristályszerűen pontos rendszere. A megformált szó. Nem érdekes, hogy ez a Zoharban; kristályharmattal teli alakban már olvasható volt? Ez Istenben nem születhetett, hiszen ez alatt a pontszerű jelent értjük, ennek csak kilehelt (hátrahagyott) múltjában, a téridőben történhetett minden. Vagyis az egész hatalmas Univerzum a múlt furcsa játéka, amit a múltjának felemésztése tart működésben, ameddig el nem fogy. Az is kiderül, hogy az Anyában nem születhet anyag vagy fény és az is valószínű hogy itt nem is tud fennmaradni egyik sem. Az Anyában először a téridőnek kell létrejönnie. A végére jó kis csattanó. Ezzel felteszi a koronát a hallatlanul izgalmas leírásra. Lefesti a részecske fizikai kinézését is. Akinek erre füle van az hallja meg. Aki ezt érti... érti...

A FÖLDI ÉS ÉGI MISZTÉRIUM IGAZ ISMERTETÉSE (1620)

Első textus

 Az alaptalan mélység örök semmi, de örök kezdetet ébreszt: vágyat. Mert a semmi vágy a valami után. S mégis, nincs semmi, hanem sóvárgó vágy csupán. És ez a mágia őállapota, amely ott teremt magában, ahol nincs semmi. A semmiből készít valamit, de ezt csak benne magában, hiszen e vágy szintén semmi, merő akarat csupán. Az akaratnak nincs semmije, nincs semmi, ami adhatna neki valamit, és helye sincs, ahol megtalálhatná magát vagy megpihenhetne.

 Ez a harmadik – fenti című – könyvből való, és tautologikus ismétlése az első kettőnek. De ne gondolja senki, hogy unalmas lesz. Minden változat új irányból világít rá a dolgok lényegére, és mindig találunk nagyon fontos új információkat is, ami megerősítheti vagy megváltoztathatja előbbi feltevéseinket. Megéri a fáradságot, majd meglátják! Szép eszmefuttatást olvashatunk itt a Káoszról és a semmi fizikájának kiindulási feltételeiről, és a három Böhme szemelvény közül ez a legkevésbé „álcázott”, ez a legkevésbé teológikus töltetű. Időnként már-már a mai szemmel is tudományosnak és modernnek mondható. Onnan indulunk, hogy még semmi sincs a semmi törvényein kívül, még hely sincs, vagyis még nincsen tér sem. A tér lesz a kiterjesztett erősség a Káoszban. Kialakulását a semmiben, az idő (a létezés) dimenziójában keresi, és itt is találja majd meg. Ez igazán körültekintő és becsületes kiindulási filozófiai közelítés a problémához. Sokkal mélyebb, mint a ma divatos kozmológiai megközelítések, ahol a kezdeti alap 25 milliárd fok meleg és az anyag, amely ugyan más formában, de már teljes tömegében létezik valamiféle előrészecskék, pionok, mezonok formájában (S. Weinberg: Az első három perc.) Az akarat alatt természetesen semmiféle az emberi akarathoz hasonlatos elhatározást, indulatot, vagy efféléit nem szabad gondolni, de Isteni akaratot sem; a szó a köztudatban elterjedt misztikus, minden dolgok felett álló elhomályosodott, vagy elhomályosított értelmében. Itt csak az idő dimenziójában működő valamire szabad gondolni, fizikai finomlétezőre, ami akarattalan semmi. (Mint pld.: egy elektron) De ez a valami ennél is semmibb, hiszen a térbeli kiterjedése nincs, még hely sincs ahol legyen, ilyen szempontból mindez egy abszolút pont. Olyan forráspont, ami a kiáradásán kívül semmilyen más dologgal nem rendelkezik az idők végtelenje óta. A vágy az öröktől fogva létező időgeometriai Törvény, amely még nem hathat, mert még nincs mire hatnia.

Második textus

 1. Ha vágy van a semmiben, akkor a vágy önmagában valamire irányuló akaratot kelt: ez az akarat a gondolathoz hasonló szellem, amely a vágyból kilép, és a vágyat keresi, mert anyjára mint vágyra rátalál. Amikor a valamit anyjaként a semmiben megtalálta, akkor ez az akarat mágus az anyában, és ha anyját megtalálta, van lakhelye.

 Mit is rejt ez a misztikus szöveg? A teremtést az Atyához, mint unikumhoz kötötte a (keresztény) ember tudata, de itt egy relatív rendszer homályos célzásait ismerhetjük fel, mert szerepel benne egy titokzatos Anya is. Ezzel már találkoztunk. A relatív mozgást végző, egymás időterébe rohanó tachionokról – Teremtőkről – beszél, amik a relatív kölcsönös létüket egymáshoz viszonyított mozgásaikból nyerik, teret engedve egy új fejlődési szint, a tér kialakulásának, amely nem új dolog, csak egy új szerveződési szint, egy új formáció a szerencse oltárán, és egyben a kozmikus evolúció nagyszerű új lehetősége a kozmogóniai előbbrejutás útján. A lét alapja, az üres tér, ami csavarodott mivoltával felpeszdtíti a lehetőségek színházának eleddig egyhangú életét. Az Anyának nevezett tachion „hasában” az Atya kettéhasad és ezekből az egyik hatforrású energiateret hoz majd létre Anyában. Csak attól Anya ez a tachion, hogy Benne születik a tér (és örökre Benne is marad) Jin és Jang. Férfi és Nő. Együtt egy egész. Akarat és Vágy, vagyis két Törvény van. Aktív és passzív. A gondolathoz hasonló szellem kifejezés két

dolgot is takar; a transzcendenciát és a hatalmas sebességet. A középkorban nem lett volna értelme annak, ha ezt fénysebességnek nevezték volna. A gondolat terjedési sebességével hasonlítja, ami (talán) azonos az előbbivel. A férfi és nő hasonlattal azt is szemlélteti, hogy a teremtéshez két polaritású „valami” kell, és a kezdeti taszítódás után valamiféle vonzódás egymáshoz. Ezután egyik a másikban (is) való létezése. Az atya magja az Anyában, aminek növekvő élete van. Megosztódás, utód. A kétneműség (szexuális hasonlat) főképpen csak az érdeklődés fenntartására szolgál.

2. Ebből megérthetitek, hogy az akarat szellem, mégpedig más, mint a sóvárgó vágy. Az akarat érzékelhetetlen és megismerhetetlen élet: ám az akarat a vágyat megtalálja, és a vágy az akaratban – lét. Mármost nyilvánvaló, hogy a vágy mágia és az akarat mágus, s hogy az akarat nagyobb az őt adó Anyánál. Az akarat úr az Anyában, és az Anyát némaságként, az akaratot pedig eredet nélküli életként ismerjük meg. A vágy mégis az akarat indítéka, de nincs tudása, sem értelme; az akarat pedig a vágy értelme.

Ebből megérthetitek, a lét relatív létezés, kölcsönös realizáció. Az akarat-szellem és a sóvárgó vágy két egymásnak száguldó semmi, két időforrás és azok múlttere. Ez relatív létezés, de nyugodtan mondhatjuk ezt egy nagyon körültekintő relativitás-elméletnek is, ami a tárgyakon túl a dimenzióforrásokra is ki van terjesztve. A vágy az akaratban – lét. Ez a Vízbe rohanó Tűz. Legyen a Víz (vágy) az állónak vett, és a Tűz a mozgó (akarat). Forrásuk két pont: Atya és Anya. Nem mások, csak más a szerepük és a relatív perdületük iránya. Kilehelt, vagy hátrahagyott múltjuk alaptalan mélység, végtelen (de mint megszámlálható végtelen az akarat az öregebb és ezért nagyobb. A relatív létre alkalmas semmik. A hasonlatok emberi fogalmakkal operálnak, de a figyelmeztető szöveg: nincs tudása, sem értelme – jelzi, hogy ez csak érzékletes hasonlat. Figyeljük meg, hogy a második fontos elemet milyen szemérmesen jellemzi. Az Anya semmivel sem tér el az Atyától létezési jellemzőiben, de a teozófia dogmatizmusa abban az időben félremagyarázhatta volna a dolgot így -ugyan az Atyáról olvasott jelzőkkel (tulajdonságokkal) fel van ruházva az Anya is, de jelentőségét nem hangsúlyozza túlzottan a szerző, hiszen akkor több Istenről kellene beszélnie, mivel a pontosan egyenrangú időforrások jelenpontjai ezt logikailag meg is követelnék. Az indiai mitológiában a Teremtő neve; Rudra, kétneműen Purusa és Prakriti.

3. Eképp adjuk tehát értésteekre röviden, ami a természet és a természet szelleme, ami öröktől alap nélkül van; és úgy találjuk, hogy az akarat-szellem nem talál helyet nyugalmának. A vágy viszont önnön lakhelye, és az akarat a vágy megfoghatatlan köteléke.

A természet léte örök, de ha volt kezdete, akkor ezt így lehet filozófiailag elgondolni. A rendszer sokkal bonyolultabb annál, hogy leegyszerűsített formában (háromdimenziós szemléletben) azt érzékeltetni lehessen, de ez a magyarázat iránymutató a megismerés felfelé vezető útján. Az alapelv koherenciája a megismerés során az a lámpa, ami segít abban, hogy ne sétáljunk a szakadékba, vagy ne menjünk neki a butaság sziklafalának. A vágyban alakul ki a létezés, a relatív időgeometria. Ennek logikai alapelveit tartalmazza a rejtvény és ezzel mankót ad az elinduláshoz. Az Univerzumot néhány hihetetlenül egyszerű elv kormányozza és tartja működésben. A rendszer örületes bonyolultsága néhány nevetségesen egyszerű relatív mozgástörvényre vezethető vissza. Ezek: »1.« A pontszerű időforrások radiális emanációja. (E) (expand, EMANÁCIÓ, VÍZ, ÉDES) »2.« Az ekvitemporiális időfelszínnek egymáson való akadálytalan áthatolása, ami ezeken semmilyen változást nem hoz létre. »3.« Az időfelszínnek és a más (elért) források interakciója, amely azonnali E-vel való sugárirányú elsodrást jelent. (KEMÉNYYSÉG) »4.« Több felszín együttes sodrásának vektoriális eredeztethetősége, ami a tachionok létrejöttének elsődleges oka. (TŰZ MEGGYÚJTÁSA) Ez a fénysebesség fölé is felgyorsuló mozgás abszolút sajátrendszerben is elgondolható, amikor a forrást saját dimenzióforgása (KESERŰ) hajtja előre. Ezért nincs lakhelye sem, mivel jelene örökösen a jövőjében rohan. »5.« A relatív mozgás az időforrások egymás által realizált időterei között és az egymásban való relatív idő-interakciók. »6.« Kettős törési faktorú negatív időterek (TŰZ) kettéhasadási (két helyen való létezési) törvénye. Radiális kettős faktorú (felhasadt) vonzás. A vonzás a negatív dimenzióidő miatt lép fel. Az eseményhorizont, kúpos

felszín: (SAVANYÚ) A belső dimenzióidő (FANYAR) »7.« Csavarodási tézis (KESERŰ) és annak esszenciális következményei. »8.« A múltban való léteztetés törvénye. (A képe létezik, attól létezik /Jézus/) (RÉMÜLET) »9.« Az időtükrő törvénye. (TURBA) »10.« A maradandóság ciklizálódási alaptézisei, félszínűség, és a szuperszimmetria-törvények. (OLAJ) és (SAL, SAL NITRI)

Harmadik textus

✚ 1. Az örök akarat szabad a vágytól, de a vágy nem szabad az akarattól, mivel az akarat uralkodik a vágy felett; s ezért az akaratot örök mindenható erőnek ismerjük. Az akarathoz semmi sem hasonlítható. És a vágy jöllehet vonzás vagy sóvárgás okozta felindulás, de nincs értelme; és élet, de nincs tudása.

✚ Itt a Teremtőket és a mindenható előképét írja le, a teret (ami energia, ható erő; de más mint az összes többi). Ennek a tér nélkül született energiának egyedi a geometriája. Ismét hangsúlyozza, hogy ez nem valami okos és gondolkodó ember, de lény, az élet kezdete és alapja. Ez egy speciális hat időforrású fotinó. A rejtett fény. Csak és kizárólag olyan helyen születhet, ahol nincsen még semmi, ahol még tér sincs; csak Káosz alapelemek: TŰZ és VÍZ. A vágy nem szabad az akarattól hiszen annak csavarodott dimenziója létezteti. Az akarathoz és a vágyhoz így semmi sem hasonlítható, hiszen ez az Univerzum téridejének (relatív) létalapjai.

✚ 2. Az akarat kormányozza a vágy életét, és azt tesz vele, amit akar. De az akarat tevékenysége mindaddig ismeretlen marad, míg e lét fel nem tárul az akarattal, hogy lét legyen az akarat életében. Így lesz ismertté az akarat tette.

✚ A Káosz a térben semmi, néhány (vagy sok) pontszerű valami, A lét első „érzékkelhető” megnyilvánulása a tér-energia megszületése, az első hely mint létalap a többi létezőnek. A kreatív Univerzum létalapja és fenntartója viszont, a félszínű tér hatszoros csigaháza.

✚ 3. Az örök akarat-szellem Isten, és a vágy lüktető élete a természet. Semmi sincs előttük, mindkettő kezdetlen, és az egyik a másik oka, és örök kötelék.

✚ Az akarat-szellem = Teremtő. Ebben teljesül ki (be) a vágy, majd a természet. És itt látható, hogy egyformán gondoltuk; két relatív dimenziólétezőről ír! A tér transzcendens, megfoghatatlan valami, de nincs az Univerzumnak egyetlen olyan pontja sem, ahol ne lenne jelen aktivitásával (és időfraktálján mindennek kezdet!) Ez mindenható -hiszen mindenhol hat, és mindenben benne van létének elengedhetetlen dinamikájával. Megléte a lét alapja. Nélküle semmi sem marad fenn, nélküle a részecskék belső világa felbomlik, de ez a sors vár a fotínókra és a lassabban közlekedő neutrínókra is. Vagyis hiánya minden létező pusztulását (teljes és maradéktalan megsemmisülését) vonja maga után. Örök kötelék. Két semmiből, két önálló időrendszerből születik egy új minőség, amelyben az eddig végtelenbe száguldó forráselemek egymást tartják az újfajta létezésben. Az ekkor kialakuló idővisszacsatolási jelenség hozza létre az új minőséget; a téridőt.

✚ 4. Az akarat-szellem az alaptalan mélység örök tudása, és a vágy élete az akarat örök léte.

✚ Időtlen idők táplálják az öröklétet, amely nem más, mint a „semmi” játéka, Isten álma.

Negyedik textus

✚ 1. Mivel a vágy sóvárgás, és e sóvárgás élet, ez a sóvárgó élet magából a vágyba lép, és a vágyat folyvást teherbe ejti.

✚ A tér születése soha nem ér véget, keletkezése folyamatos és ciklikus. Centrumában a lét határán keltődik, keletkezik ott ahol a semmi a múltjába tükröződik, -a jövőből- így léte elpusztíthatatlan, mert forrásai ott vannak, ami majd lesz (vagyis a téren kívül!). A SAL folyamatos.

✚ 2. A sóvárgás erős vonzás, de önmagán, vagyis az alap nélküli örökkévalóságon kívül még sincs semmije. Mágikus vonzás, saját szubsztanciára irányuló sóvárgás.

✚ Az időnek semmije sincs (a „végtelenségén” kívül). A pozitív időrendszerek taszító eseményhorizontja létrehozza azokat a különleges mozgású időforrásokat, amelyek az emanációjuknál lényegesen gyorsabban is mozoghatnak a Káosz időforrásainak relatív mozgásrendszerében, így létrejönnek a negatív és kettős (többes) sűrűségű tachionok, a Teremtők. A negatív tulajdonság és az ismétlődő oszcillációs szférák a fénysebesség, pontosabban a sajátterjedés szféráinak furcsa kifordulásainak egyszerűen belátható és akár egy körzövel és vonalzóval is ábrázolható jelenségei. Ez a különleges negatív belső világú időtér már vonzó és nem taszító, miáltal sóvárog a hasonló időforrásokra, vagyis befogadhatja az emanációnál nagyobb relatív sebességű forrásokat, a saját szubsztanciákat is. Ilyenkor az 1, az emanáció taszító hatását legyőzi az egynél nagyobb relatív sebességű forrás, és behatol a másik (relatív) dimenzióvilág belsejébe, itt kettészakad két egészre, és a magába visszaforduló ág behatolva a sajátmúlt szféráiba, ott a sajátidőben visszacsatolódik.

✚ 3. Ekkor az akarat megfogja a semmit, úr és birtokos, lét nélküli, és mégis uralkodik a létben. De a lét sóvárrá teszi. Ha az akarat sóvárog, úgy mágikus és léttelen szellemként teherbe ejti magát; minthogy őállapotában csakis szellem. Az akarat imaginációja csak szellemet alkot, és szellemmel lesz terhes, mint az alaptalan mélység léttelen, örök tudása az élet mindenható erejében.

✚ A lét a jelen reprezentációja a térben, vagyis a „hely” maga. Az Anya „akarata” (időtere) realizál egy folyamatot, ami az energia-tér (szellem) lesz, és ez a folyamat a mindenható (Szerán, Vízszellem) kialakulásába torkollik. A tachion tökéletesen szellem, hiszen megfoghatatlan, transzcendens idő csupán, és az is az, ami beléhatol. Negatív idő a negatív időben. A kialakuló és stabilizálódó félszínű tércentrum fénysebességgel táguló teret szül – egy fotínót – ami különbözik az össze ez után születőtől. Tere unikális. Azzal, hogy meglátja magát (magában! rémület), a múltjába lát, mondhatjuk azt is, hogy magához hasonlókat szül saját magában, vagy azt is, hogy teherbe ejti saját magát saját magával, és egy örökös önkeltési ciklusba záródva létrehozza az első valamit, a helyek helyét.

✚ 4. Az akarat teherbe esik, szül magában, és önmagában lakozik. Mert más életesszenciát e terhesség nem képes megragadni és kihordani. Ezért e teherbe ejtés magában történik, és kell lennie önnön edényének mint fiúnak az örök szellemben.

✚ A tér születése folytonos és folyamatos, (és tér csak tér híján születhet). Ez önnön magából, az alkalmas időforrásból születik. Fennmaradásához nem kell semmiféle energia, hiszen a múltjából él, az tarja állandóan a keletkezés állapotában. Ez a tér az energia, az első, amit szinte végtelenül nagy számban követtek az immár ebben a térben születő további tércentrumok a neutrínók (fotínók). A tér saját maga edénye. Atya = Isten = jelenpont. Fiú = múlttér. Nem végtelen, csak nagyon nagy. Az Atya megnyilvánulása. Idővisszacsatolásban Szentlélek, Ami az eredeti szövegekben még Szent Szellet volt, és mindenén átfújó szél néven is emlegették. Ez végülis makroszinten is visszatér magába. (Mint egy Klein palack). Mindenható = a félszínű téridők összessége, a kettő(k) együtt, az egész. Ami folyamatosan a múltja felé tükröződik és renatalódik (teherbe esik, szül magában...)

✚ 5. Minthogy ez a teherbe ejtés léttelen; ezért hang vagy zengés, a szellem szava, és a szellem ősállapotában marad, mert másutt nincs lakhelye.

✂ A mindenható mindenhol jelen van és hat. A lehetőség és a képesség. A fenntartó és a működtető. A hang vagy zengés; a modulálatlan alaptér hangja. Jó magas hang... 10^{27} Hz! körül lehet a hangmagassága! Ez az a misztikus láthatatlan fény, Rejtett fény, amiről az ókori irodalomban olyan gyakran olvashatunk. Az idővisszacsatolás csak egy dimenzióforrás sajátmagába való visszakanyarodása következtében jöhet létre, ergo csakis sajátmagában alakulhat ki a lakhelye.

✚ 6. És mégis: akarat van ebben a Szóban, amely ki akar lépni az létbe. És ez az akarat az eredendő akarat élete, mely a terhelességből, vagyis az akarat szájából a mágia életébe, a természetbe hatol, és a mágia értelem nélküli életét misztériumként feltárja, mivel esszenciális értelem rejlik a mágiában. Így esszenciális szellemet kap, mert mindegyik esszencia az egész lét arcanuma vagy misztériuma. Tehát az örökkévalóság alaptalan csodájából számtalan élet születik, de együtt mégis minden lét csak egy lét.

✂ Az Univerzum alapfilozófiája! A téridő kilép a létezésbe, és továbbra is a többi létezők létalapjaként létezik. Ebbe a térbe „keletkeznek bele” a energiakvantumok (fény) és a neutronok többféle méretű sorozatai. (A térben, ami ugyancsak energia számtalan további tércentrum, energia is keletkezik) A tartósan fennmaradó részecskék, az anyag kialakulásához viszont csak neutronoknak és neutrínóknak kell keletkezni a Világegyetemben, hiszen ezek gerjesztett termékei; az elektronok és a protonok. Más stabil dolog az Univerzumban alig van. Várhatóan a neutronok sorozata lefelé és felfelé is folytatódik. Egyelőre ez elég a teremtéshez. Mivel minden, ami létezik hullámtermészetű, vagyis gravitációs hullámok által létezik, vagy úgy is mondhatjuk, hogy abból áll, hiszen mindennek a keltő forrásai kívül vannak a saját időrendszerek jelenein, mindent valami olyan tart fenn és olyan működtet - ami majd lesz (a jövő) - és olyan táplál, ami már nincs (a múlt)!

A világban csak egy dolog működik, léteztet és működtet, és ez: AZ IDŐ! Ebben a pontban megjelenik az egymásba ágyazott, de egymástól mégis szeparált négydimenziós esszenciák gondolata. Mindegyikben van élet, ez más és más, de egymást nem (csak úgy nem) tapasztalhatja időbeli multiplexeltsége miatt! Hiszen nem egyidőben léteznek! A téridő egy dimenziójából megfigyelve 1,2,3,4,5,5,5,4,3,2,1,0,1,2,3,4,5,5 stb. dimenziós. A sajátterek egymásba hatolóak, manipulatívák, de teljesen transzcendensek. Ez a semmi világa, a semmi részecskéje, a semmi felszíne, a semmi fénye, a semmi energiája, a semmi léte, a semmi élete, a SEMMI UNIVERZUMA! Kegyetlen felismerés! Azért nekem nagyon tetszik. Mindez olyan, mint a TV-n a kép! Ott van és mégis ott semmi. Ha lelassítanád a folyamatát egyetlen fénylő, pislogó pontocska, ami balról jobbra vánszorog, majd hirtelen visszaugrik, és egy sorral lejjebb folytatja. Hidd el! a TV-ben vagy a rádióban sem a kismanók készítik a műsort...

✚ 7. És a lét nélküli hármas szellem a lét ura és birtokosa, de mégis természeti léte, mert önmagában lakozik.

✂ Ez itt az Atya, Fiú, és a Szentlélek, de itt inkább mint fizikai jelenségre ismerhetünk rá, semmint szakrális fogalomra. Ezek a textusok kevésbé vallásosak. Mindent a tér léteztet és működtet, de a tér keltői nincsenek a térben! (A saját jövőjükben vannak).

✚ 8. Centruma vagy lakhelye a szó, és középen áll mint a szív; és a szó szelleme, amely az első örök akaratból ered, az esszenciális élet csodáit tárja fel, úgyhogy két misztérium van: egy a szellemi életben, egy pedig az esszenciális életben. A szellemi életet Istennek ismerjük s helyesen így is nevezzük; az esszenciális életet pedig a természet értelem nélküli életként ismerjük, mert nem sóvárog a szellem vagy a szellemi élet után. A szellem sóvárgásában az isteni lét mint Isten szíve és örök szava mindig és öröktől születik, belőle a sóvárgó akarat a szó szellemeként a természeti életbe örökké kilép, és a misztériumot az esszenciából és az esszenciában feltárja, s így két élet és két lét van az egyetlen, örök, alaptalan ősállapotban.

✚ A térforrás mindkét léte folyamatosan a születés állapotában van. A részecskék megszületésével a térben más, sokkal bonyolultabb és ezáltal sokkal komplikáltabb térrendszereket keltő valamik is megjelentek, ezek egymásban is létező és léteztető tere az esszencia, a Világéter, mely az anyag tudatra ébredésével gondolati és életstruktúrákkal is felruházódott. Ez a hetedik alak a szupertudat. A látszat ellenére nem értelmes, és nem is vágyik a létre, hiszen a megváltoztathatatlan, a részecskéket és dimenzióforrásokat már elhagyta, múltrétegek esszenciális hulláma. Változtat, de ő maga már nem változik. (kulcsszava; Szabadság). Ez szállítja forrástól forrásig a híreket, de mint ahogyan a rádióhullámokra sem mondhatjuk rá, hogy értelmesek, (bármilyen okos ember is beszél a rádióban) úgy ezek is hordozzák az Univerzum minden tudását, de saját értelmük nincsen. A valóság ennél a leírásnál bonyolultabb, mert a tér nemhogy három, hanem csak 66 dimenziós módon jellemezhető valami, így nem írható le szabatosan a közismert dimenziófelfogásban. A jövőszektor is a tér része, és a tér „túloldalán” van és szintén 66 dimenziós struktúra. A térkeltő jelenforrások ide kicsúszva találhatóak. Ez a TÉR két fele. Az egész tehát 66+66 dimenziós, de féldimenziókból. A kettőt a jelenforrások választják félbe. A rendszer zárt. A téren kívül van az érintetlen Káosz. Itt anyagi valami, vagy energiakvantum (térforrás nélkül) nem maradhat meg a létezésben. A részecskéket és az energiákat szülő tachionrendszer kissé hasonló a tér centrumában található tachionrendszerhez, de az ezeket működtető elvek eltérőek, mert a részecskék centrális forrástripletjét csak a rétegezett tércsigaház térrétegei tartják rendszerben, ez „létezteti” a szuperszimmetria rendszerük folyamatos keletkeztetését. Így folyamatosan a tér függőségében léteznek, ami szerencsére örökösen megújítja ezeket, és nem engedi ki őket a létezés mágiájából. A többször emlegetett szív a félpínű tér(ek) furcsa lyuka, ami a tachionok maguk felé visszafordulása során keletkező időgeometriai alakzat. A teret öt forrás generálja, de ezek (mivel a hiperteret is generálják) az ellátandó forráshelyek száma miatt időnként nincsenek a térben, így ilyenkor a tér rétegei között egy réteg (egység idejű) térszünet is van. Ilyenkor nincs is tér! Ez volt a 6. pont magyarázatában az a ..2,1,0,1... Ez a nemtér-nemidő réteg a nagytávolságú kommunikáció és a galaktikus űrhajózás kulcsa!

✚ **9. És Istent és a természetet így öröktől alap és kezdet nélkülinek ismerjük meg, mert mindkettő örökkévaló kezdet; örökkön örökké kezdődik, ott ahol nincs szám, mert alaptalan mélység.**

✚ Az Anyában. Mint már sokszor írtuk; a keletkezés és a létezés is állandóan a kezdet állapotában van. A múltjuk felé rohanó tachionok körtánca végtelenül és elfogyhatatlanul, a lét határán „eszí” a rendszerek saját idejeinek a múltját, és ameddig ez el nem fogy: létezik az Univerzum. Hogy ez valóban végtelen-e? Ki tudhatja! A tér forrásrendszerének sajátidejét fogyasztja, de generálja is. A rendszer lebomlását talán az Anya forrásától való egyre távolodás mégis kiválthatja, hiszen az Anya a forrásától távolodva időgeometriailag folyamatosan változik.

* * * * *

Megkérdeztem erről az Univerzum csatornán Élit (az Istent, Fiút). Az mondta, hogy az a 311.040.000.000.000 év a helyes, amit az indiai mitológia őriz. Azt mondta, hogy ezt csak a Teremtő tudhatta, Ő így is tanította a földi tudósoknak.

* * * * *

Igaz! Csakis Ő tudhatta! Az Anya. Ha válaszolt, akkor van tudása és értelme. Akkor viszont csak Ő tud mindent, vagy csak benne van meg minden!

* * * * *

Egy másik Univerzum csatorna közleményében azt írta az ötödik dimenzió Istene; „Én egy ötdimenziós pont vagyok, és mintha egy csigalépcsőn mennék, úgy lépkedek előre és előre végtelenül. Én megyek magam előtt is, és én jövök mögöttem is. Az idők végezetéig.” Azt is mondta, hogy „ne vitatkozzak vele! Ő csak tudja, hogy milyen!”

* * * * *

Jó! Legyen meg az Ő akarata! Akkor viszont olyan, ahogyan leírtam. Egy folyamatosan kiáradó pont, ami öt helyen van. De akkor az a pont nem 0, hanem 1 dimenziós. Még hozzá egy egydimenziós és emellett egyoldalú! Kint és bent egyszerre. Örökké éljen!

Ötödik textus

✚ 1. Minthogy öröktől fogva két lét létezett, nem mondhatjuk, hogy az egyik a másik mellett áll, és a másikat megragadja; nem mondhatjuk, hogy az egyik a másikon kívül van, és elválik tőle, nem: de felismerjük, hogy a szellemi élet magába befelé fordulva, a természeti élet pedig magából ki és maga elé fordulva áll.

✚ Jó kis rejtvény! Az energia és az anyag születésének alapelveit hordozza! Nem mondhatjuk a fentieket, mivel örökösen szubjektív létezők időtereinek hihetetlenül furcsa interakcióiról van itt szó, melynek során bármivé is lesznek ebben az egyre komplikáltabb relatív mozgásrendszerében, megőrzik eredeti (kiindulási) tulajdonságaikat, a kompaktságot, a nyíltságot és a perdületet. A jelen mindig kompakt, hiszen pontszerű, a múlt mindig nyílt, hiszen emanál és áthatolható is az ekvitemporiális eseményfelszíne, a hátrahagyott, (kilehelt) múlttérnek viszont abszolút és relatív perdülete is lehet. Ezek a valamik nem kívül, nem belül vagy egymás mellett léteznek. Függetlenül léteznek egymástól. Két lét. Ezek elágazásaikkal további létekre oszlanak. Ennek geometriájára találunk utalást az utolsó mondatban. Az energia (szellemi élet) befelé forduló, a neutron (természeti élet) kifelé és maga elé forduló tachionokból keletkezik. Ennek eklatáns reprezentánsa a görög pszi betű, amelynek középső villája felett a szimbólumokban egy pont is található, ami a tachion hármasságának szimbóluma. (pszi derivált) „Két igaz közé ront egy hazug, és ettől a hazug is igazzá válik” - olvassuk az indiai titkos tanításokban. Ez a három kezdeti forrás relatív realizációja, amiből majd a részecske keletkezési procedúrája kiindul. Ez a természeti élet alapja.

✚ 2. S mindezt együtt egy mindenütt forgó, Ezekiel kerekéhez hasonlatos gömbkerékkel vethetjük össze.

✚ Itt az a spirálgömb, amiről már említést tettem. A tér is és a részecskék is hasonló tereket szülnek. Itt van Ezékiel prófétának a mindenféle egyszerre haladó kereke, a kerék a kerékben, amivel Isten a földre száll!! Tetszik érteni!!? Mikor íródhatott a Biblia? 3200 éve! Írója már ismerte a tér és a részecskék szerkezetét! Ezt a mai felfogással vethetjük össze!! Elkeserítően vaksik vagyunk!

✚ 3. A szellemi élet a természeti élet teljessége, de a természeti élet mégsem ragadja meg. Két princípium ez, egyetlen ősállapotban, hol mindegyiknek saját misztériuma és hatása van. A természeti élet a dicsőség és a fenség tüzéig, a szellemi élet pedig fényéig hatol: a tűzben a természet emésztő lényegének bősülségét érthetjük meg, a fényben pedig a víz születését, amely a tűz erejét megfékezi, amiként azt A lélekről szóló negyven kérdésben leírtuk.

✚ Feltűnően sokszor használ ez a vargamester királyi többest... Energia és anyag. Szellemi és természeti élet. A korszerű fizika is ezekkel az operátorokkal dolgozik. Ezek itt nem egymásba konvertálhatóak. Két valami. Hullámtermészetű energia és hullámtermészetű részecske. Mindegyik a saját egymástól eltérő szabályrendszerével. Tehát saját, speciális interakciókkal a többiekre nézve. A részecske evolúciója a dicsőség és fenség belső világból megszüli a megfoghatóságot a részecske felszínét az emésztő lényeg, bősülséget, a turbát, az ördögöt, a vizsályt. Enélkül a jelenség nélkül a szimmetriarobbanás nem állna az ismert részecskeméreteken, hanem ki tudja, meddig növekedne. Itt a fénysebesség okára is utal. Ez volt az a kérdés, amitől Einstein annyira félt, hogy a fia meg fogja kérdezni: - Apa! Miért meg a fény fénysebességgel!? Másnap meg is kérdezte!... Csak...! volt a válasz. - Én a Víz forrásának a felgyorsításával igyekeztem kialakítani a Tüzet, Ő pedig a Tűz forrásának a lelassításával hozza létre a Vizet. Bizonyára jobban tudja nálam. Ő a Tűz forrásának a forgatásával

(Keserű) mozgatja annak a forrását. A Védák (Upanisadok) azt tanítja, hogy először van a Létező, majd a Hő, azután a Víz, majd a Táplálék. Ezek az időfizikában: a forrás, a Tűz, a Víz és a múltesszencia.

✚ 4. Felismerhetjük tehát a természet örök lényegét - akképp, ahogyan a víz és a tűz ad, egymásba vegyítve, halványkék színt - amilyen a tűz villanása; olyan az alakja, mint az egy lényeggé vegyített rubin és kristály, vagy mint ha sárgát, fehéret, pirosat és kéket vegyítünk sötét vízbe, s lesz kék a zöldben - mind megőrzi a maga fényét és úgy ragyog, s a víz ellenáll a tűznek, nem emésztődik el, hanem a két misztérium egy lényegként vegyül egymásba, s a két princípium mégis két életként különbözik egymástól.

✚ Most a szimbolikus színek szerint kapunk magyarázatot az időterek világára. Ez az egymásba hatolt idők világa – melyben megmarad a szubjektum - és a keveredés csak látens eredő tulajdonság. A tér négy dimenziós kiterjedéssel valóban türkizkék – kék a zöldben! - A fehér a 3D alapteret jelenti és az ebben megszülető neutron három kiindulási forrásának; sárga, piros, kék a szimbolikus színe. A források időterei egymásba ágyazódnak, de örökös autonómiájukat is megtartják. A tachion formai, időgeometriai megjelenése valóban hasonlít a lángnyelvre, és a „nyugalmi” térforrás a vízbejuttatott kő szétfutó hullámára. Ezek egymásban is megmaradó jelenségek az időgeometriában, hiszen itt szó sincs valódi vízről, vagy valódi tűzről. A színek keverése hasonlat, ami azok egyidejű egy helyen is létezhető; keverhető voltát hivatott érzékeltetni, ami az időterek egy helyen egyszerre létezését szemlélteti. Mivel a forrásidők szubjektív valamik, így az egy helyen létezés nem jelent valódi keveredést, csak együttes interakciót. Tűzből lehet Víz, Vízből lehet Tűz, de az örökös szubjektivitás ettől nem változik. Az emanációs határsebesség (fénysebesség) is élesen elválasztja a Tűzet és a Vizet, hiszen ezen a határértéken válik pozitív, vagy negatív időrendszerre. Ma mi is ide tesszük a fizikában a határt!

✚ 5. Itt érthetjük meg továbbá a lényegeket lényegét, s azt hogy e lényeg mágikus lényeg; magát teremti meg az akarat az esszenciális életben, és így születésbe léphet, s a nagy misztériumban kint fakaszthat; kivált a tűz őszállapotában, amely eddig nem nyilatkozott meg, hanem rejtve volt a misztériumban a színek sokaságának visszfényeként, minek tükrét láthatjuk az ördögben és minden gonoszságban, és felismerhetjük azt is, miként keletkezik az imaginációból gonosz és jó a nagy misztériumban, amelyben csodálatos, esszenciális élet szüli meg önmagát.

✚ Itt írja le a részecskét és ezen át az anyagot és természetesen így az ebből felépülő életet is. Ez az esszenciális élet. Magát teremti. Ez a lényegeket lényege; hogy a „semmiből”. A részecske nem kialakul és azután van, hanem ugyanolyan folyamatosan és állandóan a születés állapotában lévő és maradó valami, mint az energia és a tér is. Soha nincs kész, hanem mindig a keletkezés állapotában létezik. Részecskék (az újonnan keletkezők is) állandóan létrejönnek, keletkeznek az Univerzumban. Felszínük egy sajátidő ellentmondás következtében alakul ki, ez egy áthatolhatatlan időtükör. (A mágia tükre) Három rétegben keletkezik. A legbelső sima és abszolút fényes. A második tagoltabb, a harmadik a legtagoltabb, ez csapzott fényes gyapjúra emlékeztető felület, amely folyamatosan -habzóan- szétmállik a részecske belső dinamizmusának függvényében. A Föld sok meséje őrzi az aranygyapjút, mint elérendő dicsőséges célt. Ez az mesehősök! Ha egy kicsit is infantilisebbek maradtatok volna a nagy fontoskodás és színészkedés közben... Ez a tükröző ördög, ami a gonosz és jó nagy misztériumában folytonosan születik. A Világegyetem minden részecskéjének a felszínén – szerencsénkre!! Így szüli magát a csodálatos esszenciális élet. Ezért az őszrobbanás ideája felesleges és téves (és felelőtlenül nagyvonalú). A Böhme mester által leírt világképben is minden megvan ami kell az Univerzum lényegileg megismert, (megismerhető) jelenségeihez. A tér tágul. (A Világegyetem nem hígul fel). Keletkeznek az energiakvantumok és a részecskék. Ebben a tézisrendszerben dinamikusan léteznek. Megvan a hullám korpuszkula dualitás. De megvan az életet kormányzó morfogenetikai struktúra lényege is, érthetően egy egységes rendszerre kövacsolvva az egészséget. Minden Egy!

✚ 6. Ha e világ teremtményeiről rendelkezünk ama tudással, hogy az isteni élet gerjesztette és ébresztette a természeti életet is, és hogy születtek az esszenciális misztériumból csodálatos teremtmények, akkor megértjük, hogyan vált minden egyes esszencia misztériummá, azaz létté, és

megérthetjük azt is, hogy a nagy misztériumban mágikus vágy van – azért, hogy az esszenciáknak ismét tükröt készítsen, és a tükörben ismét lássa és megismerje magát.

✂ Itt teremtményekről beszél és ez nála főképpen részecskéket jelent. Életről beszél, és ezek szerint azt gondolhatnánk, hogy a mikrokozmosz alkotóit élőknek gondolja. Ha a dolgok információelméleti konzekvenciáin lamentálunk, úgy átvitt értelemben minden részecske hordoz minden térréteg információt, vagyis minden élő gondolatait és az élőlények minden atomjának minden rezdülését, tehát az életet is minden megnyilvánulásával együtt, (persze minden „élettelen” atomot is, vagyis benne él, kavarog, lángol, kering, működik az egész hatalmas Világegyetem! A részecskék felszínét jelentő tükrök állandóan a pusztulásba rohannak, de belülről újak lépnek a helyükbe, ..hogy az esszenciáknak ismét tükröt készítsen, és a tükörben ismét lássa és megismerje magát.... Minden esszencia életté vált, vagyis ha jól számolok itt a téri részben 6 és a hiperterekkel együtt 16 (!) Univerzum (esszencia) él egymással párhuzamosan és egymásba ágyazva, anélkül, hogy direkt módon látnák egymást. A három csúcsával érintkező oktaéder. A három gyémánt! Ennek 16 önálló csúcsa van. Ilyen oktaéder a Keokhá (Keopsz) piramisa is !

✚ **7. Ezután pedig a vágy a tükröt megragadja és imaginációjába vezet, s úgy ítéli, hogy nem az ő élete. Ekkor ellenszenv és undor keletkezik, a vágy el szeretné dobni a tükröt, de nem képes rá. Ekkor a vágy a kezdet célját keresi és a tükörből kilép, ezért a tükör összetörik, az összetörés pedig turba, azaz a megragadott élet halála.**

✂ Vagyis a részecske felszínén tükröt – időellentmondást - szülő forrásidőket a részecske felszínén (itt még vissza is fordulnak befele) utoléri a végzetük: a saját időfraktáljuk víz típusú elemvilága. A virtuális megfoghatóságot létrehozó és fenntartó forrásidők a részecske centruma felé mozognak, és ezzel a sajátidő tachion jellege, amellyel mindig győzött a centrális források idejével folytatott versenyfutásban a befelé mozgás következtében időbeli veszteséggé válik, amitől a felszínen levő időtükrök szétmállanak, de a következő részecskeciklusok újra és újra kialakítják és elveszejtik majd ezeket az elért dimenzióforrásokat. A felszín folyamatos örvénylésben, forrongásban keletkezik és pusztul. A keletkezés záródó ciklusát az alaptér tartja folyamatos működésben, tehát a létben.

✚ **8. S felismerhetjük, hogy az örök természet imaginációja, tehát a turba a misztérium vágyában benne van, de felébresztetlen; ám a teremtmény, az örökkévalóság tükre, végül az örökké való misztériumban rejtetten nyugvó turbát, mint haragot felébreszti.**

✂ Ez a valami az örökkévalóság tükre. (Mint a népmesében a varázstükör, amiben mindent, bármit megláthatsz!) A részecske az! A rejtett turba a turbulens részecskefelszín nemsokára bekövetkező pusztulása, amely a lét dinamizmusának a következménye.

✚ **9. Látjuk, hogy amint az örök természet a világ teremtésével egyszerre megmozdult és felgerjedt, ezzel felgerjedt a bősültség is, és a teremtményekben szintén megnyilatkozott, miként tapasztaljuk a sok gonosz állatban, füvekben és fákban, továbbá férgekben, varangyokban, kígyókban és hasonlókban. Mert az örök természet undorral van irántuk, s a gonoszság és méreg egyedül a bősültség esszenciájából táplálkozik.**

✂ Ez a vekkerórában a csörgő, hogyha esetleg a sznob olvasó szédülő fejjel eljutott idáig az olvasásban, végre találjon valamit, amit érteni vél, és boldogan nyugtázhassa: „Na ugye, mégse vagyok egészen hülye! Értem én ezt. Azt is tudom mi a gonosz állat...kígyó, varangy, féreg...na ugye.!” A mondat elején a Káosz felgerjedéséről, evolúciójáról (a mezőről) beszél, és arról, hogy a térrel együtt keletkezett egy hipertér is. Ez a mainál egyszerűbb szerkezetű valami lehetett. Ezt mintha további téresszenciákkal bővítették volna, hogy az esetleges külső támadások elől legyen hova kimenteni az Univerzum lényeges dolgait. Ekkor lett az egy hiperteres térből két hiperteres, a kettős gyémántból hármas.

✚ **10. Ezért az örök természet ugyancsak a gonoszság célját keresi és szeretne megszabadulni tőle. Ekkor a gonoszság a turbába, vagyis a halálba zuhan, de ez mégsem halál,**

hanem kivettetés a misztériumba, mert a gonoszság életének elkülönítve kell állnia, sötétségben. A természet elhagyja a gonoszságot és elsötétíti, úgyhogy a gonoszság önmagában áll mint gonosz, mérgező és bősziült misztérium, és külön mágiája van: a mérgező szorongás vágya.

✂️ Vagyis a részecske felszíne a hipertérbe (a sötétségbe) vettetődik ki. Ennek külön mágiája van. A hipertéri (vagy fekete) mágia. Ez egy másik Misztérium Magnum. A tér ikertestvéreé (A tér és a hipertér egytetűjű ikrek. A halál, ami nem is halál. A tér és a hipertér valószínűleg minden részecskén át összekapcsolódik, vagyis mindennek meg kell lennie benne ami a térben létezik, de ez nem jelenti azt, hogy a kettő azonos. Itt minden más. Más táj,..más nép,..más föld,.. más ég,... Minden a hipertér törvényei szerint. Minden él, mozog, létezik ott is, de ez nem jelent formai azonosságot! De az is nagyon valószínű megoldás, hogy ez a térparitás másik fele. Az antitér. Az Anya (balos) típusú téridő, ami az Atyát ejti teherbe, ahol az antianyag az anyag, ami nekünk mérgező tér – vagyis ellenkező csavarodású – tehát itt minden anyagi elpusztul, hiszen ez a tér nem alkalmas a szimetriarendszeréhez. Lehet, hogy itt van az az annyira keresett antianyag, ami annyira ritkán fordul elő nálunk és akkor is gyorsan megsemmisül nálunk? (Az anyaggal annihilál). Mindenesetre valamilyen másik misztériumról, külön mágiáról beszél. ..Ez a huncut Böhme vargamester!..

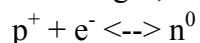
Hatodik textus

✚ **1. Amikor így emlékezünk és ismerünk, akkor minden lényt undorítónak találunk, az egyik a másikat utálja és ellenségeskedik vele.**

✂️ Az ötödik erőről ír. A részecskék kifelé áramló időtükreinek felszíne közelében még oly dinamikus turbulenciák uralkodnak, ami a részecskéket egy határon belül nagyon intenzív eltaszítódásra készíti. Ez az ellenségeskedés és az utálat. A részecskék belsejében rabul esett fénykvantumok minden belső visszaverődés során jellegzetes időkupakot röpítenek tovább az eddigi mozgásuk irányába, amely jelenség további taszítódást vált ki a nagyon görbült terek megközelítően négyzetesen egyre növekvő vonzóerejével szemben. Ez az erő a részecskék felszíne közelében fellépő ötödik hatvánnyal való taszítás következtében egyensúlyi állapotot vált ki a részecskék között, így az atommagban a protonok és a neutronok közel vannak egymáshoz, de nem érnek egymáshoz.

✚ **2. A másik lényben minden akarat a turba nélküli tisztaságra sóvárog, benne mégis turba van, és a másiknak utálatos. A nagyobb erő ekkor a kisebb fölé kerekedik, és rabságban tartja, s emez menekül előle. Az erős uralkodik a gyengén, a gyenge pedig menekül és hajcsára szándékát kutatja, szabadulni szeretne a kényszertől, s ilyen módon minden teremtmény a misztériumban az elrejtett célt kutatja.**

✂️ Itt kiderül, hogy a protonra és az elektronra gondol. Az elektron a másik (a proton) tiszta belsejébe vágyik, hiszen interferenciái készítetik erre. Ez mint elektromos tulajdonság közismert. Az erősebb (az 1836-szor nagyobb tömegű) proton nem engedi magába, amitől (együtt) neutronná válnának, hanem keringésre készíti maga körül, vagyis egy hidrogénatom kialakulásáról olvashatunk. Az Univerzum atomjai mindenhol hasonló elven működnek. Az újra neutronná válás csak extrém feltételek között lehetséges, de a folyamat megfordítható.

A reakció ugyan reverzibilis, de nem jön létre mind a két irányban automatikusan. A Világegyetemben valószínűleg csak elektromosan neutrális részecskeszimmetriák születnek nagy számban (neutron, tau-neutrínó, müon-neutrínó, elektron-neutrínó), de például a szabad neutronok percek alatt elbomlanak protonra és elektronra. Ezután a kiszabadult elektront a protonja örökös rabságban tartja, de nem lehet meg nélküle, hiszen egymás dimenzióvilágának keltői. Várhatóan a neutrínók ugyanúgy alkothatnak neutrínóanyagot, mint nagyobb testvéreik, és ez a szubtilis anyag minden valódi (általunk normálisnak tartott) anyag által keltődik, de mi egyelőre még az anyag vizsgálataiban is meg vagyunk rekedve. Ez csak a szemléletünk merev dogmatizmusának feladása után változhat meg. A szubtilis anyag

(pld ilyen alkotja az auránkat) az anyag által keltődik, és azzal fraktális időkapcsolatban is marad az időszálakon át. várhatóan ezek a szubtilis atomok is keltenek még kisebbeket. Ugyanígy elképzelhetők szubtilis fénykvantumok is.

 3. Úgy keletkezett pedig e világon minden kényszer, hogy az egyik uralkodott a másikon, és nem a legmagasabb jó parancsolta vagy rendelte kezdettől, hanem a turbából növekedett; s a természet maga lényegének tekintette, amely belőle született, s úgy rendelte, hogy a megragadott uralom továbbra is szülessék. E születés ezután királyi uralomra tett szert, s attól kezdve a szakadékot mint Egyet kutatta egyre, míg császári monarchiává nem lett. De még tovább emelkedik és egy akar lenni, nem pedig sok. Mert bár a sokban van, az első forrás, amelyből minden született, mégis uralkodni akar mindenben, és egyetlen úr akar lenni minden hatalom fölött.

 A részecskék folyamatosan belülről születnek, és rendszerterük állandóan aktív. A szubkorpuszkuláris evolúció során egyre több proton, elektron és neutron alkot egyre bonyolultabb atomi, majd molekuláris struktúrákat. A molekuláknál bonyolultabb rendszerek nem keletkeznek, (természetesen ide kell értenünk a komplikált térhálós molekulákat is). A kristályok világa különös önépítő struktúra, de ez a jelleg a vírusok önépítő és regeneráló tulajdonságában is felismerhető. Az alapelv változatlanul hat az atomokban és az makrokozmoszban. Az interakciók csak látszólag alkotnak összefüggő anyagi rendszert, folyamatos megfoghatóságot, hiszen a részecskék nem érnek egymáshoz és egy atomban az elektronok az atommag méreteihez mérten hatalmas távolságokban keringenek rabtartójuk körül. A részecske megszületése során - amellet, hogy centruma továbbra is élteti a szimmetriarobbanását - furcsa, egy királyi koronához hasonló geometriai alakzatokat is generál.

Ez az alakzat később négy öreg tölgyfára is emlékeztető alakzatba is, - császári monarchiává - terebélyesedik, melynek „koronája” már a részecske felszínének kialakításában játszik majd szerepet. Belsejében sok állandóan keletkező és széteszló időfoszlány (KVARK) is keletkezik. A keletkezés az egyre tör, mivel ahogy az általa generált bonyolult időpopulációs sokaság gravitációs hullámai elhagyják a turbát, a részecske felszínén szétmálladozó időtükreit, belépnek a Világéterbe, a változatlan és változtathatatlan békébe, nyugalomba, a sabbatba, a szabadságba. (Ilyen terminológiákon őrződik az esemény a szakrális és a hermetikus irodalomban).

A részecske felületét elhagyó térréteg hullámok ugyan nem változnak többé, de ez persze nem jelenti azt, hogy nem is változtatnak! A kezdeti (központi) forrásrendszerük által kiindult robbanó szuperszimmetriájuk sajátterük világformáló erejével a végtelenbe is kiterjeszti a hatalmukat. (Így jutnak újra és újra az Egybe). Ez a hullámáradat háborgatja az Egyet. Ennek ellenére az Egy rendszere tartós szerveződés marad, és hatalmát az jelenti, hogy ő tartja és kelti az Univerzumot. Universus (lat.) sajátlag egybefordultat jelent, de mindenséget is, és azt is, hogy mindannyian, együtt. Ez időgeometriai meghatározás is. A görcsös materialisták ezt talán nem tudták?!

 4. Mivel ez a törekvés kezdetben egy uralom volt, de az időben az esszenciák szerint a sokaságban szétvált, azért a sokaság ismét az EGYET keresi, és a koronák hatodik számában, azaz az alakzatok hatezredik évében megszületik: nem legvégül, hanem ama napnak óráján, amikor a csodák teremtése bevégeztetik.

 A neutron bonyolult belső világát nem valami megfogható dolog tölti ki, hanem egy megfoghatatlan, fortyogó, kevergő, örvénylő időrendszer, amelyben közel egymillió forrás „éli” az egyéni „életét”, él és meghal. Ezért olvashatunk sokaságról, mert itt átlagosan 740.000 forrás kavargog. Az időben keletkezett és időből áll az egész. Csavarodási irányuk szerint kétféle esszencia van, jobbos és balos. Ez a kezdeti forrásnál még csak jobbos volt, de az oldalbordából, Az Ádám nevű forrás teréből már a keletkezés elején kivált az alaptér hatására egy balos forrás: Éva. A csodák teremtése akkor végződik be, amikor kialakul az első teljes részecskeciklus, és a keletkezés visszafordul a kezdetekhez, amivel majd az egész procedura előlről fog kezdődni. A hatezer év (meg egy kicsi és fél) pontosítva 6378,5 év. Legyen ez a proton sugara! (Ez a Föld sugara km-ben....) De ez itt időbeli távolság ... Hiszen az egész időből áll! Miben is adná meg? Fényév per köblábban, vagy literben!? Biztosan összefüggésben áll a részecske teljes

arányrendszerével is, a Földgömb makroszerkezetével is és talán az emberi történelemmel is és meglehet, hogy az egész Univerzum szerkezetével is! És ami időből keletkezik az az időforrásainak bonyodalmas rendszertörvényei szerint létezik, és így világának eseményei időrendszeri hasonlatokkal írhatók le szemléletesen. A részecske az ókori filozófiában: a FÖLD kódszóval van takarva, így arányait értelemszerűen a Föld sugarához - mint alapmértékhez - arányították.

✚ 5. Ez a következőt jelenti: amikor a turba csodái beveződnek, születik egy úr, aki az egész világot kormányozza, de sok tisztségviselővel.

✚ A turba csodái a részecske felszínén végződnek be. Eddig tart a materialista felfogás részecskéje. Ettől számítva kezdődik a részecske transzcendens, „végtelenig” táguló Világegyeteme. Itt megszámlálhatóan végtelent kell érteni. A részecske megszületésétől expandáló sajáttára, így hatalmas, de nem végtelenül nagy. Mit is értsünk az alatt, hogy az egész világot kormányzó úr, de sok tisztségviselővel? Ez az úr az a fraktálgökér szikra, az az isteni szikra, ami még az isteni, majd az emberi fraktálról szakadt le. Ez a részecske nukleáris megváltója. Ez minden részecskében jelen levő újra és újra születő Ádám, (aki Krisztus is, vagy az Ádámokban született Krisztus) újra és újra nagy sokaságot, tisztségviselőt kelt.

✚ 6. És mindenelőtt az önmagát növelő fensőbbiséget és parancsolót fogják keresni, mert az addig alul lévő kicsi is elérkezett céljához. Most pedig szétválnak, mert célhoz érkeztek, és nincs megtorpanás vagy visszavonás.

✚ Mi volt a cél? Az anyag léte. Most, hogy kialakult a részecske felszíne, elindulnak térréteg hullámai -gravitációs mezői (ez alatt nehogy szimpla newtoni vonzódást gondoljon valaki!) a végtelenbe, hogy eljussanak a tér Szent centrumába, ahol a végtelen távolban egy mérhetetlenül kis helyen, egy megfoghatatlan parányban -egy különleges kis fotónó közepén- ott trónol a világ fenntartója, a tér állandó szülője. A felszínt elhagyva nincs megtorpanás, avagy visszavonás. A gravitációs hullámok a továbbiakban nem változnak, csak változtatnak.

✚ 7. Így fogják keresni a turbát, a teremtmények böszültségét is, mert a teremtmények undorával szintén elérte célját. És a célban, a koronák számának közepén, a hatezeredik évben nyilvánvalóvá lesz, inkább kicsivel később, mint előbb.

✚ Így jutnak el a részecskék terei egymáshoz, aminek nagyon sok információátadási következménye is van. Az undor, az ötödik erő szintén fontos jelenség a részecskék környezetében, hiszen ez teszi lehetővé a békésen működő atomokat. A második mondat a neutron abszolút rendszerében adja meg azt az időt (most már pontosítva), ami alatt egy részecske kialakulási procedúrája lejátszódik. Logikusan csak ez lehet az alapmérték. A koronák a mikrovilág geometriai alakzatai (a neutronon belül), a cél a részecske felszínének kialakulása. Az év természetesen nem naptári évet jelent, hanem időbeli „távolságmértékét, mértékét”. Ebből kell a hatezer és egy kicsivel több.

✚ 8. Azon a napon és abban az órában, amikor a teremtés a misztériumban befejeződik, és a misztérium (az örökkévalóság tükre) a csodák közé helyeztetik.

✚ Az örökkévalóság tükre, a várva várt csoda, a részecske felszíne elkészült. A semmiből lett, az IDŐBŐL, és abból is áll: semmiből. Így ez az egész, ami bennünket körülvesz, a semmi élet-halál harca a semmivel. Kedves Olvasó! Ha itt kétségei támadnak, gondolja újra végig azt, amit eddig olvasott. Vizsgálja meg, mi a TÉR? – Transzcendens semmi. Mi az ENERGIA? - transzcendens semmi. Mi van egy RÉSZECSCKE belsejében? Transzcendens semmi. Görbült tereket generáló időforrások százezrei – ez is transzcendens semmi. Mi építheti fel a részecskék felszínét, ha belsejükben sincsen más mint: szintiszta idő? Az idők ellentmondásos tükre, a turba, a megfogható és megtapasztalt... – a transzcendens semmi! Mi hagyja el őket a végtelenbe távozva? Gravitációs hullámok. Ez sem más, csak – a transzcendens semmi!! Teljes a leltár. Azért nem kell elkeseredni! Úgy szép az egész, ahogy van! Mert ez a MINDEN.

✚ 9. Ez a hatodik napon délben történik, amikor a misztérium csodái megnyílnak, megláttatnak és felismerszenek. Ekkor a tisztaság a turbát kiúzi, mígnem a kezdet a végbe lép, s a misztérium csoda lesz az alakzatokban.

✚ A részecske kialakulási periódusát a szerző itt öt és 3/4 napban való bontásban jellemezte. (Ádám ciklus 1000-70.. ? 930 év?) A misztérium csodái az anyag részecskéi, a teremtmények. Ez a föld, amit Isten teremtett. Ekkor, a öt és 3/4-dik napon kész, és megláttatik. Megjelenik az időtükrő, a turba, az ördög, a gonosz, az ellenségeskedő terek gyümölcse, a láthatóság és a megfoghatóság. (A mitológiában: Májá fátyla, Ízisz fátyla; ez egy elmondhatatlanul vékony, de elszakíthatatlan, átjárhatatlan valami az ókori írások szerint). A tisztaság (a saját Vízözön), a mindent fenntartó idő ekkor – itt - utoléri az időtükröt, és kiúzi a turbát, szétmállasztja, megállítja a szimmetriarobbanást, és a virtuális megfoghatóság további növekedését. A kezdet a végbe lép. ...és a vég a kezdetbe, hiszen a forrásrendszer ami a részecskét keltette előlről kezd – folytatja - annak keltését. Itt van elengedhetetlen szerepe a tér egyedi geometriai struktúráinak. Alfától az omegáig. Minden Istentől áll! Hiszen ez az Én testem és vérem... egyétek és vegyétek. Én magam vagyok a szádban a kenyér, a bor és a hal is. És Te is Én vagyok... Hiszen az Isten magamagából alkotott meg mindent! Így érthető? A hívőt is és a materialistákat is! Nem hiszi valaki? Nagy ügy. Majd rájön, hogy a rész mégsem az egész, de akkor már meg is bukott! Repetitio est mater studiorum.

Hetedik textus

✚ 1. Az örök természet misztériumában ilyenformán a teremtményeket gonosszá és jóvá szülő és teremtő arcanum van. Mágikus lét, amelyben mágia mágiát ébresztett a kéjjel, és a létbe vitte, s ezzel önmagát minden megnövelte és a legnagyobb hatalomra emelte. MERT Isten szelleme nem alkot a természetben, hanem feltárja és keresi a jót.

✚ „Jó” és „gonosz” teremtmények: anyag és antianyag. Ami teremt; az a törvény, amit teremt; a tér, az energia, az anyag. A kétpólusú Univerzum egyensúlya a paritás. A párosság. Mindennek az egyensúlya úgy kívánja, hogy a balos részecskék mellett jobbosak is létezzenek. Ezek valóban léteznek is. A fizika mindennek megtalálta az ellenkező „elektromos” viselkedésű antipárját is. Talán a neutrínók antipárjai kétségesek (itt a térben). Pauli még nem találta. Elektron – pozitron. Proton – antiproton. Neutron – antineutron. Pauli méréseiben úgy találta, hogy a neutrínók egységesek, nincs antipárjuk. Itt, ebben az Univerzumban talán kevés van, és hamar elbomlik. Létezése mégis bizonyos! A létezés és az expanzió elválaszthatatlan fogalmak az időfizikában. Ami bármilyen kis ideig létezik, az expandál (emanál). Az idő dimenziójában ekvipotenciális szférikus egy dimenzió formájában kell viselkednie. Minden szubjektív időforrásokból keletkezik, így minden „magát növeli meg” maga magának létrehozója, szülője. Egyedül a tér az, ami tér nélkül fenn tud maradni, így bár nem a tér alkotja a részecskéket, létük lehetősége és képessége mégis a térhez kötött. Isten nem alkot, csak feltárja a jót, a létezés számunkra egyetlen módját, az anyag dimenzióit. Az anyagot viszont, mint már kifejtettük, ... az ördög teremti.. (itt a térben) .. de odaát.. mi teremtheti az antianyagot?.. Az antiördög? Hiszen a térben is benne van a hipertér és a hipertérben is benne van a tér. Amikor itt a tér éppen 0, (nemtér-nemidő) akkor van maximumon a hipertér. (...5, 6, 5...: kalotaszegi lépcsős dimenziómotívum!).

✚ 2. Így tehát a gonosz a mágikus vággyal önmagát a misztériumban és a misztériummal folyvást kereste és megtalálta, és Isten rendelése nélkül feltárta; a böszültség szigor, amely uralkodik az ostobaság felett.

✚ A részecskékben egzisztáló ellenkező csavarodású időterek a maguk világát „élik”, és tartják fenn folyvást, vagyis belső keletkezésük folyamatos dolog. Az állandó keletkezés állandó felszíni elhalást is jelent. A folyvást kereste, és megtalálta azt jelenti, hogy elveiben a térhez hasonlóan a részecske belsejében lévő működtető források zöme is olyan tachion, amely a saját idejét „eszi” vagyis reciklizált tereket termel. (Addig, míg ciklusonként el nem hal a sajátidő „özönvizében”). A böszültség régen ismert

fogalom előttünk: tachionokat jelent. Tachionok az okai a keletkezésnek, és ezek okai a felszín „elhalásának” is. Az ostobaság a vissza-visszatérő ellenkezés, a részecske renatálódási ciklusa. Ez egyetlen másodperc alatt 10^{24} -szer megismétlődik.

✚ 3. Ekképp nőtt minden saját fáján, előrendelés nélkül. Mert Isten, aki az első kezdet, nem a gonoszsgót, hanem az értelmet és a tudást rendelte uralomra, s ezeknek kellett a csodákat feltárniuk és az élet vezérévé lenniük. És itt látjuk a nagy titkot, ahogy öröktől a misztériumban volt, vagyis a misztérium négy színét és az ötödiket, amely nem a természeti misztérium sajátja, hanem az istenség misztériumáé, s amely a természet misztériumában mint élő fény világít.

✚ A részecskék belsejében négyfelé ágazott térbeli fraktál generálódik. Ez geometriailag nagyon hasonlít egy tölgyfa, vagy egy almafa lombkoronájának alakjára. Így nő minden a saját fáján. Egy négydimenziós rendszerről beszél, ami mint alapan egy különleges „isteni” (5.) dimenzióban, a térben létezik. Nem nagyon egyszerű ez a rendszer, ha meggondoljuk azt, hogy a tér is hat független, szubjektív, expandáló és csavarodott dimenzióból áll. (de minden dimenziója egyenrangú és egyforma, hiszen egy kiindulási dimenzió folyamatosan keletkező képei csupán. Ebben létezik a részecskék négy dimenzióban leírható, de a valóságban rengeteg, – a neutronnál: 740.000 ! – forrásidő jobbra és balra csavarodó, többségükben félszínű sajátteridejéből áll, ami három forrástachion saját múltjába irányuló szimmetriarobbanása következtében keletkezik. A szörnyen bonyolult geometriai struktúra csakis a tér geometriájában létezhet, (hiszen szuperszimmetriája ebben keletkezett). A tér; ez az a fény, amiről Böhme ír. A mindenhol világító, mindenhol jelenlévő: láthatatlan, rejtett élő fény. Mert, mint elmondtuk, a tér is energiasztruktúra mint az általunk ismert fény. A bűn az anyag megteremtése, (vagy a balos anyag megteremtése?)

✚ 4. A négy szín: a kék, a vörös, a zöld, és a sárga mind benne van, de az ötödik, a fehér Isten tulajdona, és mégis a természetben ragyog. A fehér az ötödik esszencia, tiszta, szeplőtelen gyermek, aranyhoz és ezüsthöz hasonlíthatjuk, a tűzben is megmaradó, fehér, világos kristályhoz.

✚ A négy dinamikus geometriai dimenziót (amelyek csakis homogén idődimenziók lehetnek) négy színnel jellemzi, és ezek egy ötödikbe; a fehérbe ágyazottan helyezkednek el. Ez a tér forrásának „tulajdona”, de expanziója okán mindenhol jelen van (ahova a tér már terjedése során eljutott). A tér centrumának oktaédes szerkezete pontosan a gyémánt kristályaihoz hasonlítható, így ennek az oktaédes eloszlásnak a térre mindenhol jellemzőnek kell maradnia, hiszen a térhullámok a forrás elhagyása után már nem változnak (csak változtatnak). Ez nem jelenti azt, hogy a tér (téri része) oktaéder alakú (!!) lenne, hiszen hat egymásba ágyazott spirálgömb alkotja. Az Ezékiel kerék, a gömb ami minden felé egyszerre forog és halad.

✚ 5. Mert a tűz a színek próbája, és csak a fehér marad meg benne, mivel ez Isten fenségének ragyogása. (A fekete nem tartozik a misztériumhoz, hanem sötét lepel, amely mindent elrejt.)

✚ Mít is jelent ez a titokzatos mondat. A nemtér-nemidő a térben értelmezhetetlen, hiszen dimenziói a térben tapasztalhatatlanok. Nem tartozik a misztériumhoz, mert egy térrel együtt terjedő hiányréteg. A tér a fehér, a színek összessége, a nemtér-nemidő fekete, a színek hiánya, vagyis itt nincsen téridő. Ez tértelen semmit jelent, a térben tapasztalhatatlant.

✚ 6. Itt találjuk meg a nyelvek nemzetségfáját is a négy ábécével. Az elsőt, amely a minden nyelv gyökerét képező természetnyelv, a misztérium karakterével jelöljük: de a sokaságban (vagy a sok nyelvben) e nyelvet csak gyermekei ismerik fel, akik a misztériumot mint Isten csodáját megértették. (A természetnyelvnek ezen ábécéje a fekete színben, mindennek mélyén rejtve nyugszik, mivel a fekete nem tartozik a színek közé, hanem misztérium, és érthetetlen a természetnyelven beszélőnek, s csak Isten szelleme tárja fel.)

✚ Az első nyelvet „a misztérium karakterével” jelöljük mondja Böhme mester. Ez mit is jelenthet. E karakter a pecsét, a misztérium határa, a tér határa, a fehér határa. (Egy karakter leírni nem képes geometriai rendszerét, így csak a határát jelölheti.) A következő mondat erre utal. a természetnyelvnek ezen ábécéje a fekete színben, mindennek a mélyén rejtve nyugszik. Vagyis a minden alatt valóban minden létezőt kell érteni. Az energiákat, és a részecskéket. Ezek jelenforrásai a sajátidőn (sajáttéren) kívül vannak, vagyis a nemtér-nemidőben. Ez a tudás veszélyes, és nem is tárja fel a szerző a részleteit.

Ezt nem érthetik meg a természetnyelven beszélők, (a materialisták) hiszen csak a felszín akarják megmagyarázni, ami semmiből áll, így azután amikor úgy gondolják, hogy; „megfogták Isten lábát”, akkor csak a zoknija marad a kezükben.. az is szerteszt foszlik és semmivé oszlik.. Ezt a fát úgy is kell értenünk, hogy a nemtér-nemidőn át gyakorlatilag az egész Univerzum időszálain – az egydimenziós Univerzumon át egyetlen központi forráshoz vezet. Ezen a hálózaton az információ a fénysebességnél összehasonlíthatatlanul gyorsabban terjed, belátható okok miatt „kötélirányban”, úgy mint a gyerekkori spárgatelefonjainkon, amit a nagymamáktól elszerzett cipőpasztás dobozokból és egy – a két pléhfedél között kifeszített - spárgából eszkábáltunk.

✚ **7. A második ábécé pedig a héber, amely feltárja a misztériumot, és a fát ágaiival és gallyaival megnevezi.**

✚ Mik is ezek az ábécék? A neutron nevezetes fontosságú forrásainak betűkkel megjelölt elágazó fraktálágai. A forrásrendszer bonyolult és terjedelmes, így egy ábécé betűi nem elégségesek még a nevezetes forrásidők elnevezésére sem, így öt ábécét használ erre a feladatra. A héber ábécé huszonnégy betűje a fraktál nevezetes - kiindulási, centrális - ágait (gallyait) nevezi meg a neutronban.

✚ **8. A harmadik a görög, amely a fa gyümölcsét és ékességeit nevezi meg, és először fejezi ki helyesen az értelmet.**

✚ A görög ABC (24) a fraktál gyümölcsseit nevezi meg. Nos kérem; ezek azok a gyümölcsök amelyek a bűnbeeséshez vezettek. Az alma amit Éva ősanyánk és Ádám ősapánk megkóstolt. A tudás fájáról ettek. Ha a másik fáról ettek volna, akkor ugyan buták maradtak volna, de örökéletűvé lettek volna ezek a forrásidők. A tudás fája fejezi ki először a helyes értelmet. Úgy gondolom, hogy ezek azok a „csomósodások” lehetnek, amelyeknek az Univerzum információátadási alapelveinél van lényeges szerepe. A proton belső terének kutatásánál már felfedezték ezeket. Építőelemeknek, kvarkoknak gondolták. Szerintem igen sok keletkező és szétfoszló „termés” és „gyümölcs” lehet egy neutronban.

✚ **9. A negyedik szín a latin, amellyel sok nép és nyelv segít magán, s amely a fa erejét és erényét fejezi ki.**

✚ A latin karakterek a részecske felszíne alatti világ nevezetességeit és a felszín jelölhetik. Esetleg a részecske mikrokörnyezetét és az „elektronhéjakat”, is amelyek valójában nyugalmi harmóniák a nyugtalanságban. Figyeljük meg! Színesben lehetett a neutronmodellje! Tartományok, gömbrétegek szerint. Jó kis számítógép lehetett, nekünk is jó lenne egy ilyen a hozzátartozó holografikus display-vel! Menne vele a munka!

✚ **10. Az ötödik pedig az összes ábécét feltáró isteni szellem; de ezt az ábécét az ember nem tanulhatja meg, mert önmagát tárja fel az ember szellemében.**

✚ Ez tehát valójában nem is ABC, hanem minden más ami a részecske időkapszulája és az azon belüli és kívüli világ? Gondolhatunk a közeli interferenciákra, vagyis az erős kölcsönhatások tartományára is. Azt a holografikus informatikai hullámteret is érthetjük ez alatt, ami a részecske felszínét elhagyva a részecske saját Univerzumát jelenti. Ennek a térnek a többi hasonlókkal való együtthatása az a végtelen bonyolultságú informatikai interferenciateret, amit manapság szégyellősen morfogenetikai térnek szokás nevezni. Régi elnevezése: a Világéter. Ez semmiben sem olyan, mint ahogyan értelmezni igyekeztek a közeli korok fizikusai és filozófusai. Ezek a tudományoskodó elnevezések a tudomány trójai falovacskaí, amit a kanonizált dogmákban nem hívó -a gondolkozást megkísérlő- tudósok tologatnak be a

dogmatikusok Trójának kapuján. A központi Fizikai Kutató Intézet kutatóinak a szájából hallottam egy elegáns „tudományos” fedőnevet a Perpetum Mobilére (amit fejlesztenek); Pí-Em. Jól hangzik, olyan jó angolos!

✚ 11. Ezek az ábécék tehát a nagy misztérium színeiből keletkeznek, és széteszlanak további, összesen hetvenhét nyelvben, de csak ötöt ismerünk el alapnyelvként, hetvenkettőt pedig csodaként, mint Bábelt, az összezavarodott létezés száját; az ész itt elhagyta a vezetőjét, és egyedül akart haladni és a misztériumba felemelkedni.

✚ A bonyodalmak tehát a turbában keletkeznek, az időtükörben, ami a részecske megfoghatóságának (ütköztethetőségének) a határa. Itt olyan sok lesz a nevezetes források száma a szimmetriarobbanás egyre jobban szerteágazó világában, hogy hetvenkét ABC kell a legfontosabb ágak megnevezéséhez is. A részecske belsőbb régióiban öt ABC is elég, míg a felszín közelében lévő összevisszaságban erre már csak hetvenkét ABC elegendő. Ez a zavarodottság Bábel. Innen a bábeli nyelvzavar. Ezt a tér szerkezete váltja ki. Vagyis a Bibliában Isten összezavarja a népek nyelvét, hogy ne építhessék a tornyukat az égig, az istenek birodalmáig. Itt a szimmetriarobbanásnak le kell állnia, így a részecske nem nő az égig, a végtelenig. (Csak a transzcendens terével).

✚ 12. Ahogy Nimród fiaival történt Bábel tornyánál, midőn az Isten iránti engedetlenségből a külön észbe süllyedtek. Vezetőjüket elhagyták, eszük megzavarodott, úgyhogy saját nyelvüket sem értették többé.

✚ És most jól tessék figyelni! A magyarság nemzetségfája a nimródi ágról hajtott! Vagyis most (a végidőkre) bennünk van elrejtve a titkos tudás. Nosza! A részecskefelszín oka is ez, amit az Isten ellen fordult forrásidők hoznak létre. Az egyre rövidebb fraktálágacsok hossza (élettartama) miatt a sajátidőben befutott futamaik hossza összemérhetővé kezd válni az alaptér térrétegeinek vastagságával, így annak „szítalásai” a forrásidőket furcsa helyzetbe hozhatják. Ha egy hosszúfutamú forrás az alaptérben kissé cikázva, cikk-cakkosan halad, úgy nem történik semmi különös dolog. De ez csak hosszúfutamú forrásidők esetén van így! A neutronfraktál leendő felszínéhez közelítve megváltozik a helyzet. Az időpopuláció ágacsokai egyre bonyolultabb elágazási és áramlási rendszerükben (TURBA, BABEL) egyre inkább „útban vannak egymásnak”, mert a kis cikázások már sajátidő ellentmondásokat okoznak az egyre bonyolultabb elágazási rendszerben, hiszen egy időpopuláció fraktál termékei. Így azután olyan furcsaságok is keletkeznek ebben a régióban, hogy egyszerre kétféle forrásidő is reprezentálódik egy helyen az éppen elágazott ellenkező csavarodású, de egy nemzetséghez tartozó jelenforrásokból. (740.000 osztva kettővel!: pontosan kiadja a koronák számát 370.000-et!) Itt egy tükröző és „áttörhetetlen” időtükör, mágikus tükrő jön létre a felszín tachionjaiból (látens térforrásaiból). Ez a valami a részecske felszíne. Három rétegben keletkezik folyamatos örvénylésben, „Bábeli zürzavarban”.

✚ 13. Ilyenformán nőtt ki számos nyelv, mind a hetvenkettő az összezavarodott Bábelből, és mindegyik önmagába lépett, és saját külön eszében és gonoszságában kereste a tudást. Elhagyták Istent és pogánnyá lettek, és Isten engedte, hogy önnön csodáikba lépjenek, mert nem akarták követni, hanem külön növényé (!?) akartak lenni; és saját eszük (amely minden színnel összekeveredett) kormányozta őket.

✚ Az „eszés növény” groteszk figyelmeztetés. Eddig mindig emberekről, sokaságról írtak a szentkönyvek, és akkor egyszer csak ez a növény. Először állatok, azután majomöröm, most meg ez a növény!... Még a végén le „eszetlenalgáz”.. Aki idáig értette az eszme-futtatásomat az már tudja, hogy miféle növényről ír a szerző. Mik ezek a pogánnyá lett eszes növények? Az ellenkezően csavarodott fraktálemek, amelyek az ágasbogás elágazások miatt fára, növényre emlékeztető alakzatokat vesznek fel.

✚ 14. Ekkor született a turba, megszűnvén közöttük az egyetértés. Mindegyik a maga színében akart élni, de ezek mégsem az igazi alapszínek voltak, hanem csupán az észben született

torzszülöttei. És az igazi vezető nélkül éltek, aki mindent Egy nyelven teremtett, aki Egyet tárt fel, egy fa ágait, erejét és gyümölcsét.

✚ Ekkor született a részecske felszíne és megfoghatósága. A felszint alkotó források jelentős része elpusztul ebben a színorgiában. A négy ág, amin elindulnak négy szín. Ez rétegek szerint is színt vált. Ebből négy domináns időpopuláció keletkezik és mindegyik csak a saját rendszerére különösen veszélyes, mert annak esik azonos tartományba a sajátideje. A kezdeti egy fa félresikerült, nyurga képződmény és elpusztul a központi forrásidő vízözönében. (Víz típusú sebességgel közeledő sajátidejében. Ez az elektron a neutron közepén. (Noé bárkája). Csavarodása miatt folyamatosan elveszíti időelőnyét.) Az eredeti 2 dimenziós (?) sík populáció helyett egy (talán nem szerencsés) harmadik dimenziót is megnyit. (BŰN) Talán furcsán hat ez a sík Univerzum; DE van (most is van még) ilyen! Itt és most! Ez a falvédő a magyaroknál. Ebben is van mozgás és evolúció! Onnan jöttünk ide... és akkor estünk Bűnbe... (3D) MINDENKI! ..és a negyedikbe megyünk. Szintén mindenki.

✚ **15. A négy ábécé Egy fán van és egymásból fakad, de a sok nyelvnek saját karakterükkel kell boldogulniuk mint lakótársaknak, akik önnön javukat akarják, és mindannyian szembeszegülnek a fával.**

✚ A négy fa tehát egy közös törzsről indul. (A részecske centrumából). Ez az a bibliai négy törzs, ami elindult keletre, nyugatra, északra és délre. Az ABC-k nem fánként vannak értelmezve, hanem régióként, szféránként. A látens dimenziófraktálok egymásba is belekeverednek (ld: kevert színek). Ezen alaprendszeri forrás populációja a felszín közelében szembeszegül a fájával, vagyis visszafordul a centrum felé. Ez lehet az oka annak, hogy Ádám életéből Dávid élettartama hiányzik? Dávid megöli a Góliátot aki nem lehet más mint maga Ádám, a kezdeti sajátidő. Ha meggondoljuk, akkor sokkal nagyobb teret generálhat 930 év alatt, mint a Dávid nevű forrás a maga kis 70 évével. Így Ádám a részecskefelszín hatezer évét (de a kiszabott 1.000 évét se) érheti meg, de a Krisztus nevű forrásidő visszatereli a nemtérnemidőből, és ettől a részecske centrumában újjászületve kezdheti előlről a részecske (Föld) ciklikus teremtését. Így egyszerű következtetéssel arra gondolhatunk, hogy a részecskében egyszerre öt és 3/4 teremtési fronthullám követheti a felszín felé egymást, ha a teremtés öt és fél napjára gondolunk. Tehát a nap Ádám újjászületési ciklusát jelentheti, a tört számú napok, pedig a hol hat, hol öt kifelé növekvő gömbszerű teremtési-pusztulási fronthullám terjedő, táguló rendszerét.

Nyolcadik textus

✚ **1. Kétféle vallás eredetét látjuk tehát, amelyekből Bábel, a bálvány született, a pogányságot és a zsidóságot.**

✚ A pogány növények és a zsidó növények vallása...? A jobbos és a balos csavarodású terek világa. (Női és férfi terek). Ezek a részecskefelszín okai. (Logikailag is csak kétféle lehetséges). Bábel az összekeveredett rövid futamidejű tachionok világa, ami a tér spirálgömbi struktúráinak térrétegvastagságával összemérhető utakat fut csak be, így a tér szítalásai itt az eddigi „cikázás” helyett már olyan időellentmondásokba keveri a neutron strukturális rendszerét, ami egyre inkább felületté áll össze. A részecske tömege is itt koncentrálnálódhat (95%) hiszen látens dimenziókeltőinek többsége itt jön létre. Vagyis létrehozza a turbát, Bábelt, a fortyogva keletkező időtükröket, a részecske megfoghatóságának a határát. A gyerekek tartják fenn a világot mondja az ősi zsidó tanítás. Hát így tartja.

✚ **2. Mert mindkettőben Bábel lakozik, és e két nemzetség egy. Az első saját eszéből (azaz a természeti életből és a szellemből) maga elé lép, és felmagasztalná magát; ez utat teremt saját lényében, mivel akarata kilép külön vágából, és önnön mágiáját keresi, mint uralmának nagy számát, a sokaságot, és önmagától teljesen eltávolodik; akarata saját sokaságában marad, és sokaságának istene és vezetője.**

✚ Relatív pogányság ez, amolyan: milyen a másikhöz képest ? pogányság. Nincsen itt a Szentkönyvekben intolerancia, jó vagy rossz faj, zsidó vagy pogány, keresztény vagy muzulmán,

Buddhista, szebb vagy „igazhitőbb”. Hiszen ez is, az is, meg amaz is a Tudás Igazi Könyve! Afféle Kódolt fizikakönyv (is). Ami a kérdést eldönti, az az alaptér csavarodottságának iránya, és a részecske centrális forrásrendszerének tendenciái. A központi forrástriplett határozza meg a sajátidő csavarodottságának az alapirányát és ezzel a kialakuló részecske minden tulajdonságát. A maga elé lép azt jelzi, hogy az emanációs terjedésnél gyorsabb valamikről beszél, egyre gyorsuló tachionokról. A sokaság ma is használt matematikai fogalom, itt szimmetriarendszer forráselemeinek nagyon nagy számát jelzi az olvasónak. A sokaságok vezetői, a kiindulási források rendelkezhetnek egy képességgel, amely a alaptér képességeihez hasonló, és ez ideig-óráig a forráselemből fakadó sokaságot a saját mágiájában meg tudja tartani, mint saját Isten. Ezt jelzi az önnön mágiája kifejezés is. A létezés alatt persze több síkon lehet a létet definiálni, hiszen az alapforrások ezután sem vesznek el, csak tachion voltuk miatt a „megismerhetetlenség” és a „megfoghatatlanság” állapotában maradnak, vagy a térben és/vagy a nemtér-nemidőben létező valamik.

✚ 3. És hiába lép elé Isten szabad akarata s fenyíti meg, a bálvány akkor is csak hazudik a szabad akaratnak, vagyis Isten szellemének, és továbbra is saját akaratát tiszteli a sokaságban. Ez az akarat önnön gazdagságából, önnön mágiájából született, ezért Isten szabad akaratát nem érti meg. Húsból és vérből született, saját külön természetéből, ennek a világnak gyermeke, s gazdagságát tartja szeretetnek: képmutató és összezavarodott Babel. A sokaság mint saját külön mágiája összezavarja, úgyhogy az egyből kilép a sokba; e sokaság most megzavarodott Babel, képmutató szája pedig, amellyel az egyetlen szellemet jámbor szavakkal dicséri, Antikrisztus és hazug. Mást mond és mást tesz, szíve csupa vágy és szívének szelleme a vágyban elmerült.

✚ A részecskének gyakorlatilag a források többségére nézve szimmetrikus a rendszere. Alsó és felső része nagyjából szimmetrikusan elrendeződött világ. A két rész; az alsó és a felső egy másik, szembenáramló szimmetriával is kapcsolódik egymáshoz. Ez az áramlási rendszer a részecske felszínén és a függőleges tengelyében játszik lényeges szerepet. Két forrás tesz itt különleges pályán fontos szolgálatokat azért, hogy a részecske fennmaradjon az örökkévalóságnak és a megfoghatóságnak. Máshol már szó esett Krisztusról és itt Antikrisztust említi a szerző. Ez a Krisztus nevű forrás antipódusa, mindig az ellenkező irányba haladó időforrás. A részecskét (kb.) kétszer kívülről megkerülik, majd spirálisan haladva áthaladnak a részecske belsején annak centrumában felélesztve a kezdeti forrástriplett működését. Itt egy kétmenetű rugó alakú pályán mozognak. Két menet kívül, két menet a hossz tengely mentén belül. A mozgásrendszer szimmetrikus, a mozgás ellentétes. A felszínre érő derékszögben elforduló áramlás újra a részecske felszínén tesz két fordulatot, majd a rugószerű belső úton (ami egy csőszerű rugó alakú) tesz két fordulatot, etcetera, etcetera... (A nukleáris fizika tőlünk eltérően értelmezi a fél spint, ez ott kettőt csavarodik!) Ezt a kettőt. A részecske „alja” és teteje nem szimmetrikus tükörkép, mert csak a felső részén van derékszögű elfordulás, ez az alsó részben ívelten történik, szinte a külső mozgáspálya folytatásaként. A húsból és vérből, a saját mágiájában született bálvány az az időpopuláció, amelyik ellenkező csavarodottságú mint a kezdeti tér, és ez okoz a felszín közelében bábeli zűrzavart, de ennek köszönhetjük az anyag érzékelhető és megfogható mivoltát, így áttételesen a testi létünket is.

A fogalmak az értetlenség száján mindenféle zagyvasággal is felruházták. (Körülbelül úgy, mintha egy háziasszonynak /akinek violaszín elképzelése sincs a TV belsejéről és elvéről/ azt a feladatot adnák, hogy teljesen outsider hallgatóságnak (hasonló háziasszonyoknak) tartson egy kiselőadást a televíziókészülék elektronikájáról... ..és ha ezt ügyesen megteszi, ezért egyévi jövedelmével honorálják! Az előadást senki sem fogja szakmai szempontból ellenőrizni. Tessék ezt az előadást szakembereknek videóról bemutatni. Biztosan jobban mulatnának, mint egy kabarétréfán. Azért az igyekezetet sem szabad lebecsülnünk!) A nagy baj az, ha ezt a háziasszonyt a többiek tudós prófétává emelik, és ettől kezdve a TV szerelőket lehülyézik, vagy máglyára állítják.

✚ 4. A sokaság mágusa ekképp gógös, hiú fukar, gonosz, falánk, a sóvárgó sokaság szelleme ő és hamis bálványimádó: nem követi a természet szabad akaratát, a csodák erejének a birtokosát, és nincs értelme az isteni misztériumról, mert akaratával nem követi e misztérium szellemét. Ha

akarataival a szabadsághoz fordult volna, úgy Isten szelleme feltárta volna mágikus misztériumát, és csodája és tettei akarataival együtt Istenben állnának.

✚ Vagyis a forrásidő-populáció „vezetője” önálló életet élő világát csak egy rövid ideig tudja fenntartani. A szabadság a részecskék felszínén kívüli része (a sajáttér). Ez itt nem áll Istenben így valószínűleg a részecskék nemtér-nemidőbeli részéről írhat. Átvitt értelemben azonosítja a máshol elkülönített fogalmat, és Istent azonosítja a mindenható terével a Szent Szellemmel is.

✚ **5. De mivel ezek önmagukból indulnak ki, a kezdet a véget keresi és eszköze a turba. Nem áll Isten szabad akarataiban, hanem önmagától növekszik, és mint gögös fa fölemelkedik.**

✚ Ezt kétféle módon érthetjük: A részecske felszínét okozó térforrások a nemtér-nemidőben vannak, vagy a saját mágiájukban, vagyis nem a tér geometriájához hasonlóan csavarodnak (tehát jobbosan), hanem ellenkezően (tehát balosan). A mi Univerzumunk anyaga többségében balos forgású. A Kaballában (XIII sz.!) olvastam, hogy a Az Isten a jobbkezével balos dolgokat csinált. Ezt 600 éve írták le!! A gögös fa ellenkezően csavarodó terek populációja. (És mint minden létező: önmagától növekszik). Ez a részecske női dominanciájú alsó fele.

✚ **6. Csak egyetlen Isten van az akaratban és az örök sóvárgásban, vagyis az örök mágiában, úgyhogy az örök mágia vágya az örök akaratnak odaadja magát, és ebben teremti az életét. Ezért a születéshez hűtlen akarat hitszegő szajha: a hamisság szülőanyja, és nem követi a szabad akaratot.**

✚ A cél: a végtelen tér; ez a mágia vágya (ebben teremti életét). A hűtlen akarat, a hitszegő szajha arra utal, hogy az anyag női jellegét, balos forgását, perdületét szidja, amely önfenntartó rendszerében önkeltő világot generál folyamatosan. Az antianyagot férfiszajha tartja fenn a balos térben jobbra perdületű részecskékben? Logikusan így kellene lennie. A balossága és ezzel hitszegése folytán nem követi a Jó, a jobbos térperdületet.

✚ **7. És itt értjük meg az Istentől való elszakadást, amelyet Lucifer okoz, aki a természet mágiájában rossz szenvedélyt ébresztett. Két örök élet születik így: az egyik Isten akarataiban, a másik az ördög és a bősziúság akarataiban. És ez Bábel az Antikrisztussal a Földön.**

✚ Két teljes Világegyetem születik így, és az ellenkezés, (Lucifer az ellentett szellem, az antitér forrása; Isten antipódusa. A Világegyetem egymástól „elzárt” részei mindketten fontosak, miután egymást éltetik. A részecske belsejét az ellenkezés tartja a létben, de ciklikus létét az ötödik dimenzió -az alaptér-geometriája kelti folyamatosan új életre. Eszerint félve jegyzem meg, hogy eszerint Lucifer nő. Persze nem a mai sztereotípiák, hanem a perdülete értelmében. Ez minden régebbi kovácsoltvas kerítésen megfigyelhető.

✚ **8. Ami Isten akarataiból saját külön akaratába lép, az Bábelhez tartozik. Ezt látjátok a zsidóknál és pogányoknál, és minden népnél.**

✚ És minden részecskében.

✚ **9. A pogányok megrekedtek külön mágiájukban. De akik a kárhozat vágyából a természet fényébe lépnek, minthogy Istent nem ismerték, de tisztaságban éltek, azok a szabad akarat gyermekei voltak, és a szabadság szelleme a nagy csodát a misztériumban feltárta, ahogy ezt hátrahagyott bölcsességükben láthatjuk.**

✚ Köszönjük meg ezt a hátrahagyott bölcsességet, ezt a fantasztikus munkát amit őseink ránk hagytak. Ez a tudás valóban kozmikus. A pogányok nem valami gengszterek, hiszen mágiájuk az egész elengedhetetlen része, ez a durva létezők másik fele. És fél dolgok nem maradnak meg a teremtésben! Ezért nem stabilak a részecskék törmelékei, mert még a féltől is kevesebbek. A szuperszimmetria darabjai a keletkezés rendjéből kiszakítva rögtön oszlásnak indulnak, vagy furcsa

„szimmetria sértéseket” keltve maximum egy mikroszekundumig agonizálnak. Ezen közben forráspopulációjuk szereplői akár szaporodhatnak is (saját mágiájukban) egy kicsi ideig (ez a tömegkatasztrófa), de az egész törmelék tachionizációja, majd teljes tömegében való tökéletes megszűnése nem kerülhető el. Ilyen törmelékeket a természet is létrehoz.

✚ 10. De akik csupán külön mágikus akaratokban, húsban és vérben éltek, azoknak akarata a turbába fulladt, és akarataikat a turba elárasztotta, s a bősűltés és kapzsiság esszenciájának szelleme lett osztályrészük, s azok csak a sokaságot, az uralkodást és a királyságot keresték.

✚ Az ellenkező csavarodású terek forrásai (és a többi is) a turba, a felszíni időturbulencia áldozata lesz, és itt leáll további szaporodásuk. A fák nem nőnek az égig. Eddig nőnek. Furcsa egy fák ezek! Átlagosan öt és 3/4 létciklus hullámai terjed a törzsüktől az ágaik felé, amit az Ádám nevű forrásidő ciklikus reinkarnációja indukál, ami az egész furcsa szubkorpuszkuláris újjászületést ciklikusan életben tartja. A gonosz valahogyan más miatt bukik el mint a Jó, de ez a lényegen nem sokat változtat. A sakkjátszma végén a fekete és a fehér bábukat egyaránt lesöprik a tábláról. Ennek az ellenkező csavarodású időpopulációnak van szerepe az információ átadásának és fenntartásának létrehozásában is. A tudás fája innen eredhet. Ez ilyen szerepre 370 ezer forráspár (gyümölcs) pertubációs kulcsszerepét jelenti. Ez a forráselemek halmozó modulációját jelenti, amely Doppler-hatás jellegű elmozdulásokban a forráselemek „nyugalmi helyzetének egymáshoz viszonyított rezgéseit okozza. Ebben őrződik a Világegyetem tudása: a mindentudás.

✚ 11. És mivel a turba az erőszaktól képtelen volt elválni, felbőszült, viszályt és harcot kezdett. Így keletkezett a sokaság a kapzsiságból és a hiúságból a háború. És száma a harag misztériumáé.

✚ Háború; tér tér ellen, (idő idő ellen). És itt tömegesen pusztulnak a látens létezők seregei. Jók és rosszak.

✚ 12. Hasonlóak voltak a zsidók is. Isten megnyilatkozott nekik, de ők mégis két akaratot követtek. Egy részük a Törvényét, ők akarataikkal Isten akaratát szolgálták, miként az ósatyák és minden jámboran reménykedő izraelita. A többiek, bár a törvények szerint cselekedtek, akarataikkal mégis saját kárhozott mágiájukat követték, a kapzsiságét, és csak a sokaság számát keresték: szájuk zsidó volt, de szívük bábeli szajha, képmutató és Antikrisztus, jámbor szavakkal, de hamis, kapzsi szívvel.

✚ Nukleáris ihletésű dörgedelem. A szöveget a zsidó történet analógiájával nyomatékosítja. Itt bizonyos nagy forráshalmaz terének furcsa, kettős természetű geometriájára utal. A részecskében - mint már írtuk - van két fontos rendeltetésű forrás. Krisztus és Antikrisztus a nevük. Az egyik férfi, a másik női típusú vezető. Krisztus a térbe való visszatérést, az női ellentettje a nemtér-nemidőbe való eltérést váltja ki Ádámnál és Évánál; a mindig újjászülető centrális forrásoknál.

✚ 13. Ekként a kereszténységénél és minden népnél a Bábeli Szajha az Antikrisztussal megtelepedett, és egy népben egyszerre két birodalom van, de a belső szellemben nem egyesülhetnek, miként az agyag és a vas nem keveredhet; s bár test szerint összekeverednek, de szellemük szerint két nemzetség, ahogy Dániel próféta mondta (Dán 2,43).

✚ Érdekes tudás! A vas és az agyag atomjai összekeveredhetnek, de a keverék nem vegyület. Ha mégis kémiai vegyülésre bírjuk, akkor is megmaradnak az alkotó atomok rendszerei a maguk világának fenntartásánál, és nem alakul a vas pld; nikkellé a kémiai reakció során. Az atomokat alkotó protonok, neutronok és elektronok sem keveredhetnek egymással, nem alakíthatók „egymássá”. A protonból sohase lesz elektron vagy energia se. A proton ugyan egyesíthető egy elektronnal és ennek a nukleáris folyamatnak egy neutron lesz az eredménye, de ennek során csak a protonba tuszkolunk egy elektront, és ez független környezetben (szabad neutron) gyorsan távozik is innen. Újra fénnel telítődik, és ettől

szétválík egy protonra és egy elektróra. Ezek is mások szellemük szerint. (Hiszen ellentettek). A két birodalom, amiről beszél így érthető. „Férfi” és „női” birodalom. Egy időpopuláción belüli ellentettség.

✚ 14. Ezért aki az Antikrisztust akarja megismerni, aki őt keresi, megtalálja minden házban. De a leggonoszabb a koronás szajha; keresztelői pedig, akik kiemelik a szajhaság keresztvizéből (hogy szintén a sokaság számában élhessenek), ama rikoztó csöcselék, akik Isten egyetlen akaratából a sokaságba vezetnek, hogy csak a sokaság számát öröklík és földi hasakat tömhetik.

✚ Sőt! Nem csak minden házban, de minden atomban megismerheti! Fontos információk! Az Antikrisztus azért mozog ellentétesen, mert ellentett a csavarodása. Logikus! A rikoztó csöcselék az egyik sokaság és a „jó sokaság” számát öröklík. Ez ugyanúgy 370,000, mint a jó sokaságé. Erre egy női csavarodású forrás (víz típusú) keresztvizet szolgáltat. Az Antikrisztus koronás szajha. Ez geometriai hasonlat.

✚ 15. Isten szabad akaratának másik része pedig mágikus akaratával önmagából a szabadságra lép, Isten egyetlen megfoghatatlan akaratába. E rész a mágikus alakban hátrafordulva áll. Élete a kenyeret keresi, és magától eltávolodik, de az akarata nem a kenyérre, hanem a vágyból az Istenre irányul. Mert akaratában Isten szelleme lakik, és feltárja neki Isten csodáját, s életének szelleme e világ csodája.

✚ Ami a részecskét elhagyja, szabad – hiszen hullám – mint Isten megfoghatatlan akarata. Ez a tér működésének emlékeztetője, de gyanús, hogy a tér hipertéri részére vagy az isteni lelkekre (is) céloz.

✚ 16. Bábeltől és Antikrisztustól ezek megszabadulnak, még ha velük egy tető alatt laknak is. Mert Isten igaz képmása a lélek-szellemből született akarat-szellemben áll.

✚ A forráspopulációk Anti és nem Anti egy fedél alatt laknak, hiszen egy valaminek a két része ez. A tér félszínűsége fennmaradási kritérium, hiszen ez tartja meg stabilisan a nukleáris konfigurációt. Páratlan számú forgásdimenziókkal natális. Ez az emanációban kifejezett relatív sebességégségenkénti csavarodottságot jelenti. Az akarat-szellem a tér. A részecske a térben „áll”. Az antirészecske pedig az antitérben, a vágy-szellemben.

Kilencedik textus

✚ 1. Mivel két mágia van egymásban, kettő a mágus is, akik e két mágiát két szellemként vezetik. A egyik Istennek, az egység szeretetének szelleme, a másik pedig az ész szelleme, amelyben az ördög köti gúzsba magát. És az ember nem vetheti alá magát jobb próbának, mint hogy komolyan figyeli, vajon sóvárgása és vágya mire hajtja; mert az az ő vezetője, és annak lesz gyermeke. Így hatalmában áll, hogy ezt az akaratot megtörje és megváltoztassa, mert mágikus ereje van.

✚ Ebben a pontban is több szinten értékelhetjük az elrejtett információkat. Ha van Isten, akkor van ellentette is! De ezt a polaritás törvénye így is kívánja meg. Fehéren a fehér, vagy feketén a fekete nem látszódik. Ha számítógépes hasonlattal élünk, akkor; mivel a számítógép 1-esekkel és 0-ákkal dolgozik, ha egy kimenetén mindig egyes vagy mindig nulla van, úgy ez a kimenet nem hordoz információkat. Menjünk az anyag szintjére! Ha egy részecske jobbos csavarodású térben született, úgy csak abban, ha balosban úgy meg csakis abban tud szimmetriája fennmaradni. Az a vezetője. A jó és a rossz irány minden részecskében és minden lélekben (mint részecskében) állandóan jelen van, hiszen időtükrök (Turba, Babel) határolják a megfoghatóságát. Ez fennmaradásának az oka is. Ha az anyag (egy úrhajó) hipertérbe való juttatására gondolunk, úgy ennek ezen a szinten is van sugallati értéke. Lehetségesnek mondja, de máshol már figyelmeztetett arra, hogy ez nem veszélytelen valami. De lehetséges! Itt azt a -nem elhanyagolható- problémát is vizsgálat alá kell vennünk, hogy ezenközben az utasoknak is baj nélkül fenn kell maradniuk. Ha a lélek szintjére megyünk, úgy ez a szabadakarat

törvénye, amit mindkét fél tisztel. Vagyis aki szabadakarátával a Jó vagy a Rossz szolgálatába áll, csakis azzal (saját elhatározásából) hagyhatja el egyiket vagy másikat.

✚ 2. De komolyságra van szüksége, hiszen a benne uralkodó csillag-szellemet kell megfékeznie, s ehhez józanul és nyugodtan kell élnie, folyvást meghajolva Isten akarata előtt. Mert a csillagok hatalmát nem lehet sem bölcsességgel, sem művészzel legyőzni, hanem csak mértékletes étellel, állandóan megszabadulva befolyásuktól. Az elemek a csillagok vágyát mindig akarátába hajtják. Ezért nem könnyű Isten gyermekévé válni. Nagy munka, sok fáradozással és szenvedéssel.

✚ A nukleonok szintjén ez a tér megfékezését, a leggerjesztetlenebb állapotot jelenti, mert ez veszélyezteti a dimenzióváltást. A lélek szintjén a nyugodt és mértékletes törvénytisztelő élet a lélek rezgésszámát emeli (amit minden gonosz indulat és bűnös cselekedet csökkent). A lélekrészecske spektrálisan is jellemző gerjesztettség szerint más és más. Úgy is mondhatjuk, hogy tiszta harmóniákat vagy hamis harmóniákat zeng. Ez befolyásolódik a külvilági információk által és egyéb módokon is. Itt az anyagi dominanciájú világban maga az anyag az, ami a legnagyobb hatással befolyásolja a lélek információs rendszerét és az általa fenntartott holisztikus élettér képét. Ennek védelmére védi a lélek magát az aurák hétrétegű rendszerével, amelyek felülről lefelé az ibolyától a vörösig változó színűek, és a legkülső kb. karnyújtásnyira van. Az aura sérülése (kilyukadása) a szervezet fizikális leromlását és lebomlását is jelzi és kiválthatja. Itt daganatok, betegségek alakulnak ki, mert a holisztikus kép katasztrófálisan háborgatva van. A csillag-szellem a Nap fotínóira és a Nap terére is utalás lehet, de azt is tudjuk, hogy itt van RÉ dimenzióforrás rendszere. A Nap csak ebben a dimenzióban olyan tüzes! Jó kis védelmi rendszer alkalmatlan látogatók ellen...

✚ 3. És lám az Antikrisztus mégis Isten gyermekének nevezheti magát. De Krisztus mondja: Nem jut be mindenki a mennyek országába, aki mondja majd nekem: Uram, Uram, hát nem a te nevedben jövendőtünk? Nem a te nevedben úztük az ördögöt? Nem a te nevedben tettünk annyi csodát? Akkor ő azt mondja majd nekik: Távozzatok szíнем elől, búzhódt bakkecskék, sosem ismertelek benneteket! (Mt7 ,21-23). A hamis mágiából cselekedtetek, és a szellemem és akaratom sohasem ismert. Szellemi alakotokban bakkecskék, zsarnokok, kapzsik, kevélyek, buják vagytok; nevémet szájakotokra vettétek, de szíveteget a kéjnek, a hús vágyának áldoztátok, és turbában születtetek. Tűz által lesztek próbára téve. Így lakolnak a birodalmak gyümölcseiert.

✚ Sokértelmű (és ahogy előbbre és előbbre jutunk, úgy lesz egyre sokrétűbb értelmű) a rejtvény. A részecskék szintjén található a leginkább értelme. Emberi történetekkel és jelzőkkel beszél azokról a belső dimenziókeltőkről, akik látszólag jó irányúak, de egy rossz időfraktál ágon születtek, így tevékenységük végén a tűzpróbában meg fognak semmisülni, mert nem elégtik ki a fraktál sajátidejének kívánatos kritériumait. Ezek bizonyosan a rossz fa gyümölcsein (a rossz kvarkokon) nőttek fel a neutron birodalmában. Rossz császárt szolgáltak a koronák tartományában.

✚ 4. Ezért te szép világ nézd meg magad ebben az írásban, amely az örök alapot mutatta meg neked, és mélyen gondolkodj el rajta, vagy tubád elragad. Lényednek Isten tűzén kell áthaladnia, s ami Isten akarátán kívül van, az a tűzben marad.

✚ A végén a tér dönt. Az Isten. Mert az időtükröt elérő fraktális forráselemek közül csak a jó irányúak maradnak a teremtés örök körforgásában. Ezek újra és újra a térbe jutva teremtik az állandóan meg-meg újuló részecskéket. A többiek csak egyre távolodó hullámaik világával emlékeztetnek valamikori szembefordult létükre. A lélek szintjén az alacsony rezgésű (gonosz természetű, sokat hibázott) lelkek beleragadnak a nemtér-nemidő térnélküli „dimenziószünetébe” (ahol nincs Isten) és itt a Káosz uralkodik. A Tűz és a Víz. Ez a Purgatórium. Itt van. Ugyanitt. Mint ahogy a többi, általunk nem látható és nem tapasztalható velünk egymásba ágyazott Univerzumok szintén ugyanitt vannak. Ott más szintű és minőségű lehet az élet, hiszen ott minden másképpen alakulhat.

A Tisztítóűzben a lelkeket nem bántja más, mit a saját tudatuk, ami újra és újra ismétli hibáik filmjét, (mint egy visszatérő rossz álmot) addig, ameddig megtisztulásuk okán szinkronizmusba nem tudnak kerülni a tér rétegrendszerével, Istennel. Ez csak akkor derül ki itt ebben az időtlen és tértelen helyen, amikor kezdenek átlátni a térbe. Sötét egy hely! Bűnözz csak, majd megtapasztalod! A semmi a pokolnál is rosszabb. A tehetetlenség időtlen dögunalma. Ide öngyilkossággal könnyű bekerülni. Én mondom, még élni is jobb... (Azért mindenkire figyelnek itt is, és segítik is abban, hogy kijusson innen. Majd, valamikor.) Az ítélet: újabb élet. Ki, melyet választ(hat)!

 5. De ami Isten akaratában született, az Isten dicsősége, és csodatette, és az örök öröm emberképe.

 Ami a térben született és jó irányba indult el, az újra és újra feltámad a térben. Ameddig meg nem tanult mindent, és meg nem tisztult. Ezután egy sokkal barátságosabb dimenzióban folytatja. (Szobatisztán.)

 6. Gondold meg hát, mit teszel! Bábel már lángokban áll és ég. Nem oltja el már semmi, nincs többé orvosság: gonosznak ítéltetett, birodalma a végéhez közeledik. Halleluja!

 Várhatóan »2029 és 2032« között, ha addig nem romlik a számítottnál nagyobb mértékben a világunk, mert akkor az idő tovább rövidül. Tégy jót vagy rosszat. Saját szigorú bírád leszel! Utána itt a Földön KLIKK; megáll az idő. Ez elől senki sem bújhat a föld alá a bunkerjébe... A jó irányú tudását és személyiségét mindenki átviheti a feltámadás utáni időkre. (De itt rossz lelkek 1.000 évig nem szülehetnek le)! Vigyázz! Az abortusz is gyilkosságnak számít! A spirál is öl! A gyerekek bűnei »18« éves korukig szüleiket terhelik. Az elhagyott intézeti gyerekek esetében is. A gondolataidért is felelős vagy. Vagyis légy jó lelkű és tanulj! A Jók és a gyermekek ebből (a végidők borzalmaiból) semmit sem élnek meg! Rájuk tízszeres élet vár! (1000 éves életű test)

A magyarázatok szerzőjének utószava

Kedves Olvasóim!

Nehéz szívvel írtam le ezeket a nehéz szavakat, de mivel a nem-tudás nem mentesít a törvény hatálya alól, úgy éreztem mindezt le kell írnom. Azért teszem, hogy ez a hír eljusson mindenkire. Mindenkinek a saját belátására bízom, hogy ezt elfogadja, avagy elveti.

Ez a 16. századi szöveg „túl sokat” tud az Univerzum mikro- és makro-szerkezetéről. Mindenesetre túl sokat ahhoz, hogy figyelmen kívül hagyjuk. A misztikus álarc mögött hihetetlenül bonyolult, ravaszul sokértelmű tudás fénye lappang, és az itt megjelent kis könyv töredékét sem tárta fel Böhme mester médiumi munkásságának. Ez a megfejtés csak fele a magyarul kis megjelent kis könyvnek is. Tervezem a második felének megfejtését is, de itt sokkal keményebbé válik a rejtvény, mivel ebben a részben a makro és mikrokozmosz feltárása van. Ez további két Böhme könyvből idéz. Ebben a szövegben pld; olyan részletességgel van leírva a neutron, hogy az már félelmetes, de olyan sok új, és semmihez sem kötődő kulcsszó kíséretében, aminek az eddigi megfejtésnél sokkal nagyobb figyelmet kell majd szentelni. (126 kulcsszó). Ezek találóak, de időnként félrevezető is lehetnek. Mivel gyakorló parapszichológus vagyok, így sok médiummal kerülök kapcsolatba. Sok UFO-k által eltérített ember Akashá-ján találtam meg az eltérítés részletes történetét, és ezek a rettegő emberek így végre támaszt találtak, hiszen eddig mindenki képzelt hülléknek hitte (és mondta is) őket. A történeteik egybevágóak és igazak voltak. Csak (!) regresszióban, (regresszióval) gyógyíthatók. Nem is igazán betegek, csak a feldolgozhatatlan élmény keverte meg őket. Többnyire egy alkalom (egy regresszió) után teljesen megnyugszanak, (pedig akkor aztán igazán emlékeznek már mindenre!) A gyógyszerek ilyen esetben nem jelentenek valódi megoldást, csak károsítanak, de nem szüntetik meg a jelenséget (csak a páciens agyát gátolva és leépítve) az okozatot akarják megszüntetni.

Azért kezdtem erről írni, mivel nagyon megválogatott médiumokkal sikerült kapcsolatot teremtenem a földönkívüliekkel és az Univerzumunk Legfelsőbb Tanácsával is. Azt mondták, hogy van rá engedélyem és jogom. A történet elsőre hihetetlen, de olyan sok és színvonalas tanítás érkezett ezen az úton, hogy oda kellett figyelnem. Az íródo könyveim minden részletét ismerték. Oldalszám szerint tanácsot adtak, úgy, hogy még én sem tudtam, hogy az általuk említett szöveg valójában hányadik oldalra is fog a gépem által szerkesztődni, és segítségként sor szerint is idézték az aktuális szöveget. Így: a 25. oldal negyedik sorában azt írod, hogy... A beszélgetéseket magnószalagra rögzítettem és tervezem azt, hogy ezeket a furcsa párbeszédet közreadom a hozzá szükséges magyarázatokkal együtt. Ezekből idéztem a könyvben. Egy biztos! Nem véletlenül volt olyan ismerős nekem ennek a négyszáz évvel ezelőtti átvitelnek a szövege. Akkor is mi írtuk. Csak akkor én is a túloldalról tuszkoltam a vargamester fejébe. Most a XX. századi megfejtés is az én dolgom volt. Segítettek most is, de csak segítettek. Nem fejtik meg a rejtvényt. Meglehet, hogy egynéhány magyarázatom tévedés, vagy talán belemagyarázás, de egy biztos: a valódi megoldáshoz már nagyon közel jár! Tudom, hogy sokan leteszik majd a könyvet, és sokan lesznek azok is, akik (némi szitkozódás után) újra és újra neki fognak rugaszkodni. DE; sokan lesznek azok is akik megértik. Megértik ennek a furcsa rejtvényes könyvnek a rejtvényeit és magasztos mondanivalóját is, ami a középkori szövegekörnyezet ellenére nagyon is tudományos. Megszégyenítően tudományos. Erre mostanában egyre több atomtudós is kezd ráébredni. Amikor ezt a könyvet befejeztem, akkor felhívta a figyelmemet a főnököm (és barátom) egy könyvre, amit 1992 decemberében vett meg és észre Londonban. Az UNESCO anyagi támogatásával Jacob Böhméről 1989-ben megjelent egy román származású francia atomfizikus munkája (franciául), majd 1992-ben angolul is. Ebben főképpen Böhme filozófiai és kozmogóniai mondanivalóját ismerte fel a szerző.

Itt egy NEM FÖLDI eredetű tanítást olvashattak a Kedves Olvasók. Ez a tudás sok helyen illeszkedik a mai legkorszerűbb ismereteinkhez, de messze túllép azon. Az iskoláinkban még makacs meggyőződéssel az anyag- és energia-megmaradás elvét tanítják, de ezen egy jól képzett fizikus már csak mosolyog. A tapasztalataink és megfigyeléseink arra figyelmeztetnek bennünket, hogy a világ más!

Senkit sem akarok megtéríteni, rábeszélni, vagy meggyőzni semmiről. A tudást nem lehet átadni. A tudást és a bölcsességet nem lehet megtanulni vagy megtanítani. A tudást csak megélni lehet. Elnézést kérek attól, akiben rossz érzést keltettem időnként fönnhéjázó megjegyzéseimmel, mivel nem a lenézés vagy alaptalan beképzeltség indított erre. Félttem a tudományt, a Föld tudományát, mert a pénz hatalma sok tudósunkat prostituálttá tett, sokszor persze nem is a saját önszántából. Sokan állnak a gonoszság, a tömegpusztítás oldalára, de azért még sokan őrizték meg magukat az emberiség tiszta érzelmű szolgálatára. Ezeket a túlfűtött szeretetük, naiv érzelmeik által csalják csapdába. Hiszek abban, hogy a jóknak, a fehérnek lépéselőnye van a feketével szemben. A világ órái ketyegnek, és kevés az idő. Lépní kell!

* * * * *

Nehéz olvasmány volt ez a kis könyv, de ígérem, hogy harmadik-negyedik olvasásra még mindig talál majd a Kedves Olvasó benne olyan részeket, amelyek az új felismerések egész áradatát fogják elindítani. Játékos természetemet itt sem tudtam megtagadni. Ezért azután a tudásért egy kicsit meg kell harcolni, úgyhogy néhány kérdés megfejtését ugyanúgy a Kedves Olvasóra bízom, mint annak idején, négyszáz évvel ezelőtt!

KISFALUDY GYÖRGY

Impresszum:

Jacob Böhme próféta ÉGI ÉS FÖLDI MISZTÉRIUMRÓL címen

Isztray Botond fordításában megjelent kivonatolt műveinek filozófiai értelmezése és a modern fizika szemléletére való átültetése.

AZ ÓKORI FILOZÓFIA KULCSAI A KÖZÉPKORBÓL

AZ EGYSZERESEN KÓDOLT SZENTÍRÁS SZÖVEGÉRTELMEZÉSE